

شَهِينُوكَا رُوضِ النَعِيمِ

سپىرېز پىرس

رېقەبەرنى گىشتى و سەرنقىسەر

مۆيد طيب

ماقېن چاپكرنى د پاراستى نه

كوردستانا عىراقلى - دهوك

تاخى مازى - جاڭا ئاستى
ئاڧاھىيى سپىرېز

www.spirez.org

www.spirezpage.net

دار سبىرېز للطباعة والنشر
دهوك

- ژمارا ومشانى: (۲۴۴)
- نانى پەرتووكى: فەھىنوكا روض النعيم
- دانانا: شىخ عەبدىررەھمانى ئاقتەپى
- بەرھەفكرنا: تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى
- دەرھىنانا نافرۇكى: تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى
- بەرگ: نەھمەدىن بىرى
- سەرپەرىشتكارى چاپى: شىروان ئەھمەد تەيب
- چاپا: ئىكى
- تىراژ: (۱۰۰۰) دانە
- ژمارا سپاردنى: ل پەرتووكخانەيا بەدرخانيان ل دهوك (۲۷۱۳)
- ل سالا ۲۰۱۱
- چاپخانەيا: خانى / دهوك

SPIREZ PRESS & PUBLISHER
DUHOK

قەھىنۆكا روض النعيم

دانانا

شىخ غەبدررەھمانى ئاقتەپى

بەرھەئىكرنا

تەھسىن ئىبراھىم دۆسكى

شیخ عبددرره‌حمانی ناقتہ‌پی

پيشگوټن

شه مائلين پيغهمبهري -سلاښ لى بن- ټهو سالوخته تن بيتن ټهو پى هاتيبه نياسين، و ټهو ټيک ژ وان مهسه لان بوو بيتن صه حابيبان ههر ژ ده سپيکى خهم ژى خواري، و گرنکى داين؛ چونكى ټهو ل وى باوهري بوون کو چاڅليکونا مه بو پيغهمبهري -سلاښ لى بن- يا تمام و درست نابت هتا سالوخته تن وى، کو جهى چاڅليکونينه، بو مه ناسکه را نه بن، لهو وان ټهو سالوخته ب هوبرى بو مه شه گپراينه، و دوپکه فتيتيين وان ژى ههر ل سهر رپکا وان چووينه، و د ټه نجام دا مادده يه کى باش د څى ده رباره يى دا کو مبوويه.

و پشتى هنگى ده مى زانينين شهرعى هاتينه نقيسين، و ب تايبه تى علمى حه ديسى وسيره تى، زانايان گرنگيبه کا بهرچاڅ دا څى چه ندى، و هژماره کا نه يا کيم يا کتبان ل دؤر (شه مائلين پيغهمبهري سلاښ لى بن) هاتنه دانان، و بهلکى کتبا (الشمائل المحمديه) يا ئيمامى ترمذى ټيک ژ گرنگترين و ناڅدارترين کتبان بت د څى بابه تى دا، کو پشتى هنگى بو گلهک زانايان بوويه ژيدهر و پالدهر کو ټهو ژى ل سهر څى رپکى بچن.

و زانايين مه بيتن کورد ژى -د کهفن دا- ل گرنگيبا څى بابه تى ناگهدار بووينه، لهو وان ژى هژماره کا کتبان د څى علمى دا دانينه، چ ب زمانى عه ره بى بت يان ب کوردى، و چ ب شپوه يى په خشانى بت، يان ب په نگى شه هاندنى بت، و شپخ عه بدره حمانى کوپى شپخ حه سه نى نوورانى يى ناڅته پى (۱۸۵۳ - ۱۹۰۷ ز) ټيک ژ وان ټه ديب و زانايان بوو بيتن بهرهمه کى گرنگ د څى ده رباره يى دا هيلاي، ټهو ژى شه هينوکا وى (روض النعيم) ه، ټهوا ب زمانى کوردى، زاراشى کرمانجى، هاتيبه شه هاندن، و ژ (۴۵۳۱) مالکان پيک دئيت، و ل سهر کيشا (المتقارب المقصور) ه، کو ژ فان ته فعيلان پيک دئيت:

(فعولن فعولن فعولن فعول) فعولن فعولن فعولن فعولن

و وهکى ژ ناڅى شه هينوکى يى تمام ديار دبت (روض النعيم في عد شمائل النبي الکریم) بابه تى وى يى سهره کى (سالوخته و شه مائلين پيغهمبهري خودينه سلاښ لى بن)

به لى شاعرى بابه ته كى دى ژى ل سهر زنده كرىبه و ده لى قهيا به رفه هتر دايى نهو ژى بابه تى سهرهاتيا موعجزهيا (ئيسراء و معراجى) يه..

و قههاندنا قى كتيبى وهكى شاعر ب خول دويماهيى ئاشكهرا دكهت ل سالا ۱۳۰۲ مشهختى (به رانبه ر ۱۸۸۵ زايىنى) بوو، ئاقته پى دبىرت:

مه ئانى قه طع كر كه لامى عه جه ب ژ تاريخى هجرى د سالى (غه شهب)
د رۆژى موباره ك د ناف هه فته ئى د عيدى هه مى موئمنان جومعه ئى
د سه لختى (ربيع الاول) ماهى سال ژ ماهى عه ره ب نهو حسابى ده لال

يه عنى: ل رۆژا ئه ينى ل دويماهييا مهها (ربيع الاول) ئى ژ سالا ۱۳۰۲ مشهختى (كو دكه فته به رانبه ر دويماهييا سالا ۱۸۸۵ زايىنى) وى قههينوك ب دويماهى ئينا بوو، و هه ر وهكى نهو ب خول جهه كى ئاشكهرا دكهت وى نهف كتيبى خول سهر داخوازا براىى خو شىخ محمهد جانى (۱۸۵۸ - ۱۹۰۹ زايىنى) نفيسى بوو.

و د گهل گرنگيا قى قههينوكى د ديروكا نه ده بيياتين كوردى دا، به لى وى ناف و دهنگين خو - وهكى نهو هه ژى - وه رنه گر تينه، ب تاييه تى ل باشوورى كوردستانى، ژ بهر كو نهو هيشتا نه كه فتية بهر ده ستين قهكوله ران - ژ بلى خوانده قانين دى! -، لهو حهتا نوكه قهكولين نه ل دور عه بدرره حمانى ئاقته پى ب خو وهك شاعر و زانا، و نه ل دور قههينوكا وى وهك به ره مه كى مه زنى كرمانجى، نه هاتينه كرن.. هه ر چه نده نهف به ره مه بهرى نوكه دو جار ان ل توركيائى هاتيه به لاق كرن:

جارا ئىكى: ل ته باخا سالا ۱۹۶۶ زايىنى، ل سته نبولى، ده مى سهيدا نه حمهد حلمى بى قوغى بى ديار به كرى، دانه يهك ب ده ستى خو نفيسى و ب رهنگى ئوفسييتى به لاق كرى، به لى هندهك توركين توخمپه ريس ده ستى خو دانا سهر پترييا دانه يين وى، و نه هيتلا نهو به لاق بيت^(۱).

(۱) ژ باشيا بهختى دانه يهك ژى ل بهر ده ستى مه هيه، ب رىكا هه قالى مه مه لا محمهد سه عيد يلدرمى ژ باطمانى، گه هشتيه مه.

و جارا دووی : ل سال ۱۹۸۶ زایینی بوو، دهمی سهدا مهلا زهینه لعابدینی نامه دی
دانه یهک ژئ ب دهستی خو نقیسی، و دیسا ب رهنگی ئۆفستیتی، ئەو باژیری دیاربه کری
به لاکری، پشتی شهره کا ب عربی ب ناڤی (النفع العمیم) ل سهر دانای^(۱).

ههر وهسا ئەف کتیبه ل سال ۱۹۹۱ زایینی) ژئ ل وهلاتی (سویدی) ب تیپین
لاتینی ژ لایئ سهدا (زهینه ددین زنار) فه به لاقبوویه.

و دا کو فه کۆلهر و خوانده فان ل باشووری کوردستانی ژئ ژ قی کتیبی بی بار نه بن،
مه خواست دانه یهکا دی ژئ بو چاپی به رههف بکهین، و ل بهردهست بدانین، و بو به رههف کرنا
قی دانه یی مه پالدایه سهر سی دانه یین ده سنقیس:

۱- دانه یا فه می کورئ شیخ محمه مد سراجی کورئ شیخ حه سه نی نوورانی، کو دبه
برازیئ شاعری، ئەوا ل سال ۱۳۷۸ مشه ختی، ل دیاربه کری هاتیبه نقیسن^(۲)، و بو
بنه جهرکنا دهقی شعرئ و شیوه یی زارکرنی مه پتر پالدایه سهر قی دانه یی، ژ بهر کو نقیسه
نیتیکی شاعری ب خو به.

۲- دانه یا ئەدیب وزانا و باشنقیسی ناقدار مهلا ئەحمه د حلمی یی قوخی یی
دیاربه کری، کول سال ۱۳۸۴ مشه ختی (به رانه ر ۱۹۶۴ زایینی) نقیسی، و پشتی هنگی
ب دو سالان ل سته نبۆلی دایه چاپکرن، وهکی بۆری د گهل مه.

۳- دانه یا سهدا مهلا زهینه لعابدینی نامه دی، ئەوا به حسی وی ژئ بهری نوکه د گهل
مه بۆری.

و کاری مه د به رههف کرنی دا ئەفه بوویه:

۱- دهقی فه هینۆکی مه فه گوهاستیبه سهر ریتنقیسا کوردی یا نوی، ئەوا ل باشووری
دئیتته ب کارئینان، دا خوانده فان ب ساناهیتتر مفایی ژئ وه ریگرن.

(۱) وئەف ساله (۲۰۱۱) ئەف کتیبه دوباره ل دیاربه کری هاته چاپکرن، ژ لایئ پهرتووکخانه یا (سهدا) فه.
(۲) دانه یهک ژئ ژ لایئ شیخ محمه مد شافع فه کو دبه نه فییی شیخ عبدره حمانی ئاقته پی، -ل دیاربه کری-
گه هشتیبه مه.

۲- هەر سۆ دانەییڭ بناخە مە ھەقەبەرکریڭ، و جوداھی دەھمەنۆ دا بەرچاڤکریڭ.

۳- ل جەپین پیتقی مە تەعلیق ل سەر دەقی ڤهینۆکی دایە، پستی کو مە پالدایە سەر
هژمارەکا کتیبین تەفسیری و ھەدیسی و سیرەتی، و گەلەک جارن بۆ بنەجھکرن دەقی ئەم
ل وان ژێدەرەن زڤرینە یین شاعری پالدایە سەر.

۴- رامانا هژمارەکا پەیفین گران، ب تایبەتی یین فارسی، ل دویمایهیی مە
دیارکریڭ، دا خواندەڤان پتر دەقی بگەھت.

و ل دویمایهیی ھیڤیا مە ژ خودایی مەزن ئەوہ کارۆ مە راست بینت، و ھاریکاریا مە
بکەت ل سەر خزمەتا بەرھەم و کولتۆری زاناییڭ مە.

تەحسین ئیبراھیم دۆسکی

۲۵ / جمادی الثانية / ۱۴۳۲

۲۸ / گولان / ۲۰۱۱

شیخ حسەنی نوورانی و ھندەك ناقدارین ھەمالا وی

ل دویمایھیی سەدسال نۆزدی و ل دەسپێکا سەدسال بیستی زایینی کۆمەکا شاعرین کلاسیک ژ ئیک ھەمالی پەیدا بوون، پەرتوو کخانەیا شعرا کوردی یا کلاسیکی ب بەرھەمەین خۆ دەولەمەند کر، و شوین تەلین خۆ ئاشکەرا ل سەر بەرپەرین ئەدەبی کوردی ھیلان، ئەو ھەمال ھەمالا شیخ حسەنی نوورانی بوو ئەو ل دەقەرا دیارە کرێ دژیا، و شاعرێ مە خودانی کتیبیا (روض النعم) ئیک ژ ئەدیب و شاعرین ئی ھەمالی بوو، لەو یا د جەمی خۆ دایە ئەم ل ئیتر ئی ھەمالی و ھندەك ناقدارین وی ب کورتی ب خواندەقانی ئی کتیبی بەدینە نیاسین.

ھەمالا شیخ حسەنی نوورانی:

شیخ حسەن ئەوی ب ناسنا ئی شیخ حسەنی نوورانی دەھاتە نیاسین، ئیک ژ شیخین ناقدارین طەریقا نەقشەندیان بوو ل باکووری کوردستانی، نا ئی بابی وی ئیسحاق بوو، و ئیسحاق کورێ سوارە، کورێ ئیسماعیلە، ھێئینی وی ژ دەقەرا (ھەکاری) بوو، بەلی باپیری وی ژ ویری ب مەشختی چوو بوو ل دەقەرا غەرزان و لی ئاکنجی بوو بوو، ل گوندەکی نێزیک (ئوھیسی قەرەنی) کو دیتر ئی: (کوخی)، و ل ئی گوندی شیخ حسەن ل سالا ۱۲۰۱ مەشەختی (بەرانبەر سالا ۱۷۸۷ ز) ھاتبوو سەر دنیا یی.

ل زارۆکی نیا خۆ، وی زانینا شەری ل نک گەلەک زانایان وەرگرتبوو، و یی ژ ھەمیان ناقدارتر زانای مەزن مەلا خەلیلی سیرتی بوو (۱۱۶۷ - ۱۲۵۹ مەشەختی)، و وی تەسەووف و طەریقەتا نەقشەندی ژ شیخ صالحی سیپەکی وەرگرتبوو^(۱)، و ئەو ئیک ژ خەلیفین وی بوو.

(۱) و ئەف شیخ صالحە خەلیفی شیخ خالدی زیباری بوو، و ئەو خەلیفی شیخ خالدی شەھرەزوری بوو، پرتنە: کتیبیا (الأحوال الدرية والأخبار المسكية في السلسلة الزیبارية) یا (محمد شفیق الزیباري)، چاپا ۱۹۳۵ ز، پ ۴۴.

و چونکی شیخ صالحی مروّقه‌کی ب قه‌در و بها بوو ل نک مه‌زین دهلته تا ئوسمانی، جاره‌کی وی کاغزه‌ک بو سولتانی ئوسمانی (عبدالمه‌جیدی) هنارت، و ئیک ژ داخوایین وی تیدا ژ سولتانی کرین ئه‌و بوو ئه‌و چاقی خو بده‌ته شیخ حه‌سه‌نی؛ چونکی ئه‌و مروّقه‌کی ژبه‌اتیه، و د به‌رسقا وی دا سولتانی فه‌رمان دا (۵۲) پارچه‌یین عه‌ردی ل ده‌قه‌را (ناقته‌پن) کو ئیک ژ گوندین ناحیا (چناره) یا سه‌ر ب ویلایه‌تا (دیاریه‌کری) فه، بو وی بیته‌دان، هه‌ر وه‌سا وی فه‌رمان دا ته‌کیه‌ک و مه‌دره‌سه‌ک ژ وی بو وی ل ویریی بیته‌نافاکرن، له‌و شیخ حه‌سه‌نی قه‌ستا گوندی (ناقته‌په) یی کر، و ل ویریی ئاکنجی بوو و پی هاته نیاسین، و گوتنی: شیخ حه‌سه‌نی ناقته‌پی.

و خه‌لکی ده‌قه‌ری ژ لایی خو فه ناسناقی (نوورانی) ل سه‌ر وی دانا، ده‌می وان ئه‌و ب مروّقه‌کی خودان به‌ره‌که‌ت و نوورانی نیاسی، و دبیرن: شیخ حه‌سه‌ن ب خو ئه‌دیب و زانایه‌کی زیره‌ک بوو، به‌لی چو به‌ره‌مه‌ین وی ب به‌رچاقین مه‌ نه‌که‌فتینه.

ل سالا ۱۲۸۰ مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر ۱۸۶۳ ز) شیخ حه‌سه‌ن ل گوندی ناقته‌پی چوو بوو به‌ر دلۆقانییا خودی، و هه‌ر ل ویریی ئه‌و هاتبوو فه‌شارتن، و وی چار کور ل پاش خو هیتلا بوون، ئه‌و ژی ئه‌فه بوون: عه‌بدره‌حمان، و محه‌مه‌د جان، و محه‌مه‌د سراج، و محه‌مه‌د نوور^(۱). و مه‌ دقیت ل قیریی هنده‌ک ژ ئه‌دیب وزانایین قی بنه‌مالی بده‌ینه نیاسین..

شیخ عه‌بدره‌حمان (رووحی):

شیخ عه‌بدره‌حمان کوریی مه‌زنی شیخ حه‌سه‌نی نوورانی بوو، و ناسناقی وی (شمس الدین) بوو، و وی د شعرین خو دا له‌قه‌با (رووحی) بو خو ددانا، و دئیته زانین کو دانا ناسناقین شعری ئیک ژ عورف و عه‌ده‌تین شاعرین عه‌جه‌مانه وه‌کی کورد و فورس و ترکان.

ل دۆر دیرۆکا بوونا وی ل سه‌ر به‌ریه‌په‌کی که‌فن یی بابی وی نقیسی ئه‌ف دیرۆکه هاتیه: ل شه‌فا ئه‌ینییی، ل (۳۰) ی مه‌ها (ربیع الأول) ئ ژ سالا (۱۲۷۰) مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر ۱۸۵۳ / ۱۲ / ۳۱ ز)، و ئه‌ف دیرۆکه هه‌ر ئه‌وه یا د ناسنامه‌یا وی یا ئوسمانی ژی دا

(۱) ته‌زکری مه‌شاخ نامه‌د (دیاریه‌کر ئه‌ولیاسی) ژ نقیسینا شه‌فیق کورکوسوز، ب زمانی ترکی، چاپا ۲۰۰۴، ئسته‌نبۆل، پ ۲۵۰-۲۵۱.

هاتی^(۱)، و بوونا وی ل گوندی ئاقته پئی بوو، ئەوی باپیری وی ب مشهختی هاتی پئی^(۲). و دەسپیکا خواندا وی ل گوندی ئاقته پئی بوو، ل خواندنگه ها بابی وی شیخ حهسه نی، و بو دەمه کی وی ل نک بابی خۆ خواند، پاشی پێخه مهت تمام کرنا خواندا خۆ، وی قهستا چه ند ده شه رتن باشووری کوردستانی کر، و ل ویری خواندا خۆ ب دویماهی ئینا، و ئیجازا مه لاتی پئی وەرگرت^(۳). و پشتی وەرگرتا ئیجازا مه لاتی پئی ئەو زفری گوندی خۆ، و ده می بابی وی مری وی ل شوینا بابی خۆ دهرس دانه فه قیان، و چونکی وی پویته یه کی پتر ددا علمی مه لاتی پئی وی شیخاتی بو برایی خۆ یی بچویکتر محهمه د جانی هیتلا، و کاری خۆ کره گوتنا دهرسان و فه هاندن و نفی سینا کتیبان.

شیخ عه بدره حمان ل رۆژا ئەینی پئی ل سالا ۱۳۲۵ مشهختی (۱۶ مارتا ۱۹۰۷ ز) ل باژیری دیاره کری چوو بوو بهر دلوقانیا خودی، به لی جه نازی وی بو گوندی ئاقته پئی هاته فه گوهاستن و ل نک بابی وی شیخ حهسه نی هاته فه شارتن^(۴).

شیخ عه بدره حمانی سی کور هه بوون: محهمه د که ربه لا، و محهمه د عه سکه ری، و محهمه د شه وکه ت.

و نه ه به ره مه بین شیخ عه بدره حمانی ئاقته پئی ل بهر ده ست ماینه ب کوردی و عه ره بینه، ب شعر و په خشان، ژ وان:

(۱) بړینه وینه پئی وی ل دویماهی قی کتیبی.

(۲) بړینه په رتووکا: فه تحا دیاره کری تاریخ و کولتور، یا سهیدا زهینه لعاب دین چیچهک (نامه دی)، ب زمانی ترکی، چاپا ۲۰۰۷، دیاره کر، بپ ۱۲۹، هه وه سا پێشه کییا ده سنقیسا (روض النعیم) یا شیخ عه بدره حمانی ئاقته پئی، هه ژ نفی سینا سهیدا زهینه لعاب دینی نامه دی، بپ ۱.

(۳) زین العابدین زنار: گوتارا (مالباتا شیخ حهسه نی نوورانی)، کوقارا (وان) هژمارا (۱) سالا ۱۹۹۲ ز، بپ (۱۵) بی.

(۴) ته زکه ری مه شایخ نامه د ژیده ری به ری، بپ ۴۹، و فه تحا دیاره کری تاریخ و کولتور، ژیده ری به ری، بپ ۱۲۸، و سهیدای زهینه لعاب دینی نامه دی د ده سپیکا (روض النعیم) بی دا فه دگوهیت کو ئەو ل (۲۹) ئادارا سالا ۱۹۱۰ زاینی (به رانه ر ۱۳۲۸ مشهختی) مریوو. به لی دیاره کو پشتی هنگی ئەو ل قی گوتنا خۆ لیقه بوویه وه کی ژ کتیبیا وی یا ل دۆر دیاره کری، هه وه سا ژ ده سپیکا وی بو دیوانا محهمه د که ربه لائی، ئاشکه را دبت.

۱- (کتاب الابریز فی اثبات القدم للکتاب العزیز) ئەف کتیبە ب زمانی عەرەبییە، ژ (۸۱) بەرپەرەن پیک دئیت، و وهکی ژ ناخی دیار ئەو ل دۆر مەسەلا بنهجهکرنا (کهفتایا) قورئانی دناخت، و ئاشکەرا دکەت کو ئەو کتیبەکا (مەخلووق) نینە، ئەف کتیبە هیشتا چاپ نەبوویە.

۲- (کتاب کشف الظلام فی عقائد فرق الإسلام) و ئەفە ژی ب زمانی عەرەبییە، ل دۆر بابەتی عەقیدە دزقوت، دەسنقیسا وی ژ (۳۵) بەرپەرەن پیک دئیت، و حەتا نوکە چاپ نەبوویە.

۳- منہاج الأصول، د فقهی دا، ب عەرەبی.

۴- غوررەنامە، ل دۆر سالنامەیا عەرەبی و رۆمییە.

۵- کفایة الأوقات فی العمل بریع المقنطرات، ب عەرەبییە.

۶- فەهینۆکا (روض النعمیم فی عد شمائل النبی الکریم) ئەفەیه یا نوکە ل بەر دەست.

۷- دیوانا شعران: و ئەفە ژی ئەو شعر غەزەلەتین جودا جودانە ییتن وی ب کرمانجی فەهانەدین، دانەبەک ژ دەسنقیسا فی دیوانی ل سالا ۱۹۷۶ ب دەستی سەیدا مەلا ئەحمەد حلمی یی قوخی هاتیە نقیسین، و دانەبەکا دی ل سالا (۱۹۸۰ ز) ب خەتی سەیدا (زین العابدین) ئی نامەدی ل دیارەکرێ بەلاقبوویە، و جارەکا دی ل سالا (۱۹۹۷ ز) بەلاقبوویە فە^(۱).

و مروف دەمی شعرین شیخ عەبدررەحمانی دخوینت هەست پی دکەت کو یی ل بەرانبەر شاعەرکی خودان سەربۆرەکا مەزن و زانییەکا بەرفرەه، و ئەفە یا غەریب نینە ئەگەر ئەم ل بیرا خو بینین کو ئەو د مالەکی دا یی هاتییە پەرورەدەکرن ئەدەب و زانییە جەهکی بلند لی هەبوو، و هەر ژ زارۆکینیا خو وی چاقین خو ل جیہانا شعر و زانییە فەکرەون، چونکی بابی

(۱) هەر دو ژێدەرین بەری، هەر وەسا گۆتارا مە ل دۆر فی شاعری ئەوا د هژمار (۴۲-۴۳) یی دا ژ کۆفارا مەتین ل تەباخا سالا ۱۹۹۵ ز بەلاقبووی.

وی -سەیدایی وی یی ئیککی- دەستەکی درێژ دەدەب و زانیی دا هەبوو، هەر وەسا ژيانا وی یا فەقیاتییی، و مزگەفتی ژى ل وی سەردەمی، بەری وی دا شعر و دیوانین مەزنە شاعری کورد وەکی: مەلایی جزیری، و ئەحمەدی خانی، و مەلایی باتەیی و گەلەکیی دی، و ئەو بۆ هندی پال دا کول سەر دەستی وان فیری ئەهاندن و هەستیی کونی بیت، لەو ئەم دینیین شعرەکا نازک و نیزیکی دلی گوهداران ل سەر ئەزمانی وی دگەریا.. و هەر چەندە ئاقتەپی ژ وان شاعران بوو یین ل سەر دەستی شاعری کلاسیکی یین مەزن فیری شعری بووی، و بەری وی لی کو رۆژەک بیت ئەو بگەهتە پیکا وان، و ل سەر ریبازا وان بچت، بەلی د گەل هندی ژى ئەو ژ وان شاعران نەبوو یین کو خۆ کرینە وینەیککی دوبارگری ژ شاعری بەری خۆ، و خواندەکا ب لەز د شعرا وی دا مروفتی ل هندی ئاگەهدار دکەت کو وی بزاف ذکر کو کەسینیەکا شعری یا تاییەت وی هەبت، و شعرا خۆ بکەتە قۆدیکەکا زەلال بۆ سەروبەری وی دەمی یی ئەو تیدا دژیا.

و تشتی بەرچاڤ د شعرا ئاقتەپی دا ئەو بوو (هەستی مللەتینی) و (کوردینی) یی، یان ژى بلا بیژین: (تەعەصوب بۆ کوردینی) ئەوا ل نیفا دووی ژ سەدسال نۆزدی زاییی ل نک هژمارەکا زانا و ئەدیین کورد پەیدا بووی، جەیی خۆ ل نک (رووحی) یی شاعر ژى کربوو، و ئەف چەندە ژ (بەندا پینجی) ژ کتیبای وی (روض النعیم) ئاشکەرا دبت.

شیخ محەمدجان (خاکی):

شیخ محەمدجان ژى کورێ شیخ حەسەنی ئاقتەپی بوو، ل گوندی ئاقتەپی ل (۱۳) هەیفقا شەعبانی ل سالا ۱۲۷۴ مەختی (۱۸۵۸/۳/۲۹ ز) هاتیبوو سەر دنیا یی.

ل دەسپیککی علم ل مەدرەسا بابی خۆ ل ئاقتەپی وەرگرتبوو، پاشی ل نک گەلەک سەیداییی ژى علم وەرگرت وەکی: مەلا سەلیم و مەلا محەمد ئەمین، و ئیجازا خۆ یا مەلاتیی ژ مەلا محەمدی کۆرمۆشلویی وەرگرتبوو.

پشتی ب دویماهی ئینانا خواندنا خۆ، قەستا وەلاتی شامی کر و ل ویری ئیجازا طەریقا نەقشەندی ژ هەندەک پەیرهوین شیخ خالدی شەهرەزۆری وەرگرت، پاشی فەگەریا گوندی خۆ.

و دهمی نهل شامی (ل سالا ۱۲۸۰ مشهختی) بابی وی شیخ حهسن مر، و برایی وی یی مهزن شیخ عهبدررهحمان ل جهی وی بو (ئیرشادی) پروینشت، و پشتی شیخ محهمه جان زفری، و چونکی شیخ عهبدررهحمانی پتر مهیلا علمی مهلاتیی ذکر، شیخاتی بو برایی خو هیلا، و نهل جهی بابی خو دانا، ووی خو بو دهرسدانی و علمی فالاکر.

ل گوندی نأقتهپی ل سالا ۱۳۲۷ مشهختی (بهرا بهر ۱۹۰۹ ز) چووبو بهردلو قانییا خودی، و سی کورل پاش خو هیلا بوون: محهمه حهسیب و نهفه شاعر بوو، و موحه مه مونیبر، و موحه مه بهجهت.

و شیخ محهمه جان شاعرهکی ژیهاتی بوو، بهرهمی خو ب کرمانجی شهدهاند، و ناسناقی وی د شعرئ دا (خاکی) بوو.

دو بهرهمین وی هه نه:

۱- فههینوکا (لهیلا ومهجنوون)، ژ (۱۸۸۲) مالکان پیک دئیت، و ب کرمانجیبه.

۲- کتیهک د علمی (نهحو و صهرفی) دا.

وههستا کوردینیی ژ شعرین خاکی ژی وهکی شعرین برایی وی رووچی ئاشکهره دبت، و نهو ههردو د قی مهسلی دا ب نهحمه دی خانی دداخبارن.^(۱)

محهمه کهریه لائی:

شیخ محهمه کهریه لائی کورپی شیخ عهبدررهحمانی نأقته پییه، و ناسناقی وی (بدر الدین) بوو، ل سالا ۱۳۰۳ مشهختی (۱۸۸۵ ز) ل گوندی نأقته په هاتبوو سهر دنیاایی، و ژ بهر قیانا بابی وی بو پیغه مبهری -سلاف لی بن- و شهیدی کهریه لائی نیمامی حوسهین -خودی ژی رازی بت- ناقی وی کره محهمه کهریه لائی.

(۱) فههینوکا وی (لهیلا ومهجنوون) سهیدا (زین الدین زنار) ل سویدی ل سالا ۱۹۹۲ ب ههرفین لاتینی به لاکرییه.. وزانین ل دور ژینا شاعری مه ژ دهسپیکا وی وهرگرتینه، د گهل ژیده رین بو رین ژی، هه وهسا کتیا مه (ل دور نهدهی کرمانجی) ب ۲۱۸-۲۲۴.

کهربه‌لانی خواندنا خۆ ل نک بابی خو، و زانایین ده‌قهری وهرگرت هه‌تا ئیجازه ژی وهرگرتی، و پشتی بابی وی مری ئه‌و ل جهی وی روینشت و دهرس دانه فهقییان، و چونکی خه‌ما وی زانین و ئه‌ده‌بییات ب تنی بوو، وی ژن نه‌ئینا، و بارا خو ژ میراتی باب و باپیران دا برابین خو، و ب تنی وی بارا خو ژ کتیبان هلگرت! و ده‌می شو‌ره‌شا شیخ سه‌عیدی شکهستی ل سال ۱۹۲۵، ئه‌و ژی وه‌کی پتربا زانا و که‌سایه‌تیین کورد تووشی دهربه‌ده‌ری و نه‌فیکرنی بوو، و حوکمه‌تی به‌ری وی دا باژیری (ئوشاقتی) پاشی ئه‌و بره باژیری (ئه‌درنه) و پشتی دو سالان عه‌فوویا وان دهرکه‌فت و ئه‌و زفیری کوردستان، و ل گوندی (چۆلی) ئاکنجی بوو، هه‌تا ل ویری مری، ل سال ۱۳۵۸ مشه‌ختی (۱۹۳۹ ز)، پشتی مرنا وی، و ل دویش وصیه‌تا وی، جه‌نازی وی بو گوندی ئاقته‌په هاته شه‌گواستن، و ل نک باب و باپیری وی هاته شه‌شارتن.

و دبیتن: به‌ری مرنی عه‌قلی وی تیک چووبوو له‌و وی گه‌له‌ک ژ نقیسیین خو سۆتن، و هزر بو هندی دچت کو وی گه‌له‌ک شعرین خو ژی سۆت بن!
دو به‌ره‌مه‌ین وی ب تنی گه‌هشتینه مه، ئه‌و ژی ئه‌قه‌نه:

۱- دیوانا وی یا شعران، کو (۴۲) شعر تیدا هه‌نه، و پتربا وان ب کوردینه، و هژماره‌کا کیم ب ترکینه.

۲- شه‌هینۆکا (مرصاد الأطفال) و ئه‌و فه‌ره‌نه‌نگۆکه‌کا شه‌هان‌دییه، ل سال ۱۳۳۱ (۱۹۱۳ ز) وی ئه‌و دانایه، و وه‌کی ئه‌و ب خو به‌حس دکه‌ت وی ئه‌ف کتیبه بو هندی دانایه دا زارۆکین کورد -ب تایبه‌تی برازایی وی- فیری زمانی فارسی بین، و مفایی بو خو ژ وی به‌ره‌مه‌ی ئه‌ده‌بی یی مه‌زن ببینن ئه‌وی ب فارسی هاتیه دانان.

محهمه‌د عه‌سکه‌ری:

برایی بچویکتر یی کهربه‌لانی بوو، ل سال ۱۳۱۵ مشه‌ختی (۱۸۹۸ زاینی) هاتبوو سه‌ر دنیا، و ل گوندی ئاقته‌په فه‌قیاتی ل نک بابی خو و برایی خو یی مه‌زن محهمه‌د کهربه‌لانی کربوو، و مرنا وی ل گوندی چۆلی بوو ل سال ۱۳۷۲ مشه‌ختی (۱۹۵۲ ز). و وی ژی وه‌کی باب ومام و برایی خو ده‌سته‌کی دریش د شه‌هان‌دنا شعران دا هه‌بوو، و دو

بهره‌میتن وی یی کرمانجی د دهست مه دا هه‌نه، ئەو ژێ ئەقەنه: قەهینۆکا (عقدی دورری فام) و دیوانا وی ئەوا ب ناقتی (کشکولە القلب) دئیتته نیاسین، و وی شعر د گەلەک بابەتان دا قەهان‌دینه، وەکی غەزەلی و پیتگۆتنی و شعرین هەلکەفتان، و شعرا وەلاتپاریزی و کوردینییی ژێ وی ههیه، د جەه‌کی دا ل هینۆکا (عقدی دورری فام) دا دبیتت:

خووصووصا ئەف زەمانی کوردییا مه کو مایه هه‌دیه ئەز باف و دییا مه
د قی وەقتی چراغی علمی کوردی قه ناتیسسه نه‌ما تیتت من دی
گەلەک شیرینه ئەف ئەزمانی کوردا ده‌ریغا مه ژ دەست یه‌کجاری به‌ردا

محەمەد حەسەب (حەسەب):

شە‌یخ محەمەد حەسەب کورێ محەمەد جانی ناقتەپی بوو، و ناسناقی وی یی شعری (حەسەب) بوو.

ل گوندی ناقتەپی ل سالای ۱۳۰۳ مشه‌ختی (۱۸۸۶ ز) هاتبوو سەر دنیایی، و علمی شە‌ری و تەه‌ه‌ووف ل مەدرەسا بنەمالا خۆ ل ناقتەپی وەرگرتبوو.

شاعر و ئەدیبه‌کی ژێهاتی بوو، و ناسناقی خۆ یی شعری کربوو (حەسەب)، و شعرین وی ب کرمانجی بوون.

ل سالای ۱۳۶۶ مشه‌ختی (به‌رانبه‌ر ۱۹۴۷ ز) ل چنار چوووبو به‌ر دلۆقانیای خودی، و ل گوندی ناقتەپی هاتبوو قەشارتن ل نک باب و باپیری وی.

سی کورین وی هه‌بوون: صالح، و عەبدوللا هه‌یدەر، و مووحەمەد.

و دو به‌ره‌میتن وی هه‌نه:

۱- کتیبای سونبول.

۲- دیوانا شعری.. و ئەقە هه‌ردو ب کرمانجینه. ^(۱)

(۱) تەزکە‌ی مەشایخ نامەد ژێدەری به‌ری، پ ۲۵۳.

روض النعيم

في عدد شمائل النبي الكريم
عليه الصلاة والسلام من الله البر التواب الرحيم
مع ما رأى في معراجه في الليل الطويل البهيم

بند اول در مباحث بسمله

ب نامی خود او ندی ههردو سهرا
 شههنشاهی بی عهزل و فهوت وزهوال
 ژ عهرشان ههتا فهرشى ئنسان و جن
 د گهل مار و مووران نهبات و طوبوور
 ههمى حووتی بههران و مورغی ههوا
 طهلهبداری رووزی ژ خهزنا تهنه
 مونهززه ژ نهقش و نوقووشی خودا
 ته ئانین ووجودی ژ قودرهت فهلهک
 کهواکب تهحهرووک دکن رووز وشهب
 ته دا چهرخ و ئهفلاک ههریهک جودا
 ته چیکر ژ ئهمری خوه دازده بورووج
 ههمان مهزلان طهی دکت قورصی ماه
 کوئههللی جهانی بزنان حساب

عهفو و غهفوور و کهریم و خوهدا
 ئهزل ههههبوویه، ئههد (لا یزال)
 خودایا ته ئانین ووجودی ب (کن)
 ژ لوطفا ههمیما ته هاتن ظوهوور
 ههمی شاه و سولطان وپای^(۱) و گهدا
 رجادار و ملخواری بای تهنه
 موبهرا ژ عهیب و قوصووری خودا
 موزهیمن ب کهوکب تژی (از) مهلهک
 مهلائک عبادت دکن با ئهدهب
 ب نهوعهک تهحهرووک ژ عهرشى عولا
 دکت شمس تیدا دوخوول و خورووج^(۲)
 عهلامهت شهب و رووزه بی ئشتباه
 عبادت بکن بی سوئال و جهواب^(۳)

(۱) دانهیا (قوخی) دا: بای، هاتییه، و(بای) ئانکو: دهولههمند، و بهلکی ئهو دورستتر بت.

(۲) دانهیا (قوخی) دا: عورووج، هاتییه.

(۳) ئهشه ئیشهارهته بز ئابهتا تیدا هاتی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِيُعْلَمُوا أَعْدَادَ النُّجُومِ وَالْحِجَابَ﴾ (یونس: ۵) یهعنی: خودییه بی رۆژ گهشکری، وههیش روهنکری، ورئشهچوونا ههیشی کرییه قوبناغ قوبناغ فیجا ب رۆژی هژمارا رۆژان دئیتته زانین، و ب ههیشی هژمارا مهه وسلان دئیتته زانین.

صهحيح ئسستداره كورا پير^(۱) حهشهه
 ئهقى جسمى خاكي د گهل طول وععرض
 مومهززهج ب جسمى ههوايي لهطيف
 موسهخخهر د مابهيني ئعرض و سهماء
 ژ بو غهيث و باراني ئهقوا دهليل
 ژ وي جسمى ئهبري لهطيفي عزيز
 ژ حهبي نهباتي ژ بو ذوخر وقووت
 ژ (قالوا بلي) يي ههتاقي دهسي
 ههسي كذبي مهحضه كهلامي د مه
 ب ئسمي ته ههر ئاشكار و نهين
 روطوب و يوبوسي دكن خار و خهس
 ب ئسمي تهيه گهر و فهتلي زهمان
 ب ئسمي ته قوددوسيانى مهلهك
 دكن طاعهتي ته ههسي خاص و عام
 ژ شهرقى د بورجان دكت ئرتفاع
 ب ئسمي تهيه وان قيام و قوعوود
 ل سهه ئسمي پاكي تهيه ههر زهمان
 كهپ و لال و گيژه تو نينه مهدار

ته ئاني ووجودي ژ كهنزا عهدهم
 وهضكر د نيث ووسطى عالم ته ئعرض
 ته راكر ژ ئعرضي بوخارا خهفيف
 د گهل جوژي هوروي رهشيشاتي ماء
 مورهككهب ژ وي جسمى ئهبري تهقيل
 نوزوولي دكت ئابي پاكي تهميز
 زهمين شهق دكت قادري (لا يموت)
 تهداير و حكمت ته دا عالمي
 تو زاني ههسي نهقص و تامي د مه
 ب ئسمي ته قائم سهماء و زهمين
 قيام و قوعوودي دكن جومله كهس
 ژ ئسمي ته پهبانه كهون و مهكان
 ب ئسمي ته دهوران دكن نهه فهلهك
 (سبوخ، قدوس) ديژن مودام
 ب ئسمي ته خورشيدى نورين شوعاع
 نهايهت ههسي جوژه و كوللي ووجود
 مهدارا ههسي ئاشكار و نهان
 ئيلاهي تو رووحي نهكي شهرمسار

(۱) د دانهيا (قوخي) دا: بن، هاتييه.

بند ثانی در مبحث حمد خدا

مه حمد و ثنا کر هزاران هزار
خودایی کو ئیمان و ئیسلامی تام
وهضع کر خودا موسته قیمی طهریق
ولهی هه چچی دا سهر سه بیلی خلاف
هناری ژ بو ئوممهت (أم الكتاب)
ئهو ی جهننه تی شاد و خورره م هه مه
شوکر بو ته یا ره ب ته ئانیم و وجود
بوزورگی ته دا من ژ لوطفا عه میم
موشه ره ف کرم ئه ز ب دینی موبین
شوکر بو ته یا ره ب ل سهر هه ردو چا ف
کو پی کم نه ظه ر ئه ز ل صونعی خودا
شوکر بو ته یا ره ب ته دا من لسان
ئهی نوطقی پاکتی فه صیحی ده لال
تلاوه ت بکم پی که لامی قه دیم
بکی حفظ یا ره ب زه بانئ فه قیر
شوکر بو ته یا ره ب ل سهر هه ردو ده ست
ته به ستن ل من ئه ف دو ده ستی ته میز
ته لی چیکرن ده ه ئه صابع ته مام

ژ بو خالقی حه بیی پیروه ردگار
ب ره ما خوه دا مه نه کر ته لخی کام
هه چی موته دی بو ب ره حمه ت حه قیق
موعه ذذهب دبت ئه و ب نارئ خلاف
کو پی فه رق بیتن خه طاء و صه و اب
خودایی مه پهیدا کر و دایه مه
عه دده م بووم موقه دده م که نیشان نه بوود
د نیث ناز و نعمه ت غه ریق و موقیم
کرم پهیره وی (سید المرسلین)
ته دا من ژ ره ما خوه ئه ف هه ردو چا ف^(۱)
به صه ر ئه ز نه کم صه رفی مه نعئ خودا
ته تی خه لق کر نوطقی شیرین به بیان
ته به خشی ژ بو من (ایا ذا الجلال)
د گه ل حه مد و ته سبیحی شاهئ که ریم
نه کت صه رفی نه هیی ته حه بیی قه دیر
شوکر بو ته یا ره ب ته ئه ف نه قش به ست
موزه بیه ن ته پی کر و وجودا عزیز
ژ بو مه صلحه ت هه ر به کی ده ر مه قام

(۱) ئه ف مالکه ویا د دویف دا د دانه یا (فه می وئامه دی) دا نه هاتیبه .

بدم سهر سهري سيوي و بي دلان
 كو بهطش و تهعه ددا نه كم نه زل كهس
 شوكر بو ته ههردهم خودايا خودا
 كو سه عيي نه كم پي (إلى ما سواك)
 نه كم جهه دي ظولم و خيانهت ب وان
 د گهل خه مسهئي باطنه^(۱) عهقل و دل
 بناسم سه بيل لي ل وه حدانيهت
 نه كو وان د ذنبان ب توون غه رق كم
 نه گيرم ژ حوكمي ته غافل هه مه
 ژ دهست نه فس و شهيطان نه مان سه نه مان
 نزانم نه دا كم نه نايي خودا
 ده راني نه قبي به يتي پاكي ته ميز
 كو ته حقيقي عه جزه ژ حه مد دي خودا
 چه كو نابه هر موي شكر شكر كنم^(۳)
 كه ر لال و گيژه تو نينه مه دار

كو پي خه ير وصه دقه بدم سائلان
 رجائي دكم نه ز ژ ته ههر نه فهس
 شوكر بو ته يا ره ب ل سهر ههر دو پا
 ته دا من ژ ره حما خوه دو پايي پاكي
 بكم سه عي و مه شيا عبادت ب وان
 شوكر بو ته يا ره ب ته دا من عهقل
 كو شان جهه مه كم نه ز ب نسانيهت
 خه رابي و قه نجی ب وان فه رق كم
 نه كم سه رفي نه فكار باطل هه مه
 نه گهر دهسته گيري نه كي ههر زه مان
 نه ايهت مه عه جزه ژ حه مد و نه نا
 وه كي شه يخ سه عدي^(۲) ژ فكري عه زيز
 ژ بو يومني ناني مه داني ل ها
 عطايست هر موز و بر تنم
 نيلاهي تو رووحي نه كي شه رمسار

(۱) خه مسهئي باطنه: ههر پينج هستين مرؤفينه: بهيستن، ديتن، بيهنكرن، تامكرن، ودهستكرن.

(۲) سه عدي: شاعري ناقداري فارسانه، نافي وي موشه رره فه كورئ موصله خود ديني شيرازيه، و ب ناسناقي سه عدي دئيتنه نياسين، ل دؤرين سالا ۵۸۰ (۱۱۸۴ز) هاتيوو سه ر دنيايي، و ل سالا ۶۹۱ (۱۲۹۱ز) مريو، خوداني (بوستان و گولستاني) يه.

(۳) يه عني: ههر مويه كي د له شي من دا هه ي ژ كه ره م و دانا ته يه، و دقيت هندي وان مويان نه ز شوكر ته بكم، و نه و تشته كه ب من فه ناييت.

بند ثالث در توحید باری و ایمان بواجبات

ب ئەزمان ددم شاهدی دل تهبا
ژ عەرشان هتا مونته‌هایی زه‌مین
هه‌می باطلن غه‌یری ذاتی خودا
یه‌که بی هه‌ثال و شه‌ریکه یه‌قین
ب ذاتی خوه ئەو قائمه بی گومان
موقه‌دده‌س ژ مانه‌ند و مثل و ظه‌هیر
د فعلا خوه دا ئەو نه موحتاجی که‌س
هه‌چی ئەو ئراده‌ت بکت دئی بیت
نه دا و نه باب و نه ئەولاده وی
نه خواب و نه خور نه لباس و فراش
نه ژیر و نه ژوره ژ بو ذاتی پاک
ل سه‌ر وی نه‌بۆرینه ئەزمان و حین
بزان واجبه هه‌ر ووجودا خودا
ل وی نه‌وم و حدثان و مه‌وتن عه‌دیم

کو مه‌عبوددی بلحق نه‌هن جوز خودا
چ مه‌عبوددی بت ئاشکار و نه‌هین
عباده‌ت ژ وی را طه‌ریقی هودا
نه موحتاجه بو پوشته‌بان و موعین
مونه‌ززه‌ه ژ وه‌قت و جهات و مه‌کان
غهنی ئەو ژ جه‌یش و سلاح و وه‌زیر
نه‌هن حاجب و پاسبان و عه‌سه‌س
نه‌شین هه‌یچ که‌س فعلی وی مه‌نعه‌کت
نه زه‌وج و نه زه‌وجه‌ت نه ئەحفاده وی
نه راست و نه چه‌پ وی نه‌پیش و نه پاش
نه ئەز باد و ئاته‌ش نه ئەز تاب و خاک
نه ماضی نه حال و موضارع‌چنین^(۱)
شه‌ریک مومته‌نع مومکنه (ما سوی)
قه‌دیمه قه‌دیمه قه‌دیمه قه‌دیم^(۲)

(۱) شاعر ل قییری ل دویف ریبازا دورست د دیارکرن وینه‌جه‌کرنه سالۆخه‌تین خودی دا نه‌چویه کو (ئیشاتنا سالۆخه‌تین که‌مالی) ب ره‌نگه‌کی به‌رفره‌هه، و (نه‌فیا سالۆخه‌تین کیم) ب ره‌نگه‌کی کورته، وی مه‌سه‌له به‌روفاژی کره!

(۲) قه‌دیم (که‌فن) نه ژ باشناقین خودییه، و د قورئانی و سونه‌تی دا نه‌هاتیه، به‌لکی (الأول) بی ئیکی ژ باشناقین خودییه.

عه‌لیمه که‌ریمه موربیده و قه‌دیر
 حه‌یات و که‌لامه ژ بو وی صفات
 ئه‌وه جامعه بو صفاتی که‌مال
 ئه‌گه‌ر حاشا جوز وی هه‌بوونا ئیلا‌ه
 ژ بو وی را مه‌عدوومه هه‌متا و ضد
 چ حوکمی موقه‌ددر بکیستن خودا
 ل فه‌ردییه‌تا وی خودایی صه‌مه‌د
 موسه‌لله‌م ل نک جومله‌ه‌ی و جه‌ماد
 ژ بو غه‌یرئ وی را بوزورگی چونان
 ئه‌وه شاه‌ی موطله‌ق د حوکمی خوه یه‌ک
 ووها ره‌نگه مه‌عبودئ حه‌ققه که‌ریم
 ب جوز ذاتی وی نسبه‌تا پادشاه
 ئه‌وی پادشاهی عه‌زیزئ مه‌جید
 خه‌بیره ب ئه‌قوال و فعلا‌ن هه‌مه
 هه‌نووز نه‌بوه نییه‌ت د دل دا ووجود
 گوشاده موقیم بابئ عه‌فوئ خودا
 ب عصیان وذه‌نبان ل سه‌ر هیچ که‌س
 د کونه‌ئ خودا ده ته‌حه‌ییور هه‌مه
 قیاس و ته‌سه‌وور عوقوول و خه‌یال
 هه‌می جن و حه‌یوان و ئنس و مه‌له‌ک
 (ز ما مدحت ذات مولی چنان
 نه‌ه‌دد و وه‌ظیفه ژ بو هیچ خه‌لق

حه‌میده مه‌جیده سه‌میعه به‌صیر
 ئه‌وی خه‌لق کر جومله‌ئی مومکنات
 سماتی نه‌قص نینه بو (ذی الجلال)
 د بوو ئه‌رض و ئه‌سمان ب یه‌کسه‌ر ته‌باه
 د حوکمه‌ش نه‌هن هیچ ئه‌نباز و ند
 ژ که‌س را تونه زه‌هره چوون و چ‌را
 کو ئاهه ئه‌وی (قل هو الله احد)
 (بلا شک) ووجودا خودایی عباد
 مه‌جازه مه‌جازه مه‌جازی بزنان
 د فه‌ردییه‌تا وی نه‌هن ره‌یب و شه‌ک
 ئه‌وه (مالک الملک) ئی ئحسان عه‌میم
 وه‌کی چوویی شه‌طره‌نج و ئه‌سمائی شاه
 قه‌ریبتر بزانه ژ (جبل الورد)
 ب سرر و عه‌لانیه‌تی عالمه
 خه‌بیره ئه‌وی پادشاهی وه‌دوود
 ئه‌لا ئه‌ی گونه‌ه‌کار حه‌یییه‌ه‌لا
 موغه‌لله‌ق نه‌کر بابئ خوه یه‌ک نه‌فه‌س
 نکارن بکیشن ته‌سه‌وور هه‌مه
 ل سه‌ر ذاتی باری به‌طالن به‌طال
 د کونه‌ش فه‌روومانده‌نه یه‌ک ب یه‌ک
 که‌ موری مساحه کند آسمان^(۱)
 بزنان حه‌قیقه‌ت ل سولطانی حه‌ق

(۱) یه‌عنی: مه‌دح و سه‌نایا خودئ ب مه‌ قه‌ نائیته، کا چاوا ب می‌رین قه‌ نائیته خو بگه‌هینته عه‌سمانی.

د گهل جومله حهيوان خودايي مهزن
 ووها رهنگه موحبي موميتي چونان
 ژ ههف موذنوب و قهنج نابن جودا
 رهسوول و نهبي تينه خهوف و تهعهب
 وهلي (شكر لله) كو ئيسلامم نهز
 موصهددق ب قلب و ب دل ههچنان
 هناري ژ بو جنن و نسان دهلال
 حهقن جومله مهبعووثي با نهمرئ وي
 شهرانع ل عالم هوويدا بكن
 بكن نهو ب حوكمي خودا زير دهست
 ژ بو ذاتي مهولا بتن بي قياس
 خودا كرنه نازل ژ بو مورسهلين
 بزانه كو قورئانه عالي جهناب
 موهششع موزهيبه ب نهظما سهليس
 ژ بو جومله عالم نهو موقتهدا
 بكن نعتقادي شهرانع ههمه
 بوروونن ژ عهده وشومارا كتاب
 موسهخه ل بهر نهمرئ پهروهردگار
 نه تاكل نه شارب نه مير و نه ژن
 موسهبيح موقهددس بهدهل خورد و خواب
 ژ طاعاتي مهولا را مهجبورن نهو
 ب جهننهت ب دووزه خ صراط و نهشر
 د نيث نههلي مهحشر عقاب و نهواب

كهفيله ژ بو رزقي نسان و جن
 مودهبير موقهددر نهو ههر زهمان
 دهما بيته عهفو و كههرم نهو خودا
 (معاذ الله) گهر بيته قهر و غهضه ب
 نهگهر چ گونههكاري بهدنامم نهز
 موقررم ب وهحدانيهت (باللسان)
 موحههمهده رهسوولي شههي (لا يزال)
 ههمي نهنبيا و رهسوولي د وي
 كو تهبليغي نهحكامي مهولا بكن
 بوت و بوتپههستان و تاتهشپههست
 ب وان جوملهشان موئمم سهده سپاس
 كتاب وصوحوف جومله حهقن يهقين
 وهلي ناسخي حوكمي جومله كتاب
 كهلامي قهديمه چو دورئ نهفيس
 ژ بو مه ئيمامه ب فهضلا خودا
 ل مه فهرض و حهتمه ل مه لازمه
 مهلائك ژ بو رهه ههنه بي حساب
 (ذوي اجنه) دو و سي و چهار
 موطيعن ژ بو نهمرئ رهبي مهزن
 ژ وان را عبادت چو نهكل و شهرا ب
 ژ بو مهصلههت جومله مهئموورن نهو
 ب مهوت و ب قهبر و سوئال و حهشر
 ووها رهنگه وهزن و قهضاء و حساب

ل دوو وی ههچی نههلی صدق و وهفا
ژ بو مؤنمان دهر جنان و نهعیم
نههن رهیب وشهک نک مه نهی موختهردم
نهقی نعتقادئ د ئاخر نهفنهس
خودایا بدی من د حینا مه مات
کهړ ولال وگپژه تو نینه مه دار

شهفاعهت ژ نهووهل شه بو موصطهفا
لقائا خودایئ غه فوورئ که ریم
ب شان جومله شان مؤنمنم (لا جرم)
خودایا بدی قی فه قیرئ نه کهس
ل سه ر قئ عه قیدیمه نه ز دهر حیات
ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

بند رابع در مبحث صلاة و سلام

ژ عهدهدا نهبات و حهجهر زیدهتر
نوجوومی د ئهسمان و ذهر و نهمل
عهدهد تیک نهباتان ژ نهرم و ژ سهخت
ب ملئی بحار و ب ئهوزانی ئاب
ل سهر طهیر و حهیوان و جنن و بهشه
د گهل جومله ئهشیائی دهر کائنات
کو طهرفه بکن ئههلئی ئعرض و سهما
تژی عهرش و ههم (سدره المنتهی)
د مابهینسی وان و بحاری گران
ب عهدهدا ههمی لهفظئی نسان و جن
ژ وهقتا ئهزل تا ب (یوم القیام)
تهسهوور بیت یا قرائت بیت
کو پی خامه گپرایه شاهئی قهذیر
نه ئاخر ههبیتن ژ وی را نه سهر
کو پی فهضل کریه خودایی ل خهلق
د نهفسا خوه ده با حساب و عهدهد
رضا حهق د وی دا ههبت ههر زهمان

ژ قهطری د بهرف و مهطهر زیدهتر
ب عهدهدا حصات و شهرا و رهمل
د گهل جومله ئهوراق و بهرگی درهخت
عهدهد وهزنی شهقلا جبال و قباب
شومارا ههمی شهعره ریش و وهبه^(۱)
ب عهدهدا جهمیعی حوسوب و نهبات
ب عهدهدا ههمی (طرفه العین) ها
حسابا موحاطئی ب علمئی خوهدا
تژی ئاسمان و زهمین بت چونان
ب ملئی جان و نهعیمی مهزن
ژمارا جهمیعی حورووف و کهلام
تلاوت بیت یا کتابت بیت
د گهل جومله (شهیی) بی د لهوحنی کهبیر
حساب و عهدهد غهرق کت سهر ته سهر
د گهل تیکده نهعماء و ئالائی حهق
ووها رهنکه مهضرووب بت جومله عه
موضاعهف بتن ئهف عهدهد ههر وسان

(۱) د دانهیا (قوگی) دا هاتییه: ریش و پهړ.

نهبت مونقهطع قهط نهبيتن تهمام
 د جومله مهه و لهحظهء و حين و نان
 عهدهد لى دزانت خودايى وهوود
 ب مقدارى جوودا خودايى كهريم
 موحاطى ب سهمع و بهصهر بگههتي
 ب هژمارى نهغماتى طهيرى ههوا
 ئەقى نارى عشقى شهواتى غهدار
 كوهاتينه گوتن ل (فخر الأنام)
 ژ بو پادشاهى ئەقى ئوممهتي
 نه مهضبووطى خامه نه حصرا كتاب
 عهدهد كوللى ئەشياء و داء و دهوا
 د حهققى ئەوى پادشاهى هووا
 ههتا بيته دهركهه يهديى تحتياج
 ژ رهبيى صهمهده حهبيى پهروهردگار
 ب هندي تهحيياتى پاكيى ظهريف
 موافق موطابق بتن با ئەمر
 مه ژى پى عهفوو كت كهريمى غهفار
 عهدهد جومله ئەنفاسى جنن و بهشه
 د گهل عهش و كورسى و نهحجار و ماء
 ئيمامى روسول پيشهوايى هووا
 شههنشاهى ئەو رهنكىى خولقى عهظيم
 شهفاعهتكهريى خهلقى شاهى ئەمين
 كو عالم بكت سهرتسههه دهه ووجود

موكهرههه بتن ئەو پهياپهه مودام
 د جومله زهمان و د جومله مهكان
 د گهل جوملهئى ذهروهائى ووجود
 ب عهدهدا مهعانى كهلامى قهديم
 قهدهه عهفو و رهحم و قهدهه قودرهتي
 عهدهد مهوجى بههران و نهشرى ههوا
 ههتا قهلبى عاشق بسوزت ب نار
 شومارى جهمعيى سهلات و سهلام
 ههچى بيته گوتن ههتا ساعهتي
 نه عهه ژپره پهيدا بتن نه حساب
 ل عهدهدا هويووبا رياح و ههوا
 موقارن ب حوب و رضائى خودا
 ههتا بيته رۆژ و بچت لهيلى داج
 موطههمهه موكههمهل سهلاتى كويار
 موقارن ب هندي سهلامى شهريف
 موبارهك موعهظهم (جليل القدر)
 سهلاتى كو راضى بكت كردگار
 موضاعهه موكهرههه بتن ئەه قهدهه
 ب مقدارى ثقلا زهمين و سهماء
 ل سهه ذاتى پاكيى حهبيى خودا
 شههى فهخرى عالم نهبيى كهريم
 خوداوهنديى سهيف و كتابا موبين
 ئيرادهت دهه ما كر خودايى وهوود

کو ذاتیٰ مه تشبیهی که نزا خه فی
 مه ئانی ووجودیٰ خه لائق ژ خاک^(۱)
 ژ نوورا خوه گرتی خودایی که ربم
 موحه ووهل شوده بوو ئیمامیٰ هودا^(۲)
 سنینیٰ عه دیده بوو ته سبیحدار
 د قه ندیلیٰ ته سبیحگو بوو هه می
 مونه ووهر موشه عشه ع ژ نوورا زه لال
 د گهل ئه نبیا بوونه پهیدا چو گول
 ئه وی نووریٰ ظاهر که ته جه به ته تی
 نه قل بوو هه تا ئامنا فاخره
 جهان سه رته سه ر ره وشهن و تابناک
 هه دم بوون ژ وی چارده بورجیٰ گران
 ب دهف سه رنخوون بوون هه می بوتگه ده
 د بوتخانه یان بوونه زیر وزهر

صودور بوو که لامیٰ موقه ددهس قه وی
 مه هزکر کو مه عرووف بت ذاتیٰ پاک
 ژ ئه ووهل قه یهک قه بضه نوورا عه ظیم
 ب ئه مرئیٰ خودا نووریٰ پاکئیٰ خودا
 د قه ندیلیٰ ته عظیم چهندان هه زار
 هه تا وه قتیٰ خه لقییه تا ئاده می
 موطه هه هر موقه ددهس موزه ییه ن ده لال
 ژ په رتا وی نوورا وی جومله روسول
 کو ئاده م ووجود کر یه دیٰ قودره تی
 ژ ئاده م ب پشت و زکیٰ طاهره
 شه بیٰ ده ولت ئه فزونیٰ مه ولوودیٰ پاک
 ته زله زول که ت ئه یوانیٰ نوشیره وان
 ل فارس قه مریان ه ئات ه شگه ده
 ل سه ر وه جهیٰ ئه رضیٰ صه نه م سه رته سه ر

(۱) ئه قه ئیشاره ته بو وی (حه دیسا قودسی) ئه و تیدا هاتی: ﴿ کنت کنزاً مخفياً لا أعرف، فاحببت أن أعرف
 فخلقت خلقاً فعرفتهم، فبی عرفونی ﴾ ووهکی زانایین حه یسیٰ دبیرن ئه ف حه دیسه یا بیٰ بناخه یه وچو
 ئه صل بو نینه (حه دیسه کا مه وضوعه).

(۲) یه عنی: ئیکه مین جار خودایی که ربم مستهک ژ مه زنه رۆناهییا خو گرت، و ب فه رمانا خودیٰ ئه و رۆناهییا
 خودیٰ یا پاک هاته قه گوهاستن و بوو پیشه واییٰ هیدا به تی، کو پیغه مبه ره -سلاف لی بن-. و مه سه لا کو
 ئیکه مین چیکری پیغه مبه ره -سلاف لی بن- و کو ئه و ژ رۆناهییا خودیٰ دورست بوویه به ری ئاده م چی ببت،
 ل ده می (ته عه ییونا ئیکئی)، ئه قه خه یاله که صوفیان د سه ریٰ خو دا چیکرییه، وئه ف هزره د وی شه ریعه تی
 دا نه هاتییه بیٰ موحه ممه د -سلاف لی بن- ب خو بیٰ هاتی! مه لاییٰ با ته بیٰ ژی د (مه ولوودنامه) یا خو دا
 هر بو قیٰ هزیٰ دجت ده می بیترت:

گرت یهک قه بضه ژ نوورا خو خودا
 گوتنه وی: (کونی حیبیٰ احمدا)
 هیتر نه عه رش و فه رش و کورسی و قه له م
 هیتر نه له وح وئه نبیایین موحه شه م

ههمی حووتی بهحران و وحش و طوبور
 جهان پر ژ تیرتیرئی نوورا خودا
 کو چل سال بۆری ژ عومری رهسول
 سهلا دا ژ بۆ جنن و ئنسان ههمه
 ب دهستهک کتابا موبین و سهدید
 ب مرگین و شاهی ب فهرح و سورور
 ژ یومنا قودوومئ نهیبیی هودا^(۱)
 ب وهحیا خودا صهدری صاحب قهبول
 بوو شاهنشههی شاه و سولطان ههمه
 ب دهستی دی شمشیری تیرئی شهدید

(۱) گهلهک ژ نقیسهترین بهحسی بوونا پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- دکهن، زنده خو دوهستین بو هندی دا وان
 ئهخاران کۆم بکهن یین بهحسی (عهجیبیین شهفا بوونی) دکهن، وهکی: ههرفتننا ستوینین کۆچکا کیسرای،
 یان هشکبوونا ئاڤا گۆلا ساوه.. وهتدا ژ وان گۆتنان یین ب ریکین دورست ونه دورست گههشتینه مه،
 وین عهقل قهبول بکهت وقهبول نهکته، وین د گهل علمی وحهتا دینی ژی ری دکهن وری نهکهن
 ژی.. هه وهکی وان ب ئی چهنی دقیت پیغه مبهری مه -سلاڤ لی بن- ب پهنگهکی ئهفسانهیی نیشا مه
 بدن، ومه وه تی بگههینن کو ئه د سهر مرۆقینیی را بوو، لهو دقیت وهکی مرۆڤان ههمیان نههاتبته سهر
 دنیا یی! راسته ئه سهیید وسهروهی دووندهها ئادهمییه، وخوشقیی خودایی عاله مییه، بهلی دقیت ئه
 باش بزاین مهزیا موحه ممدی -سلاڤ لی بن- ژ هندی نائیت چونکی شهفا ئهو تیدا هاتیه سهر دنیا یی
 کوچکا کسرای ونه جاشی هژیا بت یان نه.. یان ئاگرئ مهجووسیان قه مری بت یان نه.. نهخیرا! وئوین
 باوهری ب موحه ممدی -سلاڤ لی بن- ئینای، وسهر ومالی خو گۆری کری، وان ئهڤ چهنده نهکربوو
 چونکی موحه ممد -سلاڤ لی بن- ده می بووی وهکی ههمی بچوبکان نهکره کری وئیکسهر بو خودی چوو
 سوچوودی.. نه، ومه د چوو کتیبین سیره تی ژی دا نه دیتییه کو کهسهک هاتبته نک پیغه مبهری -سلاڤ لی
 بن- وباوهری پی ئینابت چونکی ل شهفا بوونا وی تشتین عهجیب چیبووون.. ئهگهر وهسا با مام
 وپسمامین وی بهری ههمیان دا باوهری پی ئین.. مهزنییا موحه ممدی ژ وی بهرهه می دئیت یی
 ب گازی وی قه هاتین، ئهو بهرهه می چو کهس تیدا ب خیلاف ناچن. وئهگهر خو بو جهدهل ئه م باوهری
 ب وان گۆتنان بینین ژی بین هندهک نقیسهترین سیره تی قه دگپرن، ژ وان نیشانین په رده در یین کول شهفا
 بوونا پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- ئاشکهر بووین، دی بیژین: ئهوین وی شهقی ئهو نیشان دیتین، نه دزانی
 ئهڤ نیشانه ژ بهر بوونا وینه، چونکی ههتا پشتی هنگی ب چل سالان ژی بهری کهسئ نهکهفتوو
 موحه ممدی -سلاڤ لی بن- وکهسئ نه دزانی ئهو دی بته پیغه مبهر ودی رویی دیرۆکی گوهۆرت. وپشتی ئهو
 ب رۆناهییا ئیسلامی هاتی، وگازی خودی د ناڤ خه لکی دا بهلاڤ کری، ئهوین باوهری پی ئینای،
 بهره قانی ژی کری، ل هیقییا هندی نه مابوون بیرا خو ل وان عهجیبیان بیننه قه یین ل شهفا بوونا وی
 چیبووین دا باوهرییا وان موکتر لی بت، وئوین باوهری پی نه ئینای ژی مه گوه لی نه بوویه ئیک ژ وان
 باوهری ئینا بت ژ بهر وان عهجیبین ژینگۆتی یین کو وان ل وی شهفا ئهو تیدا بووی دیتین..

ب نهصا کتابی شهرائع دورست
 ژ ئاخرقه بوو شاهي ئاخرقه زمان
 ههچي هاته بهر پايي شاهي روسول
 ههچي وهجهي بي يومن گيپرا ژ حهق
 ب شهرا موطههههر هوذا بوون گهلهک
 ههزاران چونهجاشي و قهيهصهري
 ئيمامي حهردم وهقتي راکر عهلهم
 ئهوه فهخري ئوممهت ل ههر دو سهرا
 ووها رهنگه سهر ئهنياء و روسول
 ل سهر ئال و ئهصحابي وان جوملهشان
 خصوصو ل سهر ئال و صهحي نهبي
 نوجووم و مهصايحي راهي هوذا
 موهاجر د گهل جومله ئهنصاري وي
 خصوصو ئهبي بهکري صدديقي غار
 ئهوه چيتر و ئهفضهلي ئوممهتي
 د صدقي قهدهم دا د بهر موصطهفا
 ووها رهنگه فارووق صااحب هونهر
 ئهبي حهفص فاروق د ناث کوفر و دين
 ئيمامي کو خائف ژ وي ئنس و جن

ب تيغي موبارهک سهناديدي پهست
 وهلي (از) نهزل سهروهري سهروهرا
 ب شود ماشيي راهي (اهدي السبل)
 سهري پيسي بي دهولهتهش بوو دو شهق
 ب شيري موبارهک فهنا بوون گهلهک
 قهوهستانه خدمهت گوذاري دهري
 موطيغ کر بتوون شاه و مهلکي عهجم
 خصوصو شهفاعهت د رووزي جهزا
 خصوصو تولولعهزمي نيغ وان چو گول
 د نيغ ئههلي عالم ده صااحب نيشان
 رح و مال و جانم فيدايي وه بي^(۱)
 د بهر ديني ئيسلامي ده جانفدا
 ههمي تابع و شيعه و ياري وي
 شهفيقي رهفيقي حهبيبي کوبار
 ئهوه (ثاني اتنين) بي دهر ئايهتي^(۲)
 ههتا کو قهدهم دا دهقي نهژدهها
 خودان عهدل و ههبيته ئيمامي عومهر
 ئيمامي دووم پاشي شاهي ئهمين
 ل سهر دهستي وي بوون فوتووح مهن

(۱) د دانهيا (قوغي) دا: ئهوي.

(۲) ئهفه ئيشارهته بو ئايهتا (۴۰) ژ سوورهتا (التوبة) ئهوا تيذا هاتي: ﴿إِلَّا نَضْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْعَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَمَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَانَ وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾.

و ههم سهر ئيمامي سيهم بي ربا
 موشهرهف ب فهضلا شههادت كهريم
 ژ بهر شددته تا شهرمي خوه ئهو مهزن
 ئيمامي چهارم عهلي يي كويار
 دهري بهلدهئي علم^(۱) و كهرراري صهف
 ژ شمشيري خوونباري وي دهر مهصاف
 و ههم سهر ئيمامهيني پرئه كهره مهين
 شههيدئ سه عيدهيني سبطهيني پاك
 و ههم حه مزه عه بياسه عه ممه ي نه بي
 و ههم عه بدره حمان و سه عد و سه عيد
 زوبه يري موكه ننا ب (ابن العوام)
 و ههم جومله ئي زه وجه ئي طاهره
 رضائا خودا بت ل سهر وان ههمه
 ل داوول بابي مه وو موئمين
 فه قيري گونه هكارم ئه ز بي ئوميد
 دزانم تو شاهنشاه و ئه ز گه دا
 ئه گهر دهر بكي قبي فه قيري ذليل
 ژ عوصاتي ئه ف ئوممه تم ئه لئه مان!
 نگاهي ب رحمه ت ل من كي ئه مان
 د رۆژي قيامه ت كو پابم مه ل وول

ئهو ي ذاتي عثمانئ صاحب حه يا
 ل سهر خوهندنا وي كه لامئ قه ديم
 نه گۆ: بۆچ سه عيي دكن قه تلئ من
 هزه بري خودا شاهي دولدول سوار
 ئيمامي ب حه ق شاهي ته ختي نه جهف
 جلا دايه دينئ موين بي خلاف
 ئيمامي حه سه ن با ئيمامي حوسه ين
 ژ بو موصطه فا قورره تي عه يني پاك
 ئهو ي ذاتي پاكئ نه بيبي ئومي
 د گهل طه لحه و بوو عوبه يدي سه عيد
 كو عه شري موبه ششه ئه فن (بالتمام)
 د گهل دوخته راني قه وي فاخره
 ب جاه و ب ته بعينه تي وان ل مه
 و ههم جومله ئي موئمنات ئه جمه عين
 شه فاعه ت بكي من د رۆژي شه ديد
 ته ره حوم كه بهر بي كه سي بي نه وا
 ب جوز بابي رحما ته كۆرم عه ليل
 مه نه سپيري نه فسا مه يا به دگومان
 ل سهر من گران بوونه عصيان گران
 من و ده ست و داماني ئالي ره سول

(۱) ئه فه ئيشاره ته بۆ حه ديسه كا مه و ضوع، ده قئ وي ب قبي ره نكييه: ﴿أنا مدينة العلم وعلى بابها﴾ بننيره:
 سلسلة الضعيفة، يا سه يدا ناصر الدين الألباني (۲۹۵۵).

ل دونیا و عوقبا د صویح و مهسا
هزاران صلوات و هزاران سهلام
نیلاهی تو رووحی نهکی شهرمسار
مهنم سائلج بایی ئههلی عهبا^(۱)
ل پیغه مبهه و ئال و صهجان تهمام
کهپر ولال و گیتزه تو نینه مهدار

(۱) ئههلی عهبا بنه مالا پیغه مبهه ریبه - سلاڤ لی بن - فاطما و حهسه ن و حوسه بن، ئهوتین پیغه مبهه ری - سلاڤ لی بن - عهبا یی خۆ ب سهه دادای، وگوتی: ئهقهنه (ئالین) من.. و مرۆڤ دقیت سائلین دهرگههی خودی ب تنی بت، نه یی (ئههلی عهبا ی) ونه یی کهسی دی! چونکی پیغه مبهه ری ب خۆ - سلاڤ لی بن - گوتیه: ﴿ **وَإِذَا سَأَلَ فَسَأَلَ اللَّهُ** ﴾ ئهگهه تو پسپاری بکهی پسپاری ژ خودی بکه.

بند خامس در سبب نظم کتاب

ژ پاش به سمله حه مدله ته صلیه
دیژت فه قیری گون هکاری ژار
گه دایی ب ده ریوزه بهر بابی حهق
رژاندی ب ذنب و گون هه ئابروو
صه غیرئ ب عومر و ب عصیان که بیر^(۱)
گون هکاری روخ زهردئ پر خوف و بیم
غهربقی بحاری گوناهئ مه زن
ئهقی عه بدره حمانئ زاری مه لوول
جگه مورت عه رب روو حیئی شافعی
ل سهر ئعتقادا ئیمام ئه شعری
که مه ریهدئ سه ججاده ئئ نه قشییان
ئهقی موجرمئ بی نهوا جان گوداز
ل من ئقتراح کر برایی عه زیز
ئهخی نسبه ئئ من ب باب و ب دا
د جسمئ م ده نایی روو حه ئه
ژ چه شمئ م ره مه نزل مهردومهک
عه جهب هوگر و هه منشین دهر حه ضهر
مونه وهر ب وی خان و مانئ دمن

بزانن ژ من هه رچی ئهف دیتی ه
ذه لیلی په شیمانی پر ذنبدار
نه هیلا د عصیان ژ کهس را سه بهق
ب لهو و ب غه فلهت هه می عومر چوو
ژ طاعهت قه لیل و ژ ذنبدان که شیر
فه قیری ل بابی خودایی که ریم
عه مهل پیستری جومله ئئ نس و جن
له قه ب شه مسه دینی طه لووم و جه هوول
ئهقی روو سیاهئ وه طه ن ئاقته پی
طه ریقهت بزان نه قشیی خالدي
ژ خدمت گودارانئ وان ئه ولیان
ب قی طه رزی وی خامه کر نه غمه ساز
حه بیئی جگه ر نازداری ته میز
شرینتر ژ ئه ولاد ئه و ره نگ برا
د طووفانی غه م که شتیا نوو حه ئه
ب وی ئه ز دبیم زه مین و فه لهک
هه ئالی قه وی هه مرکابئ سه فه ر
چراغئ دل و قووه تی جانئ من

(۱) عه مرئ وی دهمئ دانا قئ کتیبئ (۳۲) سال بوو.

ژ روهی م په قووتی سهد روهزگار
 رجا نهو بکت ذمه ته دهینه دهین
 هه شاشه به شاشه ب شیرین که لام
 ل نک من شیرینتر ژ مولک و منال
 عه جه ب نوکته دان شو بهی که نزا خه فی
 ب ئسمی موحه ممه د و لهی جاننی جان^(۱)
 موحه ممه د که عالهم بدو شود ب نور
 موحه ممه د که نه فراشته ئی سراج^(۲)
 طه له ب کر ژ من دا بکم غیره تی
 کو عه د کم شه مائلئ شاهی مه لیح
 نکارم جهواب دم نه شم گوتنی
 کو نائی ژ دهستی مه نه ظما کتاب
 د گهل راویان و روایه ت عه میم^(۳)
 ژ دهستی مه نائی تی (من غیر حد)
 درپژ کر ل من گوتن و تلتحاح
 (نعم) بیژم نه ز ژور و زه حمه ت ل من

ژ قه لبی م په میوه ئی نو بهار
 ژ چه شمی م په (قره العین) ه عه ین
 مو طبعی خودا عابده ک (بالتمام)
 ب همر کهس عه زیز و ظه ریف و دهلال
 خه به ر خوه ش یه قین نه هلی صوحه ت قهوی
 حه بیبی منی ئاشکار و نهان
 خو صو و صا برایی دیگه ر پر شه کوور
 برائی دیگه ر ئانکه ده ر له یلی داج
 برائی ب قی طه به عه ت و هه یئه تی
 نه ظم کم که لامی سه لیسی فه صحیح
 شه مام نه ز ته حه بیور د قی گوتنی
 ته عه لول مه چه ندان کرن بی حساب
 خو صو و صا حه دیشا ره سوولی که ریم
 نه زیده نه کیم کم روایه ت نه به د
 نه ایه ت خه لاصی نه بووم ژ تفتراح
 جهوابا عه زیزی نه ذبیه ت ل من

(۱) شیخ محمده جان برایی شاعری بوو، ل سالا ۱۲۴۷ (۱۸۵۸ز) ل گوندی ناکته پی هاتیو سهر دنیا یی،
 و ل سالا ۱۳۲۷ (۱۹۰۹ز) هه ر ل ویری مرپو، ل جهی بابی خو شیخاتییا نه قشبه ندیان دکر، و شاعر
 و نه دیب ژی بوو، فه هینوکه کا وی یا کرمانجی ب نا قی (لهیلا و مه جنوون) هه به، ناسنا قی وی یی شعری
 (خاکی) بوو. و د ده سپیکا قی کتیبی دا مه به حسی وی ب به رفره هی کر یبه، بو یی بقیه تی لی بزقرت.

(۲) ژ بلی شیخ محمده جانی شاعری دو برایتین دی ژی هه بوون، وه کی نهو ب خو د شان هه ردو مالکان دا
 نا قی وان دئینت، ئیک محمده نور بوو، ویی دی محمده سراج بوو. وهه ر سی برایتین وی ژ وی
 بچویکتر بوون.

(۳) نهف مالکه وهه ر سی مالکین د دو یف دا د دانه یا (فه می) دا نینن.

ل نهظما کتابا خوہ بوومہ خوددی
 وهکی شووشهیا پارہ و کاسرہ
 تژی رهخنہ نئز جهور و ظولمئ فہلہک
 تہ رووحی بهعید کر ژ چہشمئ بہلہک!
 زیادہ مؤئللہم ژ جہورا رہقیب
 قہوسطان ل من فکری من کر تہلف
 ل فکرا مہ بوون پورده و حائلہ
 ژ چہشمئ خوہ نأقیتتمہ ہہی ہہوار
 پھیشان وسہرگہشتئ ہاموون قہوی
 ژ بہر قللہتا مال و قوصری ذراع
 نہ سہرلہوحہئئ خہطط و نہقشئ منہ
 کتابا و ہا عہیب و عارہ ل من
 نہ بوستانئ نئزہار و نہوری منہ
 مہدہدخواہم نئز لوطفئ شاہئ عہظیم
 نہظم کم کہلامی د گہل دققہتئ
 کو پی نہقش کم صورہتئ نامہئئ
 ب فہرقئ سہری خوہ د نئمرئ رھوان
 ژ سووزئ جگہرخوونئ رہش ہاتہ دەم
 نہظم کر د سلکئ چو دورئ نہفیس
 چ تہرکیبہکی صرف کورمانجیہ
 موعہللا و شیرین و (افصح کلام)
 وہلیکن خہریداری چہندین نیہ

چوئاخر جہوابدان مہ پئ تی نہدی
 م فکری^(۱) د فکرا خوہ یا قاصرہ
 ل ذہنا خوہ من کر تہماشاکہلہک
 فہلہک ہہی فہلہک ہہی فہلہک
 جگہر پارہ پارہ ژ ہجرا حہیب
 عہوائق عہلائق ہہمی صہف ب صہف
 ہہزار فکر و پانزدہ ہہزار غائلہ
 خصوصاً نگاری منئ نازدار
 د قی حالہتئ شدہت نئفزون قہوی
 ژ من زیدہ بازاری نئف پرنگ مہتاع
 دزانم نہ مہیدانئ رەخشئ منہ
 کہمالاتئ من نینہ بارہ ل من
 چکو زیدہئئ حہدد و طہوری منہ
 وہلیکن نعانہت ژ رہبئی کہریم
 مہ تہشمیر کر ساعدئ ہممہتئ
 مہ دەستئ خوہ دا سہر سہری خامہئئ
 قہلہم ہاتہ جونبش ب عشقا گران
 حہرارہت ژ قہلبئ مہ کیشا قہلہم
 مونہققہد مونہققا کہلامئ سہلیس
 بنیرن ل شعران ہہچی زانیہ
 ژ کورمانجیا خوہ مہ ئانی نظام
 ژ کورمانجیئ زیدہ شیرین نیہ

(۱) د دانہیا (قوغي) دا: بفکری.

ئەگەر من بدیتا خەریدار قەط
 کەلامی ب کوردی ب نەظم و وەزن
 ژ تەنظیمی کوردی سونال و جەواب
 وەلی ئکتفا کر ژ نەظمی هەمین
 مە کیشا ئەذییەت ئەقان چەند رووز
 کو دا تورک و فارس نەبیژن تو جار
 وە رەنگ شاعری کوردی شیرین کەلام
 وەلیکن تەعەصوب نەمایە ل مە
 مە ئەف چەندی لەفظی شریں چیکرن
 مە هیسی ژ نوظارگانئ عەزیز
 نەکن حەرفگیری^(۱) ل من شاعری
 ژ هجری تژی قەلبی من رەخنە
 وە هەم تازە نووباری باغی مەییە
 ژ پیشی نەما من خەطا و صەواب
 ئەگەر چ غەزەل من هەبوون مەعەوی
 ژ بو خاطرئ وی برایئ عەزیز
 مە تەسمییە کر ئەو ب (روض النعیم)
 مەبە موخطئی هیچ کەس زینهار
 عەمەل کن ب قەولی شەهی (لا ینام)

رەوان دئ مە بکرا ب تەشبیہی شەط
 مە بینا ووجوودی کتابئ مەزن
 مە بینانە نەظمی هەزاران کتاب
 چکو کەس نەهن بیژە من ئافەرین!
 ژ کوردی کتابەک ب ساز و ب سووز
 نەبوون کورد نیشانی عشقا غەدار
 هەنە شعری وان زبەدە ئەحسەن نظام
 ژ قئی تورک و فارس جەمایە ل مە
 زەبانئ د تورکان مە پی ژیکرن
 کو چاقان بدن سەر قئی نەظمی تەمیز
 چکو پارەمە باطن و ظاهری
 عەلاماتی عشقی ئەشەر لی هەنە
 ژ ئەووەل قە شوعلای چراغی مەییە
 نەکیشانە نەظم و نظامی کتاب
 وەلی من نەبوو شعری قەط مەئەوی^(۲)
 مە ئانی نظام ئەف کەلامی تەمیز
 د عەددا شەمائلئ شاھی کەریم
 کو پاشی نەبی خاطرئ پایەدار
 (إذا مروا باللغو مروا کرام)^(۳)

(۱) د دانەیا (قوغی) دا: صەرفگیری.

(۲) ژ قئی گۆتتا وی بو مە ئاشکەرا دبت کو بەری قئی کتیبی، وی چو کتیب نەدانا بوون، مەعنا: (روض النعیم) ئیکەمین کتیب بو وی نقیسی، ژ بلی هژمارەکا شعرین جودا جودا.

(۳) یەعنی: ئەگەر گۆتتا مە یا دورست نەبت ژ تانی لی نەدەن، د بەر را بیۆرن وگوهدارین بو نەکن، وی بکن یا د ئایەتی دا هاتی: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان: ۷۲).

قهوی مام د بن باری ذہنی گران
کہر ولال وگیشہ تو نینہ مہدار

دوعا کن ژ بو من گہلی ناظران
ئیلاھی تو رووحی نہکی شہرمسار

بند سادس
در طلب إمداد از ساقی و موغنی

ل من جمع بوونه ژ غم سهد ئولوف
دو سیکان بده من کو برژت کهلام
جمع بوونه سهر من هزار کوهی غم
مهلول و پهریشان و زارم گهلهک
ب رهنگی خوه یاقوتی سهیال بی
حزین مامه بی یار و بی کهس قهوی
ژ هجرئ ل جهرگ و ل دل شوعله دا
مه ئحیا که دیسا ب جامهک شهرباب
ژ غهیری ته نینه مه فهریادرس
بده من کو نوو بم شهرباب و جوان
ل شه مسامه عهوره وهره صهحوو که
بده بادهئی نابئ شهککه مهذاق
کو قهلبئ مه دهوران بکت وهک حویاب
بده من ب ئهکواب و رطلئ گران
ب کوئئ مهزن ئهز دبم نه شئدار
بده من کو ئهز پی بجم سورخ پروو
وهلیکن شهربابئ نهقییئ چو دور
د ئنشائئ شعران چ بی شهرم بم

وهره ساقیئ جامئ جهم بی ووقوف
شهربابک عهقیق ئه رغهوانی ب جام
کههرم که مهیی نابئ دهر جامئ جهم
ژ هجره حهیبیئ، ژ جهورا فهلهک
بده من شهربابئ کو پر ئال بی
ژ ئه کداریئ چهرخی موقه رنهس قهوی
تو زانی چ ئاگر د قهلبئ مه دا
ئهمان! بووم ژ هجرئ نگاریئ کهباب
مه قهصده بکم شاعری چهند نهفس
وهره ساقیا بینه رطلئ گران
عهلاماتی پیری ژ من مهحوو که
وهره ههئ وهره ساقیئ سیم ساق
بده ساقیا جامئ صافی شهرباب
ژ دستئ خوه باقئ ئهقان ساغهران
نزام ب ئهقداح و ساغهر تو جار
وهره ساقیا بادهئی تازه دوو^(۱)
بده ساقیا جامئ لهب ریزی پر
بنیره د وهقتا کو سهرگهرم بم

(۱) دانهیا (فهمی، ئامهدی) دا: پروو، هاتیه.. و (دو) ب فارسی ب پامانا (ب لهز وبهز) دئیت.

وهره ساقيا ئهلعه جهل بئى فوتوور
 بده ساتگينئى موصه ففا ژ دورد
 ژ نه كدارئى دونيا نه ما طاقه تم
 نه گهر عهونه تئى من نه كى تو ب جام
 شه كوژ ئاته شئى من ب جامه ك شه راب
 وهره ساقيا زوو بكه هممه تئى
 دلئى پر ئه لم ب ئاته ش و پئته من
 هه زار خار و شهوكن ژ هجرئى د دل
 بده من كو مهره هم به بو جه رحئى من
 خيالئى نكارئى كو ته صوير كم
 كو ئحسان كى بو من ب چهنه جامئى مهى
 طه رهب بيته قه لبم پهس (از) قيل و قال
 وهره ساقيا قه ط مه كه خه وف و بيم
 ژ بو من غومووم و هوموومن ره فيق
 ل سه ر قه لبئى من بارئى غه م بئى عه ده د
 ژ فورقه ت نه ما من قوا و هه واس
 چو ئمشه ب شه بئى عشه رتئى دل به ره
 مونه غغه ص مه گيړه ئه فئى وه قتئى خواهش
 نزانم كو صويحئى وها بيته ده ست
 شه فئى مه هه مى حاملن سه رته سه ر
 وهره ساقيا ئاته شئى ذه و قدار

مه كه سستكاري نه يم نه ز صه بوور
 دكن ئشتياقئى عه رهب روم و كورد
 په ريشان و سه رگه شته ئئى فورقه تم
 نه شئيم نه ظم كم به يت و شعر و كه لام
 چكو دل ژ هجرئى پر (از) ئلته اب
 هونه ر من نه ما يه ژ ده ست فورقه تئى
 بده جامئى مهى دا طه رهب بيته من
 مومه ززه ج بكه باده با ئابئى گول
 سه به ب بت ژ بو جونيش و فه رحئى من
 بنئيره كه لامى چ ته قري ر كم
 خه فيف بن هنك زه خم و نه كدار و كه ي
 نه ظم كم چ نه بيئاتئى صاحب كه مال
 بده باده ئئى وه ك طباعئى سه ليم
 ژ مه يخانه ئئى بينه ئابئى عه قيق
 بده ساغه رئى باده ئئى ئه لمه ده د
 په ياپه ي بده جامئى مهى بئى هه راس
 ژ نه غيارئى خالى حه بيب هه مبه ره ^(۱)
 موكه رره كه ساغه ر ب پئنج و ب شه ش
 وه يا خود په ريشان بيم زار و په ست ^(۲)
 هه لا چ ولاده ت دكن ده ر سه حه ر
 بده من كو نه ز پئى بكم ئفتخار

(۱) د دانهيا (قوغي) دا: ره به ره.

(۲) د دانهيا (قوغي) دا: مه ست، هاتيه.. و (په ست) ب فارسى ب پامانا (كئيم بها) دئيت.

به بیان کم هنک حاله تی عالیه می
 ژ که یفا دلئی خوه چ جه ولان بکم
 حمسه دکن ب باطن ب ظاهر ژ من
 م ژی پر ههوا که ب مثلی حویاب
 بکم ره نیی باده د مه یخانه ئی
 ب لهز من خوه ناقتیه دیری موغان
 بکم صهرفی باده قهلیل و که شیر
 که سی مهست بت نینه شهرم و فه دی
 بکه دهسته گیری ب جامه ک شهریف
 ل دل دا که کت ده رگه هی مه عرفه ت
 ب ته شیبهی سووراخی زنبووری نیش
 کو نهظمی در یژ کم ب مثلی طه ناب
 ژ عه قل و خرده جومله خالی بکه
 ژ طوفانی غم من خه لاص که چو نوح
 نهظم کم چ نه شعاری دووری دراز
 ژ بو دل بیت که یف و بو دل فه رح
 ژ نه عالیی گهردوون عه لهم بهر که شه م
 ژ بو قه لبی خهسته وه کی جانیه نهو
 خه بهردم ژ سه ر سه طحی چه رخی نه هم
 د مه یخانه ئی ده دکت نهو مه قام
 موریدی مهی و ساقی و جام بم
 بیژم ژ بو ته که لامی دخوش
 کونالنده کم ناشکارا عیان

سوار بم ل ره خشی وه کی روسته می
 وه کی په هله وان روو ب مهیدان بکم
 موقابل نه بن هیچ شاعر ب من
 وه ره ساقیا بینه جامی شهراب
 کو سه جاده و خه رقه و سه بجه ئی
 ژ نه کداری دونیا مه کیشا نه مان
 که ره م که ب من چند جامی که بیر
 بکم که شفئی نه سراری دل بی خوه دی
 نه له مدارم (از) هجری یاری ظه ریف
 بده ساقیا ئای ناته ش صفه ت
 د دل دا هه نه ره خنه و زه خم و ریش
 بکه سه ددی فان ره خنه بیان نه ز شهراب
 ب جامی تو من لائویالی بکه
 بده ساقیا باده ئی پر فوتووح
 گوشاده بیت بو مه ده رگاهی راز
 بده ساقیا نه رغه وانسی قه ده ح
 کو چند جور عیان نه ز ژ ساغه ر چه شه م
 بده ساقیا مهی کو ده رمانه نهو
 بده دا ب یومنه ش خه لاص بم ژ غم
 بده ساقیا بکره مهستی مودام
 د خوازم د عالیه ده به دنام بم
 کو بیخود بم (از) جامی بی غلل و غهش
 بدم دهستی سه ر خامه ئی بی زمان

دماغی خرد تا ئەبەد خوێش بکم
 ضەبیط کم مەصافی کەلام ئاشکار
 کو سەرگەرم بێ نوو ب جامەک شەراب
 کو گوویندە بێ شوپەیی طووطی تەمیز
 خەبەر دێ ژ ئەنواعی بەحشی دەلال
 لەهەت بێ دماغا منی بێ نەوا
 بڕێژم دوری مونتەظم بێ عەدەد
 بەدە جامی مەی جامی مەی (و السلام)
 نەظم کە ل ئاهەنگی طەنبوور و عوود
 نەظم کە ژ پەردان عراق و حجاز
 ب عشقا نگاری عەلەمدارم ئەز
 دیم سەرتەسەر ئاتەش ئەز ئشتیاق
 کو باقیژم ئەز خرقە و سەبەحەئی
 بیژە ل ئاوازی عوود و رەباب
 سەهل بت هەنک ناری دووری ل من
 موعەننی تو لیدە ل چەنگ و ل دەف
 د فکری م دە یاری من هەر زەمان
 نەظم کە ژ لوتلوئی ئەفکاری من
 بسووزم ل بەر تە ب مانەندی عوود
 کو ئەم ژی بنالین وەکی مۆسیقار
 موشەررەف کە گووشم ب ئاواز و دەنگ
 سووور و طەرەب تیدە نینە تو جار
 بیژە ژ ئەوصافی خالی د ڕەش

بخوورەک ژ عشقی د ئاتەش بکم
 دەرینم زەبانەک وەکی (ذو الفقار)
 بەدە ساغەرەک (بەد کلاً حساب)
 بنووشم ب عشقی حەبیبیا عەزیز
 ژ بو من قەبت بابی فەخر و کەمال
 شەرابا کوهەن بت ل جەرجم دەوا
 ل مەیدان زەنم نەعرە شوپەیی ئەسەد
 ئەگەر مەی نەدی نابە ئنشا کەلام
 موعەننی تو ژی چەند مەقامی سووورود
 موعەننی وەرە هەم ب سووز و ب ساز
 ژ هجرا حەبیبی ئەلەمدارم ئەز
 ئەگەر پڕ درێژ بت ل من ئەف فراق
 موعەننی وەرە ساز کە نەغمەئی
 ژ ئەشعاری من گۆتی وەقتی شەباب
 کو بیت فکری من حالی بووری ل من
 وەرە ساقیا بینە جامی ب کەف
 ژ باری غەمان پڕ گرانم ئەمان
 د وەقتی جوانی ژ ئەشعاری من
 درێژکە کەلامی ل ئاهەنگی عوود
 بەدە دەستی سەر سازی ئاوازدار
 تو بەسقا مە بینە ب ئاوازی چەنگ
 چکو قەلبی مەقبووضە (از) هجری یار
 بەدە قەلبی کەیفەک ژ ئاوازی خوێش

بهیانکم ژ بو ته نوکاتې د هوور
 عه جیبې کو تائینه سهر من فراق
 دلې من وهکی خه رقه سهد پارویه
 تثرې په خنه نهز جهورې یاری شه باب
 ب قلب و ب روح وجهسه د هوورم نهز
 غه ضه ب گرت و نائیتمه کووهې قاف
 ژ قه لبې م په سازی ته چاره یه
 ته داروک بکه چهند مه قامې نهوا
 ژ دل دهست ب نه غمات و نواز که
 بشزېی ژ قه لبې مه نالایشې
 کو ناوره مه نهز ژ یار و دیار
 رفه که ژ من فکری دونیائی دوون
 ب سازهک دهرینه نوصولم ژ جا
 ب نوازې خوهش جهرگی من پاره که
 طه ره ب بیته صوفی و زاهد هه مان
 ته سه للی بده من ژ نوازې تار
 ل دل من هه نه سهد هه زاران نشان
 ژ بولبول چه مه نهها تثرې غولغوله
 گه لهک نارې دوورې شه دیده ل من
 بده قه لبې من که یف و فهرح و سورور
 ب جوز نه غمهء و سازی نینه به دیل
 ب نوازې چه نگ و مه قامې شرین
 جگه رسووزم (از) داغی عشقی غه دار

کو بیت قه لبې من که یف و بهسط و سورور
 بکم عه رضې بو ته ب طهرز و لیاق
 موغه ننی وهره دهرې پی چاره یه
 نه شان پاره یان هر یه کی بی حساب
 چ بیترم ژ مه عشوقی پر دوورم نهز
 بزانه کو یاری عه بزېی شه فاف
 ژ هجرانی خوبان دلم پاره یه
 موغه ننی کوچائی کوچائی کوجا
 موغه ننی نهوایې طه ره ب ساز که
 بده جهرگی من به عضی ناسایشې
 موغه ننی نهزان سازی نه قشې بیار
 نهوایهک تو بکشینه نهز نه دهرورون
 د عهرې ده مایه ژ غم هه ردو پا
 موغه ننی نه شان جهرحی من چاره که
 مه قامهک بیتره مه قامهک چونان
 بده دهستی سهر سازی نوازدار
 ژ وان تارې گیسوویې عه نه رفشان
 موغه ننی کوچایی کو وهقتی گوله
 م ژی گول هه یه لی به عیده ژ من
 وهکی بولبولان نه غمه بینه ظوهوور
 ل عاشق وهکی غم بیتن ته قیل
 دهمهک خونې من بیته جووش و که لین
 گه لهک بی طه ره ب بوومه نهز هجرې یار

ژ خوممی مهزن جورعه‌یهک نووش بکه
ژ من دفع که ئیش و دهرد و تعه‌ب
نه‌ظم کر ژ نائاری عشقا مهزن
موزه‌بیهن بکه (از) مه‌قام و سووود
بده سازی ناله‌نده نه‌نگوشتی ده‌ست
هلینه هنک دهنک و ئاوازی خو‌دهش
ژ په‌رجه‌م ژ گیسووی‌ن نا‌قا ملان
مه‌ترسه ژ گازنده له‌وم و عتاب
تو دیسان فه‌رح بینه قه‌لب و دل‌م
کو ئنشا بکم شعر و به‌یت و کتاب
فه‌راموش کم جو‌مله شیب و فه‌راز
بی‌ترم که‌لامی عه‌جه‌ب روو ب روو
بکت روو‌حی من مه‌یلی (قالوا: بلی)
نه‌شم نه‌ظم کم به‌یت وشعران دراز
ب جونبش به قه‌لبی حه‌زینی نه‌خو‌دهش
طه‌ره‌ب بیته صووفی و شه‌یخ و مه‌لا
که‌لامی گو‌هه‌ربار مه‌سووود کم
به‌یان کم شه‌مائلی شاهی روسول
چسان نه‌ظم کم نه‌ز مو‌جه‌وه‌هر که‌لام
د گهل سازی ناله‌ندهء و جامی زهر
کو ئنشا کم نه‌ز به‌یتی شیرین ب ناز
به‌یان کم هنک گو‌تنی پر نه‌فیس

موغه‌ننی تو عوودی دهرئاغووش بکه
خو‌وه‌ندا که دیسا مه بینه طه‌ره‌ب
ژ نه‌شعاری وه‌قتی جوانی کو من
تو ژئ بینه ئیرۆ ل ناهه‌نگی عوود
ب نه‌وصافی چه‌شمی ره‌شی نیم مه‌ست
ب عشقی نه‌وی قامه‌تا فتنه وه‌ش
ژ زولف و ژ نه‌گریجه و کاکولان
نه‌ظم که ل ناهه‌نگی عوود و ره‌باب
تو زانی ژ عشقی وه‌کی بولبولم
ته‌غه‌ننوم ته‌ره‌ننوم بکم بی حساب
ب ره‌قص و طه‌ره‌ب بی‌م ژ ئاوازی ساز
که‌ده‌ر جو‌مله وندا بکم نوو ب نوو
بکش نه‌غمه‌یهک لیده سازه‌ک هه‌لا
هه‌تا نیته^(۱) گووشم مه‌قاماتی ساز
بده ده‌ستی سه‌ر تاری قانونی خو‌دهش
بکش نه‌غمه‌یهک ئاشکار نه‌صه‌لا
زه‌مانه کو ئاغازی مه‌قوود کم
بی‌ترم که‌لامی مو‌عه‌طه‌هر چو گول
هه‌تا گووشی من پر نه‌بت نه‌ز مه‌قام
وه‌رن مو‌طرب و ساقی‌یی پر نه‌شه‌ر
له‌باله‌ب که جامی بنالینه ساز
ژ راوی نه‌قل کم موسه‌لسه‌ل حه‌دیس

(۱) د دانه‌یا (قو‌غی) دا: تیته، هاتیه.. و (نیته) کورتکرنا (نه‌ئیتیه)یه.

وهلئ هجرئ دلبهر حجابئ مهيه
مه كه يفهك بدا جوملهئئ ئنس و جن
مه بهدنام بكراد نيئف خاص و عام
ب ئاه و فغان و گرین و ئهنين
ب جامئ شهراب و ب ئاوازيئ تار
بكم ئبتدا نهظمئ عالي نيشان
د ئنشائئ شعران ده دهستم بگير
كهړ و لال و گيئزه تو نينه مهدار

مه ئهف قودرهئئ شعر و بهيتان ههيه
ئهگهر ئهف حجابا نه بويا ل من
ههچئ شاعرئ قئ زه مانئ تهمام
وهلئ دل ژ جهورا نگارئ شرين
تهسهللي بدن قئ دلئ ئاهيدار
كو تهسكين بت قهلبئ من يهك زه مان
خودايا ئعانهت بدئ ئهف فهقير
ئياهي تو رووحي نهكي شهرمسار

بند سابع
در بیان اشکال فخر عالم
صلی الله علیه وسلم

ژ ئوستادئ نهققادئ ئسناد گؤ
ربوایاتئ پاکیزه ئهحسهن دهلال
ربوایهت ژ شهیخی رواتان قهوی
کو تهحدیث کر ئهف ههدیثا رهفیع
ژ سوفیان وها بوو ربوایهت ئهشر
ژ عیسا ئبنی یوونس ربوایهت ئهوی
عومهر ئبنی عبداللاهی پر کهمال
عومهر نهقل کر ئهف ربوایهت عظیم
سهنه گرت راوی ژ نهقلا علی

رهوان بوو ربوایهت ب تهشبیهی جو
شهمائلی سولطانی صاحب جهمال^(۱)
خودانی سهنه راوی ترمذی^(۲)
ژ بو من ره سوفیانی ئبنی وهکیع
ب تهحدیث ئهمهد ب نهقلی خهبر
نهقل کر ب ئسناد و لهفظی قهوی^(۳)
سهنه دایه عیسا ب نهقلا دهلال
ژ ئبنی موحه ممد کو ناف ئیبراهیم
لهقه ب مورتهضا ئهو علی یئ وهلی

(۱) دانهیا (نامه دی) دا: صاحب کهمال.. و دانهیا (قوگی) دا: ئهحسهن کهمال.

(۲) ترمذی بابی عیسا موحه ممدئ کورئ عیسا سولله مییه، خه لکی (ترمذی) یه وئهو باژیره کی کهفنه دکهفته سهر لیثا رویاری (جهیحوونی)، ل سالا (۲۱۰) مشهختی بوویه و ل سالا (۲۷۹) مرییه، گلهک کتیب هه نه یا ژ هه میان نافدارتر کتیب وی یا هه دیسییه ئهوا ب نافئ (سنن الترمذی) دئینه نیاسین، وکتیبهک ل دؤر (الشمائل المحمدیه) ههیه.

(۳) شاعری ل قیرئ دو سهنه تیکهلی ئیک کرینه، وئهو د (سنن الترمذی ۳۶۳۸) و (الشمائل المحمدیه ۷) دا هاتی ئهمهدئ کورئ عهدهی وعلییب کورئ جهجری و موحه ممدئ کورئ حوسهینی ژ عیسا یئ کورئ یوونسی فه دگوهیژن، وئهو ژ عومهرئ کورئ عبداللاهی فه دگوهیژت، وئهو ژ ئیبراهیمی کورئ موحه ممدی (ژ نهقیبئین ئیمامه علییه) فه دگوهیژت، وئهو ژ ئیمام علی فه دگوهیژت، وئی ئیبراهیمی ئیمام علی نه دیتوو، لهو سهنه دا هه دیسی وکی ئیمام ترمذی ب خو ژئ دیتت) یا (مونه طعه)، مهعنا: ئسناد یا قهوی نینه وکی شاعر دیتت!

دکر مورتھضا ئی ژ حکمہت خہبیر
 د وھصفی ئہوی صہدری صاحب کہمال
 کو بائن بتن ئہو ژ ئہھلی زہمان^(۱)
 کو دا نہفرہتی ژئی نہکن ناظروون
 ل نک ئہھلی دل وان سہفاهت ہہیہ
 ژ ئہوصافی نہقص و عوبوب و رھدا
 کو دانیتہ سہر عہیب و نہقصی زہمان
 ژ بو ذاتی بی مثل دوشمانہ ئہو
 ژ بو ذاتی پاکئی خوہ کر ئختیار
 ل سولطانی عالم بکن حاشہ حاش
 ژ طول و قصہر ہہردووان پاک بوو
 ل وی ئختیار بوویہ (خیر الامور)
 کو جہعدی قہطہط بیتہ گوتن ل وی
 موئی تازہ خومری دھاتن ظوھوور
 ژ مہنکب نہ بوری موئی پر ئہشر
 ببوونا موفہررق ل وھجہی ب ضہو
 یہکی راست ویہک چہپ مہ ئہف زانیہ^(۳)
 موسہدہدل^(۴) دگپرا ل وھجہی شہفہق

کو وھصفی رھسولئی خودایی کہبیر
 وھا دی بگوتتا ژ ئہوودل مہقال
 نہبوو فہخری عالم درپژہک چونان
 نہ چہندان طہویل بوو ژ عادت بروون^(۲)
 چکو ہہر درپژان حہماقت ہہیہ
 موقہدہس بوو ذاتی حہیبی خودا
 نہ کورتہ ژ ہہر کہس قہصیرہک عیان
 چکو ہہر کہسی کن ب فہتتانہ ئہو
 خودا ئہو حہیبی خوہی نازدار
 نہھیلا چو کہس عہیب و نہقصا ب فاش
 وھلی رہبعہ و ئہوسہط و چاک بوو
 وھلی فہخری عالم تہمام بوو ژ نوور
 موئی تازہ طاھر نہ رہش بوو وھکی
 نہ کہژ بوو نہ سوور بوو موئی سادہ نوور
 دھات ناٹ ملی طاھرہ موئی سہر
 موئی پیش ئہنی گہر ب طہبعی خوہ ئہو
 دو فرقہ دکر ئہو مووی ناصیہ
 وھگہر ئہو ب طہبعی خوہ نہبوو دو شہق

(۱) ئہف سالوختین پیغہمہری -سلاٹ لی بن- شاعری ب چہند دہستکاری وتہعلیق قہ ژ حہدیسہ ئیمام

عہلی وھرگرتینہ. وئہف حہدیسہ ئیمامی (بہبہقی) ژئی قہدگوہیزت.

(۲) د دانہیا (قوگی) دا: بدوون.. ہاتیہ.

(۳) د دانہیا (قوگی) دا: مہ ژئی زانیہ..

(۴) د دانہیا (قوگی) دا: مودہللا.

ل دؤر نهرمى ئوڭنى دبوويه ههلهك
 وهلى سيفل و قوور و بى سور نهبوو
 مودهووهر ببيژى نه كولشووم بوو
 نهبوو وهجهى وهك صورهتتى جهدهلى
 ب قى طهرزى دانين قيافت قهديم
 دهلالهت ل جههلى دكت (لا جرم)
 ل ذاتى كو عالم ب علمان ههمه
 ربوايهت وها تيته گوتن ب پروو
 ههبوو فخرى عالم دو خهددى ئهسيل
 مهليحتر دزانين ئهسيلى عهظيم
 ههبوو تيده تهديرى جوزئى ههمين
 خودا چيكر ئهه صهدرى عالى نيشان
 نه بووشناق وبى چاشنى بوو گهلهك^(۱)
 ل قى طهرزى پروو نالهذيه قهوى
 چكو نينه وهجهى وسان قهط ئهشر
 كو چى بت ل شهكلى سهواد و عهجم
 نه رهنكى كو گرتى و ئهسمه ربتن
 سى بوو ب سورخى موشه رره ب ههما
 چ لهذذت ددت سورخهئى با سهفيد
 وهكى قورصى ههيقى د لهيلى بهدر
 ب تهشبيهى رۆژئى د نيئف ئاسمان
 ب عشقى دبوو جهرگ يهكسه ر كهيبب

ئهگه ر شان نهكرا موئى سه ر گهلهك
 ل وهجهى مونهووه ر لهحم پر نهبوو
 نه (منتفخ الوجه) ئ مهطهروم بوو
 ب مهعنا وها تيته گوتن جهلى
 چكو صاحبانى طباعى سهليم
 ههچى وهجهى تهديرى بت چون درهم
 چسان ئهه دهلالهت بيت قائمه
 نهبوو خهددى ئهنه ر بلندتر ژ پروو
 د بهحشا شهمائلى شاهى جهميل
 ل نك ئههلى طهبعى سهليمى سهليم
 وهلى وهجهى شاهى جهانى يهقين
 نهايهت د حوسن و مهلاحهت وسان
 نه وهجهى مونهووه ر سى بوو گهلهك
 كو بى خوون بت ئهمهقهئى پر سى
 نه كهژكى سبهط بوو نه رهشكى قهمه ر
 تهحاشا ژ رهنكى رهسوولى قدهم
 نه لهونى كو پر سور و ئهحمه ر بتن
 وهلى پرووى پاكيزهئى موصلهفا
 نه مهخفى ل نك ذى طباعى مهجيد
 تهلهئلوء دكر وهجهى پاكى صهدر
 شوعاعى دنوورين دچوو ژئى چونان
 ههچى ئههلى ئيمان بديتا ههيبب

(۱) د دانهيا (قوغي) دا: چاشنى وگهلهك.

(شديد سواد السواد) دهلال
 شريتر ژ چشمي جهمعي كهسان
 دو چشمي دشههلا موكهححل ب نور
 گر و نهدهج و نشمي چيكر خودا
 ژ نوورا نهزل بوو موكهححل دو چاف
 وهكي ههث ددي پادشاهي روسول
 چكو نور و ظلمهت وهكي ههث ددي
 بكت نهوعئ نكاري خاصصيه تي
 سهري پيسي وي لائقئ (ذو الفقار)
 فصل بوو موياني دو بوروي تهميز
 دبورين ژ ههردو شهقي ههردو چاف
 د نيث ههردو بوروان ده موو تي نهبوو
 ژ بوروي بهلهج رادكيشن طههرب
 ژ بوقههر و حرسئ وي نيشانه بوو
 ل نيث نهبروان رادبوو مثلي تير
 غهضه ب چون بگر تا ژ قهومي لهعين
 حهبيبي خوه يئ نهكره مي نازدار
 نهكي (عه بدره حماني) مهززون تو
 نهكي تو موحه ممد سراجي فقير^(۱)
 قه مامه دبن باري ذه نبي مهزن
 د وي روزي دلسوزي حهشر و جهزا
 قه مام نهز د بن باري عصيان نهسير

دو چشمي دشههلا ب شويي غهزال
 (شديد بياض البياض) اي وسان
 بهلهك چاف و ريش مهردهمك پر وهقوور
 دريژ دووچكه چشمي شاهي هوذا
 تزيبوو ژ موژگاني نهطوهل دو چاف
 ژ پيش قه ژ پاش قه بزانه ژ دل
 ب روژ و ب شهث ههر وسا يهك ددي
 نهگر يهك ژ نههلي شهقا محنه تي
 ژ بي يومنيا وي زهباني غهدار
 دو بوروي موبارهك نهزهجج و عهزيز
 كويه عني ريش و نازك و دووژ زراف
 ب خوه ههم زراف و قهرن تي نهبوو
 چكو صاحبي طهبعي قهومي عهرب
 د نيث ههردو بوروان دهمارهك ههبوو
 دهما قههر بههتا رهسولئ كهبير
 تزي خون دبوو نهو دهمارا يهقين
 خودايا نهگيري ژ من قههردار
 ب حهققي نهوي ذاتي بي چوون تو
 ب حهققي وي ذاتي ته ئي بي نهظير
 نهگر دهسته گيري نهكت نهو ل من
 ب بوعدا رهسولئ كهريمي هوذا
 نهگر نهو نهبت دهستگيري فقير

(۱) نهث مالكه ويا د دويث دا ب تني د دانهيا (فهومي) دا هاتينه.

شهفاعهت بکت رووحيیې پر ئەلەم
 بهیان کم ب شیرینی خاصییه تی
 وهصف کم ئەوی جهبهه تی ئەنوهی
 کو جهبههت بوو تهشیهی یهک لهوحي سیم^(۱)
 ئەشهعهی دنوورین ل سهر بئ حساب
 وهسیع و سپی بوو ئەوی ئەحسه نی
 وهکی بهرقی خاطر ب ئشراق بوو
 جهبینی موصه ففا چ ئایینه بین
 عیان لی تهلئلوه دکت بهرقی نوور
 ژ نوورا خودا ئەنف بوو ظاهره
 موزهییهن ب نوورا خودایی عباد
 ئەوی ئەنفی نوورینی پر ئحتشام
 ژ نیف هندی جوزئهک بلند بوو ئەوی
 دهلالهت ل مهدهی دکت ههر زه مان
 کو سهر ئەنفی نوورینی شاهی ئەمین
 سوطوع لی دکر ئاشکار ئاشکار
 موشه عشهع ددیتن وی نوورئ گران
 مونهوهر تژی (از) کهلامی بهدیع
 ل سهر لهفظی ئەفصهح ل نک ئنس و جن
 فراغهت نهبووری ل وی با ذکر
 موصه ووهغ ژ نوورا خودایی مهجید

وهلی من ئومیده ژ شاهی ههرهه
 وهه ئەی قهلههه بچنه سهر قصهه تی
 چ ئەوههه قهلههه بت رهوان سهر سهری
 وهها هاته گوتن ریوايهت عههیم
 وهیا خوود وهکی قهطعهیهک ماهی تاب
 نه نزم و بلند و نه تنگه ئەنی
 ئەوی جهبهه تی پاکئ بهرراق بوو
 وقووع بووبوو جهبههت د نیف دو جهبین
 وهسیع بوون جهبینی موبارهک ظوهوور
 ژ جهبههت ههتا شاری طاهره
 دریتژ و زراف ئەنفی نازک نهاد
 قهوی راستهکی جهدولهی بوو تهمام
 وهلیکن نهبوو جومله ئەش موستهوی
 ل نک ئەهلی علمی قیافهت عیان
 ریوايهت ژ راوی مه زانی یهقین
 ههبوو نوورهکی مولته مع شوعله دار
 ژ نیزیک و دووری تماشا کهران
 موبارهک فهمی طاهری وی ضهلیع
 دهلالهت دکیتن دههانی مهزن
 لسانئ موبارهک ژ همد و شوکر
 دران فهرق و صاف و عهجائب سهفید

(۱) تهشیهکرنا رهنگی دیمی پیغه مبهری - سلاخ لی بن - ب رهنگی زیقی، د وی ریوايهه تی دا هاتییه یا ترمذی
 ژ ئەبوو هورهی ده دگوهیت د (الشمائل النبویه) دا ل بن ژمارا (۱۳).

ههچى ئەو بدیتا دبوو دهر دناک
 روایهت ب ئسنادى صاحب ئەشەر
 دکەت نیتف خەبەردان و بەحت و کەلام
 شوغاعى د نوورین ژ ئەنوەر فەمى
 عەجائب د نەشمى و پەر ناز بوو^(۱)
 کو تیرپۆزى نوورى ژ نیشا دران
 د تاریک و رەوشەنى صووح و شام
 کەثیف و سیاھ و موندووەر هەبوو^(۲)
 موندووەر موساوى ژ نوورا جەلال
 ژ گەردەن نەبۆرى بزەن ئەى ئەدیب
 دەلالەت دکت ئەو ل نەقصا عەقل
 ژ نەقص و عویوبان ژ تشتى دەمىم
 ژ نوورا ل گەردەن دل ئەنوەر بکن
 کەلامى ب ئسناد و پەر (أز) ئەشەر
 نهایهت ب ئشراق و حوسن و قەبول^(۳)
 ب هەيئەت عەجەب گەردەنى ئەحسەنەش
 کو عونقى شەریفەش ب تەشبیهى عاج
 وەلیکن موشەبەهە ب هەيئەت دبت

فەلەج بوو د تەنظیمى ئسنانى پاک
 ب قى طەرزى فەرمايه راوى خەبەر
 کو وەقتا حەبیبى شەهەى (لا ینام)
 موسلمان و کافر ددیتن هەمى
 وەکی شوغەلئى خۆر لەهەب ساز بوو
 هەچى ناظران لى ددیتن عەیان
 تەلەئلەو دکر وەقتى بەدئى کەلام
 ئەوى ل حیه تازە موندووەر هەبوو
 رەش و پەر شەعەر نەرم و تازە دەلال
 ئەوى ل حیه ئى نوورى دارى حەیب
 چکو ل حیه ئەطوول بتن بى مثل
 موندووەر کر ئەو ذاتى رەببى کەرىم
 وەرە ئەى قەلەم وەصفى گەردەن بکن
 ژ راوى وها تە گۆشم خەبەر
 نە قالن نە باریکە عونقى رەسوول
 قەوى موعتەدل موستەوى گەردەنەش
 ژ راوى وها بوو روایهت رەواج
 نەکو حاشە تەشبیهى سوورەت ببت

(۱) ئەقە ئیشارەتە بو وى حەدیسى یا ترمذى ژ ئبن عەبباسى قەدگۆهیتز د (الشمائل النبویة) دا ل بن ژمارا
 (۱۵) وتیدا هاتییه: ﴿کان رسول الله أفلح الثنيتين، إذا تكلم رئي كالنور يخرج من بين ثناياه﴾
 و بەیەقى و طەبەرانى ژى قى حەدیسى قەدگۆهیتز، ئەو - وەکی زانا دبیژن - حەدیسەکا (صەحیحە).
 و (فەلەج) د ددانان دا ئەو ددان دژیک فر بن.

(۲) بەیەقى قى چەندى ب سەنەدەکا دورست ژ ئیمام عەلى قەدگۆهیتز.

(۳) قى حەدیسى ترمذى و بەیەقى و طەبەرانى ژ هندی کورئ ئەبوو هالەى قەدگۆهیتز.

سپید و موصه ففا وهکی سیمی پاک
سپی شوپهی سیمی کو خالص بتن
(عریض الصدر) وهصفی پاکئی نهبی
عهجهب رهوشهن و نهرمه مثلئ حهریر
ههچی صهدری وسعت ئرائهت بکهت
چکو خالی (أز) غشش و وهسواس بوو
بهطن موستهوی بوو د گهل صهدری ئهو
نهسینه بلندتر ژ بهطنئ شهریف
ئه عالیئ صهدری ب موو بوو تهمام
ژ سینه ههتا ناغئ بهریهک نه مهط
ل بهطنئ موبارهک ئه بهد موو نه بوو
دریژ بوو ملئ طاهره پر دورهست
خوصوصا کو زهندی حه بیئ عزیز
چکو رهنگئ صاف و سپی بوو ذراع
دریژئ دهلالهت دکیستن ل جوود
ژ دیباجئ نه رمتر کهفئ دهستی وی
موله حهم کهفئ دهستی فخرئ روسول
فرهه موستهوی کهفئ شاهئ هوذا
ئه صابع دریژ و موله حهم له یین
ئه نهس ئینی مالک صه حابئ کو بار

ژ نوورا خودا بوو نه (أز) ئاب و خاک
نه مهغشوش و کهم وهزن و ناقص بتن
وهسیع و فرهه صهدری پاکئی نهبی
وهلیکن چ فرهقه ژ وی تا حهریر
دهلالهت ل جوود و شهجاعت دکت
ئهوی وهصف لی (أشجع الناس) بوو
(سواء البطن) بوو د گهل صهدری ئهو
نه زک زیدهتر بوو ژ سینگی له طیف
وهلی (عاری^(۱) الشدی) هاته نظام
مووه صهل ب موویئ مونهوهر چو خهط
ب جوز خهططئ مهو صوف موو لی نه بوو
طهویلک شیرین بوو ههتا ههردو دهست
دریژ و ب موو بوو وی زهندی ته میز
مووه ششحه موزه بیهن ب موو بوو ذراع
هه می جوودی عالم ژ وی دهر ووجود
عهجهب لین و نهرم و فرهه دهستی وی
سپید و دهلال و له طیف و چو گول
کهفئ واسعه خاصه ئئ وی سهخا
زراقبوننه ئهنگوشتی شاهئ نه مین
روایهت وها کر علمدار^(۲)

(۱) د دانهیا (قوغي) دا: (عادی) هاتییه.

(۲) بوخاری (۶۰۳۸) وموسلم (۲۳۳۰) وترمذی (۲۰۱۵) ژ نه نسئ کورئ مالکی شه دگو هیتن، دبیت: ﴿ولا مسست خزا ولا حریرا ولا شیئا کان الین من کف رسول الله صلی الله علیه وسلم﴾ وشاعری ئهف گوتنا خو ژ فی حه دیسی وهرگرتییه.

کو من مهس نه کړبه چو خهز و چه ریر
 ههچی حوسنې باری دهرانی ژ غهیب
 ژ نهنگوشتې موعجز نومايي کهریم
 ئېشارهت ب نهنگوشتې دا قورصې ماه
 دو شفق بوو ل نیف ناسمان بهدرې تام
 نهوان ههر دو پاره شه گه ریان عهیان
 یهک (از) دهستی راست ویهک (از) دهستی چهپ
 بلندبوو ل سهر فهرقی شاهې روسول
 ب تهو حیدې باری ب ته صدیقی شاه
 وهکی دیسه رابوو ل چه رخی فهلهک
 روایهت وها تیتته خاصصیه تی
 د غه زوی کو عهسکه ر هه می ته شنه بوو
 شه وه سلطان ل دؤر فهخرې عالم ده خیل
 موبارهک یه دې خوه درېتکر کوبار
 نهوی له شکهرې زورې زه حفی تهمام
 وضوء و طه هارهت کرن پی دورست
 ههچی ناقه^(۳) و دابهئی له شکهران
 وسان ههر دچوو ئابې نوورین زه لال

نه رمتر ژ دهستی رهسولې که بییر
 هه می دا چه بیی خوه بی نهقص و عهیب
 ل نیفا فهلهک قورصې مهه بوو دو نیم
 نهوی شاهې پر نوورې نوورین کولاه
 ل جهرگی کوفاران هزار جره ح و زام^(۱)
 که تن بن لباسی شه هه نشاهی جان
 ب دهرکه تنه دهرقه ب عزز و نه دهب
 نهوی قورصې مهه موتهصل بوو چو گول
 عهجه ب کر ته که للوم نهوی قورصې ماه
 ژ موعجز ته چه بیور هه م نَس و مهلهک
 ب نه فلا تهواتر که ته صححه تی
 ژ بهر ته شنه کی راه و چاره نه بوو
 کو ده عوهت بخوازی ژ ره بی جهلیل
 ژ نیف په نجه دهر بوون جوهد و جوبار
 شه خوارن هه می جومله شان خاص و عام
 نه بوو نهبعی ئابې ژ نهنگوشتې سوست^(۲)
 هه می تیر شه خوارن ژ ئابې رهوان
 نهفه موعجزی حهق نه خهون و خه یال

(۱) دو نیم: دو کهر، دو پرت، و نهفه ئېشارهته بو موعجزه یا کهرکنا هه یقی ئهوا ئهف ئایهته ئېشارهتی دده تی:

﴿اَقْرَبِي السَّاعَةَ وَالنَّشَقَ الْقَمَرِ ۝ وَلِيَنْبَرُوا آيَةً يُعْرَضُونَ وَيُفْتَنُونَ﴾ (القمر: ۱-۲).

(۲) دهرکه فتنا ئافې ژ ناقه را تبلین وی - سلاف لی بن- ئیک ژ موعجزه بیین وی بوون، و نهو پتر ژ جاره کی چی بوو بوو، جارهک ژ وان ل رؤژا حوده بیی بوو، وهکی ژ نه نهمی دتیتته شه گوهاستن، و بهرې خو بده کتیبیا (فتح

الباری) یا (ابن حجر) ۳۳۷/۵.

(۳) د دانهیا (قزغی): فاقه، هاتیبه.

کو ئنشا بکن بهیت و شعران (بدیه)
 بنالن ئەز و تو ب مثلئ رباب
 بدم بو ته ئائاری گهرمییه تی
 ژ ته ئییری قهلبی مه بی چهرخ و بهز
 ژ جهرگی ته بیتن ئەفی خوونی رهش
 ژ حوکمی ئەفی عشقی زوری غه دار
 بیارم ژ بو ته چو ئەبری بوهار
 ژ عشقی هه نه زیده (از) چهند و چهند
 موحه ققهق دبی پاره یهک ناری سۆر
 ئەگهر ئەز بیترم هه می پروو ب پروو
 مودارا ب ته ئەم بکن یهک زه مان
 دترسم کو دیسان بیی شوعله ناک
 کو بژمیری چهند وه صفی شاهی که بیر
 موحه ققهق بکم کهونی سحره حه لال
 کو دا ئەم ژی بیترن ژ بو ههر که سان
 ژ نا ف مل مه زن ئەو حه بیبی ئەمین
 ژ مووی د رهش بوو تری (منکبین)
 مووه ششه ح موزه بیهن دبوو فاخره
 ل جورئته د گهل قووه تی رافعه

وهره ئەی قهله م سهوقی (ما نحن فیه)
 ده ههش خورده بن ئەم^(۱) ب جاما شه راب
 بکیشم ژ عشقی حه رارییه تی
 سوار بم ل ئەسپی ئەنامل ب لهز
 هه زار بهرقی عشقی بدم ته ب خوهش
 هه زار نه غمه بیتری وه کی موسقار
 خوصوصا کو فورصهت بکم وه صلی یار
 د قهلبی م ده شعر و ئەبیات و بهند
 ئەگهر ئەمر کم سهر ته هه میان ب زور
 د دهستی م ده دئ بیی نار و دوو
 وه لی ئەم نه دن ته ئەذیهت چونان
 ب ته نه ظم کن چهند بهیتی د پاک
 سه قن مه گره ئاگر ژ عشقا فه قیر
 به ده کم ب مه نکب پهس (از) قیل و قال
 ژ راوی روایهت مه زانی و سان
 به عید بوو میانی دو مه نکب یه قین^(۲)
 ل وی وه صف بوو (أشعر المنکبین)
 ب مووی د رهش نا ف ملی طاهره
 ده لالهت دکت مه نکبی واسعه

(۱) د دانه یا (قوگی): ده ههش خور دیم ئەز.

(۲) بوخاری (۳۵۵۱) و موسلم (۲۳۳۷) ژ بهررائی کوری عازی فه دگو هیزن کو د وه صفا پیغه مبهری دا - سلا ف لی بن- دبیت: ناقبهرا هه ردو ملین وی یا بهر فده بوو، و د شه رجا فی گو تنی دا هندک زانا دبیتن: مه خسه د ئەو فره هییه یا ئەم دزانین کو د بته نیشانا قه در بلندییا خودانی، وهندک دبیتن: مه خسه د پی سنگ فره هییه کو نیشانا سه بر وته حه ممولیییه.

شهجيعة قهوييه بزانه ژ من
 موجهرهد بوو بئ موو ژ فان ماعهدا
 ب موويي مونهووهر موزديهن كرى
 ووجودا موطةهمهر موجهرهد بزانه
 وهكى پارهيهك بهدرئ نهنوهر يهقين
 جهمعي ووجودا شههي پر كه مال
 سهمينهك وهسهط بوو ووجودا شريف^(۱)
 ههمى موعتهدل بوون شربن و قهبول
 تهرجروح نهبهد نهذكرن وان ژ ههف
 ههتا سننئ شهبيي چو لاوي شهباب
 مهزن بوون ب قووهت بزانه عهيان
 موعهظهم ل نك جوملهئ خاص و عام
 دكهت قهلبى وي خهوف وههبيته ژ دوور
 كو ژئ خهوف و روعبي نهكن نئس و جن
 بكيتن، نهكت عززهت و مهكرمهت
 دكر مهنعي كافر ژ قهصدا شهنيع
 نهانه بكن شاهي ئاخزه مان
 كو كهس بينه سهر وهصف وخهلقئ ذهميم
 دريژ نهز نهكم شعر و بهيت و كهلام
 كو عهجز و مهلالئ بدن ناظران

ههچى ناڤ ملي كو فرهه بت مهزن
 جهمعي ووجودا رهسوولي خودا
 ههچى كو ژ پيش من موعهبيهن كرى
 ژ غهيري جهئ من ژ پيش كو بهيان
 ههچى كو موجهرهد مونهووهر ببين
 سبي نازك و نهرم و پاك و دهلال
 نه خورت و قهلهو پر نه قور و نهحيف
 جهمعي د نعضائئ پاكئ رهسوول
 تهماسوك دكر جومله نعضا ب ههف
 تهراخي نهبوو دهر ووجودا ب تاب^(۲)
 سهري مؤثك و مهفصهلي وي ههمان
 قهوي ههبيتهك پر ل سهر بوو تهمام
 ههچى كو بديتا رهسوولي ب نوور
 چ مومكن ههبيي خودايي مهزن
 نهگهريهك عهنيدي موناقي نيته
 خودايي كهريمئ عهزيزئ مهنيع
 نكاري چ كهس ئاشكار و نهان
 تهحاشا ژ ذاتئ رهسوولي كهريم
 مه قهصد كر كو بهندي ل قركم ختام
 نه طهبعه ژ بو عاشق و شاعران

(۱) قئ چندي ترمذي د شهسائلي دا (۸) وبهيهقي د دهلالئ دا (۲۱۴/۱) ژ هندی كورئ نهبوو هالهئ
 فهدگوهتيزن.

(۲) د دانهيا (قوغي) دا: تهباب.

وەلێکن قەلەم گۆتە بۆ من^(۱) ب حال
 چ سەودایە تو پێی کەتیی ئەهی فلان
 چسان دێ مەلالەت بکن ئەهلێ طەبع
 تە شیرین بەیان کر ب نەظمی قەبوول
 بکەش بارێ غیرەت ببە کوللەباز
 بەیان کە هنک وەصفی (خیر الأنام)
 ژ هەیناتی سولطانی عالەم هنک
 مە دی گۆتتا خامەئی راست بوو
 مە ئانی قەلەم کر سەری خامەئی
 بزانه ژ من ئەهی حەبیبی جگەر
 وەکی مەشی بکرا شەهی نامدار
 تەقەللوع دکر^(۲) ئەو ب قووەت دچوو
 ب رێشە دچوو خوطوہ خوطوہ وەسیع
 صەحابی د کوباری صاحب نەظەر
 ب طەبعی خوہ سولطانی صاحب جەمال
 مە تەجەیدێ نەفسی دکر ئەم دچووون

عەجەب نوطقەکی پاکێ شیرین دەلال
 دیبێژی مەلالەت بیستن ژ فان
 ژ قی نوطقی شیرین ب ئەوزان و سەج^(۲)
 کتابەت ب من شەکلێ خەلقی رەسوول
 وەرە جلوہگەر بە ب فەخر و ب ناز
 کو دا پێ بیت مەقصەدا مە تەمام
 بەیان کە ب ئاشاری موحکەم هنەک
 وەلی دل ژ هجرێ کەم و کاست بوو
 کو جونبش بدم قی سیهف جامەئی
 وەها بوو ژ راوی روایەت ئەشەر^(۳)
 ب شوہی ژ جیکێ بلند بیتتە خوار
 نە با نازی و فەخر و نەخوہت دچوو
 دکتشا ئەوی شاہی پاکێ رەفیع
 ژ وان بوو روایەت ب نەقلی خەبەر^(۴)
 ب رێشە دچوو هەون و نەرم و دەلال
 ب شاہی روسول ہیچ لاحق نەبوون

(۱) د بنیات دا ب قی رەنگیہ، وەلکی یا دورست: (گۆتوو من) بت. و ب حال یەعنی: ب زمان حالی.

(۲) د دانەیا (قۆغی) دا: سەمع.

(۳) قی حەدیسی ترمذی د شەمائلێ دا (۵) و سونەنی دا (۳۶۳۷) و ئبن حبان (۶۳۱۱) و حاکم (۶۰۵/۲) و (۶۰۶) ژ عەلیی کورێ ئەبوو طالبی فەدگۆهیتزن.

(۴) د دانەیا (قۆغی) دا: دکت.

(۵) قی حەدیسی ترمذی د شەمائلێ دا (۱۲۱) و سونەنی دا (۳۶۴۸) ژ ئەبوو ھورەیرە ب سەنەدەکا (ضعیف) فەدگۆهیتز، وتیدا ہاتیہ: ﴿ما رأیت أحدا أسرع فی مشیتہ من رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم- كأنما الأرض تطوی لہ، إنا لنجد أنفسنا وإنه لغير مکرث﴾.

دېوو طهيبی ئهرضی ب خوطوه ل بهر
 چ مومکن کو لاحق بیینه ل شاه
 شههنشه^(۱) ژ ههموان خوبا بوو بله‌ند
 دکر ئلتفاتک ب طهرز و صفات
 جهمیعی جهسه‌د وا دگپرا حهیب
 ره‌سولئی خودئی ژئی خودان عففه‌ته
 مه‌هابه‌ت دکن ژئی ههمی خاص و عام
 د صونعی خودا جومله وی صه‌رف بوو
 نه‌ظهر پر نه‌کر وی سووئی ناسمان
 به‌صه‌ر صه‌رف نه‌دکر حهیبی گه‌له‌ک
 چکو خه‌وف و خه‌شیه‌ت ژ خالق هه‌بوو
 دکر قه‌لبی نورینئی وی پی ئه‌شه‌ر
 ته‌فه‌ککور ل صونعی خودا پی دکر
 نه‌که‌ت سایه ئه‌صلا ل سه‌ر رووی خاک^(۲)
 هه‌زار سه‌رفرازی خودا لی کری
 مه‌حاله مه‌حاله مه‌حاله مه‌حاله
 یه‌کی پاره عه‌ورئی سپی ژ قودره‌تی
 ل ته‌خما سه‌ری پاکئی شاهئی هو‌دا
 ل سه‌کن و ل مه‌شی و قوعوود و قیام
 د چوون تیده پایئی حه‌یبی ب نور

ب طه‌بع ئه‌و دچوو ئه‌م ب پا و ب سه‌ر
 ب قئی جه‌هد و سه‌عیی دچوون ئه‌م ل راه
 ئه‌گه‌ر کو ب مه‌شیا ب نه‌صحابی چه‌ند
 ژ پاشقه کو بکرا ئه‌وی ئلتفات
 نه‌کو سه‌ر ب ته‌نها دگپرا حه‌یب
 ب عونق و ب سه‌ر ئلتفات خففه‌ته
 وه‌لی ئلتفاتا ووجوودا ته‌مام
 حه‌یبی خودا (خافض الطرف) بوو
 ل ئه‌رضی دکر وی نه‌ظهر هه‌ر زه‌مان
 (حیاء من الله) ل چه‌رخئی فه‌له‌ک
 (یمیناً یساراً) ته‌ماشانه‌بوو
 وه‌لی گه‌ر ل شه‌یه‌ک بدانا نه‌ظهر
 نه‌کو حاشه بو له‌هو و له‌عبی دکر
 ژ وی جسمی پاکیزه‌ئی تابناک
 ووجوودا ژ نورئی خودا چیکری
 چسان سایه ژئی چی بتن ئه‌ی هه‌قال
 وه‌لی دا نه‌بت خارقئی عاده‌تی
 د صه‌یف و ره‌بیع و خه‌ریف و شتا
 موسه‌خه‌ر ئه‌وی عه‌ورئی تازه مو‌دام
 ل سه‌ر سنگی خارا کو بکرا مورور

(۱) دانانا په‌یقا (شه‌هنشه‌ه) بو پیغه‌مه‌ری -سلاٹ لی بن- تشته‌کی د جه‌ی خو‌دا نینه؛ چونکی شه‌هنشاه
 خودئی ب تنییه.

(۲) چو حه‌دیسین درست د قئی مه‌سه‌لی دا ب به‌ر چاقین من نه‌که‌فتینه، و ب هه‌را من ئه‌فه ژ مو‌باله‌غاتین
 نقیسه‌رتین شه‌مائیلانه!

ژ بهر هه‌بیه‌تا شاه‌ی نه‌که‌هت عه‌بیر
 دبوو شین و تازه وه‌کی بید مشک
 د گهل کر ته‌که‌لوم سه‌رۆ روو ب خاک
 سه‌لات و سه‌لام دا ب له‌فظی فه‌صیح
 ژ قی موعجزی پاک حیره‌ت کرن
 ب نه‌قلا سه‌حیحه مه‌که‌ف شوپه‌تی^(۱)
 سه‌ری ته بدم ناڤ دو فه‌رش‌ی مه‌زن!
 مه‌بن دودل و شوپه‌گیر (الحدزر)
 ووجود کر ژ بو ذاتی بی‌چوونی خوه
 بزبان سه‌ققه سه‌ق جومله کرداری وی
 مورورکر ووجود بوویه فه‌خری عه‌رب^(۲)

دبوو نه‌رمی نه‌و بهر ب شوپه‌ی خه‌میر
 جولوس وی دکر چوون ل بن داری هسک
 جه‌مه‌ل کر شکایه‌ت ل نک ذاتی پاک
 کو شه‌کوا خوه بر نک ره‌سوولی مه‌لیح
 هه‌می حاضران جومله عبره‌ت کرن
 سه‌لامی سه‌جه‌ر گو‌تنی ظه‌بیه‌تی
 نه‌گه‌ر شوپه‌ کی قی که‌لامی ژ من
 سه‌قن که‌س د وه‌صفی شه‌هی نامبه‌ر
 سه‌بیبی کو مه‌ولا بزانیسی خوه
 چسان شوپه‌ چی بت ژ ناشاری وی
 دوشه‌نبه (ربیع الأول) دوانزده شه‌ب

(۱) سلافا تشتین بی رح (جه‌ماد) ل پیغه‌مبه‌ری -سلافا لی بن-، وئاخفتنا هنده‌ک جانه‌وه‌ران (حه‌یوانان)
 د گهل وی، ئیک ژ موعجزه ونیشانین پیغه‌مبه‌رینبیا وی بوو، وئه‌و ب رتکین دورست ژئ هاتینه
 روایه‌تکر، بو نمونه: سلافا به‌ری ل وی ترمذی وحاکم ژ نیمام عه‌لی فه‌دگوه‌یزن، وئاخفتنا خفشه‌ خه‌زالی
 د گهل وی به‌یه‌قی د ده‌لانی دا (۲۲۸۳) ژ نه‌بوو سه‌عیدی فه‌دگوه‌یزت، وخریبیونا قورمی دارقه‌سپی ژ
 وی پشتی مینه‌ر بو هاتییه‌ چیکرن، بوخاری ژ جبری فه‌گوه‌استیه‌.

(۲) نه‌ جه‌ی ئتتفاقا زانایه‌ کو پیغه‌مبه‌ر -سلافا لی بن- ل دوازه‌ی هه‌یفا (ربیع الأول) هاتییه‌ سه‌ر دنیایی،
 به‌لکی زانایی ناقدار (ئبن که‌ثیر) چه‌ند گو‌تنان د قی ده‌باره‌یی دا فه‌دگیرت، ئەف ژئ ئەفه‌نه: یا ئیک‌ی:
 بوونا وی ل دوپی ره‌ببعولئه‌وه‌لی بوو، وئبن عه‌بدله‌ر قی گو‌تنی د کتیبای خو (الاستیعاب) دا فه‌دگوه‌یزت.
 ویا دوپی: ئەو ل شه‌فا هه‌شتی ره‌ببعولئه‌وه‌لی ل سه‌ر نه‌ی بوو، وئه‌فه‌ ژ گه‌له‌ک زانایان دئیتته‌ فه‌گوه‌استن،
 وه‌کی نیمامی زوه‌ری وشه‌عی... وزانایین هه‌دیس‌ی دبیژن: ئەف بو‌چوونه‌ دورستره، وئه‌ف دیرۆکه‌ دکه‌فته
 به‌رانه‌ر (۲۰)ی هه‌یفا نیسانی ژ سالا (۵۷۱ ز). ویا سییی: دوازه‌ی ره‌ببعولئه‌وه‌لی، وئه‌فی گو‌تنی
 (ئبن ئیسحاق) د سیره‌تی دا فه‌دگوه‌یزت، وئه‌ف گو‌تنه‌ ژ هه‌میان ناقدارتره. وژبلی فان هه‌ر سی بو‌چوونان
 سی بو‌چوونین دی ژئ هه‌نه، به‌لی دبی هیزن، ئیک ژ وان ئەوه‌ کو ئەو ل هه‌یفا ره‌مه‌زانی هاتییه‌ سه‌ر
 دنیایی.. وچه‌ی ئتتفاقی ئەوه‌ کو بوونا وی ل رۆژا دوشه‌نبی بوو، ل سالا (۵۳) به‌ری مه‌ختیوونی به‌رانه‌ر
 سالا (۵۷۱ زایی).

ههتا وهقتی چل سالی بۆری ل وی
 د وی بیست و سئ سالی مائی عه‌میم
 هه‌می حوکم و نه‌حکامی شه‌رعا موپین
 ل وی شپست و سئ سال بوو عومری پاک
 د ل‌حیه د ره‌ئسی موباره‌ک بزبان
 ژ ته‌قیرا راوی روایه‌ت بووی
 ب هژماری ده‌د بوون نه زنده نه کهم
 د ره‌ئسی موباره‌ک بزبان تسعه بوون
 ئەمان ئەی ره‌سولئی خودایی که‌ریم
 مه‌چهند حلیه ئانی ژ بو ته وه‌زن
 تو زانی د ناڤ قه‌لبی من دا برین
 عه‌فوو کی قوصووری مه‌ ئەی پادشاه
 موشه‌ووه‌ش ژ هجرانی یارم ئەمان
 سه‌لاسه‌ت نه‌بت گهر د شعری مه‌ دا
 ل من نه‌گری ئەی شاهی ئاخ‌ر زه‌مان
 به‌سه ئەی قه‌لم به‌س درپژ که که‌لام
 وه‌لیکن چ ه‌دده کو ئەوصافی شاه
 ختام که که‌لامی ل قر هانی هان
 ئیلاهی تو رووحی نه‌کی شه‌رمسار

رساله‌ت نوبوه‌ت خه‌لات بوو ل وی
 ژ بو هاته عه‌ردان که‌لامی قه‌دیم
 نزوول بوو ژ بو وی حه‌بیبی نه‌مین
 ژ یومنا وی عالم هه‌می تابناک
 نه‌بوو بیست طائی سپیده عه‌یان^(۱)
 د ل‌حیه هه‌چی طائی ئەبیه‌ض بووی
 هه‌چی مایه ره‌ش بوونه بی که‌یف و که‌م
 ژ شان نۆزده طا شهب زنده نه‌بوون
 مه‌ مه‌حرروم نه‌گپری ژ لوطفا عه‌میم
 عه‌فوو کی قوصوور ئەی حه‌بیبی مه‌زن
 ژ هجرئی هه‌نه زنده تاه و ئەنین
 ب ههر به‌یتی کیشایه من سی سه‌د تاه
 نه‌شم نه‌ظم کم ئەز که‌لام و به‌یان
 خه‌طا گهر ظوه‌وور بت د فکری مه‌ دا
 گونه‌ه‌کار و بیچاره‌مه ئەله‌مان
 ته‌چهند به‌یت ئانی سه‌واد و نظام
 تو عه‌د کی ب قی فکری پیسی ته‌باه
 جه‌ساره‌ت ل مه‌یدان مه‌که ئەله‌مان
 که‌ر و لال و گپره‌ تو نینه مه‌دار

(۱) ئین ماجه ژ نه‌ئسی کوری مالکی قه‌دگوه‌یزت (۳۶۲۹) دبیت: د سه‌ر ورپه‌ین پیغه‌مبه‌ری دا -سلاڤ لی
 بن- من چاره‌ده موپین سپی ب تنی دیتوون. و د ریوايه‌ته‌کا دی دا (۳۶۳۰) ئەو ژ عه‌بدللاهی کوری
 عومه‌ری قه‌دگوه‌یزت کو نیزیکی بیست موپین سپی که‌فتبوونه سه‌ر ورپه‌ین پیغه‌مبه‌ری -سلاڤ لی بن-
 وغان هه‌ردو هه‌دیسان ترمذی زی د شه‌مائلج دا قه‌دگوه‌یزت (۳۸ و ۴۰).

بند نامن
در بیان خاتم نبوت
که بر کتف رسول خدا بود

<p>روایهت مه زانی ژ راوی صحیح موعه نعهن ب روواتی پاکتی سه دید کو نهز چوومه پوشت شاهی ناخر زمان مه دی شورپه تی زهری حجله یه قین د مه عنا وها تیتته گوتن که لام ئهوی خاتهمی نووری داری حبیب یه کی غوددهئی سوژی نوورین شوعاع مه زن گاه و گهه خورد بوو موهری پاک ولهی گاه بی ننتظار و ره صه د دهما کو صه غیر بوو وه کی بنده قه ک مه زن چوون دبوو مثلی دهسته ک ته مام ب ئه مرئی خودا خاتهمی پر عزیز</p>	<p>ئیمام ترمذی (ذی کلام) فی فصیح بهایهت (الی السائب ابن یزید)^(۱) ته ماشه مه کر موهری ناخا ملان ژ وی نوور درپش یا چو دجله یه قین^(۲) چو توخمی که بوته ره ئهوی موهری تام ل سهر به عضی ئه قوالی شه یخی ئه دیب ولهی مورته فع بوو هنک ئرتفاع^(۳) گهه ئه سوهد گههی ئه خضهر و تابناک دکته خاتهمی پاک رهنگی جه سه د ل سهر وی هه بوو زینه ت و رونه قه ک ئهوی خاتهمی نووری نوورین ختام دکته لهون و ئه وضاع و شه کلی ته میز</p>
--	---

(۱) ئهف هدیسه یا دورسته بوخاری (۳۵۴۱) وموسلم (۲۳۴۵) و ترمذی (۳۶۴۳) ژ سائی فه دگوهیزن.
(۲) مه خسه د ب (زر الحجلة) خانیکه کی وه کی گونبه دتیبه، وهنده ک دیتین: مه خسه د پی هیکا کهویبه، یه عنی: نیشانه کا هندی هیکا کهوی ب ناث ملین وی فه هه بوو، ومسه لا کو رونا هییه کا بوش یا وه کی رویباری دجله ژ وی نیشانی دچوو، ئه فه د هدیسا سائی دا نه هاتیبه، به لکی ئه و ژ زیده هیین شاعرینه!
(۳) ترمذی د شه مائلین دا (۲۲) ژ ئه بوو سه عیدئ خودی فه دگوهیزت کو نیشانا پیغه مبه رینیبی ئه و ال ناث ملین پیغه مبه ری -سلاٹ لی بن- هه ی زیده گوشته کی بلند بوو، و د روایه ته کا دی دا یا هه ترمذی (۲۰) ژ عه مرئی کورئ ئه خطبه یی فه دگوهیزت هاتیبه کو وی ئه و نیشان دیت هندک موی پیغه هه بوون.

ل وی نختلاف چی دبوو ههر زه مان
نه عهینی ل نیف که تفی بوو موهری نوور
ههچی^(۲) ننبیاء و روسول بوون بهری
ل سهر دهستی راستی ههمی بوون بزبان
علامهت نهوی بوو ل سهر که تفی چهپ
نهقی حکمهتی بی عه دیلی له طیف
ل نه طرفی وی خالی نه سوهد شه کل
موزه بیهن ب یهک دائره مووی رهش
روایهت وها هاته گوشم یه قین
ب نسناد و ثبات و له فظی دوروست
ژ نه صاحبی کوپار ته حقیق بوو
ل سهر خاتمه می طاهری بی به دهل

نهقی نختلافی تو مو عجز بزبان^(۱)
وله یکن ل که تفی چه پی بوو ظوهوور
یه کی شامه نی طاهری نه نوهری
ژ غهیری شه هنشاهی ناخر زه مان
بهیان کم ژ بو ته ب طهرز و نه ده ب^(۳)
موحاذی بوو خاتمه ب قه لبی شه ریف
هه بوون رهش وه کی مسک و بین خواهش چو گول
دباری ژ وی دائما بهنی خواهش
ژ ته قیرا راوی ب له فظی موین
نه بوو قه ط ژ روواتی نسنادئ سوست
وله یکن ژ وان زیده ته دقیق بوو
نقیساند بوو نهو ب خه ططی نه زهل^(۴)

(۱) د هندک روایه تان دا ژ جابری کوری سه مورهی دئیتنه شه گواستن کو رهنگی نیشانا پیغه مبه ربینی وه کی رهنگی له شی پیغه مبهری بوو -سلاف لی بن- ب سهر سوژی فه دچوو، ومسه لا گوهرینا رنگ وحه جمی وی نیشانی دم بو ده می د چوو حدیستین دورست دا ب بهر چاقین من نه که فتیبه، وخیلاف ژ هندی هاتیبه هژماره کا صهحابیان نهو نیشان دیتبوو، وهه ر ئیکی نهو ب نسلووی خو (ته شیبه و وه صف) کربوو وچونکی نختلاف د ناقبه را نسلووی وان دا هه بوو، هندک هرز دکهن نهو دهاته گوهارتن.

(۲) د دانهیا (قو غی) دا: هه می.

(۳) شاعری نهف چهنده ژ وی حه دیسی وه رگرتیبه یا (حاکم) ژ (وهه بی کوری مونه بهه می) فه دگوهریزت (۴۱۰۵)، وتیدا هاتیبه: ((لم یبعث الله نبیا إلا وقد کانت علیه شامة النبوة فی یده الیمنی إلا أن تکون نبینا محمد صلی الله علیه وسلم فإن شامة النبوة کانت بین کتفیه)).

(۴) نه گهر مه خسه دا شاعری ب خاتمه می نهو بت کول سهر وی مورا ل ناث ملین پیغه مبهری -سلاف لی بن- (محمد رسول الله) یا نقیسی بوو، ل دویش دیتن وزانینا مه نهف چهنده ب ریکین دورست نه هاتیبه روایه تکرن، نه گهر مه خسه دا وی پی گوستیرک بت، نهفه د روایه ته کا دورست دا هاتیبه یا بوخاری (۵۸۷۸) وموسلم (۲۰۹۲) ژ نه نه سی کوری مالکی فه دگوهریزن.

ب مهعنا موحه ممهد رهسولئ خودا
 بدیتا ههچی کو ژ نیتزیک و دوور
 تهلهتلوء دکر هه وهکی نافتاب
 ژ بهعضئ رواتئ دگه هاته گوش
 کوئو خهط ئهگه چ هه می نوور بوو
 ژ من گوش که قئ که لامئ سهلیس
 موطابق بکم ئهز ب طهرزهک عهجهب
 بزانه ژ رووحئ که لامئ شیرین
 ژ دهریایئ فکرا مه یا ههولناک
 وها هاته قهلبئ مه ئهف ئختلاج
 ل موهرئ نوبوهت ئهوی خهططئ هوور
 ل دوور وی هه بوو (لا إله إلا الله)
 ل نیتف دائرا قئ که لامئ جهلیل
 (تبخبخ فأنک میسور) ئهو
 موطابق مه کر بو ته ئهف ئختلاف
 قهلهم بهس درپژ که بهسه بی ئهدهب
 چسان کهیف بی قهلبئ مه کسوورئ من
 د نیتف ئاتهشئ هجرئ یارئ کهریم
 د قهلبئ مه تهئشیرئ نیرانئ گهش
 دزانم نه خالی ژ هجرانئ تو
 ئهز و تو کو ئهم ههردو مه هجوور بوون
 مه ئانی برئ ئهف که لامئ دهلال
 ئیلاهی تو رووحئ نهکی شهرمسار

موعه اللهم بووی پادشاهی هودا
 دچوو چهرخئ مینا ژ وی بهرقئ نوور
 ژ موهرئ نوبوهت ههزار بهرق و تاب
 ئهوان راویانئ عهجهب تیزئ هوش
 وهلئ سر (فإنک منصور) بوو
 برپژم ژ بو ته چ دورئ نهفیس
 ئهقئ ئختلافئ ب عزز و ئهدهب
 موطابق بکم ئختلافئ یهقین
 دهرانی ژ قهعری مه ئهف دورئ پاک
 وهلئ ئختلاجکه دیستن رواج
 نوشته ب تهقدرئ ساده ژ نوور
 د گهل وی موحه ممهد رهسولئ ئیلاهی
 نوشته هنک لهفظئ شیرین جهمیل
 ل دوو (سر فإنک منصور) ئهو
 تهکهللوف نهکیشا و بی ئعتساف
 د قهلبئ مه دا نینه کهیف و طهره ب
 ژ من دوور کهت یارئ پر نوورئ من
 دسوژم ب شیئف و ب رۆژان موقیم
 دده ته ژ ته تی ئهقئ خوونئ رهش
 مودامئ ب شهوقا نهیستانی تو
 ژ یار و نگارئ خوه ئهم دوور بوون
 دوعا کر ژ ره بیئ خوئئ (لا یزال)
 کهر ولال و گپژه تو نینه مه دار

بند ناسخ در خضاب و کحل و دهن رسول خدا

ژ راوی مه سهحکر روایهت وها
موعه نعهن ژ روواتی صاحب کهره م
ل نک بوو هورهیره د مهجلس وسان
کویه عنی حه بیبی ب فضل و هونه ر
جهواب دا صهحایی ب عزز و عهلم
ب کهتم و ب حننا حه بیبی عهظیم
ههچی رهش ب صبغی موزدهییهن دبوو
وها بوو روایهت ژ ئبنی وهههب
کو نهز چومه نک بهعضی نهزواجی پاک
دهرانی هنک مووی شاهی هودا
وه ههم نهمر کر ذاتی پاکتی نهبی
ولهی نههی کر (از) سهوادی چونان

ب ئسناد و نهقل و درایهت وها
ب ثبات و صحهت نه زیده نه کهم
سوئال بوو ژ تهخصی شاهی جهان
موجهیهه دکر لویه و مووی سهر؟
ژ بو سائلوی وی ب لهفظی: (نعم)^(۱)
موصه بیهغ دکر مووی پاکتی کهریم
ههچی کو سپی بوو مولهوهه دبوو
موقه رره ب ثبات و فهخر و نهدهب^(۲)
ب عصمهت ژ نوورا خودا تابناک
مه دی نهو موصه بیهغ ب کهتم و حنا
ب تهغییرئ شهیبا بهیاضی سپی^(۳)
کو فعلهک حهرامه بزانه عهیان

(۱) نهف حه دیسه ترمذی د شه مائلئ دا (۴۶) ژ نهبوو هورهیره ی فه دگوهیژت.

(۲) نهف روایهته ب بهر چاقین من نهکفت د ژندهرین بهر دهست دا، بهلی روایهتهکا وهکی وی ترمذی
د شه مائلئ دا (۴۸) ژ موجه ممدئ کورئ عهقیلی فه دگوهیژت، دبیتژت: من مووی پیغه مبهری -سلاٹ لی
بن- ل نک نه نسهی کورئ مالکی دیت یی صبغکری بوو.

(۳) نهف حه دیسه طه بهرانی د (المعجم الکبیر) دا (۳۱۶) ب سه نه دهکا (حه سهن) ژ عوتبه یی کورئ عهیدی
فه دگوهیژت. و د گلهک روایهتین دورست دا هاتیبه کو ده می بابی نهبوو به کری ئینایه نک پیغه مبهری
-سلاٹ لی بن- ووی پیراتییا وی دیتی، فرمان دا رهنگی سهری وی بگوهیژن و خو ژ رهشی بدهنه پاش..
ژ بهر فنی چهندهی هندهک زانا دبیتژن: رهشکرنا سهری یا دورست نینه

مه زانی د خهضبا نه بیبی ئومی
 بنیره ل فه حوا بگر عبره تی
 ب په نگی زهری صبغ کر چه ند جار
 هه چی کو سپی بوو ب وی زهر دبوو^(۱)
 موکه حهل دکر هه ردو چاچی به له ک
 موده همهن دگپرا مویئ سهر چونان
 ژ ناڅ موویئ ئه سوهد سپی نه دبوو فه رق
 سیا ه و سپی تیکده هه مبه ر دبوو
 ئه مر کر ب له فظی فه صیحی شیرین
 وه لیکن مواظب نه بن هه ر زه مان
 بتوون ته رکدان قه شفی و دهنسه ته
 موده همهن بکی به عضی به عضی چونان
 وها گوئی نه قله ک ژ ئبی عه باس^(۲)
 هه بوو مکحه له ک پادشاهی هو دا
 دکیشا د چه شمی خوه کوحلی قه بوول
 سی کلچیقی راستی سی کلچیقی چه پ^(۳)
 ل چه شمی یه ساری دکر ننتها
 ته یه ممون دکر وی هه بیبی که بیر
 کو (خیر الکحول) ئمدیئ ئه صفه هان
 کو چاڅان دکت رهوشه ن و نووردار

ژ به عضی رواتان روایه ت ب جی
 ب نه قلا سه حیحه ینی که ت صححه تی
 هه بیبی کو باری کری ئختیار
 هه چی رهش ب زهردی مونه ووه ر دبوو
 موده همهن دگپرا مویئ سهر گه له ک
 ب زهیتی نه قی فخری هه ردو جهان
 کو ته دهین دکر لحيه و موویئ فه رق
 چکو جومله به رراق و ئه نوهر دبوو
 هه بیبی خودا راست بوو موئمین
 کو ته دهین بکن موویئ خوه جومله تان
 ته مواظوب ل ته دهینی پر زینه ته
 وه لی سوننه تی شاهی ئاخر زه مان
 ئه وی راویبی کو روایه ت لباس
 د ته حقیقی کوحلی ره سوولی خودا
 هه می شهب د هنگامی نهومی ره سوول
 ب طه رز و ئو سوول و ب ناز و ئه ده ب
 ب طه رفی یه مین وی دکر ئبتدا
 د جومله مه صالح قه لیل و که شیر
 به یان کر شه هنشاهی که ون و مه کان
 ئه وی وجهی خه یریه تی ئاشکار

(۱) ئه قی روایه تی ئه بوو داوود (۴۰۶۴) ژ عه بدلاهی کورئ عومه ری فه دگو هیزت ب سه نه ده کا دورست.

(۲) قی هه دیسی ترمذی (۱۷۵۷) وئبن ماجه (۳۴۹۷) فه دگو هیزن.

(۳) د دانها (قو غی) دا (قلچک) ل شوینا (کلچیف) هاتیبه.

ئەوھ چەشمی روھنی و نوورین دکت
 ژ راوی روایت موحەققەق بزەن
 ھەبوو تێدە مقراض و مسواک و شە
 قەلەم سست بوو قەطعە کر ئەف کەلام
 ئیلاھی تو رووحی ئەکی شەرمسار
 د ئەجفانی چاغان موژە شین دکت^(۱)
 کو یەک صندوقەک شاھێ ئاخەر زەمان
 د گەل مە کحەلە ئایینە ئین ھەمە
 م ژێ بانگ کر خالقێ (لا ینام)
 کەر و لال و گێژە تو نینە مەدار

(۱) د گەلەک روایەتان دا ھاتییە کو پیغەمبەری -سلاڤ لێ بن- شیرەت ب (ئەمدی) کرییە، وھندەک زانا
 دبیژن: ئەمد کلێ ئەصفەھانییە.. بەلێ من نەدیتییە کو د چو روایەتان دا ھات بت پیغەمبەری -سلاڤ لێ
 بن- ب ناڤ بەحسێ کلێ ئەصفەھانی کر بت.

بند عاشر در بیان لباس رسول خدا

ژ ته قيری راوی ب نوطقی سه لیس د به حشا لباسی ره سولی مه لیح ئەهه بیی لباسان ل نک ذاتی وی قه میص چون د پۆشی نه بیی چو گول هه تا که عبی پایی دهات ذیلی وی د لبسی درێژ کبر و خه یلا هه یه د طبعی هه بیی ته که بیور نه بوو هه دیشا ره سولی ب نظم هاره ئەو ئەنهس راوییی راستگویی ثقه مه دی هاته دهر شاهی جبریلی صهید یه کی شهوی قو طری ل سهر وی هه بوو وه لی بوو جوحه یفه وها کر خه بهر ل وی حولله یه ک سوړ تا نصفی ساق

نه ظم بوو د سلکی چو دورری نه فیس موعه نه عن ب روواتی قه نجی فه صیح ژ هه میان قه میصه ک^(۱) ده لالی سپی هه تا کووعی دهستان دهات هه ردو مل^(۲) نه بوو سهر لباسی درێژ مه یلی وی د کبری ده عصیانئ مه ولا هه یه ل نک ذاتی وی هه ته که سسور هه بوو کو (أسفل من الکعب فی النار) ه ئەو^(۳) روایهت وها کر ب وه جد و مقه وه لی موته کی بوو ل سهر ئبنی زهید موخه طه ط ب سورخی خه شن تی هه بوو^(۴) ل به طحا مه دی شاهی صاحب ئەشر هه بوو پاک و نشمی ب طهرز و لیاق

(۱) ئەبو داوود (۴۰۲۵) و ترمذی (۱۷۶۲) و نه سائی (۶۹۶۸) ژ (أم سلمه) قه دگوهیژن کو ژ هه می جلکان پتر پیغه مبهری - سلاٹ لی بن - هه ژ (قه میصی) دکر، وقه میص جلکه کی نیزیکی وی جلکییه یی نوکه دیبێژنی: د شد اشه.

(۲) قنی هه دیسی ئەبو داوود (۴۰۱۲) و ترمذی (۱۷۶۵) ژ ئەسمانا کچا یه زیدی قه دگوهیژن.

(۳) بوخاری (۵۷۸۷) هه دیسه کا نیزیکی قنی ژ ئەبوو هورهیره ی قه دگوهیژن.

(۴) قنی هه دیسی ترمذی د شه مائلی دا (۱۳۳) ژ ئەنه سی قه دگوهیژن، و (ئبن زهید) ئوسامه یی کوری زهیدی

شیرینتر ژ وی پادشاهی ب نور
 رفاعه وها گوب نصل و ب جی
 ثیابی د خلقه حبیبی جهان
 وهلی نغلهبی شاهی گهردهن فراز
 نهمهم دکر بوضحابی کرام
 چکو نه حسه نی تهوبه تهوبی سپی
 عمامه حبیبی ل سهر دادنا
 د نه کشر سپی بوو عماما حبیب
 وهلیکن موحه ققهق بوویه نهف یه قین
 نهوی شاشه کی رهش ل سهر لهف کری
 مه سهح کر ژ راوی شیرین کلام
 دریزکر ژ وی شاشکی رنگ سیاه

نهدی من د لبس و د حولی د سور^(۱)
 دو بوردی د نه خضر ل سهر وی م دی^(۲)
 دپوشی ل سهر خوه د به عصبی زهمان
 ته له بیوس دکر لبسی پاکتی به یاز
 ثیابی سپی وهرگرن صویح و شام
 موحه ققهق ژ قهولی نه بیبی نومی^(۳)
 نه نهو چند مه زن بوو نه نه صغهر وسا
 هه چی شئی نه بیهض ب حوسنه نه جیب
 د فه تحی مه که هه شاهی به طحا زهمین
 ژ غه رزان ل ناثا ملا رهف کری^(۴)
 د یهومی مه که هه دونزده عه ذبه ته مام
 ب ته شبیهی هاله ل نه طرافی ماه^(۵)

- (۱) نهفی حدیسی ترمذی (۱۹۷) فهدگوهیت، ونه بوو جوحه یفه ناخی وی وهه بی کوری عه بدلاهی سوائیه، ونهو نیک ژ صه حابیان بوو.
- (۲) نهف حدیسه نه بوو داوود (۴۰۶۵) و ترمذی (۲۸۱۲) ونه سائی (۵۳۱۹) ژ نه بوو ره متهی فهدگوهیت، وهندهک دبیتن: ناخی نه بوو ره متهی رفاعه بی کوری به ثری بوو.
- (۳) نه بوو داوود (۴۰۶۱) و ترمذی (۲۸۱۰) و بن ماجه (۳۵۶۶) ژ عه بدلاهی کوری عه بیاسی فهدگوهیت، کو پیغه مبهه - سلاف لی بن - دبیتن: ﴿ علیکم بالبیاض من الثیاب لیلبسها أحياءکم، وکنفوا فیها موتاکم، فإنها من خیر ثیابکم ﴾.
- (۴) حدیسه کا ب فی رنگی به به قی د (شعب الإیمان) دا (۶۲۵۲) ژ عه بدلاهی کوری عه بیاسی فهدگوهیت.
- (۵) موسلم (۱۳۵۸) ونه بوو داوود (۴۰۷۶) و ترمذی (۱۷۳۵) و بن ماجه (۳۵۸۵) ونه سائی (۲۸۶۹) فی حدیسی ژ جبری فهدگوهیت.

عه‌مامی سییه‌ه وی ل سه‌ر له‌ف دکر^(۱)
 سه‌ری شاشکی به‌ر ددا نا‌ف ملان^(۲)
 وه‌لی گه‌ه طه‌ویل و دگه‌ر گه‌ه قه‌صیر
 ژ وی شاشی بی‌ عه‌ذبه و غه‌رزه بی
 د نه‌کته‌ر نه‌وی هه‌فت گه‌ز بوو ته‌مام
 ژ ته‌قیرری راوی مه‌ نه‌ف زانییه
 نه‌کر زیده نه‌صلا ژ دوانزده هه‌رین
 موکه‌ببه‌ر دکن سه‌ر ب شاشی مه‌له‌س
 ته‌سه‌سی دکن نه‌و ب شاه‌ی جهان
 دکن دامی صه‌یدی ژ بو‌ خاص و عام
 نه‌و نه‌سرافه نه‌سرافه نه‌سرافه قه‌نج
 که‌ر ولال و گیتزه تو نینه مه‌دار

وه هه‌م چه‌ند جاران کو خوطبه دکر
 عه‌مامه‌ چ وه‌قتا گرتدا چونان
 دکیتشا ژ وی عه‌ذبه شاه‌ی که‌بیر
 دکر نه‌ستعاذه نه‌بییی نومی
 بزبان طوولی ده‌ستاری^(۳) (خیر الأنام)
 وه‌لی به‌عضی شه‌ش گه‌ز ل سه‌ر دانییه
 وه‌لیکن تو جاران هه‌بییی نه‌مین
 زه‌مانی مه‌ به‌عضی عه‌وامی نه‌که‌س
 د زه‌ما به‌طالی نه‌وان جاهلان
 هه‌می کذب مه‌حضه بزانه ته‌مام
 هه‌چی سه‌ر مه‌زن کت ب ته‌عب و ب ره‌نج
 نیلاهی تو روو‌حی نه‌کی شه‌رمسار

-
- (۱) موسلم (۱۳۵۹) و نه‌بوو داوود (۴۰۷۷) و ترمذی د شه‌مائلن دا (۱۱۴) و ابن ماجه (۱۱۰۴) فنی
 هه‌دیسی ژ عه‌مری کورری حوره‌یشی فه‌دگوه‌تین.
 (۲) فنی هه‌دیسی ترمذی (۱۷۳۶) ژ عه‌بدلاهی کورری عومه‌ری فه‌دگوه‌تین.
 (۳) د دانه‌یا (قو‌غی) دا: ده‌ستا وی.. و ده‌ستار ب فارسی شاشکه.

بند هادی عشر در بیان خف و نعل رسول خدا

موجه قهق ه بویه ئهف كهلامى سه لیس
 مغیره بن شعبه) روايهت یه قین
 كو خوفی ره سولئ خودایئ كه ریم
 (دحیه بن كلبی) ژ بو ذاتئ وی
 نه بی لبس كر هردو خه ففی ته میز
 دو نه علی كه ریمه د پایئ ره سول
 درئئ ل وان شبرئ^(۲) كو دو تلی
 وه لئ عه رضئ وی نه علی شاهئ نه مین
 ژ پیش قه ئه وی شهش ئه صابع ته مام
 ل سهر پوزئ نه علی هه بوو دو زمام
 عه جه ب سختیانك ژ موویان نه قی
 ژ جلدئ به قهر نه علی مه صنوع بوو

ژ راوی د ثباتئ له فظئ هدیث
 دكر وی ژ بو مه جلسئ حاضرین
 سیه ه بوون قه وی شو بهئ له یلی دهیم
 دو خوفئ د رهش وی هه دییه کری
 هه تا پاره بوون ئه و د پایئ عه زیز^(۱)
 هه بوون نوردار و مه صوون و قه بوول
 ب دقهت صه حابان مه ساحه کری
 جهئ پاشنه هه فت ئه صبه ع یه قین
 د به طئئ قه ده م پینج تلی (والسلام)
 سه رئ وی درئژ و زراف بوو ته مام^(۳)
 موصه ننه ع ژ وی نه علی پاکئ سپی
 وه لئ بی موی و ساده مه دبوع بوو^(۴)

(۱) ئه قه دو هدیسن شاعری تیکهل کرین، ههردو ترمذی (۱۷۶۹) قه گوهاسستینه، و د چو ژ وان دا نه هاتییه
 کو رهنگی وان خوفان یئ رهش بوو. به لئ د روايهته کا دی دا یا ئه بوو داوود (۱۵۵) و ترمذی (۲۸۲۰)
 و ئبن ماجه (۳۶۲۰) ژ بورهیدهی قه دگوهیزن هاتییه کو نه جاشی دو خوفئین رهش وحلی ونه یئین نه خشانندی
 ب دیاری بو پیغه مبهری -سلاف لی بن- هنارتبوون.

(۲) د دانه یا (قوغی) دا: شو بهئ.

(۳) بوخاری (۵۸۵۷) ژ ئه نسئ قه دگوهیزت کو نه عالا پیغه مبهری -سلاف لی بن- دو (قبال) پیغه هه بوون،
 و مه خسه د پین (تبلکه) ئه و دا قفا د ناث تبلین پیی را دجت.

(۴) ئه و نه عالیئ ژ چه رمئ چیلئ دهاتنه چیکرن دگوتنی (السبتیه) و د روايهته کئ دا یا بوخاری (۵۸۵۱)
 و موسلم (۱۱۸۷) ژ ئبن عومه ری قه دگوهیزن هاتییه کو نه عالا پیغه مبهری یا ب وی رهنگی بوو.

نه صيب كر ژ بو من ب سهد نحرتم
 جه ميعي نه حيبا ته قى هوگرا
 ب ته قبيلى وى نه م كر سهر فراز
 چ نحرسان ته دا روو حيبى كه مته رى^(۱)
 ژ بو ته خودايى غه فوورئ كه ريم
 ته بهر روک ب نه علا حه بيبى جهان
 مونه ووهر مه پى بوو دل و روو و بال
 خودا من بده خاطرئ نه على پا
 ايا شاهي (لولاک)^(۲) دهستم بگير
 نكارم نه ظمكم كه لامى عه لهن
 ل من مه گرن نهى مه جلسئ گوو شدار
 د نهوصافئ خوف و نه عمل كر نظام
 مه با كر خودا دهر جگهر نلتهاب
 كهر و لال و گيرزه تو نينه مه دار

خودايا هزار شوكر بو ته مودام
 د گهل جومله نخوان و يار و برا
 ب چاف ديتنا نه على پاكي ب ناز
 مه ته قبيل كر نه على پيغهمبه رى
 هزار شوكر و حمد و نه نائى عه ميم
 ته دا من فه قيرى (عياناً عيان)
 مه مالى د چهشم و د روو نهو نعال
 مه هيقى ههيه روژئ حهشر و جهزا
 وه گهر نه قهوى روو سياهم فه قير
 وهر نهى قهلم بهس دريژ كه سوخن
 چكو پر مه لولم ژ هجرانئ يار
 مه نهف موخته صهر بهندئ شيرين كه لام
 مه دانئ ژ دهستئ خوه خامه كتاب
 نيلاهي تو روو حى نهكى شهرمسار

(۱) ب راستى مه نه زانويه كانئ مه خسه دا شاعري چيبه ده مئ ديترت: من ب چاف نه عالين پيغهمبه رى
 -سلاڤ لي بن- ب چاف ديتن ومن نهو ماچى كر: وبهلكى مه خسه دا وى دوعا بت، يه عنى: يا ره بى تو
 وئ چهندئ ب رزقي من بكه..

(۲) نهفه ئيشاره ته بو وئ گوئنا بي بناخه، نهوا هندهك ب حه ديس دزانن، نهوا تيدا هاتى كو خودئ ديترته
 پيغهمبه رى -سلاڤ لي بن-: ((لولاک لولاک ما خلقت الأفلاك)) يه عنى: نه گهر تو نه باى من گهر دوون
 نه دنا فراند، وزانايين حه ديس ديترن: نهف حه ديسه يا (مه وضوعه).

بند نانی عشر در بیان انگشتر رسول خدا

ژ وی راویسی پاکئی شیرین نه فہس
روایہت دکر ئبنی مالک و ہا
حہیبی کو مہولا کری نختیار
موعہ بیہنئ ہوی فہصصی خاتم عہ قیق
ئہوی قاشہ کی صاف و بی نہ قص بوو
سہبہب صہوغی خاتم ہمی راویان
ئرادہ کو کر صہدرئ عالی ہمہم
دئہ ملاکی روم و د فورس و حہبہش
ژ بو وان مولووکئی عونوق مولتہوی
بہطال دا بیت حوکم و ئہ حکامی وان
ولئی ہاتہ گوتن ژ بو موصطہفا
موحہققہق بہ نک ذاتی پاکئی نہبی
ئہمر کر کو یہک خاتمہمی چی بکن
چکو طہبعہ نک پادشاہان قہدیم
ئہگہر موہرئ تیدا نہ بیستن کتاب

دریژ بوو روایہت ہتا سہر ئنہس
د تہعرفی ئہنگوشتہری موصطہفا
ہہبوو خاتمہک سیم خالص عیار
ولیکن عہ قیق حہبہش بوو حہ قیق^(۱)
(محمد رسول اللہ) لی نہ قش بوو^(۲)
ب فی طہرزی گوتن ب نوطق و بہیان^(۳)
بشینت کتابان د مولکی عہجم
نیہت کر قہرئ کت کتابی د خوہش
چو نہ ججاشی و قہیصر و خوسرہوی
کو دہعوت بکت دینی ئیسلامی وان
کہ ئہی تاجی عالم شہمی با و ہفا
قہبول نابہ مہکتووبی بی موہر نہبی
کو مہکتووبی شاہان خاتمہمی پی بکن
تہداول دکن موہر و خاتمہم موقیم
ژ وی تی دلئی وان شہک و ئرتیاب

(۱) فی حدیسی بوخاری (۵۸۷۰) وموسلم (۲۰۹۴) وترمذی (۱۷۳۹) ژ ئنہسی کورئی مالکی فہدگوہیزن.

(۲) بوخاری (۵۸۷۸) وموسلم (۲۰۹۲) ژ ئنہسی فہدگوہیزن کو نہخشی گوستیرا پیغہمبہری -سلاف لی بن-
ریژہکی (محمد) ل سہر یا نفیسی بوو وریژہکی (رسول) وریژہکی (اللہ).
(۳) فی حدیسی بوخاری (۵۸۷۲) وموسلم (۲۰۹۲) ژ ئنہسی کورئی مالکی فہدگوہیزن.

ڪو چي ڪت ڙ ٻو هونگوليسهڪ ههسن
 لبس ڪر د نهنگوشتي پيغه مبهري
 ڪو پي ختم ڪت نامه و دفته ران
 ڙ دهستي خواه باقيره قبي خاتهمي
 ههسن چونڪه لبسه ڙ ٻو نههلي نار^(۱)
 وهلي نهمر ڪر خاتهمڪ (از) نوحاس
 ڙ دهستي خواه باقبي نهشان جوملهڪان
 نوحاس چونڪه ڙي تيت بهنا صهنم
 نهمر ڪر ل سهوواغي خاتهم ڙ سيم
 نكين لي دوروست ڪر عهقيقي حبهش
 نهوي فهصص و حلقه ڙ سيم بوو تهمام
 رضا دابوو وي جبرهئيلي نهمين
 د خونصر ڙ دهستي يهمين نهغلهبا^(۲)

نهمر ڪر ل سهوواغي شاهي مهزن
 ڪو چيپوو ڙ ناهن نهو نهنگوشتهري
 نيهد ڪر نهوي سهروهري سهروه ران
 وهلي جبرهئيل گوته وي وي دهستي
 نه لائيقه بو سهروهري نامدار
 ڙ دهستي خواه ئاقتي وي بي هراس
 چونان جبرهئيل هات و گوته عهيان
 نه طهرزه ڙ بو شاهي صاحب ڪهره
 طهرح ڪر ڙ دهستي خواه شاهي ڪهريم
 يهڪي زبقي خالص وهڪي نهجمي گهش
 ل سهر قهولي بهعضي شويوخي ڪرام
 دهما لبس ڪر شاهي پرووي زهمين
 نهوي ذاتي پاڪي حهبيبي خودا

-
- (۱) نسائي (۵۲۱۸) ڙ عهبدلاهي ڪوري عومهری فهدگوهيزت، ڪو پشتي نهو گوستير بو پيغه مبهري -سلاف لي بن- هاتيهه چيڪرن، روزهڪي وي نهو ڪره تبلا خو، پاشي ئيخست، يهعني: ڪاغهزين خو پي ختم ڊڪرن بهلي نهڊڪره تبلا خو. و د وي روايهتي دا نههاتيهه ڪو نهو ڙ ناسني بوو، بهلڪي تيدا هاتيهه ڪو نهو ڙ زبقي بوو، و د روايهتهڪا دي دا ل نڪ نهبوو داوود (۴۲۲۴) هاتيهه ڪو نهو ڙ ناسني بوو وزيف تي هاتسوو نالانڊن. ومهسهلا ڪو جبريل هاته نڪ وئف گوتهه گوتهي يا شاعر فهدگوهيزت، د چو روايهتان دا ب بهر چاقتين من نهڪهفتيهه، وتشتي ناسڪهرايه ڪول بهرخوڪرنا گوستيرا خوري ڙ ناسني هاتيهه چيڪرن حهرامه، بنيهر (موسوعة المناهي الشرعية) يا (سليم الهاللي) ۲۳۳/۳. و د هندهڪ روايهتتين دورست دا هاتيهه ڪو پيغه مبهري -سلاف لي بن- پشتي هنگي نهو گوستير ڊڪري، وپشتي وي نهبوو بهڪري وعومهری ڙي نهو گوستير ڊڪري، پاشي ئيمامي عثمان ههر نهو گوستير ڊڪري حهتا جارڪي ڙ دهستي وي كهفتيهه د بيرا (نهريس) دا، وهڪي بوخاري (۵۸۷۳) وموسلم (۲۰۹۱).
- (۲) د گهلهڪ روايهتان دا هاتيهه ڪو پيغه مبهري -سلاف لي بن- گوستيرا خو ڊڪره تبلا ب رهخ يا قليچي فه ڙ دهستي راستي، وهڪي وي يا نهبوو داوود (۴۲۲۶) ونسائي (۵۲۰۳) ڙ عهلي فهدگوهيزن.

تهیه‌م‌مون د هەر تشتی هه‌ز ژئ دکر^(۱)
 د چه‌پ له‌بس کر به‌عضی ئەنگوشته‌ی
 ژ وی پاش فه دەر دهستی صدیق بوو
 ژ صدیقی ئەکبه‌ر گها نک عومه‌ر
 گها دهستی عوثمائی صاحب‌ه‌یا
 ژ عوتمان سوکووط بوو د بیرا ئەریس^(۳)
 د ناڤ بی‌ری خاتمه‌ قه‌ په‌یدا نه‌کر
 خیلافه‌ت ب وئ خاتمه‌ی بوو عه‌یان
 کو ئەسراری موه‌را سوله‌یمان یه‌قین
 تو واقع نه‌بی شه‌کک و ره‌یی، ئەمان
 مه‌زن بوو هه‌تا قه‌تلی ذاتی ب نوور
 درێژ بوو هه‌تا ئاخ‌ری ده‌وری دوون
 وه‌ گه‌ر نه‌ ب خاتمه‌ دبوون پادشاه
 دبت که‌رب و حه‌سره‌ت ل نک حاضران
 عه‌جائب موصیبه‌ت ل ئیسلام بوون
 یه‌دی خوه‌ درێژ که‌ بی‌تزه ژ دل
 که‌ر ولال و گیتزه تو نینه مه‌دار

دکر لبسی خاتمه‌ ئەمه‌ر پی دکر
 ژ بو روخصه‌تی ذاتی پیغه‌مبه‌ری
 ئەوی خاتمه‌ما کو ب ته‌وفیق بوو
 ژ شه‌یخان^(۲) وها بوو روایه‌ت ئەشه‌ر
 عومه‌ر چوون ره‌وان جان ب جان به‌خش دا
 وه‌لی حه‌یف ئەو خاتمه‌ما پر نه‌فیس
 ئەوی ذاتی عوتمان چه‌ند طه‌لبه‌ کر
 ئیشاره‌ت هه‌یه تیده ئەی جانی جان
 نه‌ مه‌خفی ل نک هه‌ر که‌سی دووربین
 د وئ خاتمه‌ی ده‌ هه‌بوو بی گومان
 ژ فه‌قدا وئ پیغه‌ فته‌ن بوو ظوه‌وور
 خیلافه‌ت به‌ده‌ل بوو ب قه‌تل و ب خوون
 ژ وی پیغه‌ بوو پادشاهی ته‌باه
 به‌سه‌ ئەی قه‌لم ئەڤ گه‌لامی گران
 د فه‌قدا ئەوی خاتمه‌ی خام بوون
 به‌سه‌ به‌س درێژ که‌ که‌لامی ب کول
 ئیلاهی تو رووحی نه‌کی شه‌رمسار

(۱) بوخاری (۵۸۵۴) وموسلم (۲۶۸) ژ عائشای قه‌دگوه‌یزن کو پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- هه‌ز ژ راستی دکر، هندی د شیان دا با.

(۲) مه‌خسه‌د ب هه‌ر دو شیخان بوخاری وموسلمه‌، و د به‌ر په‌ری بۆری دا ئیشاره‌ت مه‌ دابوو قی روایه‌تی.

(۳) بیرا ئەریس د که‌فته ناڤ بیستانه‌کی ل قوبائی.

بند ثالث عشر در صفت سیف رسول خدا

ژ راوی چ ئەلفاظی شیرین شیرین
 کو ئوستاد ئیمام ترمذی بی گومان
 ئەوی ئبنی مالک روایهت وها
 کو سهیفهک عهجهب قهنج و پاک وحهدید
 مودامی ل نک بوو شههی تاجدار
 ب مهعنا بیژم ژ بو ته ژ دل
 د مهعنا وها گۆتن ئەهلی لوغهت
 کو تیده ههبوون چهندی حوفره یهقین
 ئەوی شیریی من تیده گۆتی کهلام
 ل سهر گهردهنی نا دورستی کوفار
 ژ وی ههز ذکر بی قیاس ئەی عهجهب
 روایهت دکم ئەز ژ شهیخان یهقین
 ههچی دهرج کم ئەز د قی نامهئی
 بزانه کو نهقلن ههمی بی قوصوور

گها ذوقی من شوپهتی ئەنگهبین
 ژ نهقلا ئەنهس ئبنی مالک عهیان
 دکر وهصفی سهیفی حهیبی خودا
 ژ بو قهتلی قهومی کهفوری عهید^(۱)
 ل وی ئسم دانی ئەوی (ذو الفقار)^(۲)
 قهبول که تو تهقریری شیرین ب دل
 سهبهب ئسمی وی شیریی صاحب هیمهت
 ب تهشبهی سووراحی زهنبووری بین
 ب تیریز و بهرراق و وهک بهدری تام
 چو سککینی ئەعلا ل تازه خیار
 د نیف جهرگی گهران ب مثلی لهههه
 نه کو حاشه مهوضوع بیتن ههمین
 تهحهروک بکم پی سهری خامهئی
 ژ شهیخان و روواتی صاحب وهقوور

(۱) حهیدسا ترمذی (۱۶۹۱) ژ ئەنەسی روایهت کری دهقا وی دبیت: دهستکی شیریی پیغه مبهری -سلاڤ لی بن- ژ زیقی بوو. وقی حهیدسی ئەبوو داوود (۲۵۸۳) ونهسائی (۵۳۷۴) ژی قه دگوهیژن.
 (۲) بهبهقی د کتیبای خو (السنن الکبری) دا ژ عهبدللاهت کورپی عهیباسی قه دگوهیژت، کو شیریی (ذو الفقار) ژ دهسکهفتیین رۆژا بهدری بوو، و ئەو گههشتبوو پیغه مبهری -سلاڤ لی بن-، ودئیتته قه گهاستن کو ئەو شیریی عاصی کورپی مونهبهی سهمی بوو، و پیغه مبهری سلاڤ لی بن بهری مرنا خو ئەو دابوو عهلییی کورپی ئەبوو طالبی.

قهبول که ب قهلب و ب دل بیژه حهق
 د نیث نارئ دووری دبی جانگوداز
 بکم تهجروه طبع و همم ذوقی خویش
 ژ راوی م ژی زانییه ئەف سوخن
 ژ وی سهیفی مهحبوب ناف (ذو الفقار)
 ژ تهقریری راوی هوهیدا بزبان
 ل سهر کیلی وی هنده زیف لی ههبوو
 بزانه ژ یولدوز موحهلاب زیر
 دورسته کو شیرئ خوه قاپلمه کی^(۱)
 کو نطلاق نهبت پارویهک زیف ل سهر
 ژ وی پیتشه با جومله قاپلمه بت
 ضهره ناکه ئەو ژی ب نهقلا حه دیس
 کو مال چی^(۲) نهبت ژئ ب عهرضا ل نار
 دورسته کو وان جومله قاپلمه کی
 کو هه بیهت بکن قهومی پیسی ب زهنگ
 دهلالهت بکت قهوه تی دینی حهق
 د ئەغلهب ل نک شاهئ ئاخر زهمان
 وهلی بهعضئ ئەوقاتی شاهئ ئەمین
 بنیره ل ئەحکام و تهئشیری وی

تهوهجوهه بکه لی ب وهجههک صهفهق
 وهگهر شوپههکی جوزئهکی (العیاذ)
 تهماشنا بکه بینه سهر سهوقی پیش
 ژ من گووش که نهظمی پاکئ حهسهن
 جهی دهستی دانا شههی نامدار
 قهوی زیفهکی صاف و بهیضا بزبان
 د گهل بالچق و کابکان فضضه بوو
 وهلی زیفی وی سهیفی با فهتح و خیر
 بزبان روخصهته رهیب و شهک تی نهکی
 وهلی فورجه تیدا ههبت ئەو قهدهر
 ئەقهللی ئەقهللی دو ئەصبهع ههبت
 وهگهر ئابزه^(۲) کی ب زیرئ نهفیس
 وهلی ئابدانهک وسا زینههار
 ههچی ئەسلوحتی حهربی پهیدا بکی
 ژ بو زینهت و شوهرتی وهقتی جهنگ
 کو پی گهردهنی کافران بکنه شهق
 ئەقی سهیفی تهعریفی کر من ههمان
 د غهز و قتالان ل نک بوو یهقین
 تهقهللود دکر بهعضئ شمشیری دی

(۱) د روایه تهکی دا یا ترمذی (۱۶۹۰) ژ سهعدی فهدگوهیزت هاتییه کو پیغه مبهه - سلاط لی بن - رۆژا
 هاتییه د مهکههی دا شیرئ وی ب زیر و زیفی بی نهخشاندی بوو. بهلی ئەف حه دیسه وهکی زانا دبیزن یا
 ضه عیفه، لهو پیتقی ناکهت فی هیجه تی بو مهسهلی بگرین یا شاعر دبیزت.

(۲) د دانهیا (قوگی) دا: ئابزیر.

(۳) د دانهیا (قوگی) دا: جه.

موهه ييا كرى وى ل قهومى عه تيد
 موهه ييا كرى جومله (خير البشر)
 ل وان نسمى دانى حه يبيى خودا
 نهوى ناڤى شيرين (مه نشور) بوو^(۱)
 موهه ييا كرى نهو ب نسمى (قه ضيب)
 به شنجى نهوى نسمى لى (ذو الفقار)
 حه تىف ژى^(۲) دبارى ل قهومى ته لىف
 ژ مخذم نه بوو بو كوفاران نه مان
 ژ بهر خهوفى وى مورته عب بوون قولوب
 مه هاب بوو مه خاف بوو ل قهومى له عين
 ژ وى دور دچوو گه برى دوون سه خورديف
 ل نك شاهى بوون تابدار و حداد
 كه سى بكارا نكارى دينى موبين
 ده مار^(۳) ژى دكيشا ب عرق و نه صل
 د ده ستهك ده سه يف و د ده ستهك كتاب

حه يبيى خودا چهندي سه يفى حه ديد
 ب عه ددى صه حابان ژ سه يفان عه شه
 موهه ييا كرى بوون ب نسمهك خودا
 يه كى شيرى وى قه نچ و پر نوور بوو
 يه كى دى هه بوو ذاتى پاكي حه ييب
 سيهم نسمى (قه لعى) چهارم (به تار)
 شه شه م بوو موهه ييا ب نسمى (حه تىف)
 يه كى دى موهه ييا ب (مخذم) بزان
 نهوى دى موهه ييا ب نسمى (ره سوب)
 نه هم نسمى (صه مصامه) لى بوو يه عين
 ده هم نسمى شيرين ل وى بوو (لوحه يىف)
 نه فان دهه سو بووفى موبارهك نژاد
 ژ بو قه تللى قهومى شه قيبى له عين
 سه رى وان عه نيدان دكر پى فه صل
 نهوى شاهى (لولاك) عالى جه ناب

(۱) د كتيبا (عيون الأثر فى فنون المغازى والشمال والسير) دا يا (ابن سيد الناس) (۴۴۷/۳) هاتيبه كو
 پيغه مبهرى - سلاف لى بن - دهه شير هه بوون، و ناڤين وان نهغه بوون: (ماتور) و نهغه شيرى بايى وى بوو
 گه هشتبوو وى، و نهو ما بوو حه تا پيغه مبهرى - سلاف لى بن - مشه ختبوويه مه دينى ژى، و (العضب) و نهغه
 سه عدنى كورى عوبادهى دابويى ده مى نهو چوويه بده رى، و (ذو الفقار) و بهى نوكه مه به حسى وى كريبه،
 و (الصمصامة) و نهغه شيرى (عه مرى كورى مه عديكه رب بوو گه هشتيبى، و (قلعى) و (بتار) و (حتف)
 و نهغه هه سيبه ژ شيرين (قه بنوقا عيبين جوهرى) بوو گه هشتينه وى، و (رسوب) و (مخذم) و نهغه
 ب صه نه مى نويجاخا (طهى) فه بوون، و (القضيف) نهغه هه دهه شيره وى هه بوون، بهلى بين ژ هه ميبان
 پتر وى حه ز ژى دكر (ذو الفقار) بوو.

(۲) د دانها (قوغي) دا: لى.

(۳) د دانها (قوغي) دا: ده ما.

کتابا مونه ززهه ژ خه لقییه تی وه لیکن نه شان سه یفی تیژی گران
 حه بییی خودا وه قتی جهنگ و قتال
 نهوی هفت درعی موبارهک هه بوون
 زوبهیر ئینی عه ووامی گو نهف سوخن
 دو درعی گران وی ل سهر بوو نه بی
 کو شهیطانی پیسی شه قییه له عین
 د حه قتی وه فاتا ره سوولی خودا
 ب تهشویس بوو نه هلی مهیدان گه لهک
 نهوان دل هلانین ژ جهنگ و نه بهرد
 ده ما گووش کر شاهی (ختم الرسل)
 طه لهب کر یه کی صخره ذاتی نه بی
 ژ بو مورته فح بت جهی پادشاه
 کو دا بن^(۴) ل سهر وی هه می راجعوون
 خولاصه ژ لبسی دو درعی گران
 نکاری بچت سهر حه جهر وهی ل من!

ژ بو دین و نه حکامی قی ئوممه تی
 ژ بو ره ئسی بی دهوله تی کافران
 لبس وی دکر زره و مغفر دهلال^(۱)
 ژ بو جهنگی کوففاری ناماده بوون^(۲)
 د غه زوی ئو خود شاهی جه ددی حه سن^(۳)
 د گهل ئالهت و نه سلحی حه ربی وی
 صه لا دا ل نیف نه هلی ئیسلام و دین
 ل نیف نه هلی ئیسلامی دا (الصلا)
 ژ وان اله و ئاه چوو تا فه لهک
 ل غه زوا عه نیدان دمان دهست سهر د
 ژ قی واقعی تهنگ بوو قه لب و دل
 نیهت کر ل سهر صخره بت موسته وی
 کو نعلام بکت نه هلی ئیمان و راه
 بزنان کو که ذابیه مهلعوونی دوون
 ژ بهر جهرحی لی شاهی ئاخر زه مان
 چ زحمهت دییه وی حه بییی مه زن

(۱) د بنیات دا (زره) هاتییه، و بهلکی (زرد) بتو بهر کو زرد و نهو خه لکین ئاسنینه بین (مغفر) ژئ دورست دبت، و مغفر کولاقه کی ئاسنیه شه رکهران د بن (خوودهی) فه دکره بهر خو. و بوخاری (۳۰۴۴) و موسلم (۱۳۵۷) ژ نه نسی کورئ مالکی فه دگوهیت کو رژا پیغه مبهر -سلاف لی بن- هاتییه مه که هی (دهمی) فه کرنا وی) مغفر د سهری بوو.

(۲) نهو ههر حه فت درع وهکی د کتیبیا (عیون الأثر) دا هاتی نهفه بوون: (ذات الفضول) و نهف سه عدی کورئ عوبادهی دابووی دهمی چوویه بهدری، و (السغدیة) و (فضتی) و نهفه ههردو ژ قه ینوقاعییان ستاند بوون، و (ذات الوشاح، ذات الحواشی، البتراء، الخرتق).

(۳) قی حه دیسی ترمذی (۱۶۹۲) ژ زوبهیری فه دگوهیت.

(۴) د دانهیا (قوگی) دا: بین.

ژ بو دینئی ئیسلامی کیشا جهفا
 وهلیکن سهری جومله دهردی مهزن
 بیترم ژ دهربا وهکی قهطرهیهک
 دبت جومله عالم مونهققهش ب خوون
 صوفوفئی مهلائک ل چهرخا فهلهک
 ههمی حووری فردهوسی ههفتهم طهبعق
 بزانه کو غلمانی باغی بهشت
 نهوان رهوضهئی خولدی جای طهره ب
 ههمی مورغی جهووی سهما و زهمین
 دسووزن ب یهک بار وان بال و پهپر
 د گهل حوت و حیوانی دهریایی کوور
 دبن جومله عهووی بهار و نیسان
 کهواکب د گهل ماه و خورشیدی خواهش
 ل قئی گوئنی بووم کوئهز موتتهفق
 د دهستی مه ده خامهئی رووسیاھ
 دهواتی مه دی ژئی بیت سهرنگوون
 ژ تهئیرئی ئاهی دلئی دهرددار
 مه نییهت نهبوو ئهم بیترن کهلام
 چکو دهردهکی پر کهبیره کهبیر
 د غهزوی ئوحود راوییی با ئهشر
 کو سهر دهستیوون جوزنهکی گهبری دوون
 خوه دان شعبی کوھی ب ئهمری رهسوول

ب دوازده برین جرح بوو موصلهفا
 کو ئهفغان و ناله بکن ئنس و جن
 بکیشم ژ نیث هندی دل نالهیهک
 زهمین و سهما دی ببن واژگوون
 بکن ناله و ئاه و ئهفغان گهلهک
 ل جهننهت گهریان بکن جومله شفق
 ژ حهسرهت ببن رهسپی کوژ پشت
 موحهووهل دبت دووزهخهک پر لههه ب
 ژ تهقریری قئی سهوقی ئهندووھگین
 ژ مهئتم ههمی دی ببن لال و کهپر
 دبن جومله ئاتاهش د قهعری بوحوور
 ژ قئی گوئنی تیکده ئاتاهش فشان
 ژ حهسرهت دبن پارهییهک سهنگی رهش
 د نهفسا خوه ده دی ببن موحتهرق
 دبت پاره ئاگر ژ ئهفغان و ئاه
 موردهککه ب دبی تیده یهک قهطره خوون
 د دهستی مه موسودهده بت شوعلهدار
 وهلیکن ژ من خوهست بهساطا مهقام^(۱)
 شههیدبوونا سننی بهشیری نهذیر
 وها گوئبوو ئههلئ سوننهت خهبهر
 جهمع بوون ههمی عهسکه ری موسلموون
 ئهمر کر نهوی صهدری صاحب قهبوول

(۱) د دانهیا (قوگی) دا: نظام.

ولهی چهنده گه بری شه قیسی له عین
 نهوی کافرئ له عنه تیسی سه خیف
 خودا نه مر کر جبره ئیلی نه مین
 وقووع دا نه بت سهر زه مینی توراب
 نه یهک قه طره باران ژ عهورئ گران
 نه طایئ گیایی ژ نه رضی هشین
 وقووع^(۱) بت ل سهر پرووی ئی جسمی خاک
 د وئ ساعه تی مورغی سدره مه کان
 نهوی خوونئ پاکئ حه بیسی عزیز
 هلائی د نیث شووشه ئی خوونئ پاک
 ههواره ههواره وهرن حکمه تی
 ب پرژ و ب شهف ههر د وهقت و د حین
 ژ بو خاطرئ نوممه تا پر گوناھ
 ژ بو مه کرن چهنده غه و غاء و جهنگ
 نه هیژانه نه م ئین چونین نهی ره سوول
 ولهی تو شه هنشاه و لوطفا ته عام
 ئیلاهی تو رووحی نه کی شه رمسار

جهمع بوون ل دؤر شاهئ به طحا زه مین
 شه هید کر درانی مویاره ک شه ریف
 خوه بگه پینه خوونا حه بیسی نه مین
 چکو نه رض و نه سمان دبیتن که باب
 دبارت هه تا دهوری ئاخر زه مان
 دبیتن کو خوونئ نه بیسی نه مین
 بگیژئ نه یا حاملئ وه حیئ پاک
 ب ته عجیل گها فه خری ئنسان و جان
 سه بوک بر گه انده بهشتی ته میز
 ژ ئی واقعی تیک جهان دهر دناک^(۲)
 چ زه حمت کشایه ژ بو نوممه تی
 نه ذیهت دییه پادشاهئ نه مین
 ولهی نه م ژ وی دائما پرووسیاھ
 ل کوففاری دنیا دکر ته لخ و ته نگ
 ژ بو مه بی شه قه دهر تو مه لوول
 نه م و دهست و دامانی ته (والسلام)
 کهر و لال و گیژه تو نینه مه دار

(۱) د دانه یا (فهیمی) دا: وعبت.

(۲) چو سه نه دین دورست بو ئی روایه تی یا شاعر قه دگوهیژت مه نه دیتینه، وتشتی به لاق د کتیبین حه دیسی
 وسیره تی دا نهوه کو ده می ددانی پیغه مبه ری -سلاش لی بن- هاتییه شکانندن، ولتقا وی هاتییه بریندار کرن
 وی خوین ژ رویی خو قه دمالی ودگۆت: چاوا نهو مللهت دئ ئیقله حی بینن یی خوین د رویی پیغه مبه ری
 خو ئینای و نهو یی به ری وان دده ته خودی.

بند رابع عشر

در صفت نان او چیزی که بنان می خورد^(۱)

ژ راوی وها هاته گوتن یهقین
دیا موشفقہ عائیشا نهوهری
بزانه وها گوت بو راویان
نهبوو تیر^(۲) ئالی رهسولئی کهبیر
بزان پر شهشان راذان ئالی وی
دکر صبر بهر فقری پر موصطهفا
چو بکرا طهلهب جومله کوھی جهان
ولهیکن ل سهر حالئ شددت فوزوون
ژ سههلی بنی سهعدی موبارهک نهتهر
کو ئایا نهکل کر نهبیئی ئومی
دهقیقی نهقی کیژکه بیژه عهیان
جهواب دایه سههلی خهبر کول وی

ژ تهقیری لهفظی (أم المؤمنین)
ژ نفکی ب نایهت خودی کر بهری
ژ نهحوالی پیغهمبهری ئنس و جان
دو رۆژا ل سهر ههف ژ خویری شهعیر^(۳)
نه شیف و نه نانهک بین حالئ وی
دکر نختیاری فهقر سهر غنا
دبوون زیری خالص ژ بو شاهئی جان
دکر صبری کولی ژ دونیایی دوون
سوئال کر نهبوو حازمی با خهبر^(۴)
ژ کاپهک موصهففا دهقیقی نهقی
دپیژنگی وهردائی ئاردهک چونان
کو ئاردی نهقی وی ب چاقان نهدی

(۱) نهف بهنده د دهر حقا ناشکهراکرنا وهصفا وی نانی دایه بی پیغهمبهری -سلاف لی بن- دخوار، کانی یی چاوا بوویه.

(۲) د دانهیا (فهمی، نامهدی) دا: سیر. و (سیر) د زمانی فارسی دا ههر ب مهعنا (تیر) یا کوردی دئیت.

(۳) ئی هدیسی موسلم (۲۹۷۰) وترمذی (۲۳۵۷) ئی هدیسی ژ عائیشایئ شهدگوهیزن.

(۴) ئی هدیسی بوخاری (۵۴۱۳) وترمذی (۲۳۶۴) ئی هدیسی شهدگوهیزن، و د دهقی هدیسی دا هاتیبه نهبوو حازم دپیژت: پسپار ژ سههلی کورئ سهعدی هاتهکرن.. یهعنی: پسپارکهر نهبوو حازم نهبوو، وهکی شاعر دپیژت.

نه ته نخیل و ته صفی بزانه ئه ی له بیب
نه فح لی دکر وان ب ده ف ئه ی فلان
هه چی کو بما پاشی ته عجین دکر
ل ته حصیلی طاعت رضایی خودا
ته قه ووت ژ بو وان به هانه بزانه
دکر وان وه لی قووته کی (لا یموت)
نه ما دهر به دهن وان طه ریقی نه فیس
ده ما وی بدیتا ژ جووعی ته عه ب
وه لیکن نهانی دکر شه ئنی خوه
سواری ل دولدول عه لییی وه لی
هه بیب دیت ئا ثاری جووعی ل وی
ره سوولی که ریمی که بیرئ هومام
بزانه ژ جووعی هه بو لی ئه ئه^(۱)
کو بکرا ژ مه طعووم شه یئه ک ذه میم
هه چی کو به اتا ل بهر ئه و دخوار^(۲)
دکر هه ز هه بیبی شه هی (لم یزل)
چو فکرا مه دائم ل لوقما له ذیند
عشا چوون بیت که تنه فکرا غه دا
تو گو ه ده روایات و له فظی حدیث^(۳)

نه بیژنگ و منخهل د وه قتا هه بیب
سه حابان ده قیقی جهوی جومله شان
هه چی کاپه کی زه حفی نه فحی دهر
چرا چونکه نه فکاری وان دائما
نه شهواتی نه فسانی و له ذه تان
ژ بو قووه تی طاعتی نه کلی قووت
ته چندان دخوارن ژ وان هه یچ که سی
هه بیبی خودایی ب فه خر و ئه ده ب
هه جهر دئ بخستا ل بهر به طنی خوه
د روزه ک ئیمام مورته ضایی عه لی
ل مه سجد گها نک نه بییی ئومی
ژ بو مو طمه ئن بیت قه لبی ئیمام
ژ بهر به طنی ئانی نهوی سی هه جهر
نه بو طه بع بوو مو صطه فایی که ریم
ب پاش رده نه کر وی طه عامه ک تو جار
وه لیکن ژ شیر و ژ قه رع و عه سه ل
چسان ئه م دبن نک خودائی عه زیز
نه خوری مه چاشتی د هه یرا عه شا
ئه یا نه فسی پیسی خه بیبی خه بیث

(۱) ئه ف حدیسه ب بهر چا ئین من نه که فتیبه، به لی حدیسه کا نیزیکی وی ترمذی (۲۳۷۱) ب سه نه ده کا
ضه عیف ژ نه بو طه لحه ی قه دگوه یزت کو پیغه مبه ر - سلا ف لی بن - دو بهر ب زکی خو قه گرتد ابورن. و قی
حدیسی ئیمامی به غه وی زی د (شرح السنة) دا (۴۰۷۹) قه دگوه یزت.
(۲) قی حدیسی بو خاری (۳۵۶۳) و ترمذی (۲۰۳۱) ژ نه بو هوره یره ی قه دگوه یزن.
(۳) د دانه یا (قو غی) دا: تو گو ه دیره ئایات و له فظی حدیث.

چو (نحن قسمنا)^(۱) ئه مر کر خودا
 نه عه نقا ژ حه ققی خوه زیده دبت
 وه گهر کوب مالی خوه قاروون بی
 بکی قه بضعه ئی مولکی خوه تو هه می
 مه ساحه بکی جومله بی دووربین
 ژ غه بیرئ دو قاتی که فهن سهر جه سه د
 مه که فکری دونیال سهر خوه گران
 ته وه ککول بده رازقی (والسلام)
 کهر و لال و گیژه تو نینه مه دار

مه که فکری به یه سووده چاشت و عه شا
 نه پیشه ژ رزقی خوه که متهر دخوت
 ئه گهر کوب حوکی فره ی دوون بی
 چو ئه سه که نده ری سه رته سه ر عالمی
 فلاطوون صفه ت گهر سه ما و زه مین
 چو ئاخر تو به مری قه وی صفری یه د
 نه هایه ت کو ئه ف بت ل به ر جومله مان
 بکه ته وبه جاره ک ژ فعلی حه رام
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

(۱) ئه فه ئیشاره ته بو ئایه تا: ﴿ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ (الزخرف: ۳۲).

بند خامس عشر

در صفت فراش که بران می خوابید^(۱)

یهقین که روایت وها هاته گوش
سوئال کر بزبان (عروه ابن الزبیر)
ژ شهکلای فراشا حهیبی خودا
جهواب دا دیبا مه ب فهضل و هونه
فراشی شههنشاهی ئاخ زهمان
ئهو هی هردو پروو سختیان بوو تهمام
ولهی حهفصهته زهوجی پاکتی نهبی
فراشی ئهو شی شاهی نوورین لباس
پهلاسی موبارهک مه دو طهو دکر
شهقهک هاته قهلبی مه ئهث رهنگ خهیا
کو چار طهو بکم فی پهلاسی تهمیز
مه ثانی ب چار طهو ل ههث وهرگهپاند
دهما بوو سبه گوته من لائح
مه گوتی ئهیا روهنییا ههردو چاف
فراشا بهری بوو موحهققهق بزبان

ژ وی راویسی راستگو تیز هوش
ژ سهرداری ئهزواجی با فهضل و خهیر
ولهی ئهو فراشا ل سهر پادزا
ژ بو سالی نوطقهکی پر ئهشهر
یهکی سختیانک قهو ی بوو بزبان
ژ حهشوی تژی بهلگی خورما مودام^(۲)
وها گوتی جارهک ژ بو صهجبی وی^(۳)
موههییبا د ججرا مه دا یهک پهلاس
حهیبی خودا وی ل سهر خهو دکر
ل نک من خهیا لهک ظهریف و دهلال
نهرمتر دبت بو رهسولای عهزیز
شههنشاهی ئهکرهه ل سهر دانهاند
وه بو من چ فهرش کر شهبی بارحه
فدائی ته بیتن ئهز و دا و باف
ولهی زیده من چار طهو کر چونان

(۱) ئهث بهنده د دهر حهقا ئاشکهراکرا و هصفا وی جهی دایه یی پیغهمهبر -سلاث لی بن- ل سهر دنقست، کانی یی چاوا بوویه.

(۲) موسلم (۲۰۸۲) وئهبو داوود (۴۱۴۶) وترمذی (۱۷۶۱) فی حهدیسی روایهت دکهت.

(۳) ترمذی د شهمانلی دا (۳۳۶) فی حهدیسی روایهت دکهت.

تہنہ عوم بکت بہلکہ پی ذاتی تہ
 کو رہد کہ فراشی ل حالی بہری
 ل من چوونہ نمشہب صہلات و نہماز
 گہلہک فہرح و شاہی ل من فہوت بوو
 ہہمی تختیار و ہہمی شاہی من
 تہنہ عوم حساب کر کری ئجتناہب
 ل وی فہوت بوو چہند رکعت نہماز
 ب ناز و ب نعمت ب فہرہک چونان
 ہہتا فہجری صادق ب شوہی مرار
 نہ دەستی دوعا نہ دو رکعت نماز
 ژ دەستی عذابی چسان ہم خہلاص
 تو مہحرووم نہکی فی فہقیری ذہلیل
 وہلی فہخری من شاہی عالی جہناہب
 قہوی موستہحہققی عذابم ئہلیم^(۱)
 ب زاری مہ گوتی ژ قہلبی کہیبب
 کہر و لال و گیزہ تو نینہ مہدار

مہ گو نہر متر بت ژ بو ذاتی تہ
 جہواب دا ژ بو من رہ پیغہ مہبری
 ژ بہر نہرمیی فی فراشی ب ناز
 صہلاتی تہہہ ججود ل من فہوت بوو
 بنیرن گہلی یار و ئہجباہی من
 ژ چار طہو پہلاس شاہی عالی جہناہب
 سہبہب کو شہہنشاہی گہردہن فراز
 ژ ئیشار دہ سہر دوشہک و یاستغان
 دکم خواہی ناٹ شان جہی نازدار
 نہ ذکر و عیبادہت نہ تہاد و نیاز
 د گہل شان گوناہی ل من بی قیاس
 ئہیا فہخری عالم دہخیل دہخیل
 قہوی بی کہسم من نہ دا و نہباب
 ئہگہر تو نہبی ئہی رہسولی کہریم
 مہ دەستی خوہ ئاقیتہ داوا حہیبب
 ئیلاہی تو رووحی نہکی شہرمسار

(۱) ئەڤ پەنگە دوعایە دڤیت ژ خودی ب تنی بینەکن، نہ ژ پیغە مہبری -سلاٹ لی بن-؛ چونکی دوعا عیبادەتە و عیبادەت بو خودی ب تنییە.

بند سادس عشر

در صفت کلام و سخن گفتن رسول خدا^(۱)

ژ راوی مه زانی کو (جد الحسن) کو بکرا ته که للوم ژ بوّ حاجه تی که لامی د زیده نه بهد وی نه بوو ژ بهر غائلا دینی ئیسلامی جههد دکر نفتتاحی که لامی خوه وی بزانه کو ذاتی که ریمی ره سوول فصل کیزکه بیژم ژ بوّ ته ب حال که لام وی دکر له فظی کهم مه عنه پور هه بوو وی چ نه خلاق و طبعی له یین هه چی خه لقی مه جلس بکیشا ل جهم ژ ئه شیائی دویا وی عالی جه ناب نه ذمم و نه مه دحک ل شهیئی جهان چرا چونکه ئه فکاری وی ذاتی نوور ژ دویائی دوون قه ط نه کر غائله ژ بوّ تشتی دویا تو جارن غه ضه ب ته که للوم کو بکرا ل نیف مه جلسان

(طویل السکوت) بوو (کثیر الحزن)^(۲) دکر وی نه حاشا ژ بوّ دویه تی ل صونعی خودا فکری دائم هه بوو نه کهت قه لبی پاکی وی راحت نه بهد ب ئسمی خودا تختام هه ب وی که لام وی فصل بوون نه حاشا فوضوول فصل بوو د مابهینی حه قق و به طال وه لی له فظی شیرین و ئه نفهس ژ دور نه فه ظ و غه لیز و نه جافی موهین موعه ظه م دکر وی شهی پیر که ره م که لام وی نه گوتن نه قه نج و خه راب نه بهد وی نه کر شاهی ئاخر زه مان ل صونعی خودا جومله ته هتن^(۳) ظوهوور جهان چونکه بوّ دل دبت حائله نه کر وی حه بیبی ب عزز و نه دهب ب وه جهی طه لق به رددا جومله شان

(۱) ئف بهنده د در حقا ئاشکهرا کرنا وه صفا گوتن و ناخفتنا پیغه مبه ری خودییه - سلاف لی بن-.

(۲) ئفقی حه دیسی ترمذی د شه مائلن دا (۲۳۵) ژ هندئ کوری نه بوو هاله ی فه دگوهیترت.

(۳) د دانه یا (قوگی) دا: تیتن.

موکه رره دکر وی که لامی سه لیس
بزان مو بطلی دینی لات و هو بهل
د صو حبهت دکر وی ته به سوسوم گه لهک
وه لی به عضی نه وقتای ضه حکمی ب نوور
بزان نادری ضه حکمی واقع بوویه
چرا پر که نین قه لبی دم رینتن
مه کهن پر خه بهر پر مه ده نهی فلان
برا نه مرتن قه لبی ته نهی جگه ر
فه قیر و گونه هکارم نه ز بی نه ده ب
د به حرا گونه ه مامه زار و گران
ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

کو قه نج سه بکن سامعینی حه دیت^(۱)
ب دهف وی نه گو قه ط که لامی هه زهل
ژ وی نووری خه نده دچوو تا فه لهک^(۲)
دکر وی ژ بهر که یف و فه رح و سورور
یه قین به عضی نه صحابی سامع بوویه
ژ نه ذکاری مه ولا قه نائینتن
ته نه سسی بکه شاهی ئاخر زه مان
ژ گردابی^(۳) غه فلهت و هره بهر کنه ر
مودام له قله قه و غه یبه من رووز و شهب
ل ده رگاهی ته من دریش کر فغان
که ر و لال و گیژه تو نینه مه دار

-
- (۱) بوخاری (۹۵) و ترمذی (۳۶۴۰) ژ نه نسی کو ری مالکی فه دگو هیزن، دبیت: پیغه مبه ری خودی - سلاش لی بن - گو تننا خو سی جارن دگو ت دا بی بهر انبه ر تی بگه هت.
- (۲) نه قی حه دیسی ترمذی (۳۶۴۵) ژ جابری کو ری سه مورده فه دگو هیزت.
- (۳) د دانه یا (قو غی) دا: ژ بهر ده بی. و (کنه ر) کورتیا (کنار) ه.

بند سابع عشر
در صفت خواب کردن رسول کبریا^(۱)

بزان هاتسه گۆتن ژ راوی چونین
ژ نه قلا بهرائی بنی عازب وها
چو بکرا ئیرادا خهوی شاهی دین
ددا دهستی راستی ل بن خه ددی راست
دگۆ: ره بیی من حفظ کی (از) عذاب
(أموت و أحیا باسمک) هم
جمع وی دکر ههردو دهستی شهریف
قرائهت دکر (قل هو الله أحد)
د گهل (قل أعوذ برب الفلق)
ژ پاش پف دکر ههردو دهستان نهوی
ژ نهووهل دکر ئبتدا وی ب سهر
ژ پهس ههر چ پیشتر بووا (از) وجود
وهلی ههر چ مودبر بووا (از) جهسه د

د ته عریفی خوابی ره سولئی نه مین
به بیان بوو حه دیشی قهوییی هودا
دکر نضطجاع سهر طه نشنتا یه مین
ئهفه وه صفی نهوما وی بی کیم و کاست
د رۆژی جمع کی کهسان سهر حساب^(۲)
دگۆ پادشاهی ب فهضل و کهره م^(۳)
کو پی مهسح کت وی وجودا نه ظیف
نهوی پادشاهی ب موهر و سهنه د
د گهل (سورة الناس) شاهی ب حهق
دمالی ب دهستان وجودا خوه وی
ژ (من بعدی وه جهی مبارهک نه شهر^(۴))
دمالی ژ بو دفعی شهرری هه سوود
دکر مهسحی عوضوی کو یه د پی ره سه د

(۱) ئەف بهنده د دهر حهقا ئاشکهرا کرنا وه صفا خهوا پیغه مبهری خودییه - سلاف لی بن-.

(۲) فنی حه دیسی ترمذی (۳۳۹۹) ژنی روایهت دکهت.

(۳) فنی چه ندی بوخاری (۶۳۱۲) وئه بوو داوود (۵۰۴۹) و ترمذی (۳۴۱۷) ژ حوذه یفه ی فه دگوهیژن.

(۴) بوخاری (۶۳۱۹) وئه بوو داوود (۶۰۵۶) و ترمذی (۳۴۰۲) وئبن ماجه (۳۸۸۰) ژ عائیشایی

فه دگوهیژن.

چو هشیار بوو ئەو ژ خوابی شیرین
 بزبان خاصهئی وی نهیبیی ظهریف
 ئەگەر چهند چاخی موبارهک نژاد
 وهلیکن ئەوی سهروهی ئەنبیا
 ب قهلبی خوه دائم تهنه ککور دکر
 بزانه کو ئەو شاهی عالی سمات
 ئەوی شاهی لهولاکی با رهنگ و پروو
 چکو ثقله تی نهومی سهر وی نهبوو
 نه وهک مه دبوو غهرقی خوابی گران
 م نینه عهملهکی کو پی بم خه لاص
 ئەگەر چ کو من زیده لینه گوناھ
 ئیلاهی تو رووحو نهکی شهرمسار

دکر همد بو خالق عالهمین^(۱)
 ئەبهد خه نه کر قهلبی پاکتی شهریف
 د خه ده دچوو پیش عیوونتی عباد
 ئەوی تاجی فهخری سهری ئەصفیا
 ژ غهرقی مهنامی تهنه ففور دکر
 ژ خه و رادبوو وی دبهستی صهلات
 ب نهومی نهبوو ننتقاضی وضوو^(۲)
 مودام فکری مهولال نک وی ههبوو
 ئەوی ذاتی پیغه مبهری ئنس و جان
 گونه سه م بوون بی حه و بی قیاس
 وهلی دهست بلندم ل دهرگاهی شاه
 کهر و لال و گیژه تو نینه مه دار

(۱) ئەفه ژی پشکه که ژ هدیسا حوذهیفه ی یا بۆری.

(۲) د هدیسه کی دا یا بوخاری (۱۱۴۷) وموسلم (۷۳۸) ژ عائیشای شه دگوهتیزن هاتییه، عائیشا دبیرت:
 من گوته پیغه مبهری -سلاٹ لی بن-: پشتی تو دنقی تو رادبی وتری دکهی؟ وی گوٹ: ئەی عائیشا،
 چاقین من دنقن، بهلی دلی من نانت.

بند نهم عشر در صفت عبادت رسول خدا

ژ راوی بزانه هدیسا شهوات
 موعه نعهن بوویه ئەف هدیسا قهوی
 د تهوصیفی طاعاتی فخری عه رب
 چسان بوو عبادت ههیبی ب نوور
 د شیتقان ل سهر یهک قهدهم تا سهحر
 خودا وهحی کر بو ههیبی مهزن
 مه قورئان نهدا ته رهسوولی ئەمین
 وهلی دا تهخه للوق بکی خولقی من
 کو ئەف وهحی هات بو ههیبی خودا
 ل سهر یهک قهدهم وی عبادت نه کر
 عبادت دکر وی شههی پر که ره م
 ئەوی پادشاهی عبادت دکر
 ب ترس و بوکاء و ب ئاه و گری
 دهما سهجده بکرا رهسوولی خودا
 بزاق جار هکی بهعضی ئەصحابی وی
 چرا چند طاعت دکی ئەی ههیب

چ شیرین سیاقهک خه بهر بو مه هات
 (مغیره بن شعبه) نه اهت ل وی^(۱)
 بهیان کم ژ بو ته ب کهیف و طه ره ب
 ژ قی سهوقی بهندی دبیتن ظوهوور
 عبادت دکر وی ب فاضل و هونه ر
 که ئەی شاه و سولطانی ئنس و جن
 کو ته عیبی بکی دهر عبادت چونین^(۲)
 ژ ته مونته فع بن هه می ئنس و جن
 ئەوی پادشاهی طه ریقی هودا
 وه لیکن ئیطاعت ئەوی زیده کر
 هه تا هه ردو پا لی دبوون پر وهره م
 وه لی چند ب خه وف و ب هه یبهت دکر
 عبادت شههی ئەوه ول و ئاخری
 د سهجده دکر چند ئاه و بوکا
 سوئال کر ژ قی خه وف و طاعاتی وی
 ژ قی ئەذیه تی جهرگی من بو که یب

(۱) قی هدیسی بوخاری (۱۱۳۰) وموسلم (۲۸۱۹) وترمذی (۴۱۲) ونه سائی (۱۶۴۴) وئبن ماجه

(۱۴۱۹) ژ موغیره بی کورئ شوعبه ی فهدگو هیزن.

(۲) ئەفه ئیشاره ته بو گوتنا خودی: ﴿ طه ۱ ﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿ ۲ ﴾ إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْتَلِفُ ﴿ ۴ ﴾ ﴿ طه: ۳-۱ ﴾.

گوناھ و خهطا نینه سهر ته ئه بهد
 وه گهر ذهلله یهک^(۱) حاشه واقع بیت
 خودا ئه مر کر دهر که لامی نهقی
 ل مه لازمه ئه م عیبادهت بکن
 ل سهر مه حسابه گوناھ و خهطا
 جهواب دا ژ بو وی ره سوولی ب نوور
 ئه گهر چهندی غفراندی ره بیی^(۴) که بیر
 وه لیکن ل من حه ققه دائم مودام
 ئه مان ئه ی خودایی که ریمی عه فوو
 نه من طاعهت و نه زهبانی عوذر
 عه فوو کی گوناھی منی بی عه دده
 بکه دهسته گیری ژ به حرا خه طا
 بکیشه قه له م سهر گوناھی د من
 ل من بوونه ئاحادی عصیان ئولوو ف
 ل سهر من گونه ه بی عه دده بی حساب
 وه لی ئه ز دبیژم ب زاری موقیم
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شهرمسار

چرا چهندی ته عبی ددی بو جهسه د
 یه قین عه فوی (الله) جامع دبت
 (لیغفر لک الله)^(۲) بو ته وه حی
 کو پی ذنب و عصیان طهارهت بکن
 ل مه فخره طاعهت بکن ئه م ئه دا
 چرا ئه ز نه بم عه بدی قه نجی شه کور^(۳)
 گوناھی د من جومله که فن و ئه خیر
 بکم طاعهتی حه ق ب خه وفه ک ته مام
 پژانده من ل دهر گاهی ته ئابی پرو
 ل من نه فس و شه یطان کرن پر غه در
 م نینه عه مه ل هیج هیج ئه لمه دده
 ره وان که ل سهر من بحاری عه طا
 بده خاطرئ موصطه فایئ مه زن
 ژ ئه نوعی قویحی^(۵) هزاران صونوو ف
 نزانم ل نک ته بدم ئه ز جهواب
 کو بم مه ظه ری عه فوی ره بیی که ریم
 که ر و لال و گیژره تو نینه مه دار

(۱) د دانہیا (قوغي) دا: زهر رديهک.

(۲) ئه فه ئیشاره ته بو وی ئایه تی یا تیدا هاتی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنَبِّئُكَ بِمَا تَعْمَلُ﴾ (الفتح: ۲).

(۳) ئه فه ژئ پشه که ژ وی حه دیسی یا موغیره شه دگپرت، و به ری نوکه مه ئیشارهت دایه ته خریجا وی.

(۴) د دانہیا (قوغي) دا: شاهي.

(۵) د دانہیا (فه می، ئامدی) دا: قه نجی.

بند ناسع عشر در بیان أخلاق رسول خدا

وها گوت راوی ئيمام ترمذی
 ئهوی خارجه گوتی له فظی عه بیان
 ل نک زهیدئ ثابت هه می بوون جولووس
 وهلی وان سوئال کر ژ زهیدئ که ریم
 ژ ئه خلاقئ ذاتئ حه بیبی مه زن
 به بیان که تو ئه خلاقئ شیرین به بیان
 جهواب دایه زهیدئ موبارهک نهاد
 بزنان کو جیرانی وی بووم گه لهک
 کتابهت دکر من هه می وحیی وی
 د لینی طه بیعهت وهکی وی نه بوو
 ده ما ئهو بهاتا د نیث مه سجدئ
 ئه گهر مه ژ دونیا بدانا خه بهر
 وه گهر مه ژ ئاخرهت بگوتا وسان
 کو به حثا طه عامی مه بکرال جهم
 مه بکرا چ به حثا موباح و هلال
 د حه ددئ نه ایهت ژ خولقی عه ظیم
 ئه نهس ئبنی مالک وها گو که لام

هه تا خارجه ئبنی زهیدئ نهقی^(۱)
 کو جومعهک موسلمان جه مع بوون بزنان
 ل مه جلس کرن زنده عه رضئ خولووس
 وه پف ده ژ بو مه ژ خولقی عه ظیم
 بیژه ژ بو مه که لامئ حه سهن
 کو پی مونته فع بین ل هه ردو جهان
 بدن گو هه حه دیشا کرامی نه ژاد
 بویره ره فیق و هه ثال بووم گه لهک
 د ئه غلب ب من مه شوهره و ره ئیی وی
 چ ئه لفاظئ نه رم و شیرین وی هه بوو
 دکر ئبتدا وی ب ئسمئ خودئ
 د گه ل مه ژ دونیا دگو پر هونه ر
 ژ ئاخرهت دگوتی د نیث مه جلسان
 دکر به حثئ خوارن شه هی پر که رهم
 د گه ل مه دکر شاهئ صاحب جه مال
 بزانه حه بیبی کو ئحسان عه میم
 د ئه خلاقئ وی شاهئ (فخر الأنام)^(۲)

(۱) فی حه دیسی ترمذی د شه مائلی دا (۳۵۰) وطه بهرانی د (المعجم الکبیر) دا (۴۸۸۲) فه دگو هتین.

(۲) فی حه دیسی بوخاری (۶۰۳۸) وموسلم (۲۳۳۰) فه دگو هتین.

تهمام دهه سهنه خدمهتا وی مه کر
بزانه نهوی ذاتی پاکتی عهزیز
چ تشت مه بکرا نهگۆ وی توجار
وه گهر تهرک بکرا مه شهینهک چونان
ژ بو نهفسی پاکتی خوه دهر بهک نهفیس
ولهی گهر ژ مونکهر بهاتا ظوهوور
ههتا غایهتی کس نهویرا بچت
ل سهر ئهمری مهعرووف و نههیی نهکیر
ب جوز ئهمر و نههیانی ههچی ههبوو
د صهر و د حلم و د ئهخلاقی وی
خودایا ب حهققسی رهسوولی خوه کی
ئیلاهی تو روووی نهکی شهرمسار

د وی مووددهئی روو ل من ترش نهکر
ژ بو من نهگۆ وی کهلامهک غهلیظ
ته کر بوچ ئهف ئیشی بی ئستشار
ب ناخی خنهگۆ قهط ژ بوچ تو ناکی بزانه
غهضه ب وی نهکر قهط ل سهر هیچ کس
غهضه ب پر دکر وی حهیبی ب نوور^(۱)
ل وهجهی مویرهک تهماشاکت
غهضه بککش دبوو ئهوه حهیبی کهبیر
ل سهر تشتی دونیا غهضه ب وی نهبوو
نهبوو هیچ کس هیچ ههمطاتی وی
د رۆژی قیامهت مه شهرمی نهکی
کهپ و لال و گیزه تو نینه مهدار

(۱) ئەف گۆتنه ژ هه دیسه کی هاتییه وەرگرتن بوخاری (۳۵۶۰) وموسلم (۲۳۲۷) ژ عائیشایین فهدگوهرین.

بند عشرین در بیان حیاء رسول خدا

مه ته حقیق کر ئەف موئه ثشر که لام
وها گۆت راوی ژ نه قلا ئەبی
د به حشا حەییائی ره سولئی خودا
دگۆتی ئەوی بوو سه عیدی دهلال
کو فه خری روسل زنده پر شهرم بوو
(أشد حیاء) ژ وئی عه ذره ئئی
ژ قیزا د پاش په رده بیتن ته نی
چ کهس عه وره تی وی نه دی ظاهره
موحه ققهق بزانه ژ ئەه زواجی وی
نه حاشا وه کی مه ب ته رکا حەیا
ب قی ته رکئی شهرمی هلاکم یه قین
شه فاعهت بکی روو حیئی پر خه طهر
ل قه طع که روو حییا به ندی خواه

ژ راوی ئیمام نرمدیئی هومام^(۱)
سه عید کو مه نسووی بال خوده بی
وله یکن نه شهرمی ژ شهرع بی جودا
ژ بو موسته فیدانی ئەهلئ که مال
نه شهرمی کو پئی قاعده خه رم^(۲) بوو
کو مه ستووره بت ئەو د پاش په رده ئئی
شهرمتر دکر پادشاهی هه نی
یه قین که هه تا زه وجه ئی طاهره
کو گۆتن مه قه ط عه وره تی وی نه دی^(۳)
دبوو پهیره وی مه زح و که یف و ههوا
مه ددهد سه د مه ددهد ئەی حەبیئی ئەمین
ژ گردابی عصیان بگر بینه دهر
ژ فەرطا گونەه به تو شهرمه ندی خواه

(۱) فی حدیسی بخاری (۳۵۶۲) وموسلم (۲۳۲۰) وترمذی د شه مائلی دا (۳۶۵) قه دگوهیژن.

(۲) د دانهیا (ئامه دی) دا: حەزم.

(۳) فی حدیسی ئبن ماجه (۶۶۲ و ۱۹۲۲) ژ عائیشای قه دگوهیژت، به لی سه نه دا وی وه کی زانا د بیژن یا
ضه عیفه.

مه چيكر كه لامهك د گهل ئحتشام
شهمائيل خه تم بوول فر (والسلام)
ئيبلاهي تو رووحي نهكي شهرمسار
كهړ و لال و گيژه تو نينه مه دار

بند احدى و عشرين در بيان نسب رسول خدا

مه سح کر ژ روواتی نه قلا حه ديس
ژ ضووباطی نه نسابتی تاريخ دان^(۱)
به يانی نه سهب بۆ ره سولتی عه زيز
کو ئه و پادشاهی ب عزز و عولا
(محمد) ئه وى ئسمى پاکى قه بوول
پوده ره بوو ئه وى (عبد الله) ئ ده لال
ئه وى حه ضره تی (آمنة) با نه سهب
وله ی بابی (عبد الله) ئ نازدار
وه هه م بابی وى (هاشم) ه بی خلاف
ئه وه ئبنی پاکى (قصی) یی شه ريف
وه هه م ئبنی (مرة) کلابی که ريم
ئه بی مورره (کعب) ه (لؤی) باقی وى
بزان بابی وى (غالب) ه (لا جرم)
ئبن (فهر) ه ئه و غالبی پر ته ميز

قه وى مونته ظم گۆتنی پر نه فیس
ئه ساتیدی بی ره یب و شهک جومله شان^(۲)
ب قى طه رزی وان دا نظامی ته ميز
ره سولتی موعه ظظه م نه بیی هودا
وه هه م ئه حمه د و حامد و هه م ره سول
بزان ئوممی پاک (آمنة) پر جه مال
ب عززه ت بزان دوختی پاکى (وهب)
کو (عبد المطلب) ئه وى ئختیار
ئه وى ئبنی یه کتایی (عبد المناف)
(کلاب) ه ئه بی پاکى وى ئه ی طه ريف
موبارهک به بۆ وان ته شت و نه عيم
ب ته حقیقی من زانییه ناقتی وى
ئه قن جومله ساداتی به ییت و حه رهم
ئبن (مالک) ه بی گومان ئه ی عه زيز

(۱) د دانهیا (نامه دی) دا: وان.

(۲) نه سهبا پیغه مبه ری - سلاط لی بن - حه تا کو دگه هته (عه دنانی) ب روایه تین دورست گه هشتیه مه ،
وئیمامی بوخاری د (صه حیحا) خو دا د باه تی (مبعث النبى صلى الله عليه وسلم) دا (۴۵/۵) سلسلا
ناقتین باب وبایرین وى دئینت حه تا دگه هینته (عه دنانی) ب وى په نگى یی شاعر قه دگوهیزت. و (ئبن
سه عد) ژ عه بدلاهی کورئ عه بیاسی قه دگوهیزت، دبیترت: ده می پیغه مبه ری سلاط لی بن نه سهبا خو دکۆت
ژ عه دنانی ده ریاس نه دیوو.

(کنانه) ئه‌بى وى که ريمى ئه‌مين پودهر بو خوزه‌يمه بزآن (مدرکه) ئه‌بى وى (مضر) چيترى ناسه ئه‌و ئه‌وى ئبنى پاکى (معد)ه چونين جهى فان د جهناتى عهدنان بزآن هه‌مى بيست و يهک بابه بى ئختلاف نه‌بوو ئختلافهک ژ روواتى قه‌ط د گهل جومله ئه‌صحاب و توباعى وان موحه‌ققهق ئه‌ئن يهک نه کيم و نه کاست يه‌قين دى بچن نيث بهشت و نه‌عيم قه‌رار گرتى نوورا شه‌هى ئنس و جان بچن جهننه‌تى بى حساب و عذاب هه‌يه تپده پر ئختلافهک هه‌مى ب قى طه‌رزى ئه‌بناء و هه‌م باقى وان نه‌هن تا ب ئاده‌م ب طه‌رز و لياق ئه‌صه‌حى روايه‌ت ب نه‌قلا خه‌به‌ر ته‌به‌رروک ببن ئه‌م ب ئه‌نفاسى وان ژ راوى د ئه‌نسايى فه‌خرى جهان ئه‌ده‌د ژى بنى (اليسع)ى پر مه‌ده‌د

(نضر) بابى مالک بزانه يه‌قين (خزيمة) ئه‌بى وى يه‌قين بى شه‌که وه هه‌م مودرکه ئبنو (الياس)ه ئه‌و بزآن بابى وى هه‌م (نزار)ه يه‌قين مه‌عه‌د ژى يه‌قين ئبنى (عدنان) بزآن ژ عهدنان هه‌تا عه‌بدوللاه بى گه‌زاف د فان بيست و يهک بابى ده يهک نوقه‌ط هه‌مى موتته‌فق جومله‌ئى راويان كو ناخى ئه‌فان بيست و يهک بابى راست هه‌مى بى حساب و عذابى ئه‌ليم چپا؟ چونکه ده‌ر صولبى وان طاهران ب يومنا وى سولطانى عالى جه‌ناب وه‌ليكن ژ عهدنان هه‌تا ئاده‌مى چكو ضه‌بط نابن هه‌مى ناخى وان رواياتى پر تپده‌يه تتفاق^(۱) وه‌لى ئه‌ز بيترم هه‌مووچكان ل سه‌ر كو مه‌حرووم نه‌مينن ژ ئه‌نفاسى وان نه‌ظم كم هه‌چى من به‌يستی عه‌يان بزانه كو عهدنانه ئبنى (أدد)

(۱) د دانه‌يا (قوغى) دا: روايه‌ت پر تپده بى تتفاق. وئاشکه‌رايه كو (تتفاق) د وان روايه‌تان دا نينه بين نه‌سه‌با پيغه‌مبه‌رى -سلاڤ لى بن- پشتى عهدنانى فه‌دگوه‌يزن، يه‌عنى: د ناقبه‌را عهدنانى وئيسماعيلى كورئ ئيبراهيمى دا -سلاڤ لى بن- خيلافه‌كا مه‌زن هه‌يه، هه‌ر چه‌نده هه‌مى ل وئ باوه‌رپنه كو عهدنان بى گومان ژ دوونده‌ها ئيسماعيلىيه. وئه‌ف سلسلا شاعر فه‌دگوه‌يرت ژ پشتى عهدنانى وحه‌تا ئاده‌مى نه جهى تتفاقييه، وپتر هزر بو هندئ دچت كو يا دورست ژى نينه!

ٺبن (يعرب) ٺي پاڪه ٺهو بي گومان
 ٺبن (اسماعيل) ه ٺهوي موخته رهم
 ٺهوه ٺبن ٺي پاڪي خليل (ابراهيم)
 بزان ٺبنو (تاروخ) ٺي صاحب كه مال
 يهقين ٺبنى (ساروخ) ه ٺهو عطرناك
 ٺبن (عابر) ه ٺبنو (شالغ) ه همان
 موخته ققهق بزانه ٺهوي ٺبنى (سام)
 بزانه ٺهوي ٺبنى (نوح) ٺي نه بي
 كو نووحي نه بي ٺبنى پاڪي (المك)
 بن (ادريس) ٺي ذاتي كو چوو ٺاسمان
 بزان (برد) ه بن (مهليل) لا جه رهم
 قهبول كه ب قلب و تو بشنهو ب گوش
 ٺبن (آدم) ه بابي جومله به شه
 ژ وان را فدا بيت ٺومى ٺه بي
 د حه ققي ٺه شان جه ددي صاحب نشان
 د حه ققي ٺه شان جه ددي پاڪي ره سوول
 ب شو بهي نكاحي د ئيسلام بزان^(۱)
 ژ سه فح و زنا حاشه بيتن ظوهوور
 ل سه رعتقادي سه حيه مرن
 كو ته لوپت بت ٺهو ب كو فر و عناد

ههم يه سه ع ٺه بي وي موخته ققهق بزان
 ٺبن (يشجر) ه ٺبنى (قيدار) ه ههم
 ذه بيحي كو مهولا فدا كر كه ريم
 ٺهوي ٺبيراهيمي ب جاه و جه مال
 وه ههم ٺبنى (تاحور) ه تارووي پاڪ
 ٺبن (ارغوا) ٺبنى (فالغ) بزان
 ٺبن (ارفخشد) شالخي نيك نام
 ٺهوي سامي پاڪي ژ عه بيان به ري
 موخته حح ح بوويه ٺه ث روايه ت گه لهك
 (متوشلغ) ه بابي له مهك بي گومان
 وه ههم بابي ٺدرسي صاحب كه رهم
 ٺهوه ٺبنى (قينان) ه ٺبنى (انوش)
 ٺه نوش ٺبنو (شيث) ه ب فه ضل و هونه ر
 ٺه فن جومله ٺه جددي پاڪي نه بي
 سه فن شهك نه كي وهك جو هالي زه مان
 بكه ٺعتقادهك ب قلب و قهبول
 نكاحا ٺهوان جومله شان بي گومان
 مو به رايه ذاتي سه بيبي ب نوور
 يه قين جومله ٺي فان كو من عه د كر
 ته حاشا ژ ٺه نسايي فه خري عباد

(۱) ٺه ث چنده د هه ديسه كا درست دا هاتييه يا طه به راني (الأوسط ۴۷۲۸) ژ ٺيمام عه لي قه دگوهيترت،
 ديبيترت: پيغه مبهري خودي - سلاف لي بن - گوٹ: ﴿خرجت من نكاح، ولم أخرج عن سفاح، من لدن آدم
 إلى أن ولدني أبي وأمي، ولم يصبنى من سفاح الجاهلية شيء﴾.

یه قینه ل نک هه رچی پی عالمه
 د نیث ناری دوزخ دبیتن کهیب^(۱)
 هه تا ذاتی هه وائی صاحب کهرم
 حساب و عه ذابهک تو نینه ل وان
 ب حه ققی ئەقی سلسلی شو بهی زهر
 ب ئەنسای سولطانی نحسان عه میم
 ئەقی روو حیسی موجرمی رووسیا ه
 سه تر که ل من فان خه طائی مه زن
 مه که (عبد الرحمن) مه لول و ذلیل
 موعه ذذهب مه که گهر چ ئەز لائقم
 بلند کرمه ئەفغان ژ جه رگی نه ساز
 کهر و لال و گیزه تو نینه مه دار

ته ره ضی ل فان جومله شان لازمه
 نه وهک جاهلان بیثی بابی حهیب
 وها رهنگه جه دداتی وی (لا جرم)
 هه می دی بچن جه ننه تی بی گومان
 خودایا ب حه ققی ره سول و پودهر
 ب باب و ب دائی ره سولنی که ریم
 ب غه فرینی من بی که سی پر گونا ه
 بکیشه قه له م سه ر گونا هی د من
 موسه تنه ر که روو حی ب سه ترئ جه میل
 د عصیان و ذه نبان گه لهک فائقم
 ل ده رگاهی عه فوی ته ئەی بی نیاز
 ئیلاهی تو روو حی نه کی شه رمسار

(۱) مهسه لا کو دهیک وبایین پیغه مبهری -سلاف لی بن- هتا ناده می دبه رینه ژ کورئ، وبه حه شتینه، خیلاف
 تیدا چیبویه، هندهک زانا وهکی ئیمامی سیووطی، وشاعر ژئ ژ وانه، ل سه ر قی باوهرینه، وگه لهک
 زانایین دی ل سه ر قی باوهرئ نینن، ودبیتن: شه رت نینه سلسلا نه سه یا پیغه مبه ران هه می خودان باوهر بن،
 بهلکی کافر د ناٹ دا هه نه، وکافر بیا وان چوبی ژ بهایی پیغه مبه ران نائینه خوارئ.. وئهف بۆچوونه
 دورستتره، هه ر چه نه شاعر خودانئین قی بۆچوونئ ب (جاهل) ونه زان دزانت ژئ!! ئیمامی موسلم (۲۰۳)
 حه دیسه کی ژ ئەنه سی فه دگوهیتزت کو زه لامه کی پسبار ژ پیغه مبه ری -سلاف لی بن- کر: ئه ری بابی من
 ل کیشه یه؟ وی گوئی: ﴿ **إِن أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ** ﴾ به عنی: بابی من وبایی ته د ناگری دانه. وهه ر دیسا
 موسلم (۹۷۶) ژ ئەبوو هورهیره فه دگوهیتزت دبیتت: پیغه مبه ری -سلاف لی بن- سه را قه برئ دهیکا خو دا،
 وکره گری، وگوئ: من ده ستوری ژ خودایی خو خواست کو سه را قه برئ دهیکا خو بدهم، وی ده ستوری دا
 من، ومن ده ستوری ژئ خواست کو دو عایین غه فراندنی بۆ وئ بکه م وی ده ستوری نه دا من.. ئیمامی
 نه وهی دبیتت: ئەفه ده لیله کو چی نابت مرؤث دو عایان بۆ مشرکان بکه ت. وتشته کی د جهی خو دا نینه
 مرؤث حوکی ب جه هلی ونه زانینی ل سه ر هه ر که سه کی بده ت بی بۆچوونا جودا ژ یا مرؤقی هه بت.

بند ثانی و عشرین در ابتداء معراج رسول خدا

ب نامی ته یا ره ب مه نامه شه کر
صه لاتی موقارن ب عزز و عظمه
مه هه دیه ژ بو مو صطه فایبی ته کر
(وبعد) وهره نهی قه له م گو ه بدیر
خوه پیک بینه قه نج مونته ظر به ل من
مه تشته ک مه زن دایه بهر خوه یه قین
نه ظم کم وه زن کم ب ناثاری قه نج
ئه ذیه ت بکیشم بدم ته ته عه ب
کو جووش بم ژ ناثاری عشقی گه له ک
که مر به سته به قائمی ئه مر به
نه کو جانگران بی د قی ده فته ری
(فو الله والله والله) قه سه م
بیررم سه ری ته ب کیری وسان
دوشه ق که م سه ری ته هه تا سینه ئی
د نیف به حری فکری کو غه وواص بم
ده ری نم ژ به حرا فکر جه وه ه ران
ئه لا نهی سواری ئه نامل فه ره س
د گه ل من موقابل به نهی شه ه سوار
ل مه یدان ل هه ف دن هنک صه دم ه تان

هه زار جار هه زار شوکر و حه مدی ته کر
د گه ل وان سه لامی ته ئی مو حته ره م
د گه ل نال و صه حبان مه پی هه دیه کر
د ئه مرئ مه قائم بیه شو بهی شیر
نه قل که چ ئه لفاظی شیرین ژ من
مه قه صده کو معراجی شاهی ئه مین
بکیشم د وه زنی چ ته عب و چ ره نج
جهان پر بکم که یف و فه رح و طه ره ب
بدم بو ته ئه نواعی شه وقی گه له ک
ب طه بع و ب حدده ت وه کی نه مر به
ژ ده ستم دخوی ضه ره تی خه نه جه ری
چ وه قتا کو سه رکوز بی نهی قه له م
بچی ده نگی زارینی ته مه جلسان
ته ئه ددوب بکه نه قش که نامه ئی
بینه ل مه یدان چ ره ققاص بم
وه لی جه وه ری زیده قی مه ت گران
بناله ژ ده ستی مه شو بهی جه ره س
ئه ز و تو بکن ئاه و ئه فغان هه زار
ژ ده ستی مه بگری تو چه ند ضه ره تان

بکه جهنگه کی پهله وانه گلهک
 تهه متهن صفت بیمه مهیدانی جهنگ
 بکم بهرقی سهیفان ل سهر فهرقی ته
 بته ماشا بکن جوملهئی نسن و جان
 پهیاپه ی ل ته ضهریه تان رهبط کم
 ژ نهظمی بخم عالمی زهمزه مه
 ل نیف هندی مهیدان کو بیم جلوه کم
 بگورژم وهکی عهوری فوصلی بوهار
 زهمین و سهما پر بکم غولغوله
 شرف و روژی دنیا وهکی ههف بیت
 ژ عشقی چقا نهز حرارت بکم
 ب قوریانی جانی ته بم نهی قهلم
 مه شهرمی نهکی نیف ههقالی د من
 وهره نهی قهلم تیزوو به چونان
 هزار جار ب قوریانی ته خامه بم
 خوه بشدینه نهی خامه زوود و ب لهز
 ههچی هاته قهلبی مه (از) عشقی یار
 هلین گورز و تیر و کهمانی د خوه
 بکه چهرخ و بازی ل مهیدانی فاش
 موهه ییا به بو ضهریه تی پر نهلم
 بدم دهستی گورزی گران وهزنییه
 بکیشم ژ نیف هندی دل چهندي ناه
 بزانه ژ روواتی هات بی حساب

تهحه بیور بمینن هم نسن و مهلهک
 ل مهیدان چو سندان بمینم گلهک
 د عهردی بچت نهصلی ته عرقی ته
 بکن نافرین شههسواری زهمان
 کو مهیدانی شعر و غهزل ضهبط کم
 نه بیژت ل بهر من چ کهس: نهز هه مه!
 ههچی شاعران جومله یه خترمه کم
 ب سهر دهستهئی من هه می دن قهرار
 هه می وهجهی عالم بیت مه شعله
 ژ هنگی ژ من بهرق و پهرتو بچت
 ل ته زیده زور و نهذییته بکم
 نهکی جانگرانی تو نهی موخته ردم
 نه بن لانی مهحض نهف کهمالی د من
 بکم نفتخار نهز ل نههلی زهمان
 تو غیرهت بکی بهلکه شهرمی نه بم
 د نهمری مه ده سهر سهری خوه بهز
 مه هیژا نهگوتی نهقش که ب غار
 ل رهخشی سوار به ل مهیدانی خوه
 گهر و فهتله که شوپی دولا بی ناش
 نه بیژی کو بی بهختییه نهی قهلم
 نهظم کم ژ بو شاهی معراجییه
 وهزن کم کهلامی د معراجی شاه
 د معراجی سولطانی عالی جهناب

چ لازم روایهت نهقل کم تهمام
 هزار تن زیاده بزان نهی ههڅال
 چ شیفهک تژی شاهي و پر طهره ب
 ل دهولت سهرای (أم هانی) ^(۲) ب نوور
 نهوی کر بوو عادهت ههیبی ب ناز
 ل سهر جای خوه وی کری نضطجاع
 مونهوور ب نوورا وی ههردو جهان
 ژ گیسوی چین چین جهان عهطرناک
 چو (واللیل) ه نهو گیسوی موشکسا
 ژ زولف و بناگوشی شاهي جهان
 بهطال بوون نهصولی خودان حکمهتی
 ل سهر خواب کت موصطهفایی رهسوول
 گهلهک فخر کر وی ل عهرشی بهرین
 ل پرووی زهمین دادنا وی قهدهم

یهقین که تهواتور بوویه نهڅ کهلام
 موحهققهق ژ نهصحابی نوورین جهمال
 دوشهنبه شهبی بیست و ههفتی رهجهب ^(۱)
 ههیبی خودا شاهي نهفلاکی طوور
 د وهقتی خهوی کر دو رهکعت نهماز
 ژ پاش ذکرئ پر شاهي نوورین شووع
 نهوی خهرمهتی گول نهان نیف جیان
 موبارهک سهری وی ل بالینی پاک
 روی و جهبهتهش مهظمهری (والضحی)
 شهب و رووز تیک موتتهصل یهک زهمان
 نهقیضهین جهمع بوون د یهک ساعهتی
 خونک نهو فراشی عهزیزی قهسوول
 نهقی کوررهتی خاکی مههدا زهمین
 چرا چونکه سولطانی صاحب عهلم

(۱) د دهر حقا دهمی موعجزهیا (نساء و معراجی) دا پتر ژ گوتنهکی هاتیینه روایهتکر، نیک ژ وان نهوه یا شاعر دبیتژ، وئیکا دی نهوه ل دوشهنبی دوازهی ههیشا (ربیع الأول) بی بوو، وهندهک دبیتژ: ل ههیشا رهمهزانی بوو، وهندهک دبیتژ: نهو ل موحهرهمی بوو، ویچوونهکا دی ژی ههیه کو نهو ل رهمهزانی بوو... و ل دۆر دهسنبشانکرنا سالی گوتن د ناقبهرا سالتین (۱۰) هتا (۱۳) بی دانه پشتی هنارتنا پیغهمهبری -سلاڅ لی بن-.

(۲) (أم هانی) کچا (أبو طالب) ی بوو، دوتاما پیغهمهبری -سلاڅ لی بن- و د هندهک روایهتان دا هاتییه کو نهو ل مالا خو بوو ل مهکههی، و د روایهتهکا دی دا هاتییه کو نهو ل بهیتی ل نک حجرا نسماعیلی هاتبو بلندکر، وزانایی ناقدار (ابن حجر العسقلانی) دبیتژ: جهمع د ناقبهرا فان روایهتان دا نهقیهیه: نهو ل مالا (أم هانی) ی بوو ل نهالا نهبوو طالبی، وی گوت: مالا من، چونکی نهو ههر د مال و ویری قیجا نهو وهکی مالا وی بوو، وپستی ملیاکهتی نهو ژ ویری پارکی بره بهیتی و ژ ویری بلند کره عسمانی. برینه (فتح الباری ۱۶۰/۷).

ب ذکرئ خودا ئشتغال کر گهلهک
 مونهووهر ب وی ذاتئ (فخر البشر)
 ئهوی پیشهوايئ طهريقئ هوذا
 وهلي قهلبئ ذاکر ئهبهء (لا ینام)
 وهلي چاڤئ رهش خوابئ راحت دکر
 نهبيئ عهلهمدارئ ئاخر زهمان
 ل سهر فهخرئ عالم ههزاران صهلات
 جهان بوو لهباله ب گران تا گران
 لوغاتئ موخالف کهلامئ ب رهنګ
 ژ ناف شههپهري جوملهشان بوو عهيان
 عهيان بوو ژ ناف وان ب حوکم و دهليل
 گهان بهر پيئئ ئهمهءئ چاڤ بهلهک
 ژ بو شاهييا فهخرئ عالی همهم
 کو کر ئهرموغان بو حهبيئ کوبار
 ل دؤر فهخرئ عالم قهبهستن ههلهک
 قهوهستان فرشته ل فهخرئ عهده ب
 بدهرکهفت جبريلئ صاحب نشان
 رهسولئ ب حهق شاهئ صاحب وهفا
 چو بولبول ل گول چهند خوانهنده بوو
 ل وی وهجهئ نورانيئ پر جهمال
 سهري خوه ژ وی خوابئ نازئ شرين
 ژ جهمعاً ئهوان قودسيان ما شکفت
 مهلائک قهوهستان گران تا گران

شههنشاهئ ئنسان و جنن و مهلهک
 ژ خاوهر ههتا باختهر سهرتسههر
 فراغت دهما کر ژ ذکرئ خودا
 دو چاڤ دانه ههف وی ب قهصدئ مهنام
 ب دل ذکرئ مهولا و فکرهت دکر
 د مابهيني نهومي و يهقظه بزبان
 کوناگاه بوو غولغول و شاهنات
 صهفيرا جهناحي مهلائک عهيان
 عهجايب ژ وان تيت ئهصوات و دهنگ
 وهلي شههپهري مورغئ سدره مهکان
 صهفيرا جهناحي ئهوی جبرئيل
 ژ ئهوهل قه جبريل و جومله مهلهک
 د گهل ههر يهکی سهء ههزاران عهلم
 د گهل خلعت وهديهئ گردگار
 ب تهسيح و غولغول صوفوفئ مهلهک
 ب ناز و دهلالئ ب طهرز و ئهدهب
 ب تنها ژ نيت صهفئ وان جوملهشان
 ب ئهسته چوو بهر سهري موصطهفا
 ژ نوورا روخي شاهئ تابهنده بوو
 پهري و بالئ خوه تازه مالي دهلال
 هلاني شههنشاهئ بهطحا زهمين
 چو غونچه ژ خوابئ سههر بهر شکوفت
 تهماشاه دهما کر حهبيئ جهان

د ئەف نیم شەب هاتی سەر پروویی خاک
 ب تەشریفی طاها شەریفی یەقین
 چ ئحسان ل تە کر خودایی عەظیم
 قەبوون بو تە ئەو شاهی راهی هودا
 دکن ننتظارا قودوومی گەلەک
 بمالن ب روو خاکپایی حەیب
 ب پابۆسی تە دا تەبەرروک ببن
 شەهی تاجدارئ تو ئەی موحتەرەم
 موشەرەف ببن ئەو ب پابۆسی شاه
 ل تە کریه ئحسان خودا بی شومار
 ب نوورا خوە جەننەت مونەووەر بکە
 ل وان بوویە جەننەت ب تەشبیہی نار
 ب دیداری خوە قەلبی وان شاد کە
 دنیف نار دووری^(۱) ببن دل کەیب
 فرازی ل سەر سەطحی چەرخی نەھم
 بچی خەلوەتا خالقئ (ذی الجلال)
 نەھی پایی عززەت ل سەر خاص و عام
 تو خوەستی حوزووری خودایی غەفوور
 شەفاعەت بکی دا ژ بو ئوممەتی
 تەماشاکە ئمشەب ب ئەمرئ ئەحەد
 ئەیا ذاتئ شاھنشەھی بی ریا

سوئال کر چ حاله ته ئەی پەیکێ پاک
 جەواب دا ئەوی جبرەئیلی ئەمین
 تەماشاکە ئەی پادشاهی کەریم
 هەمی بابئ ئەسمان و عەرشی خودا
 صفووفئ مەلائک ل چەرخا فەلەک
 تەبەرروک ببن ئەو ب پایئ حەیب
 ب شەوقا رەسوولی تەبەرروک ببن
 ژ بو تە جەهان پەر بوویە (آز) کەرەم
 قەدەم دەینە سەر قورصی خورشید و ماھ
 حەیبی کەریمی تو ئەی شەھریار
 موووری ب فرەدەوسی ئەطەہر بکە
 ژ هجرا تە ئەو حووریئ نازدار
 دەمەک وان ژ هجرانی نازاد کە
 چ حەیفە کو حووری ژ هجرا حەیب
 خودا ئەمر کریه کو ئمشەب عەلەم
 ژ ئەکوانئ عالەم بیووری دەلال
 ئیرادەت خودا^(۲) کر کو ئمشەب تەمام
 تەدەئشور مەکە ناڤ کلیمی ب نوور
 کەرەم کە تو پابە هەپە حەضرەتی
 جەتی کەس ب چاقان نەدیتی ئەبەد
 موھەیبیا بە بو حەضرەتی کبریا

(۱) د دانەیا (قۆغی) دا: ناری دووزەخ.

(۲) د دانەیا (ئامەدی) دا: ئەوی.

ژ بو ته له بالهه به جه ميعي جهان
 شهنايي ته (طه) و (يس) بهس
 ل وي زیده بوو كهيف و شاهي گهلهك
 رهسولي موعه ظظهم (عليه السلام)
 ژ قودرهت ده راني يهكي تشتي زه
 له بالهه به كه طهشتي ژ نابي زهلال
 ژ بو غهسلي قلب و دلي موصطهفا
 ژ زه مزه م تژي كر ئهوي طهشتي چاك
 د خدمت گوذاري ميانتي خواه بهست
 ئهوي صه دري بي كيني پاك شفاف^(۱)
 دو شفق كر ئهوي صه دري شاهي هودا
 نه كيشا ژ وي زه رره تهعب و ئه له م
 ئهوي جبره ئيلي قهوي موعته بهر
 ژ نوورا وي عالم همي تابناك
 ژ نوورا دلي ئه حمه دي نيك نام
 ده راني ژ ناف قلبتي شاهي جهان
 ب ئه مرئي خودايي كه ريمي ئيلا ه
 چ خونه ئه شي نوقطه ئي خووني رهش

تو رابه ته ماشا كه قوددوسييان
 تويي لائقى (قاب قوسين) بهس
 موحه ممد كو سه ح كر كه لامى مهلهك
 وضوء و طه هارهت سه بوك بهست تام
 ژ پهس جبره ئيلي ب فهضل و هونهر
 ئه مر كر ژ بو يهك فرشته دهلال
 تزيكه ژ وي زه مزه م با صه فا
 ژ بو ئه مرئي جبريلي وي په يكي پاك
 سه بوك جبره ئيلي شه مالي دو دهست
 دو شفق كر ئهوي سينه ئهش تا ب ناف
 نه تهعب و نه ئالهت ب ئسمي خودا
 ده ما شفق كر ئهوي صه دري عالي همم
 ده راني ژ نيشف سينه قلب و جه گه ر
 دو شفق كر ل وي قلبتي زيبايي پاك
 سه راسه ر مونه ووهر بوو عالم تهمام
 يهكي نوقطه ئي خووني رهش ئهو زه مان
 ژ وي گرت و ناقيت خووني سياه
 سوئال كر ژ جبريلي بي غلل و غهش

(۱) فهكرنا سنگي پيغه مبهري -سلاف لي بن- ژ لايي جبريلي فه، ب ريكيين دورست هاتييه فه گوهاستن، وئهو
 ئيك ژ وان كارين په رده رده بين د گهل پيغه مبهران دئينه كرن، ودقيت باوهري بي بيته نينان بيتي چاوانبيا وان
 بيته تهفسير كرن، ورويدانا فهكرنا سنگي پتر ژ جارهكي چيويوه، جارهكي ده مي ئهو زاروك، وجارهكي ده مي
 ژ نوي بوويه پيغه مبهري، وجارهكي بهري بو معراجي بيته برن.. وهه ژييه بيترين كو د فه گيرينا في سه رهاتيبيي
 وسه رهاتيبيين بين زي بين معراجي شاعر هندهك جاران موباله غي دكهت، وهندهك جاران هند هوپروماران
 ديترت بين كو د روايه تين دورست دا نه هاتين، وئفه ژ خيال شاعرانه!

کو ئهف جايي شهيطاني پيسي خه بيس
 ژ قه لبي ته ده ركهت نه يا شاهي دين
 ل نك ته جهي وه سوهسا وي نه ما
 غهسل كر دلي موصطه فايي عه زيز
 ژ نه ووهل ب قودرته مونه ووهر كرى
 وه يا كه وشهري لى بر پيژي هه مئى
 بزنان كو ئهف زه مزه ما پر شيرين
 عه زيز تر ل نك خالقئ (لا ينام)
 ژ زه مزه م خودايي مه كر نختيار
 ژ زه مزه م ره سهر كه وشه ر و سه لسه بيل^(۱)
 ژ ئيمان و حكمت تزي كر ب له ب
 د قه لبي موحه ممه د (عليه السلام)
 ژ نوورا نه وي خالقئ (ذى الجلال)
 نه وي قه لبي نوورانبي عه طرناك
 دلي نوورداري حه بيبي كهريم
 ل سهر سه درئ سولطاني صاحب فلاح
 ژ بو خه رقي عاده ت بوويه ثلثام^(۲)
 وه كي جايي خه يطه ك مه نه وشه ق ددي

جهواب دا ب قئ نوطقئ قه نجئ سه ليس
 جهي وه سوهسا وي شه قبيبي له عين
 يه قين كه تو نه ي سه روهري نه صفا
 ژ نه و پاش بووي زه مزه مئى پر ته ميز
 نه وي قه لبي مه ولا موطه هه ر كرى
 چ حاجه ت بشويي ب قئ زه مزه مئى
 وه ليكن ژ بو جومله عالم يه قين
 ژ هه ر ئابئ دونيا و ئوخرا ته مام
 ژ بو غه سلئ قه لبي شه هئ نامدار
 بزنان نه فضه ليه ت هه يه (بالدليل)
 غهسل كر دلي وي ب طه رز و نه ده ب
 تزي كر هه چي علم و حكمت ته مام
 يه كي موهرئ مازن ده راني ده لال
 خه تم كر ب وي موهرئ زيبايي پاك
 ب عززه ت وه ضع كر د جايي قه ديم
 ب (بسم الله) جبريل مالي جه ناع
 وه كي ديسه نه و سه درئ عالي مه قام
 روايه ت بوويه (از) سه حابي د وي

(۱) زه مزه م ناقي ده نكي ئاقييه ده مئى دزيت، وه نو ناقي وي بيرا ئاقييه نه و ده كفته روزه لاتا به ري رهش
 وباشووري مه قامئ ئيبراهيمي، ل مزكه فتا حه رام ل مه كه هئى، و ئاقا وي چيترين ئاقيه ل سهر رويي عه ردي،
 وه كي د وي حه ديسا دورست دا هاتي يا طه به راني (المعجم الكبير ۱۱۱۶۸) ژ عه بدلاهي كوري
 عه بياسي شه دگوهيترت، وتيدا هاتييه: ﴿خير ماء على وجه الأرض ماء زمزم﴾، وشويشتا سنگي
 بيغه مبه ري - سلاط لى بن - ل شه فا معراجئ بوخاري (۱۵۵۵) ژ نه بوو زه رري شه دگوهيترت.
 (۲) قئ چه ندئ نه حمه د (۱۲۲۲۱) و حاكم (۳۹۴۹) ژ نه نسي شه دگوهيترن.

ژ شوکرانه په کر دو رکعت نه‌ماز
 ب‌ئهمری خودا هات و دانى ل سهر^(۱)
 موشه‌عشع ژ وی هفت نهرض و سه‌ما
 هنارى ژ بو‌ئهمه‌دی نامدار
 ره‌سولئ ب‌حق شاهئ گهرده‌ن فراز
 کو مهولا ل نک خوه گهراند هه‌ديه‌ئت
 گه‌له‌ک لائقن ئه‌و نه بو‌هيچ خه‌لق
 ئه‌وى تاجئ عززت نه‌ا سه‌ره‌سهرى
 شه‌هنشاهئ ئه‌ربابئ قوربئ وه‌دوود
 ئه‌وى تاجئ فه‌خرئ سه‌رى عالمى
 ل دؤر وی فرشته د‌گه‌ل ئسره‌فيل
 ل به‌ر وان موحه‌ممه‌د شه‌هئ ئه‌نوه‌رى
 ژ ئه‌نواعئ ته‌سبيح و ذکرى ب‌په‌نگ
 ب‌ده‌رکعت موحه‌ممه‌د (عليه السلام)
 د‌قئ عه‌رصه‌ئئ ته‌نگئ روويئ جهان
 ژ بو‌ئحتراما ره‌سولئ عه‌ره‌ب
 هه‌زاران هه‌زاران مه‌له‌ک دهر ره‌کيب^(۲)
 سه‌راپا مووه‌ششع ب‌طه‌رز و لياق

ژ په‌س ئه‌و شه‌هنشاهئ گهرده‌ن فراز
 ژ ئه‌و پاشى يه‌ک تاجه‌کى موخته‌به‌ر
 ل فه‌رقئ خوه چوون تاج دانى هه‌ما
 لباسئ کو مه‌ولا كرى ئختيار
 لبس كر ئه‌وى لبسئ عززت ب‌ناز
 هه‌زار جار موباره‌ک به‌ئه‌و حوله‌ئت
 ژ بو‌قه‌دد و قامئ ته‌ئانجه‌ق ب‌حق
 چو پوشيده ئه‌و پوششئ ئه‌نوه‌رى
 سه‌راپا موزه‌بيهن ب‌نوور بوو وجود
 کو ته‌زيين ته‌مام بوو ل وی ئه‌كره‌مى
 د‌گه‌ل جبه‌ئيل و د‌گه‌ل ميکه‌ئيل
 ب‌جه‌مه‌ک مه‌زن دهرکه‌تن به‌ر دهرى
 فغان دان فرشتان ب‌صه‌وت و ب‌ده‌نگ
 سه‌دا كه‌فته نهرض و سه‌ماتان ته‌مام
 فرشته تژئ بوون گران تا گران
 هه‌مووچکان سه‌لامغ کشان با ئه‌ده‌ب
 ل وی دابه‌ته‌ک بوو موه‌بييا عه‌جيب
 خودا کرييه حاضر ل وی يه‌ک بوراق

(۱) د‌چو روايه‌تئين درست دا نه‌هاتيبه‌ کو پيغه‌مبه‌رى -سلاڤ لئ بن- ل شه‌فا معراجئ نقيڤل جه‌ه‌کى کر بت
 ژ بلى مزگه‌فتا ئه‌قصايئ ل قودسئ، وچو روايه‌تئين درست دهرباره‌ى دانانا تاجه‌کئ ژى ل سهر سه‌رى
 پيغه‌مبه‌رى -سلاڤ لئ بن- ب‌به‌ر چاڤئين من نه‌که‌فتينه.

(۲) هه‌ديسا بوراقئ ئيمامئ ئهمه‌د (۱۲۶۹۴) ژ ئه‌نه‌سئ کورئ مالکئ شه‌دگوه‌تيزت. وه‌صفا بوراقئ ب‌قى
 په‌نگئ به‌رفره‌ه د‌هه‌ديسين درست دا ب‌به‌ر چاڤئين مه‌نه‌که‌فتيبه‌، ب‌تنئ د‌وئ معراجئ دا هاتيبه‌ ئه‌وا
 ب‌ناقئ (معراجا ئبن عه‌باسئ) هاتيبه‌ نياسين وه‌لاقبووى، وچو بناخه‌يين درست بو‌وئ نينن.

سهبوکتر ژ طهیرانی هه ر طهیر بوو
 مویهسسهر نهبوویه ژ بو هیچ کهس
 قویابی ژ نووری ل سهر ظاهره
 وهلی پا وهکی پاینی ناقه بزبان
 ب قی طهرزی چیکر خودایی جهلیل
 تهمام پوړی پوړی ئهسپان^(۱) کویار
 ژ لهعل و زوبهرجهد ژ ئهنواعی پور
 جهمیعی خهلائق دکن ئشتیاق
 موکهلهل ب ئهنواعی دور و گوهر
 رکاب جومله یا قووتی ئهحمهر ههمه
 رکابی مورحصهع د دهست ئسرهفیل
 موحهمهده مهشی دا بییتن سوار
 بوراقی نهھیلا بت موستهوی
 نهھیلا سوار بت چهیبی جهان
 که ئهی بی ئهدهب دابهئی بی چهیا
 شههی ئصطفا پیشهواپی هودا
 چرا پی ددی هنده جهور و تهعهب
 ژ شهرمی بوراقی عهرهق دا جهبین
 ژ خوبدان هشین بوویه وهردا سپی
 مهلال و عتابی مهکه تو عجهیل
 وهلیکن مورادهک د دل من ههبوو

بوراقی موبارهک سهبوک سهیر بوو
 ئهقی دابهئی پاکتی طاهر نهفس
 ژ بهغله بچووکتز ژ خهر مهستره
 ئهوی وهجهی وی شوپی ئنسان بزبان
 یهقین گوشتی وی شوپهتی گوشتی فیل
 ههمان دووشتی وی مثلی دووشتی حمار
 ژ ئلماس و یاقووت و زومروت و دور
 مورکهکب د^(۲) خهلقیهتی ئهو بوراق
 موسهرهج ب یهک سهرجهکی موختهبه
 لجام و سهرئفساری جهوههر ههمه
 لجامی بوراقی د دهست جبرهئیل
 ب قی صوردهت و زینهتی بی شومار
 کولنگ دا رهکیبی رهسوولی تهقی
 جومووح کر بوراقی دهلال ئهو زهمان
 ل وی نهعره دا جبرهئیلی وها
 نزانی موحهمهده رهسوولی خودا
 ل ته دئ سوار بت ئهیا بی ئهدهب
 وها گوژت راوی ژ بو من چونین
 کو قطرینه قطره ژ خوبدانی وی
 جهواب دا بوراقی که ئهی جبرهئیل
 بزانه کو سهر هشکیبی من نهبوو

(۱) د دانها (فهمی) دا: ئنسان.

(۲) د دانها (قوگی) دا: ژ.

کو (الا) رجایهک ههیه من ژ وی
 جگهر نازدارم ژ شهوقا ههیب
 کو وهعدی بدت بو مه شاهی جهان
 شهفاعت بکت نوممتهی پر خهطا
 بوراقی موکهللله ههنه بی شومار
 وهگهر نه دلئی من دبت پیچ پیچ
 ل سهر عهقدی وان بوونه شاهد مهلهک
 سوار نابتن شاهی پر تفتفاق
 ب ظاهر ب باطن کری وی قهبول
 کو بووم نهز ژ داغی فراقی جودا
 ب سهد احترام موصلهفا بوو سوار
 صوفوفی فرشته ب های و ب هو
 ژ غولغول تری نهرض و ههفت ناسمان
 تهزلزل کته (سدره المنتهی)
 بوراقی دکر خوطوه (مد البصر)
 مهلائک ل دور جهمع با سهد شوکووه
 کو بهتال ل ناخ ره مهکانهک بلهاند
 ژ بو راحهتی شاهی گهردهن فراز
 درپژ دهست و پا کن ب نهمری نیلاه
 وهکی ههف دچوو ذاتی پاکتی ههیب
 دچی ههضرهتی کبریا بی نهظیر
 نهیا پادشاهی ب موهر و سهنهد

جومووحهت نهکر من ژ بو ذاتی وی
 ب داغه دلئی من ژ عشقا ههیب
 رجا من ژ وی ههر نهفه بی گویمان
 سوار بت ل من روژی ههشر و جهزا
 چو دهر باغی جهننهت هزاران هزار
 نهکت تختیار نهو ژ من پیقه هیچ
 رهسوول دانه وی عهد و پهیمان گهلهک
 کو روژی قیامهت ب جوز نهف بوراق
 بوراقی کو سهح کر کهلامی رهسوول
 سهری خوه نها بهر پیی موصلهفا
 موصلهفات بهر پادشاهی کویمار
 سهرافیلی داگرت^(۱) زهنگی ژ بو
 ب دور وی کهتن صهففی قوددوسیان
 ژ بهر صهوتی تهسبیحی وان قاصدا
 مه سهح کر ژ وی راوییی موصلهبه
 بوراق بهرقی نهو ل دهشت و ل کووه
 وها گوته من راوییی بی گهزهند
 دبوو دهستی کووتاهد و لنگی دراز
 نشیب گهر بهاتال نیف هندی راه
 ب قی طهرزی راست و فراز و نشیب
 تو شاهنشاهی نهز گهدایی فهقیر
 د خهلووت بیینی خودایی صههد

(۱) د دانیا (قوگی) دا: راگرت.

فهرامووش نهکی رووحيی پېر خه طهر
ئهقی موسسته حه ققی عه ذابی جه حیم
رجا که د وی حه ضره تی بی نیاز
د گردابی عصیان غه ربقم غه ربق
قه کوژ نارئ ذه نبم ب یهک ره حمه تی
نه باب و نه دا من نه قهوم و نه کهس
ب ده ریوزه هاتم ده ری موصطه فا
بده خاطرئ من ئه یا کردگار
وه گهر نه دزانم ل نک خوه یه قین
ل سهر من گونه شوپه ئه رض و سه ما
ئیلاهی تو رووحي نه کی شه رسار

شه فاعهت که من موذنی بی مه فهر
شه فاعهت که جارهک ب لوطفا عه میم
ئهقی رووحيی موجرمی جانگوداز
د نارئ گونه ه بووم سه راپا حه ربق
ده رینه ژ ده ریا بکه هممه تی
توی مه لجه ئی من گونه ه کاری بهس
کو بیژی تو دهر حه ضره تی کبریا
گونه ه کاری بهد رووحيی ذه نبدار
قهوی موسسته حه ققم عه ذابی موهین
شه فاعهت بکه ئه ی حه بیبی خودا
که پ و لال و گیژه تو نینه مه دار

بند ثالث و عشرين

در بیان اشیاء که در راه بدید از عالم برزخ تمثیل او آمد^(۱)

وها گوت راوی ب نه قلا خه بهر
چوو پیشده ههک چوو نهوی موصطه فا
موزه بیهن ب نه نوعی زیوه ر گه لهک
ب خه زز و ب دیباج و نه طلهس ته مام
ب خلخال و گهرده نلغ و گوشوار
ندا دا ژ بو شاهی (فخر الرسل)
گه لهک خه لقی موشتاقی دیداری من
ولهی قلبی من مهیلی قه ط کهس نییه
که ره م که وهره من بکه تو قه ببول
وهره جاره کی من دهر اغوش که
نه کر نلتفاتک هه بیبی مه زن
چقا بانگ کر نهو ژنی پر مه کر
ژ بو وی ره گو جبره نیلی نه مین
ب ظاهر جوانهک ب ته دبیره نهو

د نهوصافی راهی شه هی ناموهر
ژنهک هاته پیش وی د جهووی سه ما
ب زپر و ب زیف و ب گهوه ر گه لهک
سه راپا ب جانف هس موله بیهس ته مام
بروو سینه رهنگین چو باغی بوهار
نه ظه ر که ل پرووی منی شو بهی گول
جگه ر دانه شیشی ل گو فتاری من
ژ شهوقا هه می کهس دلم خالییه
کو مام نه ز ژ بو ننتظاری ره سوول
هه می فکری عالم فه راموش که
ب نلهامی مهولا ل نهو پیره ژن
هه بیبی نه بهد نلتفات پی نه کر
که (احسنت) نهی شاهی به طحا زه مین
وله یکن هه قیقه ت گه لهک پیره نهو

(۱) نهف بهنده د دهر حقا ناشکه راکرنا وان تشتان دابه بین پیغه مبه ری خودی -سلاط لی بن- ب رتفه دیتین ژ وان تشتین بو وی هاتینه بهرچا فکرن (تهمثیلکرن) ژ جیهانا بهرزهختی. و ههژییه بیترین: نهف سه رهاتیبین شاعر د قی بهندی دا قه دگیپرته هه می وی ژ وی کتیبی وهرگرتینه نهوا ب ناخی (اسراء و معراجا بن عهبیاسی) به لاقبوری، و نهو ب خو ب ریکین درست ژ بن عهبیاسی نه هاتییه قه گوهاستن، و چو بناخه بو پتربیا وان سه رهاتیبیان نینه بین تیدا هاتین.

ل قسې پيرى نا مهربان و شهفريق
 خوه كيشايه قى لبسى هانې خه بيس
 دبوو نوممهت (آز) پاش ته دونيا په رست
 كو يا ره ب ته دا من طه ريقى هو دا
 عهيان جبره ئيل گوتبوو ذاتى شاه
 ل دهر گاهى حهق پى بى سهر فرارز
 ئهوى ذاتى سولطان ل سهر روويى خاك
 نيته كر بچت ئه و ل وى راهى دوور
 تو زانى كو جا بوو دو ره كعت نه ماز؟
 (فقل لى) ئه يا جبره ئيلى ئه مين
 كو ئه ههردو ره كعت ل مهدين بزبان^(۱)
 ژ پاش و ژ چهپ هات دهنگى عه جيب
 ل من ئه شهنشاهى عالى سمات
 بده من جهواب ئه حه بيبى عه ظيم
 بوراقى چو بهرقى ركاب لى شدان
 ل فر چهند دهنگى عه جيب هاته من
 ژ وى جوزنى خه وفهك ل من بوو عهيان
 كو يهك سهوتى قهومى نه صارا يه قين
 كو مه شهوور بوونه ب ئسمى يه هوود

ته قهنج كر نه كر ئلتفاتهك حه قيق
 بزانه كو دونيا يه ئهف پيرى پيس
 كو بكره ته لى ئلتفاتهك دورست
 شوكر كر گه لهك مو صطه فا بو خودا
 چوو پيشتر فه چوو به عضه كى ئه و ل راه
 په يا به ل فر كه دو ره كعت نه ماز
 دو ره كعت نه ماز كر ل وى ئه رضى پاك
 سوار بوو ل سهر وى بوراقى ب نوور
 سوئال كر ژ وى جبره ئيلى ب ناز
 جهواب دا ژ بو وى: نزانم يه قين
 ژ بو وى په گو جبره ئيلى چونان
 چوو پيشتر ههك چوو ل راه ئه و حه بيب
 كه (قف يا محمد) بكه ئلتفات
 سوئالهك هه يه من ژ ذاتى كه ريم
 نه سه كنى ل دهنگ و ئه بهد نه حه بان
 ژ جبريلى پرسى حه بيبى مه زن
 ببتره ژ بو من چ دهنگ بوو هه مان
 ژ بو وى په گو جبره ئيلى ئه مين
 دكر داعيبى پيسى ئان قهومى بوود

(۱) كرنا دوركاعه تان ل باژيرى مهدينى، و دو ل باژيرى مهدين، و دو ل باژيرى (بيت لهحمى) د وى حهديسى
 دا هاتينه يا (بهزار و طه بهرانى) ژ (شه ددائى كورئى ئهوسى) شه دگو هيزن، و سه نه دا وى يا دورست نينه،
 برتنه كتيبى: (الاسراء والمعراج و ذكر احاديثهما وتخريجها و بيان صحيحها من سقيمها) يا سهيدا (محمد
 ناصر الدين الألبانى)، پ ۶۵-۶۹، و (شيخ الإسلام ابن تيمية) ديپت: ژ بلى مرگه فتا ئه قصايب
 پتغه مبه - سلاخ لى بن- ل شهفا معراجى ل جهه كى دى پانه وه ستايه و ثقير لى نه كريبه.

نه دا ته جهوابهک ژ بۆ سهوت وی
 دکته ناک ئوممهت مللهتی مورتهدان
 بزان بهعضهکی ئوممهتی پاکتی ته
 حهیبی موعهظظههم رهسولتی کهریم
 کو مورتهد نهبن هیچشان پشتی من
 ژ بۆ وی ره کو جبرهئیلی هومام
 عهقد که دهربنجا دو رهکعت صلات
 عهقد کر ب دققت دو رهکعت نهماز
 ژ بۆ عهرض کر پهیکتی صاحب کهمال
 ته کر ئهی شههنشاهی عالی همهم
 جهتی کومهسیح لی ولادته بووی
 کهلیمی خودا بوو د مهرقههه موقیم
 جهواب دا سهلامهک ب سهه نحران
 یهکی شهخصی کامل گها پیش شاه
 وهلیکن لباسی موکهمههله سهساس
 صفت کهسک و زهره و سیاه و سفید
 بکه دولباسان ژ شان نختیار
 ئهوی جامهتی کهسک و ئهیبهض یهقین
 ب کولی نهوان لبسی زهره و سیاه
 کو ئیلهمی ته حهققه ئهی نووری جان
 دهلیله کو ئوممهت بکن وی قهبول
 ژ بۆ ئههلی جهننهت بزانه لباس
 د جهننهت بیژن ئومهت جوملهشان

(أصبت أصبت) دو جار گۆت وی
 ئهگه ته جهواب دا ژ بۆ وان بهدان
 یههوود و نهصارا دبوون پاشی ته
 گهلهک حهمد کر بۆ خودایی عهظیم
 ئیلاهی ته کر حفظی ئوممهت ل من
 کو پیشتر ده چوو پادشهه چهند کام
 نوزوول که ل قه ئهی (کریم الصفات)
 سهبوک هاته خوار ئهوحهیبی ب ناز
 سوار بوو دهما سهه بوراقتی دهلال
 کو ئهف ههردو رهکعت ل (بیت اللحم)
 ل (بیت اللحم) ئهه دورهکعت بووی
 ژ ئهه پاش مورور کر ب قهبری کهلیم
 سهلام کر ل مووسا (علیه السلام)
 هنک پیشتر ده کو بۆری ل راه
 د دهستی خوه ئانینه وی چار لباس
 شهگرتن ل بهه فخری عالم بهدید
 وها گۆت بۆ ئهحهدهی نووردار
 حهیبی خودا نختیار کر چونین
 ههمان تهرک کر وی رهسولتی ئیلاهی
 ژ بۆ وی ره گۆ جبرهئیلی چونان
 سپیدی بزان راهی شهعه رهسول
 وهلی جامهتی کهسکی نوورین سهساس
 تهفائل دکن ئهه ب ئهخضهه وسان

وهليڪن ٺهڻي زرد و ٺهسود هه مان
 ٺهگر زرد و ٺهسود ته بکرا قه بول
 دکهت قه لبي وان فکري باطل هزار
 هزاران هزار همد و شوکري ٺيلاه
 مه صون کر ته ٺوممهت (ايا ذا المنن)
 کو پيشتر ده چو شاهي با سهد شهرف
 يه کی شیر تيدا يه کی ٺهنگه بين
 ژ شان ههردوان يه ک بکه ٺختيار
 نه بو موسه مع شاهي عالي مه قام
 ژ بو وي ره گو پهس ٺهخي جبره ٺيل
 بزانه عهسه ل چهنده شيرينييه
 ته نوشي ٺهوي جامي نوورين ته مام
 قه خوار ته ٺهوي شيري صافي زلال
 دبت قه لبي ٺوممهت وها رهنگه صاف
 کو بوري ژ وان ديت قه مکه جمع
 حصادي دکن زهره کی قه نج پاک
 ده ما بو ته مام ٺهو حصاد و دورون
 دکن پالهئي دائما صويح و شام
 سوئال کر ژ جبريلي صه دري جهان
 جهواب دا ژ بو وي ره جبريل (اين)
 هه چي کو جهادي بکت بي ريا
 يه کی خه يره کی وان ب هه فسه دهواب
 ب ته شيبه ٺي زهرعي هاتي ووجود

بزان لبسي گه بران و ته رسايان
 دبوو ٺوممهتا ته ژ پاش ته مه لول
 دکر ديني ته رسا و گه بر ٺختيار
 ب قه لب و زه بان کر ٺهوي ذاتي شاه
 نه کهفتن ژ سهر راهي شه رعي حه سن
 که سه ک هاته پيش و دو کاسه دکه ف
 وها گوت بو صه دري سولطاني دين
 وهليڪن يه کی بهر کهفي من گوذار
 هلازانه ههردو قه خوارن ته مام
 که ٺي صه دري مه جبووي شاهي جهليل
 حه لاوت خودا هنده تي دانييه
 دبت ديني ته هنده شيرين مودام
 يه قين که ٺيا صه دري صاحب جه مال
 مونه ققا و پاک و دهلال و شه فاف
 ژ وان بهرقي نوورين دچو چون شه مع
 دکن جه معي زهرعي ژ سهر روويي خاک
 قه گه پيا (کما کان) شين بو کونون
 ژ وي ٺهرضي ٺهو زهرع نابت ته مام
 چ حاله دبي نم ل پيش بهر عه بيان
 که ٺي فه خري عالم بزانه هه مين
 ژ بو وانره ٺحسان دکي تن خودا
 خه لاصن ژ ٺه هوال و خه وف و عذاب
 موسه لسه ل ددت کردگاري ودهوود

ل نیف راهی شه خصهک عه یان بوو به دید
 دکت قه صدی دا هلگرت بی ته عه ب
 ل سهر وان زیاده دکت ههر زه مان
 سوئال کر چ حاله ئه یا جبره ئیل
 موشه خخه ص بوویه حالی صاحب گونا ه
 چو عصیان دکن ئه و ب رۆژ و شه فا
 علاوه دکن باری عصیان ل سهر
 یه کی گوشتی تازه د قدری چو زهر
 موله ووه ت د ناف چهند قدری نه خو ه ش
 ژ بو له حمی قه شمه ر دکیشان جه ه ه د
 ئیمامی روسول سه ییدی ره هنوما
 بزانه ئه قه حالی ئه هلی زنا
 دهیلن دکن قه صدا فعلا حه رام
 ب چاف دی هنک قهومی پیسی ته قیل
 ل ناف هه ف دچیرن چو حه یوان هه مه
 ل پیش و ل پاش و ژ بو حورمه تی
 دکن به لعی سه نگی جه هه ننه م مودام
 به یان که نه فی حالی حکمه ت مه ئال
 ئه فان سه نگ و شه وکان دخون ههر وسا
 هه چی مه نع کت ئه و حوقوقی زه کات
 خودا بو ته ته شخیص کر ئه ی که ریم
 چ به نه ک نه خو ه ش تی ژ وان ههر زه مان

ژ وی موصطه فا بۆری (غیر بعید)
 جه مع کریه ئه و شه خصی حه زمه ک حه طه ب
 نکاری ژ جی پراکتن هیزه مان
 ته عه ججوب ژ وی کر ره سوولی جه لیل
 وها گۆت جبریلی بو ذاتی شاه
 کو یه عنی هه چی پر گونا ه و خه طا
 د ژیر باری عصیان دبن بی مه فهر
 چوو بۆری ژ وان دیت قهومی دیگه ر
 هنک له حمی دی پیسی مرداروه ش^(۱)
 ژ وی گوشتی تازه نه خو اران ئه به د
 عه جه ب مانده پرسی ژ په یکی خودا
 ئه خی جبره ئیل گۆت بو موصطه فا
 نسائی خودا کر ه لال (بالتمام)
 کو پیشده هنک چوو حه بیبی جه لیل
 قهوی طازی و پروت و عوریان هه مه
 یه کی خه رقه ئی پیسی بهر عه و ره تی
 ئه کل وان ژ خاری موغه یلان ته مام
 سوئال کر ژ جبریلی با سه د که مال
 چ قهومن د فی حالی وه ک حالی صا
 وها گۆت جبریلی عالی سمات
 ئه قه حالی وی دهر عه ذابی جه حیم
 ژ ئه و پاشده دی قهومه کی بی زه بان

(۱) د دانیا (قوگی) دا: مرداری ره ش.

موسه لله خ دبت وان كه سان سه رته سه ر
 دبوو عه وده چه رمی سه ری دهر مه قام
 دكيشن نه فی حاله تی پر ته عه ب
 دكيشن نه فی قهومی پیسی ذه لیل
 كه نهی صه درئ سولطانی صاحب جه مال
 ته شاقول دکن نهو ژ فه رضا خودا
 دبؤرین ل وان فه رضی پاکئی صه لات
 كو ته نذیر کی ئومه تی جومله شان
 ل نیف راهی دی داره کی پر كه له م
 دکت پاره پاره ل سه ر وان لباس
 بناسه نه فی داری پیسی ره زیل
 كو ته عب و مه شه ققه ت ددن موسلمین
 ل بهر چه شمی نه هره ک ژ خون بوو عه یان
 ژ وان تی چ به نه ک مراری خه بیس
 ژ ته لقیمی نه حجاری ناکن صه بر
 چنه نه ف دفی حاله تی نهی عه جه ب؟
 نه فه حالئ نه هلی ربا و سه له ف^(۱)
 بکی نه هیی ئومه ت ژ فعلا حه رام

ب نه ذیه ت ب ته عبه ک مه زن جلدئ سه ر
 كو بوو سه لخی ره نسئ خه بیشان ته مام
 نه فه حالئ وان دائما روروز و شه ب
 سوئال کر چ حاله نه یا جبره ئیل
 جه واب دا وها جبره ئیلی ده لال
 نه فی قهومی دهر حاله تی پر جه زا
 ته شاقول چیه نهی شه هی پر صفات
 موشه خه ص بوویه حالئ وان دهر جهان
 كو بووری ژ وان شاهئ عالی عه له م
 هه چی كو مورورئ بکت لی ژ ناس
 ژ بو مو صطه فا گوئی په س جبره ئیل
 ب ته شبیهی قاطع طه ریقن یه قین
 ژ داری كو بووری شه هنشاهی جان
 د ناف ده دچن تین هنک قهومی پیس
 دکن لوقمه هه ره له حظه سه نگ و كه ثر
 ژ جبریلی پورسید فه خرئ عه ره ب
 جه واب دا ژ بو وی ب عزز و شه ره ف
 عه یان کر ژ بو ته شه هی لا یه نام

(۱) بوخاری (۲۰۸۵) ژ سه موریهی کورئ جوندوبی فه دگو هیزت کو جاره کی پیغه مبه ری - سلا ف لی بن - گو ت:
 شقییدی من د خه ونئ دا دیت دو زه لام ده اتن نه ز دبرم.. و پیدا دچت، و به حسئ حاله تی هنده ک
 گونه هکاران دکه ت، و ئیک ژ وان نهو بوو یی ربایی دخوت، کو د رویاره کی خوینی دا بوو، و زه لامه ک
 ل هندافی رویاری بوو هنده ک بهر ل نک بوون، و هه ر جاره کا نهوئ د رویاری دا قیابا ده رکه فت، وی
 زه لامی بهر تی وه ردکن.. هه ر وه سا به حسئ حالئ هنده ک گونه هکارین دی ژی دکه ت، مه عنا: نه ف چه نده
 وی د خه ونئ دا دیتبوو، نه کو ل شه فا معراجئ.

چوو بۆری ژ وان ژى ل نیتقا طهریق
 کو قه ومهک جه مع بوونه سهرههف گه لهک
 دبررن ب وان نهو زهبان و له بان
 وهکی خوه دبن دیسه نه زمان و له ب
 تهعه ججوب گه لهک کر چه بیی جه لیل
 ژ بو وی ره نامووسی نه کبه ره ده لال
 نهغه حالئ واعظا دبیرت و هعظ
 خودا دئ د پرژا شهواب و عقاب
 ژ رووحی تو سه حکه که سی دهر حوضور
 بهیان کم هنک حاله تی واعظان
 هنک موددهعی قی زه مانئ هه نه
 سه ری وان مه زن پر ب شاشئ سپی
 سه راپا دپچن ب نه خضه ره و وجود
 موسه ره رح دکن لحه ئی پر مه زن
 دپوشن گه لهک طه یله سان و ردا
 ل سه ره کورسیی و هعظی دائم مودام
 هه دیشئ موطه وهه ل موفه سه ره دکن
 وه لیکن ل وه عظا خوه نابن خودی
 خوه قورمیش دکن سه ره که راسیی علم
 ژ بو حیله کاری خوه ته زبیین ددن

عهیان دی ب چاشئ خوه شاهئ شه فیق
 د ناث دهستی وان ده مه قه ص یهک ب یهک
 نهغه کاری وان هه ره ب پرژ و شه بان
 خودا دایه وان نهف سه بیلی تهعه ب
 سوئال کر ژ ذاتئ نهخی جبره ئیل
 جهواب دا و گۆت نهی شه هی پر که مال
 ب وه عظا خوه نهونابتن موتته عظ
 ژ بو وان بدت نهف مه شه ققهت عذاب^(۱)
 کو چهند شعر بوون دهر دلئ من خوطور
 وه لیکن هه چی واعظی نهف زه مان
 ب ته لبیس و حیله چ ناماده نه
 ب طاعاتی ظاهر شه دید و قه وی
 ب شه کلهک غه رب و عه جه ب تین شوهور
 دکن هه ففی شارب هه تا کووکی بن
 ژ بو به عضمی جاهل دبن موقته دا
 دکن وه عظا و شیرت ژ بو خاص و عام
 ژ وان هه ره چی نادانه باوه ره دکن
 ژ چه ندا مه نهف ره نگ و بوویاغ دی
 وه لیکن عه مه ل ناکن نهو قه ط ب علم
 ب قی طه رزی خوه ره نگ و نایین ددن

(۱) نهف جزایی کو دئ بو وان وه عه زکه ره ان نیتته دان ییین باشیی بو خه لکی دبیرن، و نهو ب خو کاری پی
 ناکه ن، د وی هه دیسی دا هاتییه یا ئبن حبان ژ نه نه سی کورئ مالکی قه دگوهیتر... به لی نهف چه نه ده
 پیغه مه ره -سلاٹ لی بن- ل عه سمائی دبیرون (د جه نه مه سی دا)، نه کول عه ردی به ری نهو بگه هته
 قودسی.

فهقيران دکن روت و طازی گهلهک
 ژ بۆ جه معی مالی دبیتزن وه عظ
 دکن فعل و نهفعالی ته رکئی نه ده ب
 ب شو بهی ذوبایی ل سه ر نهنگه بین
 ته که لوف دکیشن ب له فظی خوه ره
 کو نه و جه مع کن سیم و زه ر بی حساب
 طه ر یقا ره جائی مه پوویه نده کر
 تو روو حی نه کی ده ر ژ ناف دۆستان
 ژ زومرا نه فان واعظا (شمس الدین)
 نه شه ر مه نده بم نه ز د رۆژی حه شر
 ژ عشقی حه یات هک بده جاودان
 ل قر خه تم کم به ندره ه (والسلام)
 که ر و لال و گپژه تونینه مه دار

ب جه رراری و حیله سازی گهلهک
 نه بۆ ذاتی باری دبیتزن وه عظ
 عبادا دخاپینن نه و روز و شه ب
 حه ر یصن ل جه معا ده راهم چونین
 ته حه ر روک دکن سه ر ب وه عظی خوه ره
 موزه خره ف دبیتزن خه به ر بی حساب
 نیلاهی مه زاری ل بابی ته کر
 مه روو مالی کر خاکئی به ر ئاستان
 نه کیشی ل نک خوه کتابا مو بین
 نه وه عظی ددم بۆ که سی مونته ظر
 بسووزه دلئی من ب عشقا گران
 بده جامی عشقی بنووشم ته مام
 نیلاهی تو روو حی نه کی شه ر مسار

بند رابع و عشرين

در دخول رسول الله صلى الله عليه وسلم بمسجد أقصی^(۱)

بده ساقيا بادهئى دلفرووز
لهباله ب که ساغر ژ ئابى ره حيق
ژ دوردي مونهققا بکه جامى من
کو سهرگرم بم ئەز ب ئى بادهئى
وها گوت راوى ژ نهقلا سهحاب
قهدهم چوون نها وى ده ثقليمى شام
کو چوو مولکى شام شاهى ئاخ زه مان
يهقینکه ل شامى ههزار روت هلات
نزانى چ کهس روت يان شيقه ئەو
سوا بهلدهئى قودسى چوون بو ره وان
دهما هاته بهر بابى (قدس الخليل)
ههيان دى مهلائک چ جهمهک غهفير
چهپ وراست بو شاهى عالى جهناب
ههمى دهستى خدمهت کهمهر بهستنه
(يمينا يسارا) کشانه صوفوف
ههمى دهنگ دانه سهلات و سهلام

ب عشرهت شهقا مه بکه شوپى روز
چو ياقوتى سهياله و چون عهقيق
تو سهحکه چ شيرين کهلامى د من
بيترم قصا مهسجد ولئهقصهئى
کو ئەو شاهى سهردارى نوورين نقاب
ژ خورشيدى عالم مونهوهر تهمام
ژ صوحى سهعادهت ب نوور بو هه مان
پهياپهئى تهجهللى ژ ذات و صفات
ز بهس^(۲) بهرق وئهنوار و تيرپتر و ضهو
موضى بو جهان (از) کران تا کران
رهسولئى خودا با ئەخى جبرئيل
حساب ناکه (الا) خودايى کهبير
سهلاملغ کشانه مهلهک بى حساب
ژ بو خدمهتئى شاهى ئامادهنه
عهدهد خارج (از) هددئى ئەلف وئولوف
تهزلزول کهته ئاخ و ثقليمى شام^(۳)

(۱) ئەف بهنده د در حقا چونا پيغهمبرئى خودئى دايه -سلاف لئى بن- بو مزگهفتا ئەقصاين.

(۲) د دانهيا (قوغى) دا: ژ بهس.

(۳) ئەف چنده د چو هديستين درست دا ب بهر چاڤين من نهکهفتييه.

ژ بابی یه مانى دوخوول كر حه بيب^(۱)
دوخوول كر شههئ سهره رى نامبر
كه رم كه ب له زئهى ره سولئ كو بار
هه مى مونته ظر بو^(۲) قودوومئ حه بيب
بمهش مه سجدئ دا هه مى جه مع بن
كه رم كه تو ئهى شاهئ بهيت و حه رم
بكه سهر فراز ئهى شههئ هه مچو گول
هه مى ئاره زؤمه ندى ديدارئ ته
وها گوت راوى ژ نه قلا ره سول
نوزوول كر حه بيبئ خودا ئه ز بوراق
كه قركى مه زن بوو د روكنئ جدار
ب ده ستئ خوه جبريلى قولكر كه قمر
گرئدا بوراق جبره ئيلى ئه مين
بزان جبره ئيلى خوه ئاماده كر

هه تا كو ب مه سجد ووصول كر حه بيب
ژ وى بابئ لئ شه كلئ شه مس و قه مهر
صه فئ ئه نبيا جومله دهر ئنظار
ژ فورقه ت هه مى جه رگشان بوو كه بيب
ل دور ته چو په روانه ئئ شه مع بن^(۳)
موشه رره ف بكه وان ب خاكئ قه دهم
ب ته شريفئ خوه ئه نبيا و روسول
هه مى جه رگ سووزن ل ئه نوارئ ته
ب (بيت المقدس) دهما بوو ووصول
ل بهر بابئ مه سجد ب طه رز و لياق
ژ بو ره بطئ مه ركوبئ شاهئ كو بار
سهرئه فسار دهر ثوقبه دهر ياس كر^(۴)
عه لامه ت بيت دا ژ بو مونكرين
ب ئسمئ خودا بابئ مه سجد قه كر

(۱) ئەف چەندە د حەدىسا شەددادئ كورئ ئەوسى دا هاتيبه ئەوا بەززار و طه بهراني ژئ قەدگوهيژن، و بهرى نوكه مه ئاشكهرا كرىو كو سەنەدا وئ يا دورست نينه.

(۲) د دانەيا (قوغي) دا: بوون.

(۳) يا دورست ئەوه پيغه مبهري -سلاف لئ بن- ل چوونئ چو پيغه مبهري ل مزگه فتا ئەقصابئ نه ديتبون، بهلكى وئ ئەو ل عەسمانان ديتبون، و ل قەگه پريانئ وئ ئەو ل مزگه فتئ ديتبون و ئقبتل بهرا وان كرىو، قئ چەندئ (ئبن كهثير) د تەفسيرا خو دا ئاشكهرا دكەت، دەمئ سوورە تا (الإسراء) تەفسير دكەت.

(۴) گرئدانا بوراقئ ب وئ خەله كئ قه يا پيغه مبهران دەوارين خو پيغه گرئدان، ل بهر دهرئ مزگه فتا ئەقصابئ، د وئ حەديسئ دا هاتيبه يا موسلم ژ ئەنەسئ كورئ مالكى قەدگوهيژت، و ئەف هەندئ دگه هينت كو خەله ك بهرى هنگى هه بوويه، نه كو جبريلى كه قمر ب ده ستئ خو كون كر دا سهرئ هه فسارى تئ بدانت، وهكى شاعر دييژت، و ئەوا شاعر دييژت، ترمذئ ژ بوره يده يئ ئەسله مى قەدگوهيژت ل بن ژماره (۳۱۳۲) بهلئ زانايين حەديسئ حوكم ب لاوازيين ل سهر دايه.

دوخول بوو موحه ممد ب سهد عزز و ناز
 گهان خاکپايي شههي شههي شهفيا
 كو عهد ناكه (الا) شههي (لا ينام)
 ل دور فهخري عالم گريدانه صف
 چو شه مس ل كهوكه ب بينظاهره
 ههمي شهفيا نووري وان مهحو بوون
 روسول بوون ههمي چاكري بندهوار
 ب روو مائي خاكي پاكي قهدهم
 ژ بو نووري ذات صافي مراته شهو
 وهكي غونچه و فهخري عالم چو گول
 ژ ناڅ نارئي هجرانتي وارهسته بوون
 كه شه نووري ديده شههي با وهفا^(۱)
 نوبوهت خودا دا ته بو نانس و جن
 ژ بو ته شهخوندم خودي يتي ب حهق
 قهوي ناره زوومهندي بو هممهتم
 ژ طووفان ب يومنا ته شهز بووم نهجات
 ژ طووفان خهلاصي نه بوو بو چو كهس
 ژ ناڅ بهطنتي حووتي ب ته دهركهتم
 كو بو نارئي نه مروودي جهننهت ل من
 ب ته سهر بلندن ههمي (لا جرم)
 ژ بو عهرض كر شهف كهلامي مهتئين

دهما بوو دهري مهسجدي فتح و باز
 ژ شهووهل ههزاران صفي شهفيا
 كرن ههديه بوو وي صهلات و سهلام
 ههمي شهفيا صف ب صف چار طهرهف
 چو مهركهز د نيڅ گهردشي دائره
 ژ شهوقي ههمي دههش و بي صهحو بوون
 (أولوا العزم) وهسطانه خدمهتگوزار
 موشه ررهف ههمي شهفيا (لا جرم)
 چرا؟ چونكي مهقصودتي (بالذات) ه شهو
 ههمي شهفيا و جهميعي روسول
 جهميعي روسول پيشقه دهست بهسته بوون
 ژ بو وي ره گو نادهمي با صففا
 ژ پشستا مني ليكي چيتر ژ من
 ب سمي ته بووم مهظهره عهفوي حهق
 طوفه يلي سهره پهردهني خدمهتم
 نهبي نووحي گوت: شهي (كريم الصفات)
 كونه بوا ژ بو مه تو فهريادرس
 وها گوتي يوونس كه شهي قوررهتم
 خهليل گوتي: شهي روهنييا چهشمي من
 ژ بو ته خودا دا مه شهف پر كههره
 چو يه عقووب هات نك ههبيبي شهمين

(۱) شهف گوتئين پيغه مبهه ديترنه پيغه مبهه شه، يين شاعر ژ دهقئين وان شه دگوهيت، هندك (خه يالاتين
 شعرينه!) و شهو د چو روايه تين درست دا نه هاتينه روايه تكرن.

خه لاصی خودا دا ژ ناری فراق
 شه هی ئه نبیا پیشه وایی خودا
 ژ نسان ل من بوونه نعمت گه له ک
 ب فهضلا ته (أز) چاهی که نعان خه لاص
 ژ زندان خه لاصی ب ته دا خودا
 ب یومنا ته نهز بووم عه زبزی مصر
 شه و هسطام ل نیث یار و ئه جابی خوده
 کو ئه ف چند لوطف و که رهم دا خودا
 ل سهر من موسه بیهل ژ لوطفا حه بیب
 شه و هسطا و کر عه رضی خدمت که لام
 ته جه للی ل من بوو ل سهر کووهی طور
 ل منکر ژ نسان ته (لا جرم)
 ب رهحما ته (أز) مهوجی دهریا خه لاص
 نهجات بووم و فرعون تی بوو غه ربق
 که ئه ی صه دری دین شاهی صاحب قه ببول
 وه لی من ژ ناری له طفا ته کر
 ل وی قابی قه وسه یین و قوربی خودا
 خه لیل هات و سولطان ب محرابی بر
 که رهم که ئیمامهت ژ بو ئه نبیا
 ئیمامهت بکه تو ژ بو جومله مان
 کو رژی حه شر بن د ژیری لوا
 موقه ددهم ب محرابی چوو موصطه فنا
 ره سولی خودا وی دو ره کعت نه ماز

ب یومنا ته ئه ی شاهی پر تفاق
 چو یوسف گها نک حه بیبی خودا
 عه رضکر که لامه ک ب دققت گه له ک
 ب ته بووم ژ بهر که یدئ نخوان خه لاص
 ب ته بوومه فارغ ژ که یدا نسا
 ل نک من موحه ققه هیه ئه ف فکر
 کو بووم موحه مع نهز د گه ل بابی خوده
 خه جیل هاتنه نک مه جومله برا
 دزانم هه می بوو ژ فهضلا حه بیب
 ژ بو وی ره موسا بنی عمران ته مام
 که ئه ی شاهی (له ولاکی) فهخری ب نور
 د گه ل تسع ئایاتی مه ولا که رهم
 ب یومنا ته بوومه نهجات (أز) قصاص
 ب فهضلا ته بوو بهحر دوانزده طه ربق
 ژ پاش وی مه سیح هاته پیشی ره سول
 نه گهر چ کو ئیائی مهوتا مه کر
 کرن ته هنته جومله ئی ئه نبیا
 ژ پاش صوحه تی پر ب وان ره کو کر
 که ئه ی فهخری عالم شه هی ئه صفیا
 چومه ولا کری شاهی نسان و جان
 ژ بو مه تو ئمشه ب بیه موقته دا
 موحه ممه د کو سه حکر ژ وی ئه ف رجا
 عه قد کر ل بهر زومره ئی سه رفراز

ب تهسيبحي مهولا كرى نشتغال
ژ جهمعي روسول تيكده خوهستي وهداغ
نهنا كول وي ههمچو بولبول ل كول
ب پاش ده فهگهريان ژ دوو موصطهفا^(۱)
ب نهحمه د گهل جوملهئي پيغه مبهران
د زومرا موحه ممه د (عليه السلام)
بده خاطرئ شاهئ ناخر زه مان
كو روح بيته سينه د ناخر نه فوس
ل من پر خه طائي بكه رحمه تي
گونه هكار و موذن ب د طولئ نه مهل
گونه ه و خه طائي مه چوون تا فه لك
كه ريمي ره جيمي غه فووري غه فوو
كه ر و لال و گيژه تو نينه مه دار

دهما كوسه لام دا شههي با جه مال
ژ پاش ذكرئ باري شههي پر شوعاع
ب دووركه تنه تيك نه نبيا و روسول
هه مي ده ست و پا بووسه دان نه نبيا
خودايا ب حه ققي نه فان سه روه ران
نه كي رووسيه ه من د روژئ قيام
حه شر كي مني پر گونه ه (الامان)
موحه ممه د بشينه تو فه رياره رس
ده ما تي كه قم حاله تي سه كره تي
قهوي رووره شم صفر يه د بي عه مه ل
ل من نه فس و شهيطان موسه لله ط گله ك
بغه فرينه من رووره شي زوو ب زوو
نيلاهي تو رووحي نه كي شه رمزار

(۱) بهري نوكه مه ديار كربو كو بهري پيغه مبهري - سلاخ لي بن - بچته عهسمانان وي چو پيغه مبهري ل مرگه فتا
نه قصايي نه ديتبون، و ل ده مي فهگه ريانئ وي نقيژل بهرا وان كربو، و د چو روايه تين درست دا نه هاتيبه
كو پشتي نقيژئ وان ده ست و پيبيتن پيغه مبهري ماچي كربن!

بند خامس و عشرین

در عروج رسول خدا صلی الله علیه و سلم بأسمان^(۱)

وهره نهی قهلهم قهنج هشیار به
کو ئیلقا بکم سهر ته نه مرئ شهید
مه قهصده کو حالی عوروو جا ره سوول
وله یکن ژ هجرئ جگهر پاره پار
بزان نهی قهلهم که تمه حالهک خهراب
نه گهر جوژئئ سستی بیینی ژ من
ژ نیف بابئ مهسجد کو ده رکهت حه بیب
ژ بهر دهنگئ تهسبیحئ قوددووسییان
حه بیبئ خودا دیتی جوژنهک ژ دوور
کو معراجئ نوو (أز) سهما هاته خوار
بزانه کو معراج بو موصطه فا
ههمی سیم و زهر بوو نهوی نهردوان
ل راست و ل چهپ سهده هزاران صوفوف

ل نهمر و ل نه هیئ مه گوهدار به
د نه مرئ مه قائم به شوپئ عه بیب
به یانکم ب نه بیات و شعرئ قه بوول
ژ پیئئ فوراقئ جگهر پر ژ نار
ژ هجره حه بیبی جگهر بوو که باب
مه هیئقی رجایه کو نهگری ل من
ب نه رض و سهما کهت فغانهک عه بیب
ب زه لزل که تن نه رض و ههفت ئاسمان
یه کی صه خره تیکده موزه بیهن ژ^(۲) نوور
سهرئ وی ل سهر صه خره گرتی قرار
یه کی نه رده وان بوو^(۳) ژ نوورا خودا
موره صه ع ب یاقوت وجه وههر چونان^(۴)
مه لائک ب تهسبیحئ مه ولا ووقوف

(۱) نهف بنده د ده حقا بلندیونا پیغه مه برئ خودئ دایه - سلاف لی بن - بهر ب عسمانی فه.

(۲) د دانهیا (قوغی) دا: ب.

(۳) د دانهیا (قوغی) دا: نه رده وانهک ژ.

(۴) ئین حه جهر د کتیبیا خو (فتح الباری) دا (۱۶۳/۷-۱۶۴) ئاشکهره دکهت کو زانایان د مهسه لا معراجئ دا کانی ب چ بوو دو بوچوون هه نه: هندهک دبیزن: نهو ژئ وهکی ئیسرائئ ههر ب (بوراقئ) بوو، و هندهک دبیزن: نهو ب (معراجئ) بوو کو پیته لیسکه.. و روایه ته کنئ فه دگوهیزت کو نهو ژ زپر و زبیبیه، ب لولئوئی یا تامدایه، و ل راست و چه پی وی ملیاکه تن.

که (اصعد علیه) ئه‌یا سه‌دری دین
 ژ بهر شه‌وقی وی سه‌خره کهت جه‌ذبه‌ئی
 نه‌رمبوو که‌قتر بوو ب شوپهی خه‌میر
 قه‌دهم تیده چوو خوار لی بوو نشان
 ته‌قی لنگی وی سه‌خره رابوو هه‌وا
 نیه‌ت کر کو پیرا بیت هه‌مره‌کیب
 ئه‌مر کر ژ بو وی که (قف یا حجر)
 ژ بو موعجزه تا ب رووژی جه‌زا
 ل پیشانی یه‌ک قامی نسان به‌لند^(۱)
 ته‌زلزل که‌ته نه‌رده‌وانی گران
 وه‌لی دیت ده‌رگاهی ئه‌سمان کلید
 که (افتح لنا الباب یا اسمعیل)^(۲)
 د گهل ته چ شه‌خصه د ئه‌ف نیم شه‌ب دا
 موحه‌ممه‌د ره‌سولی خودایه بزبان
 شه‌فاعه‌ت بکت ئه‌و ژ بو ئومه‌تی
 ب ته‌عجیل قاپی شه‌کر ده‌رگه‌شان
 موشه‌رره‌ف گه‌راند ئاسمانی ئه‌ول
 ژ نورا وی به‌دری فه‌له‌ک بوو خوسوف

ژ بو وی ره‌ گو جبره‌ئیلی ئه‌مین
 ده‌ما پی نها وی ل سه‌ر سه‌خره‌ئی
 ژ بهر هه‌بیه‌تا موصله‌فایئ که‌بیر
 کو بوو موسته‌وی فه‌خری عالمه‌ عه‌یان
 قه‌دهم چوون هلالی ژ سه‌ر موصله‌فا
 نکاری سه‌بر کت ژ ذاتی هه‌یب
 ده‌ما دیت سولطانی صاحب خه‌به‌ر
 حه‌جر ما موعه‌لله‌ق د جه‌ووئ سه‌ما
 ژ عه‌ردی ئه‌وی سه‌خره‌ئی بی گه‌زنند
 ژ سه‌ر سه‌خره پی دانی سه‌ر نه‌رده‌وان
 عوروج کر هه‌تا بابی ئاسمان به‌دید
 ندا دا ژ بو ده‌رگه‌شان جبره‌ئیل
 سوئال کر ژ وی ده‌رگه‌شان با ئه‌ده‌ب
 جه‌واب دا ل وی جبره‌ئیلی چونان
 خودا خوه‌ستییه‌ دئ بچت هه‌ضره‌تی
 کو سه‌ح کر ئه‌قی موژده‌ئی روح و جان
 قه‌دهم دا ل سه‌ر ئاسمانی ئه‌ول
 ده‌ما کر هه‌بیبی ل ئه‌سمان ووقوف

(۱) ئه‌ف چند د چو حه‌دیسین درست دا ب به‌ر چاقین مه‌ نه‌که‌فتییه، و زانایئ ناقدار (أبو الشاء الأکوسی)
 ده‌می سووره‌تا (الإسراء) ته‌فسیر دکه‌ت، د کتیبای خۆ (روح المعانی) دا، به‌حسی ئی مه‌سه‌لی دکه‌ت و
 دبیژت: ئه‌و ژ دره‌وین به‌لاقه!

(۲) ئی چهن‌دی ئیمامی به‌یه‌قی د کتیبای خۆ (دلایل النبوة) دا ژ ئه‌بوو سه‌عیدئ خودری (۶۷۷) فه‌دگوه‌یت..
 و تیدا هاتیه‌به‌ کو مه‌زنی ملیاکه‌تین عه‌سمانی ئیکئ ناقی وی (ئیسماعیله)، و هه‌فتی هزار ملیاکه‌ت ل بن
 ده‌ستی وینه، به‌لی ئه‌ف حه‌دیسه یا درست نینه.

گها نه‌علی سولطانی صاحب که مال
 جه‌مال دایه عه‌ردا ژ سه‌طحنی فه‌له‌ک
 سماعیلی گۆ بۆ حه‌بیبی خودا
 نه‌ظهر که ل من نه‌ی حه‌بیبی نیلا‌ه
 ل سه‌ر له‌وحی ئسمی ته‌ کر من شو‌هوود
 ل قر مونته‌ظهر بوو لقا جسمی ته‌
 قه‌دهم بووسه‌دان شاهی عالی جه‌ناب
 که‌تن به‌ر پیی موصطه‌فائی گه‌له‌ک
 ب روو مالی نه‌علی حه‌بیبی جه‌ناب
 قه‌دهم ره‌نجه‌ بوو به‌عضی ره‌ه‌ بی‌شتر
 ل نیث راهی دی شاهی عالی جه‌ناب
 سه‌راپا بوویه غه‌رقی نووری غه‌فوور
 چ ذاته نه‌قی شه‌خصی نوورینی پاک
 ل قر دائما جالسه‌ هر زه‌مان^(۲)
 ب طه‌رز و نه‌ده‌ب ژیره‌ گۆ (السلام)

وسا مایه ره‌ش طاری و بی جه‌مال
 ژ پابوسی وی که‌سی نوور کر گه‌له‌ک
 هه‌زار نه‌هل و پانسه‌ده‌زار مه‌رحه‌با
 خوه‌ نأقیته‌ ده‌ست و پیی پادشاه
 ژ وه‌قت کو مه‌ولا نه‌ز ئانیم وو‌جوود
 فه‌مام واله‌ و عاشقی ئسمی ته‌
 صوفوفی مه‌له‌ک بی عه‌ده‌د بی حساب
 هه‌می سه‌فقی قوددوو‌سیانی فه‌له‌ک
 مه‌لائک هه‌می (آز) کران تا کران
 چو پیغه‌مبه‌ر (آز) وان هنک پی‌شتر
 یه‌کی شه‌خصی کامل نه‌دای موهاب
 ل نیث راهی بوو لیکی یه‌ک پاره دوور
 سوئال کر ژ جبریلی بی خه‌وف و باک
 جه‌واب دا کو نه‌ف روو‌حی ئاده‌م^(۱) بزبان
 ب نک وی فه‌ چوو شاهی (بیت الحرام)

(۱) زانا ل وین باوه‌رینه‌ کو نه‌وین پیغه‌مبه‌ری مه‌ -سلاف لی بن- ل عه‌سمانان دیتین رحین پیغه‌مبه‌ران بوون،
 بو وی هاتینه (ته‌مشیلکرن)، عیسا تی نه‌بت، و نه‌وین وی ل مزگه‌فتا نه‌قصابی ژ دیتن هر وه‌سا، بنیره:
 (فتح الباری) ۱۶۴/۷ و ۱۶۶.

(۲) دیتنا پیغه‌مبه‌ری بو ئاده‌می -سلاف لی بن- ل عه‌سمانی ئیکتی د حه‌دیستین دورست دا هاتیه‌ه، بوخاری و
 موسلم ژ نه‌نسی قه‌دگوه‌یزن کو پیغه‌مبه‌ری -سلاف لی بن- نه‌و دیت، ره‌شاتیه‌ک ل لای بی وی بی راستی
 بوو، و ره‌شاتیه‌ک ل لای بی چه‌پی، ده‌می وی به‌ری خو ددا لای بی راستی ذکره‌ کنی، و ده‌می به‌ری خو ددا
 لای بی چه‌پی ذکره‌ گری، و گۆتی: ب خیر بی پیغه‌مبه‌ری چاک، و کوری چاک، و گاڤا وی پسار جبریلی
 ژنی کری وی گۆت: نه‌فه‌ ئاده‌مه، و نه‌و ره‌شاتییا ل لای بی وی بی راستی رحین به‌حش‌تیبانه‌ ژ دوونده‌ها وی،
 و نه‌وال چه‌پی رحین جه‌هنه‌میبانه‌ ژ وان. و نه‌ف هه‌می گۆتتا دی یا ئاده‌می، نه‌وا شاعر ژنی قه‌دگوه‌یزت،
 ب ریکتین دورست نه‌هاتیه‌ه روایه‌تکرن.

شهریفتَر ژ نه سلّی به نی ئاده می
 ژ بو ذاتی پاکتی ته ئانی ووجود
 ژ نوراً ته خهلقانندی عهرشی مهجید
 وهلیکن حهقیقهت تو پشستا منی^(۱)
 نه دایه ژ بو هیچ کس نه نبیا
 فهراموش نه کی ئوممه تی زینهار
 نه نهز وهصل بوومه نه کس غهیری من
 وهلیکن ژ ئاده م کری یهک سوئال
 دبیم کو یهک پاره ئی خهسته ئی^(۲)
 که ئی مه ره مه می قه لبی مه جرووحی زار
 ته ماشا دکم رووحی ذورریه تی
 هه چی کوشه قی بت موکه دده ر دبم
 موکه دده ر دبم (أز) گوناهی د وان
 عبادت بکن ئاشکار و نهین
 نه (أز) ذه نبی وان زیده پر غه م بزم
 وه داعی پوده ر کرد و بووری ژ وی
 قوطاری جه مه ل دیت جومله ژ نوور
 موقه دده ر وها کریمه شاهی که بییر
 په یاپه ی مودام رووز و هه ر شه ب دچن

(علیک) جهواب دال وی ئاده می
 سه مء و زه مین کردگاری وه دوود
 ژ بو ته فه رش کریمه فه رشی مه هید
 نه گهر چ ب ظاهر ژ پشستا منی
 خودا دایه ته قوربی حه ضرهت وها
 ده ما بچی ه پیش خالقی کردگار
 نه ئی ده وه تی تو گه شتی مه زن
 (نعم) گو ت سولطانی صاحب جه مال
 (درین جا چو همواره بنشسته ئی)
 ژ بو وی ره گو ئاده می نووردار
 ل قر جالسم هه ر ده م و ساعه تی
 هه چی کو سه عیده مونه ووه ر دبم
 نه بیمار وړه نجوورم نه ی رووحی جان
 ژ بو ئوممه تی بیژه نه ی دووربین
 ب طاعاتی وان شاد و خورره م بزم
 ژ نهو پاشی ذاتی که ریم می نه بی
 ژ وی چووب راهی سه ما به عضی دوور
 دو صندوقی دهر باری هه ر یهک به عیر
 ژ مه شرق قه تین سووی مه غرب دچن

(۱) چو راستی بو قی گو تنی نینه کو خودی عهرشی خو و هه می مه خلوقات ژ نوورا پیغه مبه ری ئافران دیه، و
 نه ئ هزه یا کو د نا ئ هنده ک ده سته کین صووفیان دا به لاث، وان ژ شیعیه بین ئیسماعیلی وهر گرتیه، و
 وان زی ژ فه لسه فا نه فلوتینی وهر گرتیه پستی هنده ک گوه زپین ب سه ر دا ئینان، بنیره کتیباً (الحقیقه
 المحمدیه أم الفلوسفة الأفلوطنیه) یا سهیدا (عایض بن سعد الدوسری).
 (۲) یه معنی: نه قه چیه نه ز دبیم تول فی جهی هه رده م بی تو یی نه خو ش و خه مگینی؟

دچن هه ب ذهوق و ب كهيف و طه ره ب
 نه بو راهي (الا) د ناڤا ئيبيل
 هه تا كو موروروي بكن نهو ته مام
 ژ پاش كو ببورن بچت ئوغوروي
 كه نهو نووروي دل قووه تا جاني من
 ته مامي به غيران قهوي دووره دوور
 نهايهت ل ئاخر مه كه ننتظار
 ژ كه تمئ عه ده م خهلق كر جبره ئيل
 ده شه هه ر دچن بي عه ده د بي گومان
 نه نهو وه ل نه ئاخر مه نه ديه نه به د
 چ صندوقن نهو باروي هه ر يه ك ده شه
 به يانكه ژ بو من ئي سرروي خهفي
 بيترم ژ بو ته كه لامه ك عه جيب
 هه مي باروي مه عنايي (بسم الله) ن
 دكيشن نه شان حمل و باروي گران
 دچن خزنها غه يبي بي ره يب و شهك^(۱)
 بچت نهو ل راهي خوه بهر تهر فراز^(۲)
 كو جهريان دكن ئابئي پاكئي دو چه م
 ژ قودرهت و وجود كر شه هي (لا يزال)
 چ نه هرن وها تين په يابه ي ره وان؟

ژ هه ف ناڤه تن نهو ده شه روز و شه ب
 ل دوو هه ف دچن نهو جه مه ل موته صل
 قهوه سطا ره سولوي شه هي (لا ينام)
 كو قه طعي قه طيعه نه كت نهو ل ري
 ژ بو وي ره گو جبره ئيلي مه زن^(۱)
 كه ره م كه ل ئوغور بكه تو عوبور
 كه ره م كه ببوره د نيڤا قوطار
 ژ وه قتا ژ قودرهت كو حه يبي جه ليل
 دبيتم ژ نهو وه ل قه تا نه ف زه مان
 قه طع نابن نه ف ئوشتروي بي عه ده د
 ژ جبريلي پرسي چنه نه ف ده شه
 ژ كوو تين دچن كي ده ري نهو نه خي
 عه رض كه ژ بو خاكپايي حه يب
 بزبان نه ف جه مه ل كول ناڤا ره هن
 ژ جه م له وحي مه حفووظ تين هه ر زه مان
 ژ وي بار دكن بار هه ر يه ك ب يه ك
 مورور كر ژ وان ژي ره سولوي ب ناز
 ل وي ديت سولطاني عالي عه له م
 عه جه ب نازك و تازه ئابئي زه لال
 ژ جبريلي پرسي حه يبي جه مان

(۱) د دانها (فه مي) دا: نه مين.

(۲) نه ف سه رها تيبه د چو ژنده رين به رده ست دا ب بهرچاڤين من نه كه فتيبه.

(۳) د دانها (قوغي) دا: پر سه فراز.

ټهشن ههرردو چهه ټابې نيل و فورات^(۱)
 موروروي دکن دهر بهشتي دهلال
 ب جومله سه مائان عوبوروي دکن
 نوزوول کت ب عهردان بت موتته صل
 رهوان دي بت نهول سهر روويي خاک
 دبن نههلي دونيا ب وي مونته فع
 نهغي شاعري ساحري پر فوسوون
 دکن زيده جه يحوون و ههم دجله نئي
 ب چاډ دي ل سه طحي سه مائي يه کهم
 وه ههم دجله جه يحوونه ههر چار ته مام
 کو ههر چار چه من تين ژ سهر ئاسمان^(۲)
 قه و يتر دکن نهغ روايه ت گله که
 تو ژي گوهد بدئي دا ببی پر نه ده ب^(۳)
 د ناغ هات هناره ک ب مثلي به عير

جهواب دا که نهی شاهي عالي سمات
 ژ نيغ سدره تين ټابي پاكي زهلال
 د جه ننه ت ب که و نه موروروي دکن
 هه تا کو ژ في ئاسماني نهول
 ب قوه ت نوزوولي دکت ټابي پاک
 ل ههر جا کو نهغ ټابي بت موجته مع
 ديترت گونه هکار رووحيي دوون
 کو به عضه ک ژ روواتي في قصه نئي
 کو يه عنی حه بيبي خودا چار چهه
 فورات و د گهل نيلي پر ئحتشام
 صه حيحتر ل نک من نهغه بي گومان
 وه ههم نه غله بي روايان بي حه نه ک
 ژ راوي مه سهح کر که لامه ک عه جه ب
 زه مانه ک نهول ټابي نيل بوو که ثير

(۱) ديتنا نيل و فوراتي ل عسماني ټيکي د هندهک روايه تين دورست دا هاتييه، و د هندهک روايه تين دي دا هاتييه کو نهول عسماني شهسي ل نک (سدره المنتهي) هاتنه ديتن، و ټين حه جهري گوته کا گرنک ل دور في مه سله ي هه يه، برينه: فتح الباري ۱۶۹/۷-۱۷۰.

(۲) موسلم (۷۳۴۰) ژ نه بوو هوره يره ي فه دگو هيزت، ديترت: پيغه مبهري - سلاف لي بن- گوت: **«سبحان وجيحان والفرات والنيل كل من أنهار الجنة»** و به حسي دجله بي تيدا نينه، و نهغ حه ديسه گوته کا گشتييه، نه کول شهفا معراجي هاتييه گوتن.. و بوخاري (۳۲۰۷) ژ نه نسي فه دگو هيزت کو پيغه مبهري - سلاف لي بن- ل نک (سدره المنتهي) چار روپيار ديتن: دو د فهشارتي و دو د ئاشکه را بوون، و ده سي وي پسيارا وان کري، جبريلي گوتي: نه وين فهشارتي روپيارين به حه شتييه (و د هندهک روايه تان دا هاتييه کو ناغين وان: که و نه و سه لسه بيله) و نه وين ئاشکه را نيل و فوراتن.

(۳) د کتيا (السيرة الحلبية) دا (۷۱/۲) نهغ گوته ديته فه گيران، و ديترت: هندهک ديترن.. يه عنی: نهو نه حه ديسه.

قه‌رار دان هه‌چی عالمان (این چنین)
 ب ئه‌مری خودا ئه‌و ژ بۆ حکمه‌تی
 بده ساقییا ساغره‌ک موخته‌شه‌م
 بکم عه‌وده سهر مه‌قصددا خوه هه‌ما
 چوو بۆری ژ سهر ئاسمانی یه‌که‌م
 ندا که‌رد جبریلی بی غشش و غهل
 سوئال کر د گهل ته‌کییه ده‌رگه‌شان
 ژ بۆ وی ره گۆ جبره‌ئیلی چونان
 کو ئسمی ره‌سوولی خودا گووش کر
 ب له‌ز ده‌رگه‌هی ئاسمان باز کر
 چوو داخل بوو ئه‌وشاهی عالی عه‌له‌م
 گه‌له‌ک فه‌خر کر وی د ژیری نه‌عال
 عه‌طارد ژ ته‌دبیری خوه ما ذلیل
 ده‌بیری نه‌کر لی نه‌ما خه‌ططی ده‌ست
 خوه ئاقتیه به‌ر پایی ئه‌حمه‌د گه‌له‌ک
 ب موژگانهلانی تورابی نه‌عال
 سیاهی موره‌ککه‌ب به‌ده‌ل کر ب ئال
 ل ئه‌سمانی ثانی چقاس بوون مه‌له‌ک
 ده‌خیل بوونه به‌ر پایی شاهی هودا
 نه‌ناء و شوکور بۆ قه‌ریبی موجب
 ل وی دیت یه‌ک کورسییی ساده زهر
 مروّقه‌ک مونه‌ووهر ل سهر قاعده
 سوئال کر ژ جبریلی ئه‌ف مه‌رد کیست؟

کو ئه‌ف عه‌ینی روممانی جه‌ننه‌ت یه‌قین
 د ئاقتی ده‌درکه‌ت ژ ناف جه‌ننه‌تی
 ل مه‌قصد بگیرم قه‌له‌م بیش و که‌م
 به‌یانکم هنک حالی ثانی سه‌ما
 قه‌وه‌سطال بابی سه‌مائی دووهم
 کو قاپی قه‌که ده‌رگه‌شان (العجل)
 کو ته‌عجیلی هنده دکی ئه‌ف زه‌مان؟
 د گهل من ره‌سوولی خودایه بزبان
 هه‌می فکری عالیهم فه‌راموش کر
 ب پابوسی سولطان خوه پر ناز کر
 ب نه‌علی شه‌ریف بۆ سه‌مائی دووهم
 ب پابوسی پیغه‌مبه‌ری پر که‌مال
 خوه ئاقتیه به‌ر لنگی سولطان ده‌خیل
 ل پیش وی ده‌وات و قه‌له‌م کر شکه‌ست
 هه‌تا دیسه بوو ئه‌و خه‌طاطی فه‌له‌ک
 ژ موجه‌ت پرژاندن ل سهر ئه‌شکی ئال
 عه‌طارد ب سورخی نقیسی ده‌لال
 کرن بووسه نه‌علی نه‌بی یه‌ک ب یه‌ک
 قیامه‌ت مه‌ بگره د ژیری لوا
 کو پابوسی ته‌ بۆ مه‌ کریه نه‌صیب
 موکه‌لله‌ل ب یاقوت و دوپ و گوهر
 کو شه‌مسئ فه‌له‌ک (أز) جه‌مال کاسده
 جه‌واب دا کو ئه‌و یووسفی پاک زیست

ب نه‌زدیک یووسف خه‌رامان کو چوو
سه‌لام کر ل یووسف ب طه‌ره‌ک ته‌مام
ل سه‌ر چاقی من هاتی نه‌ی نووری جان
ته‌ته‌شرف دا من ب خاکي قه‌دهم
خودا عززه‌ته‌ک دایه ته‌ نه‌ی نه‌مین
تو نمشه‌ب دچی قابی قه‌وسه‌ینی حق
بزانه تو مه‌ولایی نوممه‌ت یه‌قین
بخوازه ل دیوانی حه‌ق زینه‌هار
وه‌داع کر ژ صدیقی یووسف حه‌بیب
ب ری که‌ت ژ سه‌ر ناسمانی دویمه
ژ بو‌به‌وایی نه‌سمانی ثالث چونان
ژ جیریلی کر ده‌رگه‌شان نه‌ف سوانل
چ شه‌خصه ب فی حسن و هه‌پنه‌ت مه‌زن
ژ بو‌وی ره گو‌حاملی وه‌حیی حه‌ق
دچت بو‌حظیرا قودوس نه‌و یه‌قین
ب له‌ز که‌ت گه‌له‌ک ده‌رگه‌شان نه‌و زه‌مان
قه‌دهم دا ل سه‌ر ناسمانی سه‌یم
ژ نه‌ووه‌ل قه‌ به‌وایی ثالث سه‌ما
سه‌ر و چه‌شم مالی د ژیری نه‌عال

ژ به‌ر نووری شه‌ه حوسنی وی مه‌حو بوو
قیام کر ژ به‌ر گو: (علیک السلام)
ژ بو‌ته هه‌می نه‌رض و تو ناسمان
هه‌می خه‌یل و تو شاهي صاحب عه‌له‌م
نه‌دایه ژ بو‌نه‌ووه‌لین ناخرین
ته بر (از) جه‌میعی ره‌سولان سه‌به‌ق
ژ ته پیغه که‌س نینه وان نه‌ی نه‌مین
شه‌فاعه‌ت ژ بو‌نوممه‌تی ذه‌نبدار
ل هجرانی وی کر ته‌نه‌سوف حه‌بیب^(۱)
خه‌رامان سویری ناسمانی سه‌یمه
طه‌له‌ب کر کو ده‌رگه‌ه که‌که نه‌ف زه‌مان
د گه‌ل ته دیبیم یه‌کی پر جه‌مال
مه‌که خه‌ف ل من نه‌شکه‌را بیژه من
موحه‌مه‌د نه‌فه شاهي هه‌فتم طه‌به‌ق
خودا خوه‌ستیه نه‌ف حه‌بیبی نه‌مین
که‌کر نه‌و نه‌فه‌س قاییبی ناسمان
موشه‌ره‌ف کر نه‌سمان ب خاکي قه‌دهم
خوه ناقتیه ده‌ست و پییی پادشا
ب خاکي قه‌دهم کر گه‌له‌ک نکت‌حال

(۱) د هه‌می ربوایه‌تین معراجی دا هاتیبه کو پیغه‌مه‌ری -سلاف لی بن- یووسف ل عه‌سمانی سییی دیتبوو، و
یه‌حیا و عیسا ل عه‌سمانی دووی دیتبوون، ربوایه‌تا نه‌بوو سه‌عیدی خودری تی نه‌بت، و هه‌ر چند ربوایه‌تین
دی ددورسترن ژ، به‌لی شاعر ل دویف ربوایه‌تا نه‌بوو سه‌عیدی چوویه. و د ربوایه‌تا موسمی دا هاتیبه کو
ده‌می پیغه‌مه‌ری یووسف دیتی، یوسفی دو‌عایا خیری بو‌وی کر، و نه‌ف گو‌تینین دی بین شاعر دیتت، مه
د چو ربوایه‌تین دورست دا نه‌دیتینه.

ب ره‌قص و طه‌ره‌ب زوهره‌ئى با صه‌فا
 ژ ده‌ستى خوه ئاڤيت چه‌نگ و ره‌باب
 نه‌کر موطربى زوهره‌ئى ده‌نگ‌بىژ
 گه‌له‌ک زوهره‌ئى دا سو‌روود و غنا
 مه‌لائک ل ئەسمانى ئالٲ هه‌مه
 قه‌دهم بووسه دان لى هه‌زاران هه‌زار
 ژ وان ژى کو بو‌رى چه‌ببى ئەمین
 ل به‌ر بابى ئەسمانى رابع چونان
 شه‌که بابى ئەسمان د قى ساعه‌تى
 کیه هه‌مره‌ه‌ئى ته؟ سوئال کر ژ وى
 سٲک ده‌رگه‌ه‌ئى ئاسمان ده‌رگه‌ڤان
 ژ فه‌رح و سو‌روورا چه‌ببى خودا
 د گه‌ل ئەه‌ولندی سه‌رى خوه ده‌لال
 ته‌ضه‌رروع گه‌له‌ک کر ل به‌ر مو‌صطه‌فا
 ل من چوونه ئەف سال و مه‌ه چه‌ند هه‌زار
 ژ نوورا شه‌ه‌ئى ئنس و جنن و مه‌له‌ک
 ژ حوسنا چه‌ببى خودايى صه‌مه‌د
 ژ به‌س به‌رق و ئەنوارى با‌زى بوو فه‌ر
 ب شوپه‌ئى چه‌جه‌ر ما سياه و که‌سيف
 گها ژى‌رى نه‌على شه‌هنشه‌ه ده‌لال

ڤه‌وه‌سطايه ده‌ست به‌سته پيش مو‌صطه‌فا
 کو پابووس کت شاهى عالى جه‌ناب
 ل حوسنى ره‌سوول ما که‌ر و لال و گيژ
 ل وى حوسنى بى مثلى شاهى هو‌دا
 ب ته‌سبيح و ته‌هللى پى زه‌مزه‌مه
 فرشتان ب پابووس کر ئفتحار^(۱)
 قه‌دهم دا سو‌بى طارومى چاره‌مین
 صه‌دا دايه جبريلى بو^(۲) ده‌رگه‌ڤان
 ب ته‌عجیل فه‌تحى بکه هممه‌تى
 جه‌واب دا د گه‌ل من نه‌ببى ئومى
 ب ته‌عجیل شه‌کر وى د وه‌قت و زه‌مان
 سه‌رى ده‌رگه‌ڤانى بلند بوو هه‌وا
 نها به‌ر پيى شاهى صاحب جه‌مال
 مه‌ بگره لوا ئەى شه‌ه‌ئى با وه‌فا
 ل ڤر بو قه‌ده‌مه‌بووسى مام ئننظار
 ظوه‌وور بوو سياهى ل شه‌مسا فه‌له‌ک
 شه‌مس موخته‌فى بوو د فه‌حمى ئەسه‌د
 نه‌بوو فه‌رقى شه‌مسى ژ چه‌جمى چه‌جه‌ر
 ژ به‌ر هه‌ببه‌تا پادشاهى شه‌ريف
 کو دا که‌سب بکت به‌عضى نوورى نه‌عال

(۱) د ريوایه‌تا موسلمى دا ژ ئەه‌سى هاتيبه کو پيغه‌مبه‌رى -سلاٲ لى بن- ل عه‌سمانى سيبى يوسف پيغه‌مبه‌رى ديتبوو... وه‌كى به‌رى نوکه ژى مه ئاشکه‌را کرى.
 (۲) د دانه‌بين (قزغى، نامه‌دى) دا: جبريل ژ بو.

خودان بهرق و تيرپتر و تهثير بوو
 ب نهفغانی تهسبيحي مهولا گهلهک
 قهدهم بووسه دان لی ههزاران يهقين
 ب چشم و ب روو جوملهشان کر قهبوول
 فهلهک بوو لهباله ب ژ تهشکی د وان
 که نهی سهروهري جهمع و شاهي هوذا
 ژ قی نهی خودان مهتره ب و رههبرن
 کهسهکدی موشهککه ل سهر تهختی زهر
 نهشعهه دچوو طارومي پهجنه مين
 ل سهر کورسيبي زهر جولوسه لها؟
 جهواب دا که نهی صهدری عالی مهکان
 لهايه ب نهمری خودا جانشين^(۱)
 نهمر کر فرشتان بنيرن تهميز
 رهفعم مهقامهک قهوی عالیيه
 د نيث خهرقهئی وی ده بوو دهريزهک
 بهيلن ل سهر چاره مين ناسمان
 حهظيرا قودوس من ذکر جايی وی
 کو عبرهت بکن ژئ هم نئس ومهلهک^(۲)
 حجابی رههش بوو ژ حهق سووزنهک
 حساب که قیاس که ههمووچکان ل وی

ژ نوورا نهعالی کو تهنویر بوو
 فرشته ژ سهر چهرخي چارهه فهلهک
 ب جومله ژ سهر طارومي چاره مين
 تورابا د ژيري نهعالا رهسوول
 تهضهرووع چونان کر نه ظاهر چونان
 کرن عهرضی خدمهت ژ بوو خاکپا
 ههمی نهی ب روومالی خاکی دهرن
 ل سهر چهرخي چارهه شههی با خهبر
 تهلهتلوه ذکر نووری ژئ (این چنين)
 ژ جبریلی پرسي کييه نهی برا
 ژ بووی ره ناموسي نهکبهر چونان
 بزانه کو عيسا بنو مهريهه يهقين
 دهما رهفعه بوو نهی ب نهمری عهزیز
 نهگهر کو ژ دونيا د گهل وی نييه
 کو تهفتيش کرن قودسيان يهک ب يهک
 ندا هاته گوشي مهلائک چونان
 چو نهبوا بهرابه ژ دونيايي وی
 وهلی دا بمينت ل وی دهر گهلهک
 ب راستی ديترم نه ههزل و حهنهک
 ديگهر مالی دونيا مهتاعي د وی

(۱) د ريوایهتا بوخاری و موسلمی دا هاتيبه کو پينغه مبهري -سلاٹ لی بن- يهحيا و عيسا ههردو ل عهسمانی
 دووی ديتبون، و د ريوایهتا نهبوو سهعیدی دا هاتيبه کو وی نهو ل عهسمانی سيبی ديتبون، و ريوایهتا
 نيکی ب هيرتره.

(۲) نهف مهسهله د چو ريوایهتین دورست دا ب بهرچاقتين مه نهکهفتيبه، ومن نه باودهه نهو یا دورست ژئ بت!

ٲيلاهي ب ٲهمهد شههي نامدار
ب حقيقي خوه كي ٲهي خودايي مهجيد
ٲيلاهي تو رووحي نهكي شهرمسار
نهخي قهلبى من حوبيى دونيا تو جار
نهكيشي ب رووحي عهذابي شهديد
كهړ و لال و گيڙه تو نينه مهدار

بند سادس و عشرین

در دیدن رسول خدا صلی الله علیه و سلم عزرائیل را^(۱)

ژ راوی نهقل بوو ب ئەلفاظی پاک
ل رهه دیت سولطانی دین یهک مهلهک
قهوی ههیکهل و سههمگین و مهخووف
ب شهکلای خوه غایهت مههابهت فزا
سوئال کر ژ جبریلی شاهی نهجیب
جهواب دا که ئەی صدری صاحب قهران
ژ بهر وی خهلاص نابتن هیچ کهس
ل فر جالسه بو خطاب و ئەمر
دهما خهلق کریه خودایی صهمهد
یهکی لهوحی مازن قهوی ئەخضهری
ل بهر بوو تهماشاکر لی چونان
ئەقی لهوحی هانی چیه کر سوئال
ئەفه لهوحی مهحفوظه، وی دا جهواب
نقیساندییه تیده عومر و ئەجهل

کو بووری ژ وی سهروه ری تابناک
ل سهر تهختی زهر جادی چارهه مهلهک
ژ قههرا خوه چیکر خودایی رهئووف
یهقین پهیده بوویه ژ خهشمی خودا
کییه ئەف فرشته کو هنده موهیپ
ئەقی شهخصی هه عزرهئیله بزنان
دکت قهبعی ئەرواحی صاحب نهففس
ژ بو قهبعی رووحان ئەوه مونتهظر
مه نهديه ژ بهر کهس قیام کر ئەبهد
زومهرده سهراسهر خودا چیکری
ژ وی نهدهوو غافل ئەبهد یهک زهمان
ژ جبریلی سولطانی صاحب کهمال
تهر و هشک تیده عقاب و شهواب
شههی (لم یزل) وی ژ روژا ئەزهل

(۱) ئەف بهنده د دهر حقا دیتنا پیغمهبری خودی دایه -سلاٹ لی بن- بو عزرائیلی.. و ههژییه بیژین: د چو
حهدیستین دورست دا نههاتییه کو ناٹی وی ملیاکهتی رحان هل دکیشت عزرائیله، بهلکی ئەو بو وی دئیتیه
گوتن: (ملک الموت) ملیاکهتی مرنی، و ئەف سهراهاتییا شاعر قهدهگوهیت، د ئەصل دا د وی (ئیسراء و
معراجی) دا هاتییه ئەوا ژ درهو بو (ئین عهباسی) دئیتیه پالدان، و مه چو بناخه بو وی د ربوایهتین
دورست دا نه دیتییه.

چ ساعت بتن قه بضي نهرواحي خهلق
 نه بهد له حظه يهک ناده تي موهله تي
 هه تا کو نهايهت به دونيايي دوون
 ژ بو هه مره هي خوه نهخي جبره ئيل
 بکن ئستفاده ژ وي چهنده که لام
 هه چي نه مري که لازمه ئمتثال
 بشارهت ژ بو وي ره جبريلي بر
 نهوي هاته نک ته ره سوولي جهليل
 وهکي زه مزدهم و حجره بيتولحه ردهم
 ژ جايي خوه رابو ب پيش وي قه چوو
 مه شين پيشيا فه خري عالي جه ناب
 سه لات و سه لام دهنگي وان چوو فه لهک
 خوه کيشا نه تهک بووسيي موصطه فا
 خوه نافيته بهر قه دهه شويي گووه
 فرشتان دچوو فه خري هه رده جهان
 شوکوفت نهو زه مان غونچه ئي بهختي وي
 ل سه ر جايي عزريلي با عزز و ناز
 د گهل قودسيان پيشي شاهي جهليل
 که نه ي سه دري سولطاني دنيا و دين
 توسه رداري و نه م ژ بو ته طوفه ييل
 تو را وه صفي (لولاک) و (ياسين) ته ني
 ژ بو قابضي رووحي کو با سه فا
 چ داني تو نه ز ناسمان دهر زه مين

مودام جالسه ليتره با نه مري حهق
 قه بضي دي بکت نهو د وي ساعه تي
 نه قه کاري وي (از) نهو هل تا کونوون
 نه مر کر ره سوولي که بيروي جهليل
 بچن تا ل نک وي ب سه د ئحترام
 (نه عه م) گو ت جبريلي پاکي دهلال
 ره سوولي ژ وي عه زمي عزريل کر
 ل ته موژده بيتن نه يا عزره ئيل
 موشه رره ف بي بي دي ب خاكي قه دهه م
 کو نايي ره سوولي ب گو ه وي قه چوو
 د گهل جومله نه عواني خوه بي حساب
 قه وه سلطان ل جايي سه لام ي مه لهک
 ژ نهو هل قه عزريلي با سه د سه فا
 مه لائک هه مي جومله با سه د شوکووه
 خه راما ن خه راما ن د بهر جه معي وان
 هه تا کو گه شته جه ي تهختي وي
 جولووس کر نهوي شاهي گه رده ن فراز
 که مه ربه سته بوون جبره ئيل عزره ئيل
 نه نا گو تي عزريلي بو وي چونين
 توسولطاني و نه م گه دا موشتي خه ييل
 تو شايه سته ئي قابه قه وسه ين ته ني
 ژ پاش وي شه هي موسنه دي ئصطفا
 چو نايه د که سي را نه جهل دهر که مين

چړا تیده ناکي تو رهیب و شه کی؟
 ب شهک ناکه قم ئەز د وهقتا ئەجهل
 ل وی ئسمی هەر کەس نقیساندییە
 د گهل بهلده و مهسکهن و فهصلی وی
 خهطا نابه فکرا مه (إلا) سهواب
 ل ئسمهش درپژن یهکی نوقطه کی
 کو قطره نوقوطیه ل سهر نامی وی
 ب رهحمهت ددم ئەزل صاحب سهلام
 مه ناقتی بیت ئەو مهرف دهر دناک
 قه بضکن ژ وی جان ب نهرم و سثک
 ب جوز راحه تی ناگهیتی ژ مه
 سیهه بهخته دئ پر موشه ووهش بتن
 گونه هکار و مهولا نه ناسه خه بیس
 بکیشن ژ وی جان ب تععب و عذاب
 موعه ذدهب بکن تا ب پرژئی شومار
 سه عید و شهقی دهر جهان بیژه من
 سه عید به چسانه شه قیبه چسان
 جهواب دا ژ بو شاهی عالی نه سهب
 ژ ئەووهل شه جاری بوویه (این چین)
 دووهم چاقتی وی ئابجی داده بزان
 د هنگامی نه زعی نه فەس خودش دچت
 علامهت سسینه بزانه وها
 سیهه وهجه و پیس و موکه ددر بتن

کو بیت وهقتی مردن ژ بو نه فسه کی
 وها عزره یاییلی گو دهر عجهل
 ئەقی لهو حی هانی خودا دانیه
 د گهل بابی وی دایی وی ئەصلی وی
 دناسم هه موچکان ب دا و ب باب
 چ وهقتا ئەجهل بی ژ بو نه فسه کی
 دزانم خه تم بوویه ئەییامی وی
 ئەگهر قطره ئی وی سپی بت ل نام
 دزانم کو قه نجه خودان خهیره پاک
 ئەز ئەعوانی رهحمهت دشینم ل نک
 ئەذییهت ئەبه د ناگهیتی ژ مه
 وهگهر قطره وهک بهختی وی پردهش بتن
 دزانم خودان فعلی ناپاکه پیس
 پهس ئەعوانی قههری بشینم ب تاب
 بدن روو حی وی زهحمه تی بی شومار
 نه بی گو تی ئەی عزره یاییلی مهزن
 کو حال بت ئەجهل بو کەسی دهر جهان
 ئەوی عزره یاییلی ب طهرز و ئەدهب
 سه عیدان علامهت سسینه یه قین
 یه کی وهجهی زهردی گوشاده بزان
 سیهم لاشی وی نهرم و شیرین دبت
 کەسی کوشه قی بت ئەوی پر جهزا
 یه کی رهنگی وی پر موعه ییهر بتن

دووهم خیره خیری دکیتن گهلهک
 سیهم لاشی وی سهرت و هسک و قهبیح
 درهختهک مهزن سهبز و خوررهه ههبوو
 چ داره سونال کر ههیبیی مهزن؟
 ب بهلگی شهجر ژی دزانم ههمان
 ل دونیا کو پهیدا بتن یهک بهشهر
 نقیساندییه سهر وهرهق نامی وی
 کو بیماری موردهن بتن مهردومهک
 دزانم کو یهک دمترن نهف زهمان
 ههتا قهطع بت یهک وهرهق (از) شهجر
 دهما بیته خواری ژ تاکی غوصوون
 نهمر کر نهوی صهدری صاحب سهبهق
 (وما تسقط)^(۱) نهمر کر به کهریم
 نیلاهی دهخیلی رهسولم دهخیل
 تو نیشان نهکی (عبد الرحمن) ی ناه
 دهما بیته وهقتی نهجل (شمس الدین)
 ب نهعوانی رحمت بکی نعمهتی
 نهگر چ غهریقنی گوناهم گهلهک
 نهگر چ جهسوورم ل بی نهمرییا
 عهفوو کی سهتر کی منی پر نهلهم

دچت سهتی وی تا ب چهرخا فهلهک
 نهفهس هسک تی نهی رهسولنی مهلیح
 جهی عزرهئیلی د بن وی ده بوو
 جهواب دا که نهی روھنییا چاقی من
 کهسی ژیره بیتن دهمی قهبعی جان
 ب داری قه تی یهک وهرهق تازهتهر
 دمینت ههتا دهور بی نامی وی
 دبن زهردی نهوراقی وی یهک ب یهک
 وهلیکن نزانم کییه با نشان
 دچت حالهتی نهزعی جان نهو بهشهر
 دچت وی دهمی نهو ژ دونیایی دوون
 که تهفسیر (این آیتست این ورق)
 ب ناجالی مهخلووقه مهولا عهلیم
 ب حهققی حهیب و ب حهققی خلیل
 د لهوحنی مهزن ده ب نوقطا سیاه
 بشینی مهدهد (خاتم المرسلین)
 تهحه ممول نهشم شدهتا سهکرهتی
 ب سهطوهت نهشینی ل سهر من مهلهک
 وهلیکن موقورم دکهم زارییا
 که سهتتار و غهفقاری تو (لا جرم)

(۱) نهفه نیشارهته بو نایهتا (۵۹) ژ سوورهتا (الانعام) نهوا تیدا هاتی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقِهِ إِلَّا يَسْمَعُهَا وَلَا يَحِثُّ فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا يَكْتُمُ فِيهَا شَيْئًا﴾ و
 فی نایهتی -وهکی زانایی تهفسیری دبیزن- چو په یوهندی مرنا مرؤشان و عزرائیلی قه نینه، بهلکی نهو
 بهحسی علمی خودی بی بی توخوب دکت.

د نيرانسې عشقې موعه ذذې بکې
چ حاجت ژ بؤ عاشقان نار و پل
له هېب ساز که نارې دل پې ب پې
ئېلاهی تو رووحی نه کی شهرمسار

ب نارې مه حېبه ت موعه ددې بکې
جه حېمه ل سهر مه ئەقی نارې دل
ب سووزه ب وی ما سوا ذاتې حې
کهړ و لال و گېژه تو نینه مه دار

بند سابع و عشرین

در دیدن رسول خدا صلی الله علیه و سلم مالکی دوزخ را^(۱)

ژ راوی چو نین یاددارم سوخه
(چو بگذشت زو دید شخص عجیب)
تورش روو فروهشته^(۲) لهب دهر به غل
(بترسد ز رویش همه انس و جن)
ژ جبریلی پرسى د وئ ساعه تی
چرا هنده بی مه عده یه خشمه گین
چو جبریلی سه حکر که لامی نه بی
ئهفه مالکی دوزخه تی پر لهه ب

که سولطانی دین همچو دورری عهدهن
قهوی هه یکه ل و خه شمدار و موهیب
عهجه ب سه همگین و عه بووس و مه له
ز خشم آفریدش) خودایی مه زن^(۳)
چ شه خصه ل قر ئه و ب قئ هه بیه تی
ژ کئ ره نجه کیشایه (این چنین)
جهواب دا که رووحم فدایی ته بی
ژ قههرا خودا خهلق بوویه عهجه ب

- (۱) ئهف بهنده د دهر حقا دیتنا پیغه مبهری خودی دایه -سلاف لی بن- بو مالکی خازنی جههنه می.
- (۲) د دانیا (فهمی) دا: فرشته، و مه عنایا قئ مالکی ئهفه یه: رووی وی بی ترش بوو، و بی تبعهت زفر بوو، لیقا وی ل سهر سنگی بوو، و بی ب سه هم و ناقچاف گری بوو.
- (۳) و هسا ژ گوتنا شاعری دئیتنه زانین کو پیغه مبهری -سلاف لی بن- مالک ل عهسمانی چاری دیتییه، و چو حه دیسین دورست د قئ چهندی دا ب بهر چافین مه نه که فنییه، بهلکی د هندک ریوایه تاندا هاتییه کو پشتی پیغه مبهر -سلاف لی بن- بو (سدره المنتهی) هاتییه بلند کرن، پشتی عهسمانی حهفتی، وی مالک دیتبوو، و د هندک ریوایه تان دا هاتییه کو پیغه مبهری -سلاف لی بن- گوتنه جبریلی: ههر ئیکی من دیتی ژ خه لکی عهسمانی که یفا خو ب من ئینا، ئیک تی نه بت.. جبریلی گوتی: ئه و مالک بوو خازنی جههنه می، ئهفه خودی ئه و دای وی نه کرییه که نی، و ئه گهر وی که یفا خو ب ئیکی ئینابا و کربا که نی، دا د رووی ته دا که ته که نی. و د وئ حه دیسی ژى دا به حسى خه ونا پیغه مبهری -سلاف لی بن- دکهت، یا بوخاری و موسلم فه دگو هیزن، ده می دو که سان ئه و بری و هندک تشت نیشا داین -د خه ونی دا- وی خازنی ناگری دیت، و وه صفا وی کر کو ئه و گلهک یی کریت بوو.

هه می طهور و نهطواری وی هه بیه ته
 گوشایش نهکت وهجهی وی یهک دره م
 بقی طهرزییه نهو ل سهطحی فهلهک
 سهراپا ووجود بوو ژ قههری قهار
 جهه ننه م دبیتن چ هه بیته فزا
 ژ دنگی وی ئاتش دبیتن نه لیم
 بزائن ژ وی بهعضی نهحوالی وی
 عه یانکن هنک حاله تی جهه نه می
 مهشی حاملی وهجی مهولا ل بهر
 ژ شوقا موحه ممه دهله ستا عه جیب
 گوشایش که ته قلبی وی (این چین)
 ژ فهرحا شهه نشاهی نورین نقاب^(۱)
 تویی نانکه (روحي و قلبی لیدیک)
 ژ هجرانی ته پر بریندارم نهز
 ژ بو من تو ده رگه هی ئاتش فهکی
 ته ماشا بکم ناروی وی دووی وی
 بینم د نیف ئاتش نه هلی عذاب
 هالانی طه به قها ژ ناروی جه حیم
 نه شهر دایه تا ساقی عهرشی نیلاه
 وهکی مهوجی به حران دهه ف وهر دین
 موهه ییا ژ بو نه هلی کوفر و عقاب
 تری سه می قاتل ژ بو قهومی زار

ژ کهس رهنجه نه بووه ل وی عاده ته
 ژ وهقتا ووجود بوو ژ که تما عه ده م
 ژ هنگی کو من دیتییه نه ف مهلهک
 ب کهس ره که نین وی نه کربه تو جار
 ل ناروی جهه ننه م دکت هایه ها
 سه قهر نهو قهدهر ژی دکت خهوف و بیم
 نه بی گو: بچن دا ده مهک ئالی وی
 جهه ننه م چه وایه بپرسن ده می
 ب فهرمانی سولطانی صاحب خه بهر
 ژ بو مالکی بر په یاما حه بیب
 طه ره بدار بوو مالکی سه همگین
 عه جه ب ضه حکه کی تازه کر بی حساب
 ب وهجهی طه لق گو: (سلام علیک)
 ژ نه وو هل فه موشتاقی دیدارم نهز
 نه مر کر حه بیبی ژ بو مالکی
 طه به قها هلینه ژ سه ر رووی وی
 هلینه ژ بهر من نقاب و حجاب
 ب فهرمانی سولطانی بهیت و حه طیم
 د (تحت الثری) دی جهه ننه م سیاه
 له هیبی جهه ننه م وه سا پادین
 ژ عه دد و حسابی زیاده عذاب
 حیات و عه قارب که لالیبی نار

(۱) نهفه دژی وی ریوایه تییه یا مه د هامشی بوری دا فه گپرای.

ژ تاتش همی پر جهزاء و ته‌ع‌ب
 موه‌ییا ژ بۆ ئه‌هلئ ذن‌ب و کوفر
 ژ به‌ر هه‌یه‌تا نارئ گریهنده بوو
 ژ جبریلی کای په‌یکئ وه‌حیی قه‌بوول
 چسان دئ بیت حالئ دهر نارئ وان
 ژ بۆ پادش‌هه کای شه‌هئ سهر‌فرز
 ووجودکر ئه‌یا پادش‌اهئ هو‌دا
 سه‌هلتر دبت ئه‌و ژ یا ئه‌سفه‌لین
 ژ بۆ وان ره (فی الجم‌له) راحت بز‌ان
 که ئه‌ی حاملئ وحیی پاکئ جه‌لیل
 ژ وی نوورئ کیشایه ذاتئ ئیلا‌ه
 سئ جار‌ان هه‌زار سال کریبه وه‌قوود
 د پئ وی وه‌قوود دایه وی سئ هه‌زار
 ووقوود کر فرشتان سئ ئه‌لفئ دیگر
 ئیلا‌هئ ژ وی سه‌لب کر نوورئ گه‌ش
 کو ئه‌هلئ عه‌ذابئ بکن ئاوه‌خئ
 ب دیده عه‌یان دیت ئه‌هلئ جه‌زا
 دب‌رپرن زه‌بانی هه‌زاران هه‌زار^(۱)
 دکیشن هه‌می جلدئ وی (لا جرم)
 جه‌واب دا: سوخه‌ن چینی ناپار‌سا

جبال و وه‌ادئ کو تیده عه‌جه‌ب
 سه‌نادیقئ زنجیر و ئه‌غلالی پر
 ژ خه‌وفا خودا شاهئ ناله‌نده بوو
 ژ ئه‌حوالی ئوممه‌ت سوئال کر ره‌سوول
 بیژه ژ ئوممه‌ت گونه‌هکاری وان
 وها گۆت جبریلی با سه‌د نیاز
 بز‌ان هه‌فت طه‌به‌ق نارئ دوور‌خ خودا
 هه‌چی مه‌نزلا به‌رت‌رین بت یه‌قین
 سه‌رئ هه‌فت طه‌به‌ق جایئ ئوممه‌ت بز‌ان
 جه‌یب گۆتئ دیسان ژ بۆ جبره‌ئیل
 ئه‌قی نارئ ها بۆچ هنده سیا‌ه
 وها گۆ کو مه‌عبوودئ پاکئ وه‌دوود
 هه‌تا سوورخ بوو تاته‌شئ له‌هه‌ب‌دار
 سپی بوو ئه‌وی ئاگرئ پر ئه‌شر
 وها بوو سیه‌ه مایه تارئ و ره‌ش
 عه‌جه‌ب به‌نه‌کی پیسی دا دوور‌ه‌خئ
 ل دوور‌ه‌خ ته‌ماش‌ا کو کر موصل‌ه‌فا
 یه‌کی دی له‌بئ وی ب مقراضئ نار
 ژ فه‌رقئ سه‌ری تا ب پرویی قه‌ده‌م
 کییه ئه‌ف؟ سوئال کر جه‌یبئ خودا

(۱) ئین حبان (۵۲) د هه‌دیه‌کی دا فه‌دگوه‌یزت کو پیغه‌مبه‌ری -سلاٹ لی بن- هنده‌ک زه‌لام دیتن ده‌ش‌ین وان
 ب هنده‌ک مه‌قه‌س‌ین ئاگری ده‌اتنه‌ برین، و ده‌می وی پس‌یار ژ جبریلی کری: ئه‌قه‌ کینه؟ وی گۆت: ئه‌فه
 خوتبه‌ خوین‌ین ئوممه‌تا ته‌نه، فه‌رمانئ ب باشیی ل خه‌لکی دکهن، و خو ژ بیر دکهن..

کهسی کو نہ مامی بکت بی حیا
یہکی دی دہٹی وی تری خوون بوو
سوئال کر کیہ ئەف خەبیشی یەئووس
یہکی دی کو ناگر دخۆت هەر زەمان
سوئال کر کیہ ئەف خەبیشی مەهین
رہا کی بخۆت حالی وی ئەف بتن
یہکی دی دہٹی وی تری ناری گەش
سوئال کر کیہ ئەف د ناری جەحیم
یہکی دی سەر اژیر ئاویختە
سوئال کر کیہ ئەف د حالی نہ پاک
یہکی دی تری عەقرب ئەعضای وی
سوئال کر کیہ جیفه واری خەبیس
یہکی دی کو پۆشیدە زاتش لباس
سوئال کر: چ شەخصه ئەفی بی نہوا؟
ژنک دیت سولطانی صاحب عقل
سەر و پرووی و پەهلوو تژینە ژ نار
سوئال کر گوناھی ئەوی قەچپەئی
جەواب دایە مالک ژ بو شاهی جان
ژنک دی د ناٹ ناگری بی ئەمان

ئەشە حالەتی وی د رۆژا جەزا
زەبان (از) قەفا ھندە بیروون بوو
جەواب دا: خودانی یەمینئ غەمووس
زکی وی ددرپرت ب ناگر چونان
جەواب دا رباخواری ناپاکئ دین
ئەگەر رۆژ بیتن وەگەر شەف بتن^(۱)
ژ وی تیت وەک جیفە بەنا نەخووش
جەواب دا کہ خوور دەست مالی یەتیم
گەلەک زفت و قەطران ل سەر ریختە
جەواب دا گونەھکاری بی خەوف و باک
دخوون تیکدە عەقرب سەر پای وی
جەواب دا ئەفە شاری خەمری پەیس
شکەم پر ژ عەقرب مەزن وەک پەلاس
جەواب دا کو تارک زەکات و صەلا
هەمی ناگرن گیسووی ناٹ مل
کونار لی دچت شوپی پووشی بەیار
موعەذذەب دبت ھندە دەر دووژەئی
نەپوشی ئەوی پروو ژ نا مەحرەمان
کو دیوانە بوو لەب وەکی دۆهەبان

(۱) د وی حەدیسی دا یا بوخاری و موسلم ژ سەمورە قەدگۆهین، ئەوا ل دۆر وی خەونئ دزقپرت یا پیغەمبەری دیتی هاتییە کو وی د خەونئ دا -نە ل شەفا معراجئ- زەلامەک دیت د پرویبارەکی خوینی دا بوو، و ل سەر لیقا پرویباری زەلامەک هەبوو تری بەر ل نک بوون، هەر جارەکا وی زەلامئ د پرویباری دا خو نیزیکی دکر دا دەرکەفت، ئەوی دی بەرەک تی وەردکر و دزقپاندە جەئ وی.. و گاڤا پیغەمبەری -سلاٹ لی بن- پسپار کری کانئ ئەو کییە؟ گۆتنئ: ئەو ئەوہ یئ رایئ دخۆت.

سوئال کر کييه ئەف ژنا بئ مەفەر؟
 مەحاسن دکر عەد ژ بۆ موردهیان
 ببین حالی وئ قەحپەکی هەر ئەفە
 ژنک دی د ناڤ ئاتەشی تیززار^(۱)
 سوئال کر: چرا ئەف ژنا بئ ئومید
 جەواب دا ژ بۆ طفلی خەلقى غەریب
 ژ پاش دیت پتغەمبەری نووردار
 د هەر صەندقەک موردمەک دانییە
 دەما لەهەبەئێ ئاتەشین تیتە وان
 ئەذییەت ژ بۆ وان تو نینە د نار
 ژ مالک سوئال کر حەبیبی مەزن
 چ شەخصن چرا هنده دەر نعمەتن
 جەواب دا کە ئەی فەخری هەردو جهان
 ل سەر هنده عالم ریاسەت دکر
 خودا رەحم لئ کر نەسووزی ب نار
 رەفیقی دیگەر حاتەمی طاییبە
 ژ فەرطا سەخا وی خودا رەحم کر
 ب کوفرا خوە چەندان کو مەغرور بوون
 کەتن نارئ دووزەخ چ کو کافرن
 چو زەحمەت ژ بۆ وان تونە دەر جەحیم
 موسلمان کو عەدل و سەخا کار کت

جەواب دا: ل سەر مەیتی بوو نەوحەگەر
 د گەل نەوحەئێ رەش دپۆشی چونان
 تژی نارئ دووزەخ د بەطن و دەفە
 ل سەر سینه و بەر تژی نار و مار
 دکیشت عەزابی د نارئ شەدید؟
 رضاع دایە بئ ئذنی زەوجی حەیب
 دو صندووقی مازن موردهیەن د نار
 ل بەر هەر یەکی چەند مەلەک دانییە
 دکن دەفعی ئاگر مەلائک ژ وان
 عەذاب زەرەبەک ناگهئ وان تو جار
 تو حالی ئەقان هەردوکان بیژە من
 د ناڤ پیتئێ نارئ بئ زەحمەتن
 ژ ئان یەک بزانه تو نووشیروان
 د حوکمی خوە دە وی عەدالەت دکر
 چرا دەر جهان عەدلی فەرمودگار
 کو ئاساسی جوود و سەخا دانییە
 ب نارئ جەهەننەم موعەذذەب نەکر
 ب عەدل و سەخا هەردو مەشهور بوون
 وەلئ چونکە قەنجی ل دونیا کرن^(۲)
 ژ نارئ جەهەننەم سەلیم سەلیم
 خودا دئ ل وی رەحم سەد بار کت

(۱) د دانیا (قوگی) دا هاتییه کو د هندەک دانەیان دا (تیزدار) هەیه.

(۲) چو ربوایەتین دورست د دەر حەقا ئان پەنگین عەزابی بین شاعر قەدگۆهتیزت ب بەر چاقین مە نەکەفتینە.

تهنه عوم بدت وی د فردوسی پاک
 ئیلاهی نه سولطانم نهز عدل کم
 نه غیرهت د من ده بکم طاعه تی
 توهی دهست و زار و ذلیل و لهئیم
 د گهل من ب رحما خوه کی نهی خودا
 بده خاطرئ (سید الأصفیا)
 بکه (عبد الرحمن) ای هتیسیرئ زار
 ب جوز راهئ عشقی مهده بهر فهقیر
 وهره رووحیا بیمه سهر قصه ئی
 ژ پاش دیتنا وی عهذابئ سهقه
 ژ بهر شاهئ عالم قهشاردن عهذاب
 حه بیئی خودا چوو د گهل حه سره تی
 هنک چوو ژ وی موصطه فایئ که ریم
 قه کر جبره ئیل شهه پهرئ خوه ل بهر
 ژ بو وی ره گو شاهئ عالی جه ناب
 ب زاری کره عه رض خدمهت که لام
 نه گهر جاره دی تو بیینی جه حیم
 ژ بهر شوعله یا نوورئ وه جهی حه بیب
 ده ما بهر قئ نوورا ته دا ناگری
 نه گهر نهف سه فهر ژ بیینی یه قین
 ئیلاهی ب نوورا روخی موصطه فا

د نیث حوورئ غلمان بیت فه رحناک
 نه مالدارم نهز سیم و زهر به ذل کم
 نه قه لبهک ضه عیفه بکم خه شیه تی
 نومیدم نههن غه پیری ره حما ره حیم
 بده بهر مه ئیرؤ طه ربقا هوذا
 موعه ذذهب مه که من د رؤژا جهزا
 موشه ررهف ب وه صلا نگارا کو بار
 گران که ل رووخی تو عشقا که بیر
 ل ئاوازی خامه بکم نعمه ئی
 قه گپرانده مالک طه به قه ل سهر
 زه بانئ و زنجیر و غل و عقاب
 چسان بت د نار حالئ قئ نوممه تی
 قه گه پریا کو دیسان بیینت جه حیم
 نه هیتلا کو دیسان بیینت سه قهر
 چرا ته نه هیتلا بیینم عهذاب
 که نهی سه روه رئ مه فخرئ خاص و عام
 موبه ددهل دبت نهو ب باغئ نه عیم
 جه هه نهم دبستن بهشته ک عه جیب
 ژ ناگر نهوی نیث گهر می بری
 دبت عه ینئ باغه ک ژ خولدی به رین^(۱)
 ب رووخی نه کیشی عهذاب و جه فا

(۱) چو راستی بو قئ گوته ئی مه د ریوایه تین دورست دا نه دیتیبه، و چو مهعنا بو هندی نینه جارا دووی ژ نوی
 نهفه ب سهر ناگری دا بیت!!

ژئووهل دهمما پابتن (آز) قوبور
بہشتی بدہ بہر ژوی راہی دوور
ئیلاہی تو رووحی نہکی شہرمسار
کہر و لال و گیژہ تو نینہ مہدار

بند ثامن و عشرين

در رفتن رسول خدا صلى الله عليه و سلم ببیت المعمور^(۱)

بده ساقییا نایبى تاتهش مثال
بده دهستى من ژئى هنک طاس و جام
ههتا عاقلم ئەز نهشم ساز کم
بده شهربهتهک دل ژ من ههئى بکت
بدم دهستى خوه خامهئى سهر تهراش
قهلهم ئەئى قهلهم ئەئى قهلهم ئەئى قهلهم
جودا مامه (أز) دلبهري نازدار
مه دلبهري بوويه عهينى سيمهري قاف
فهريح چوون نهبيتن د قهلبى حزین
ژ يهک جانبى کهشمهکش (أز) فراق
چ کم ئەزل من بوويه چار و نهچار
ژ راوى بزنان من روايهت چوونين
رهسولى خودا چوون هنک دوور چوو

کويهک جورعه نادم ب سهه ملک و مال
کوسهگرههرم بيم ئەز برپژم کهلام
چومهدهووش بم دهست ب ئاواز کم
ههئى فکرا عالهم ل من طهئى بکت
بکم چهرخ و بازى چو دؤلابى ئاش
بزانه د دل ده م زهحفن ئەلهم
دکيشم د ههردهم ههزار ئاه و زار
ووقوف گرت وهصلهت ل سهر علمى کاف
چسان نهظم کم بهيت و شعري شيرين
ژ يهک جانب ئلحاحى (ما لا يطاق)
نهظم کم هنک بهيتى بئى تختيار
هلائى ب ئسناد و لهفظى موين
سووى مهسجدئى بهيتى مهعمور^(۲) چوو

(۱) ئەف بنده د دهه حهقا چوونا پيغه مبهري خودئى دايه -سلاف لى بن- بو (البیت المعمور).

(۲) بهيتا مهعمور ئاقاهييهکئى مهزن و پيرۆزه، رووگهها خهکئى عهسمانى ههفتييه، کا چاوا کهعبه رووگهها خهکئى عهرديه، ژ ههديسهکئى يا بوخارى (۳۲۰۷) و موسلم (۱۶۴) ژ نهئىسى کورئى مالکئى فهدهگوهيزن دئيتته زانين کو ئەو يا ل عهسمانى ههفتئى، و ههه رۆژ ههفتئى هزار ملياکهت بو طهوافئى و عيبادهتى دچئى، و ههتا قيامهتى ئەو نازقري ئه، و پيغه مبهري -سلاف لى بن- ئيبراهيم ل وئيرئى ديت بو، پشتا خو دابوو قئى بهيتئى.

کهلامی فصیح من بهیستی ب گوش
 کو عصیان دهما بوو ژ ئادهم ظوهوور
 ل پرویی زه مین ما حزین و مه لولول
 عه فوو بو هناری خودای ره حیم
 د پرویی زه مین مایه ئادهم وه حید
 ژ مهولا دوعا کر ب پانسهد نیاز
 دوعا وی قه بول بوو د وی ساعه تی
 دهرانی خودا بهیته کی نازدار
 ئه مر کر نوزوول بوو ل سهر عالمی
 طه واف پی ذکر ئاده می ههر زه مان
 ل وی حاله تی خانه تی پر فوتووح
 دهما هاته پرویی زه مین ئابی پر
 د چارم سه ما جی ددا خانه تی
 وه کی (کعبه الله) ل سهر پرویی ئه رض
 ژ جبریلی پرسه شه هی ئه نوهری
 جهواب دا که ئه شاهی ئه رض و فهلهک
 وه لی روژی جومعه هه زاران هه زار
 موئه ذن سه رافیل ئیمام جبرائیل

ژ وی راوی سی نوکته دان تیز هوش
 ژ ناف باغی جه ننه ت خودا کرد دوور
 دوعا کر ژ مهولا ب حه ققی ره سول
 ژ بو حورمه تا وی نه بیی که ریم^(۱)
 ژ بهر وه حشه تی که فته حالی شه دید
 دهرینه ژ قی وه حشه تی جانگوداز
 ژ یهک دانه یاقووتی (از) جه ننه تی
 مورهبه ع ژ یاقووتی سورخی کوبار
 ته سه للی ب وی دا دلئ ئاده می
 د گهل صه فف و ئه فواجی قوددوسییان
 دهوام کر هه تا وه قتی طوفانی نوح
 خودا ئه و ه لانی ب ئه سمانی بر
 موحاذی ل سه طحی ئه قی که عبه تی^(۲)
 مه ساحه بچووک و مه زن طول و عه رض
 ل قر (بهیته مه عمور) پره یان ته هی؟
 طه وافی دکن پی جه میعی مه لهک
 فرشته دبن تیده جومعه گوذار
 وه لیکن خه طبیعی مه لهک میکه نیل

(۱) ئه ق چنده د هه دیسه کی دا هاتیبه حاکم (۴۲۲۸) و به بهقی (دلایل النبوة ۲۲۴۳) ژ عومهری کوری
 خه ططابی فه دگوهین، و سه نه دا وی یا دورست نبه وه کی به بهقی دبیترت، به لکی ئه و یا (مه و سوو و وعه)
 وه کی ئیمامی ده ه بی دبیترت.

(۲) د هندهک ریوایه تان دا هاتیبه کو (بهیته مه عمور) دکه فته هنداقی (بهیته حرام)، به لی بوری د گهل مه کو
 د ریوایه تین دورست دا هاتیبه کو بهیته مه عمور دکه فته عه سمانی حه قتی، نه پی چاری وه کی شاعر
 دبیترت. و ئه و مه سه لا شاعر فه دگوهین ل دۆر تووفانا نوحی، مه د چو ریوایه تین دورست دا نه دیتیبه.

صهلات و سهلامان ل سهر موصطهفا
ئهغه كاري وان ههر دهم و ساعه تي
دوخوول كر چهبيبي خودا دهر دهر وون
ههمي مونتهظر بوو شههي ئهنبيا
دو رهكعت نهوافل د بهر وان چهبيب
ل قودسي ئيمام بوو ژ بو ئهنبيا
ظوهوور بوويه فهضلا رهسوولي خودا
ژ بو ئههلي ئهرض و سهما شاهه ئهو
چرا رووحييا دئ بكيشي ئهلهم
ژ مهوجا گوناهان مهترسه چونان
ل قر خه تم كم بهندي بهيتا سهما
ئياهي تو رووحي نهكي شهرمسار
خودايا ب حهققي نهبيبي ئومي

دخوازن ههمي (از) جهناي خودا
دبهخشن شهوايي ژ بو ئوممه تي
ههزار صهففي قوددوووسيان حاضروون
كو دا بت ئيمام ئهوژ بو قودسييا
عهقد كر ب ئركان و شهراطي عهجيپ
ل ئهسمان ژ بو صهففي قوددوووسيا
تهماما ل سهر ئههلي ئهرض و سهما
د دونيا و عوقبا شههنشاهه ئهو
چو فهخرا مهيه شاهي عالي عهلهم
چو ئهمه د موحه ممه د ههيه كهشتبان
بكم بو خوه بهيتك نياز و دوعا
كهري و لال و گيژه تونينه مه دار
عهفوو كي توله طفي ژ ذهنبان ههمي^(۱)

(۱) ئهف مالكه د دانهيا (فههمي) ب تنن دا ههيه.

بند ناسع و عشرين
در نشستن رسول خدا صلى الله عليه و سلم بر شهپر جبريل
و رفتن ببهشت برين و هر چه مشاهده کر^(۱)

د ناث ساغهری کو مزاج عنبهری
 بکم جلوه سهر سهطحی هفت ناسمان
 عهینا بیینم بکم قصصهتی
 مه بکرال سهر خامه ئهمرهک شهدید
 مه بینانه وهزنی ب نوطقی سهلیس
 دلئی شاعران تیک بگرتا ئهلم
 نهما من نه فکرهک نه نوطقهک دهلال
 بزانه کو کفتم ژ قام و پییا
 دلئی پر ئهلم پی بیت داغ و کهی
 نهظم کم هنک شعرئ شیرین بهیان
 وها گوت جبریل ب ئهمرئ خودا
 ته دهوران بکم دهر بهشتی عهزیز
 شههی زهمزه و قبلهگاها جهلیل
 ب شههپر سویئ ئان بهشتی بهرین
 کو جهننهت ژ روویهت بت پر ل نوور

بده ساقییا بادهئی کهوثرهری
 کو فارغ بسم نهز ژ عهقلئ گران
 یهکایهک قوصووری د ناث جهننهتی
 ئهگر من ههبوو یا ژ وهصلهت ئومید
 گلهک بهیت و شعرئ نهفیسئ نهفیس
 تهحهییور بمانا عهردب با عهجهم
 وهلیکن ژ هجرانی یارا شهپال
 ئهگر دهستگیری نهکی ساقییا
 مهدهد کاری من به ب یهک جامئ مهی
 روایهت بکم نهز ژ چند راوییان
 دهما بوو ژ بهیتا سهما ئهو جودا
 ل سهر شههپرئ من سوار به تهمیز
 سوار بوو ل سهر شههپرئ جبرئیل
 ب پهرواز هات جبرئیلی ئهمین
 ته ئمشهب بسم ناث بهشتی و حوور

(۱) ئهف بنده د دهر حهقا سویاربوونا پیغه مبهری خودی دایه -سلاف لی بن- ل سهر شههپرئ جبریلی، و
 چوونا وی بو بههشتا بهرین و هر تشتهکی وی ل وئری دیتی.

قهدهم بووسه کن ئەحمەدی شەهەربار
 ژ عەکسا جەمالی خوە گولشەن بکن
 ل وان بوویە جەننەت چو نارێ جەحیم
 ب دیداری ئحیا که وان یەک زەمان
 سەراسەر ب مشتاقی دیداری تە
 ژ دیداری وان فارغی (این چنین)
 ل دەردی دلی وان طەبیبی طەبیب
 مونهووەر بکن قەلب و رەوشەن بەصەر
 نە دووزەخ دبوو نە بەشتی ئیلاھ
 یەکی کوررە عالەم ئەوی خەلقە کر
 ژ بو تە هەمی وی کرن دەر ووجود
 ژ بو تە خودا ئنس و جن دانیبە
 تو مەوصوفی (لولاک) و (طاها) تەنی
 د گەل صەففی کەررووبیان و سوروش
 موحەققەق تویی ذاتی (خیر البشر)
 سوی آن بەشت پر از میوه شد^(۳)
 ژ سولطانی عالەم ب نەصصا صەریح^(۴)

صەفی حوور و غلمان هەمی ئنتظار
 ژ نوورا تە ئەو دیدە رەوشەن بکن
 ز بەس ئشتیاقا حەبیبی کەریم
 وەکی شەمسێ خواوەر طولوع بە ل وان
 هەمی حووری جەننەت برینداری تە
 نە موشتاقی حووری دەلالی یەقین
 وەلی بی شەکیبن ژ حوسنا حەبیب
 ژ نوورا جەمالا تە ئەو سەرتەسەر
 تونەبوا د عالەم ئەیا پادشاه
 دەما بابی (أحببت)^(۱) مەولا قەکر
 ژ عەرشان حەتا فەرشی شاھی وەدوود
 ژ بو جوملە تو عللەتی غائیبه^(۲)
 تو مەقصودی (أز) کاف و نوونا تەنی
 مەلائک هەمی بو تە حەلقە ب گووش
 تو سولطانی خەیلی روسول سەرتەسەر
 (پس انگاه جبریل در جلوه شد
 ژ راوی مه زانی ب نه قلا صەحیح

(۱) ئەقە ئیشارەتە بو وی حەدیسای بی بناخە: ﴿ کنت کنزاً مخفياً لا أعرف، فأحببت أن أعرف فخلقت خلقاً
 فعرفتهم، فبی عرفونی﴾.

(۲) عللەتا غائی (العللة الغائبة): ئەو تشتە بی تشتەکی دی ژ بەر وی چی دبت، یەعنی: ئارمانجا تشتی
 چیبوویە، دبیت: ژ بەر تە ئەوی پیغەمبەر- هەر تشتەکی هەمی بی چیبووی، و وی ئەقە هزرە ژ وی حەدیسای
 بی بناخە وەرگریبەئەوا دبیت: (الولاک لما خلقت الأفلاک).

(۳) یەعنی: پستی هنگی جبریل ناشکەرا بوو، و ب نک بەحەشتا تزی فیتی قە چوو.
 (۴) بوخاری (۳۳۴۲) و موسلم (۲۶۳) فی چەندی ژ ئەنەسی کورێ مالکی قەدگوهیزن.

ټهوی جهننه تی پاک زیبا سرشت
 د گهل هفت طه بهق نهرض و به حری گه لهک
 وهکی طه پیره کی سهر جه بهل کت قیام
 کو بوری نهآ ټهو د مه سطوروی مه
 چو یهک حه بیه گهن دوم تو بیخی دهان
 ژ قهر و غه ضه ب دووزه خه هه مچونان
 ژ قهری گه لهک پرتره (بالدیل)^(۱)
 د عصیان ته لهف کر ته ټهف چهنه سال
 ره حیمه ل سهر جومله ټی نسن و جن
 ل نک خالق ټه رحه م (از) دا و باب
 موهه بییا ژ بو ذهن بدارئ زه بوون
 در ټرت ل سهر موحرمی ذهن بدار
 ژ مه ولای ټی خوه سائل ټی ره حمه ته
 عه فووه غه فووره قه ریه موجیب
 ب مثل ټی بحار و رمال و چییا
 که لامی قه دیمه که (لا تقنطوا)
 کو دیسا بچینه ل سهر قصه ته تی
 ل سهر شه پهری جبره ټیل بوو سوار^(۲)
 هه تا ده رگه هی ټهو بهشتا ب ناز

ل سهر هفت طه بهق ناسمانه بهشت
 وهلی هفت طه بهق ناسمان و فه لهک
 تو (بالفرض) باقیژی دووزه خ ته مام
 د گهل دووزه خی جومله مه ذکوروی مه
 هه می فهرض کی جی بیت دهه جنان
 چکو چیبوو (از) ره حمی مه ولا چونان
 عه یانه کو ره حما خودای ټی جه لیل
 مه ترسه ټه یا روو حیی ټی پر وه بال
 کو غه ففاری ذه بیه خودای ټی مه زن
 ټه ټی ره حمه تی بی قیاس و حساب
 له باله ب هه می خزنه یا کاف و نوون
 د خزنی ده ناهیلتن کردگار
 چو روو حی ژ عوصات ټی ټهف نوممه ته
 خودا دی بدت ره حمه ته ک بی حساب
 ټه گهر چ ذونووی ټه نه روو حییا
 ژ بو جومله ذه بنان مو حیطه عه فوو
 وهره ټه ی قه له م بکه خدمه تی
 (مع القصة) شاهنشاهی ټختیار
 ب په رواز چوو قاصدی سهر فراز

(۱) بوخاری (۷۴۲۲) ژ ټهو هوره پره ی ټه دگو هیزت، دبیت: پیغه مبهری - سلاف لی بن- گوت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَّا
 قَضَى الْخَلْقَ كَتَبَ عِنْدَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي﴾ و ټهف حه دیسه د مه عنایا خو دا نیزیکی
 فی گوتنییه یا شاعر دبیت.

(۲) مه سه لا چونا پیغه مبهری - سلاف لی بن- بو به حه شتی، ب فی به رفره هییا شاعر دبیت، مه د چو
 ریوایه تین درست دا نه دیتییه.

ل رضوان شه که درگههه جهننه ته
 نهوی هاته نمشه ب مهمانی ته
 نهوی نامی پاکي رهسولئی ب حهق
 شه کر نهو نهف هس درگههه بهر جنان
 خوه نأقیته بهر پایی وی چوون گه دا
 روخی خوه فرشتان و رضوانی هم
 ب جان جومله پهروانهئی شه مع بوون
 موشه ررهف ب نهعلهش هه می بی گومان
 ته زلزول که ته صه ففی که رروو بییان
 سه لاملغ کشانه هه می در رکاب
 د جهننه ده بوو شاهی و زه مزه مه
 فه پووشین هه می بهرگی نوورین نه ساس
 مورده صه ع هه می تهخت و تاج و که مه ر
 ل سهر دا بچت نهو حه بیبی نیلاه
 که (أزلفت الجنة للمقتنین)
 ژ نهو وهل شه که فتن د نهعل و پییان
 کو شاهی جهان نلتفاتئی ده تهئی
 مه لهک حوور و غلمان هه می حاضر وون
 ته زلزول که ته جسمی هه ر نه هه فه لهک
 ب ته سبیح و ته هلیلی چوون جهننه تهئی
 د وی رووزی دلدووزی حه شری شه دید
 ته بائی هه تا ناف بهشتی بچن
 نهوی پادشاهی خودان سرر و راز

ندا دایه جبریلی وی ساعه تهئی
 رهسولئی کو (طاها) ژ بو خلعه ته
 ده ما گوش کر خازنی ههشت طه بهق
 ب ته عجیل رابوو د گهل قودسیان
 ده ما دیت رضوانی شاهی هودا
 هه زار جار مالین د خاکی قه ده دم
 مه لهک (أز) کران تا کران جه مع بوون
 هه می هاتن و لی قه ده دم بووسه دان
 ب غولغول که تن قسمی روو حانیان
 د راست و د چه پ ده مه لهک بی حساب
 بشارت گها حوور و غلمان هه مه
 هه می حوور بیان خه ملی تازه لباس
 ژ نهسته برهق و سوندوسن وان د بهر
 هه می حووری زولفی خوه دانین د راه
 بهشتی خوه ته زینی دا (این چین)
 ژ پیشقه مهشین جوملهئی حوور بیان
 موزه بیهن نهوی جوملهئی جهننه تهئی
 ژ عه ددا حساب و کتابان بروون
 ژ دهنگی صه لات و سه لامی مه لهک
 ب جان و ب دل نهو دکن خدمه تهئی
 مه نومیده (أز) کردگاری مه جید
 د ژیری لوائی حه بیبی مه زن
 ده ما چوو دخوول کر بهشتی ب ناز

نه‌ظهر کر هه‌می حوور و غلمان وسا
 وها رهن‌گه ئه‌لماس و لوئلوئی پور
 زهری سورخی خالص بهری (از) قوصوور
 عه‌جبه نه‌شمی و پر‌ظهریف و ده‌لال
 ژ ئه‌نوعی شیرینی و میوه پور
 ژ بو سهر‌فرازانی راهی هو‌دا
 شه‌وسطانه موشتاقی طاعه‌تکه‌ران
 ته‌ماشاکرن باغ و حوور و مه‌له‌ک
 گه‌له‌ک دیت سولطانی نیکو سرشت
 گهره‌ک نه‌ظم کم ئه‌ز هزاران کتاب
 ژ بهر خه‌وفی ته‌طوبلی ته‌عجیز ئه‌شر
 مه ته‌نظیمی وان موخته‌صهر کر ده‌لال
 هه‌تا کو ببن داری طوبوا ره‌سید
 هه‌می ئه‌صل و فهرعش ژ عه‌نبهر سرشت
 هه‌په لی هه‌می غورفه و قه‌صر و ته‌خت
 ژ طوبوا هه‌په تیده فهرعه‌ک چونان
 د شاخه‌ک ژ طوبوا موه‌ییا کری
 ل سهر خه‌لقی کریه خودایی ب حه‌ق
 عه‌جبه ئه‌و وهره‌ق دی ببن دلنه‌واز
 د گه‌ل عوود و طه‌نبوور و نه‌ی بی حساب
 طه‌ره‌بسازه گویان ژ بو سامعان
 ب ههر چار طه‌ره‌ف جوویی که‌وثره‌ر گو‌ذار
 ره‌وان جوویی ته‌سنیمی هه‌رده‌م ل سهر

ته‌ماشال جه‌ننه‌ت کو کر موخته‌فا
 قوصووری د عالی ژ یاقووت و دور
 ئه‌فی موسنهد و باغ و قه‌صر و قوصوور
 مونه‌ووهر ب نوورا شه‌هی (لا یزال)
 دره‌ختانی دلگه‌ش هه‌می له‌عل و دور
 مووه‌ششه‌ح موزه‌ییه‌ن ژ نوورا خودا
 ژ حووران و غلمان کران تا کران
 د وی جه‌ننه‌تی شاد و خوورهم گه‌له‌ک
 عه‌جائب غه‌رائب هه‌می دهر بهشت
 ئه‌گه‌ر ئه‌ز به‌یان کم د گه‌ل ننتخاب
 وه‌لی من به‌یان کر گه‌له‌ک موخته‌صهر
 درتژ دا نه‌بت چی نه‌بت ژئی مه‌لال
 گه‌له‌ک قه‌صر و باغ و مه‌لائک به‌دید
 یه‌کی داری طوبوا دباغی بهشت
 هه‌چی خانه‌یه شاخه‌کی ئه‌و دره‌خت
 نه‌پایه‌ت هه‌چی مه‌نزله دهر جنان
 هه‌چی موشته‌هایی خودا چیکری
 ل ههر شاخه‌کی سه‌د هه‌زاران وهره‌ق
 ده‌ما بیت نه‌سیمی بهشتی ب ناز
 ژ وان تیت ئاوازی چه‌نگ و ره‌باب
 ل سهر ههر وهره‌ق سه‌د هه‌زار موطریان
 زه‌مین زهرر و سیمه‌ستی خالص عیار
 حه‌صاتی د نه‌هران ژ دورر و گوهر

طوبوورن ل سهر شاخچ نهغمه گوذار
 ل ههر شاخهکی مهپوهها رهنګ رهنګ
 د نهطرافئ وان جوويئ کهوثره رهوان
 ب قوربانئ يهک سهد ههزاران شيرين
 رهوان دی دبۆرن تهمام چار جو
 يهکی خهمرئ پاکئ طههورئ شيرين
 وهلي تیکلی ههف نهبوون ئهی عهجهب
 ژ جنسئ گوهر تیدهیه بی قیاس
 ب نهذکار و تهسبیحئ پر زه مزه مه
 چ نههرن نهقان نههرئ صافی شيرين
 قهوی طهعمدارن عهجهب عطرناک
 کو تین دائماب جهری و رهوان
 که ئهی شاهئ (لولاک) ئی صاحب قهبول
 وهلیکن نزانم ژ کو تین نهبهده
 مه دینه نهقان نههرئ جاری مودام
 ژ مهولا سوئال که کو پی زانییه
 نیشان ده ب من مهنبهعی ئابئ قان
 ب شههپهپر هلینه حهیبئ نهمین
 ل شههپهپر سوار کر شههئ نهبطهحی
 ههتا چوون گهان مورغزارهک ب نوور

گول و لاله تیده ههزاران ههزار
 ژ ههر مورغهکی تیت سهد صهوت و دهنگ
 گیاهئ کو لی شین دبت زهغههران
 تژی حوورئ نازدارئ پاکئ شیرين
 د نیف جهننهتی سهییدئ موشک بو
 يهکی شیر و يهک ئاب و يهک نهنگهبین
 د ناف ههف ده جاری دبن رووز و شهب
 بنئ وان ههمی دور و یاقووت و ماس
 د مهجموعئ جهننهت دبۆرن ههمه
 سوئال کر حهیبئ ژ (روح الامین)
 ژ کو تین دچن کو نهقان نههرئ پاک
 ژ بو من بهیان که چ حاله نهقان
 جهواب دایه (روح الامین) بو رهسوول
 دچن حوضئ کهوثره^(۱) ب نهمرئ خودا
 چو نیام ووجودئ شههئ (لا ینام)
 ژ سهرحهشمهئ وان خهبر من نییه
 رهسوولی سوئال کر که یا رهب نهمان
 ندا هات بو جبرهئیلی نهمین
 ژ پاش جبرهئیلی ب نهمرئ خهفی
 ب پهرواز چوو چهندهکی راهئ دوور

(۱) د روایهتهکی دا یا نهحمد (۱۲۰۲۷) و بوخاری (۷۵۱۷) ژ نهنسی قهدهگوهرت هاتییه کو پیغه مبهری
 -سلاخ لی بن- رویارهک د بهحشتئ دا دیت ل بهر ههردو لیقین وی خیقه تین لولئوی ههبوون، و وی
 دهستی کره د ئافا وی دا دیت مسکه، گوته جبریلی: نهغه چیه؟ وی گوته: نهغه نهو کهوثره یا خودئ دایه
 ته.. و نهو مهسلا دی یا دویر و درتژ یا شاعر دبیت، مه چو بناخه بو نه دیتینه!

وهكى ريك پڙانه دورپ و گوهه
 ژ نه نواعي مورغي موزهيبه ن تڙي
 يهكي قوبه پاڪ و رفيف وبهلهند
 چو دهر لاجوهردى طهبهق بهيضهئي
 موغلهللق ب يهك قفلهكى سهبزه بوو
 رهوان تينه دهرقه ب هاي و ب هو
 بهيانكه ل سهر من قى سرري خهفى
 بزانه نهقى رهمزي دور و دراز
 كه رووحم فدائي شهنشاهي باد
 نهشم فهتح كم قايبي پر گران
 تو رابه سقك قهصد كه حهضرهتي
 ل بهر من قهبت دهرگههي بي كليد
 قهگهريا ل نك شاهي ئاخر زهمان
 سهلامي خو دانه ل ته بي شومار
 بزانه كو (بسم الله) ه پاكي پاڪ
 گها بابي نهث قوبهئي پر عظيم
 كه (بسم الله) تامهه كليدهش تهمام
 دهما گوتي (بسم الله) شاهي جهان
 نفيسانده دي چار سهطري تهميز
 ل يهك لهفظي (الله) كتابهت چونين
 نوشته ب نه مري خودايي كهريم
 خودايي مه نهث رهنك پي نه مر كر
 يهك (از) هايي (الله) ي تايهد چونان

ههمي مشك و عهنبهر زهمين سهترهسهر
 تڙي (از) درهختاني پاكي سههي
 ژ يهك دانه دورا سپي وهك جهمهه
 خودا دايه نيث هندي وي رهوضهئي
 ژ ياقوتي نهحمهر دهرئ قوبه بوو
 ژ نهركاني قوبه نهقان چار جو
 نهبي گوت: نهى جبرهئيلي نهخي
 بكه بابي قئي قوبهئي فهتح و باز
 وها گوت جبريلي نازك نهاد
 ب دهستي مه نينه قئي سرري نهان
 نه مر كر ل وي شاهي قئي نوممهتي
 ئذن دا بدت كردگار مهجيد
 دهمهك جبرهئيلي سقك بوو نهان
 وها گوت بو نهحمهدي نووردار
 كليدي نهقى قوبهئي تابناك
 فهرح هاته قالي رهسولي كهريم
 يهدي خوه دريژكر ب سهه احترام
 قهبوو دهرگههي قوبهئي نهو زهمان
 كو چوو داخلي قوبه شاهي عزيز
 ل يهكروكني (بسم) ي نوشته يهقين
 ل يهكلهفظي (رحمن) و ئيدي (رحيم)
 نهقان چار جو تين ژ ههر چار سهطر
 يهك (از) ميم (بسم) ي دهرايهه رهوان

ئەشان چار نەهران ژ شان تین موقیم
 که ئەی سەرورئ پاکئ راهئ هودا
 ژ شان چار نەهران بدم وی تەمام
 قەگەرپا ژ وئ شادمان فەرحناک
 ل رەھ دی دو قەصرئ مەزن سادە زەر
 عەجەب تیت یەک گریهئئ سووزناک
 موقیم تئ ژ نیف هندی هەردو قەصر
 ژ شان قەصرئ پاکئ ظەریفئ شیرین؟
 جەواب دا که ئەی شاهئ ئەرض و فەلەک
 ب ئەمرئ خودا بیئە هەردو قەصر
 ژ پاش تە موحەققەق دبن ئەو شەهید
 شەهید بن ب وان شاهزادئ عەزیز^(۱)

یەک (از) میمئ (رحمن) و یەک (از، رحیم)
 ندا هاتە گووشئ رەسوولئ خودا
 کەسئ من ذکر کت ب شان چار نام
 شوکر کر حەبیبئ ژ بو ذاتئ پاک
 ب ناف جەننەتئ قە کو چوو یەک قەدەر
 وەلیکن ژ نیف هندی وان قەصرئ پاک
 فغان و گرینە ب شوپہی حەشر
 سوئال کر چەرا ہندە تیتن گرین
 ہەمان جبرەئیلی گرین کر گەلەک
 حوسەین و حەسەن دئ د پۆژئ حەشر
 ئەوان هەردو شەہزادەئ پاک دید
 یەکی سەممئ قاتل یەکی تیغئ تیز

(۱) نە د ربوایەتین دورست دا، و نە د یین (ضەعیف) دا یین معراجئ چو بەحسئ حەسەن و حوسەینی
 نەھاتییە، و دەمئ پیغەمبەر -سلاٹ لی بن- چووہ معراجئ ہیشتا فاطمائی شوی ب عەلی نەکربو،
 و نیشانین چیکرن و (وہضعئ) ل سەر فئ سوجہتئ دناشکەرانە یا شاعر قەدگپرت، و تشتەکی بەرعەقل
 نینە بەحەشتئ گری و زئمار تیدا ہەبت.. و دوبر نینە ئەف چیرۆکە ژ چیکرنا ہندەک رافضییان بت!

بند اجنبی در مهرثیه، شهزادگان حسن و حسین

بده ساقییا بادهئی پرئه لهم
 کو غه مگین بيم ئهز ب قئی جورعهئی
 وهکی نهی بنالم ژ قهلبئی حهزین
 قه لهم گهرم بیتن د نهظمی گه لهک
 نهظم کم هنک مهئتهمی مهئتهمی
 ئه گهر چ نه مقصود بوو ئهف که لام
 ژ بو حویبئی شهزاده گانئ نه بی
 ژ دهورانئ چه رخئی کو گازن بکم
 چ ته دبیره کی ناسهزا کر فه لهک
 د صه حرایئ کهر ب و به لا شهف حوسهین
 نه باب و نه دا و نه قهوم و برا
 ل صه درئ وی شهزادهئی پر عهزیز
 حوسهین غونجهئی باغئ ئالی عهبا
 ئهوی قورره تی عهینی شاهئ زه مان
 د نیف کهر به لا چون حوسهین بوو شههید

د دل دا مه هلبوو ههزار نارئ غه م
 قه طع کم ب حددهت^(۱) سه ری خامهئی
 بکیشم ههزار ده فعه ئاه و نهین
 بنالن ل سه ر چه رخئی عالی مه لهک
 کو گریهنده کم ئنس و جانان هه می
 وه لیکن ژ من خوهست به سطا مه قام
 نهظم کم ل قر بهنده کی ئه جنه بی
 د عالم ده مه رثیه مازن بکم
 شههید ئه و شههئ کهر به لا کر فه لهک
 دهمن خوشک وله ب ته شنه بوو شهف حوسهین
 د غوریه ت شههید بوو شههئ کهر به لا
 طه عن کر به مه لعوون یه کی رمحئ تیز
 شههید کر ئهوی له عنه تی رووسیا
 ب فه ضلا شههادت موشه رره ف چونان
 ب ئه رض و سه ما که ت فغانه ک شه دید^(۲)

(۱) د دانهیا (فهه می) دا: ب جددهت.

(۲) چو مهعنا بو قئی هه می (موبالهغئ) نینه، و بابئ حوسهینی ئیمامئ عهلی ب خو دهمی شههید بووی، و بی گومان ئه و ژ حوسهینی چیتر بوو، ئهف تشته چی نه بوو بوون، فیتجا مهعنا وی چیه ئه و دئ بو حوسهینی چی بن؟ بهلی ئهفه ژ درهوتن رافضیبانه!!

د بن ده تږی خوونئ سورخ (این چین) کهت ناسمان و نهرضان عهجهب نحتیراق ل نهرضان پرېژت سرشکئ د خوون عهلامهت ههیه شهکلئ خوونین شهفهق شههید بوو ژ ناف لهشکهړئ نوممهتئ نه فریادرسبوو شههیدئ کوبار ژ بو مهړییا شهه بکن نحترام حوسهینم شههید بوو د ناف غوربهتئ (جدیداً) بکن مهتتهمی پر دهلال دکن هفت طهبهق نهرض و نهمان نهمین ل مه حهقتتره قهصدئ مهړییهئ ب عشقا ته غایهت نهم موبتهلا کو تئ فکرئ من شدهته تا ضهربهتئ شهقیی جهههنهم مهکانئ خهیس شههید بوو حوسهینم ههواره ههوار ژ بو موصطهفا قوررهتئ ههردو عهین ل مهیدان بکیشا فغانهک جهلی بهاتاد فریادئ شاهئ دهلال حوسهینئ نیمام نهو بکیتن شههید شههید بوو جگهر تهشنه بو قهطره ناب

ههچی سهنکهکی بوو ل پرووی زهمین ژ بو مهتتهمی شاهئ دهشتئ عیراق قهوی حهققه گهر چهرخئ گهردوونئ دوون فهلهک سورخ بوو (أز) نوفوق تا نوفوق حوسهین نانگه رهیحانهئ جهننهتئ نه نهفغان و گازی نه داد و ههوار ههواره وهرن مهتتهمی (بالتمام) ب مهتتهم ههمی حووریی جهننهتئ موحهرهه دهما تازه بیتن هلال چو عاشوره بیتن د ماهئ حهزین کو نهجسامئ جامد^(۱) بکن گریهئ حوسهینا حوسهینا شههئ کهریهلا دلئ من کهبابه ژ بهر فورقهتئ لهعینئ سیهه بهختئ موردارئ پیس دهما طهعنه دا نیزهئ زهرهدار دهریغا حوسهینم دهریغا حوسهین نهگهر مورتهضا شاهئ مهردان عهلی وه یا بهعضئ نهصحابئ نوورین جهمال چ هه د بوو ژ بو وی لهعینئ شهدید وهلیکن د غوربهت نیمامئ شهباب

(۱) نزا چاوا هاتییه زانین کو عهرد و عهسمان و لهشین جامد ل عاشورائئ ل سهر حوسهینی دکهنه گری، و نهف تشته نهگهر ب ریکا وهچییه نهبت کهس نزانن، وپشتی پیغهمبهری -سلاٹ لی بن- وهچی یا هاتییه برین؟!

حوسهینا حوسهینا حوسهینا حوسهینا
 ئەیا فاطمه روھنییا ھەردو چاڤ
 ھەوارە ل جەمعا صحابان تەمام
 ئیمامی بنی کەربەلائى غەریب
 وەلیکن سەری جوملەئى دەردى حەزەن
 چ ئاگر کەتە جەرگى من پەر شەدید
 عەجەب قاتلى ھەردو شیرین برا
 کەسى کو حوسهینى شەھید کت حەزین
 چسان دى شەفاعەت بینت عەجەب
 نەراضیمە ئەز ئەى رەبى کردگار
 د مەرثیپەئى وان عەزیزان گەلەک
 ژ دەستى مە نایى بکم خدمەتى
 ھەزار لەعنەت ل سەر رووحى یەزید
 تەحەممول نەکر قەلبى من ئەڤ خەبەر
 خودایا ب حەققى بەنى فاطمە
 ئیلاھى تورووحى نەکی شەرمسار
 ھەزاران ھەزار لەعنەتى پەر شەدید

(کجا مرتضی فاطمه این این؟)
 حوسهینم شەھید بوویە بى دا و باڤ
 ھەمى وەرنە ئیمدادى شاهی ئیمام
 شەھید کریە ظالم ب حالەک عەجیب
 ب سەممى شەھید بوویە ئیمام حەسەن
 حوسهین و حەسەن ھەردو بوونە شەھید
 دبیژن: ئەمن ئوممەتا موصطەفا
 د گەل شەھ حەسەن سەم بدت (این چنین)
 ژ جەددى ئەوان شاهی فەخرى عەرەب
 ب قەتلا ئەڤان شاھزادى کو بار
 ژ من ئاھ و ئەفغان دچن تا فەلەک
 وەلى سەر یەزیدی دکم لەعنەتى
 بیارن شوپى بارانى شەدید^(۱)
 مە مەتتەم پری بەندەکی موختەصر
 کە بەر قەولى ئیمان کونەم خاتمە
 کەر و لال و گێژە تو نینە مەدار
 بیارن مودامى ل رووحى یەزید^(۲)

(۱) ئەڤى مالکى ھندەک لەنگى تیدا ھەبە، و ئەو د دانەیا (فەھمى) ب تنى دا ھاتیپە. و ھەژىپە بیژن کو دەسنیشان کرنا کەسەکی، ئەگەر خو وەکی یەزیدی ژى بت، بۆ لى باراندنا لەعنەتان، نە ژ مەنەجى دورستى (ئەھلى سوننەتى) یە.
 (۲) ئەڤ مالکە ژى د دانەیا (فەھمى) ب تنى دا ھاتیپە.

بازگشتن بقصهء پیشین^(۱)

وډره ئه‌ی قه‌لهم بینه سهر قصصه‌تې
نه‌ظم کم هه‌چی تشتی دیتی عه‌یان
خوه پیک بینه ئه‌ی خامه‌ئی روسیاه
وله‌یکن ژ هجرانئ یارئ شیرین
د نارئ فراقا هه‌بیا که‌ریم
کو ساقی بکت ده‌سته‌گیری ب جام
ژ بهر قووه‌تا ساز و جامئ شراب
دبیتن کو چهند شعرئ شیرین به‌یان
ژ راوی وها هاته گووشم که‌لام
ل یه‌ک ریز دی هه‌فت قه‌صرئ سپی
ژ جبریلی پرسئ ژ بو کینه ئه‌ف
ژ بو فخرئ عالم وها دا جه‌واب
ژ بو ئه‌و که‌سن ئه‌ف قوصوورئ که‌بیر
ل رئ هه‌فت گاغان بیت بی گه‌زند
کو بوړی ژ وان دی قوصوورئ که‌له‌ک
ژ وان ده‌نگئ ته‌کبیرئ تیتن چونان
چ قه‌صرن چ ته‌کبیره؟ وی کر سوئال
چکو دهر غه‌زا خه‌یرئ جوویه‌نده بوون

بیژن هه‌چی مایه دهر جه‌نده‌تې
د نیف جه‌نده‌تې شاهئ ناخر زه‌مان
د ناث شاعران ده بېم شوېی شاه
هه‌زینم هه‌زینم هه‌زینم هه‌زین
ل من به‌رزه بوو فکر و طه‌بعئ سلیم
د گهل موطربئ پاکئ شیرین که‌لام
بکت قه‌لبئ من جوژه‌کی نضطراب
نه‌ظم کم ژ ن‌حسانئ پیرئ موغان
کو سولطان مورور کر ژ وئ چهند گام
ژ وان هه‌فت قه‌صران ته‌له‌ئلوء دچی
مونه‌وهر د یه‌ک شه‌کله‌کی مثلئ هه‌ف؟
که ئه‌ی شاهئ سهردارئ عالی جه‌ناب
کو ئه‌عمایه‌کی بی مه‌جالئ فه‌قیر
د چه‌ننه‌ت ده هنده دبیتن به‌ل‌هند
ل دؤر صه‌ف کشانه صوفووفئ مه‌له‌ک
کو ژئ پر بوویه جومله باغئ جنان
جه‌واب دا جه‌ئ غازیانئ ده‌لال
د ناث صه‌ف ده ته‌کبیرئ گوویه‌نده بوون

(۱) زفرین ل چیرۆکا پیشین.

نشانن د جهننهت قوصووری د وان
 ژ وان ژی مورور کر چه بیبی ئیلا هـ
 هنک قهصری دی پر سپی ساده دور
 مونه ووهر ب نوورا شه هی (لا یزال)
 ژ جبریلی پر سپی چنه ئەف قوصوور
 جهواب دا: قوصوورن ژ بو حاجییان
 خودا دی دروژا هه شر ده ئەفان
 قوصووری گه لهک باغ و بوستان هه مه
 پر (از) حوور و غلمان هه می سه رته سه ر
 دچوو عهرشی ئەعلا ژ وان بهرقی نوور
 ژ ئەنواعی بوستان هه زاران هه زار
 چه پ و راستی ئەنهارئ ناڤ رهوضه ئی
 موخالف دبورن د ناڤ هه ف ده چه م
 درهخت و قوصوور و غوره ف بی حساب
 موحه ققهق ب سه فقی سوووش و مه لهک
 هه می زولف و طورره ب شو بهی چه ریر
 قهوی ناز و چاڤ رهشن وهک غه زال
 سه هی قامه تن شو بهی سه روئ چه مه ن
 خه ط و خالی وان مثلی موشکی خه طا
 دهه ن غونچه گیسوی شه ب په نگی تار
 خه راما ن ده ما مهش دکن ناڤ بهشت
 دبن بهنده ئی وان هه زار جان و دل
 ژ نوورا یهک ئەنگوشتی وان بی گوزاف

ژ وان دهنگی ته کییری تیتن عه بیان
 د جهننهت ده مه شیایه چهندهک ل راهـ
 ژ ئاوازی (لییک لییک) پر
 ته له ئلوه دکن ژئ شو عاعی جه مال
 کو هنده ژ وان تینه تیرپترئ نوور
 کو قهطعی دکن مه رحه ل و بادییان
 قوصووران بدت وان د ناڤا جان
 ب ئاوازه و ساز و پر ده مده مه
 دچوو بهرقی ئەنواری مه ولا ژ سه ر
 سه راسه ر ژ تیرپترئ بوو غه رقی نوور
 د ئەشجاری ئەنواعی مورغ و هه زار
 وهکی حه للی سیمایی سه ر سه فحه ئی
 کو ته وصیفی ناکت زه بانئ قه له م
 تثری حوور و ولدان وهکی دورری ناب
 سه راسه ر پر (از) حوور بی چاڤ به لهک
 چو شه مسی موضیء و چو به درئ مونیر
 سه یهه زولف و گه رده ن به یاز و ده لال
 دران دور و له ب له عمل و شیرین ذه قه ن
 ل به رگی سیمه ن بیته نووسین وها
 د هه ر تا مه قه رری دلان سه د هه زار
 ئەوان نازه نینانئ زیبا سرشت
 عه جه ب نو شدار و نه بو جه رحی کول
 خوسووف تیته خو رشید و مه ه بی خلاف

نهم و هصفي وان نازكا كم بهيان
 خودا چيكرن نهُو ژ بو دؤستان
 (مع القصه) پرسى جهيبى ب نوور
 كو هنده موزهيبه ب نوورئ شوعاع
 ژ بو نهُو كهسن، جبرئيل دا جهواب
 ژ نوممته ههچى بگره راهى هودا
 بكت نجتنا با گوناهاى ذهميم
 خودا دئ ل نهُو كهس بكت نعمتهتى
 قهوى سهربلندن د رؤژئ ههشر
 مهقامى ههمى نهنبياء و روسول
 ژ نهنواعى نهنوارئ پر لهون و رهنك
 تهههيبور ژ صونعئ خودا ما گهلهك
 ژ پاش نهُف تهماشايى دهر جهننهتى
 فهقيرئ د جهننهت كو نهُفقهه ربتن
 ژ نهنواعى باغ و قوصوورئ عهظيم
 وها گؤت جبريلئ با عهقل و ههوش
 ژ مهشرق ههتا غهريئ يهكسهه جهان
 د گهل حوور و غلمان و قهصر و غولام
 خودا دئ بدت كهمترئ جهننهتى
 ز پهس نهُو عهجائب غهرائب تهمام
 ل شههپهه سوار بوو جهيبى نهُمين

بهسه نهُف قهدهه وهصفي وان حووريبان
 وهكى غونچهئى سورخى نيئف بوستان
 ژ بو كينه نهُف حوورى و نهُف قوصوور
 چ صهففن ب قان نهُو بكن ننتفاع
 كو پنهان دكن قهصدا خهير و شهواب
 ب مهخفى بدت وهجهئى دل بو خودا
 بترست ژ نار و عهذابئ جهحيم
 بدت هنده نهُملاكئ (از) جهننهتى
 چكو سهه عبادته كشانه صهبر
 تهماشا كرى وى شههئى ههمچو گول
 ژ تهسبيح و تههليلئ پر صهوت و دهنگ
 كو هنده تژى بوون ژ حوور و مهلهك
 ژ جبريلئ پرسى شههئى نوممتهتى
 ژ بو وى ره نَحسان چ مقدهه ربتن
 چ ننعام بكيتن خودايئ كهريم
 (كه ائ بنده ات هم ملك هم سروش)
 وهليكن بزان ههفت پاره چونان
 ب نهنهار و نهنشجار و باغئ عظام
 ژ نهنعامئ خوه نهُف قهدهه نعمتهتى
 د جهننهت كو ديتن شههئى نيك نام
 پهههنده ههتا طارمئ پهجههمين^(۱)

(۱) د ريوايهتا دورست يا معراجئ دا نهُوا بوخارى ژ نهنهسى كورئ مالكى فهدهگوهيزت هاتيبهكو پيغهمهبرى
 -سلاط لئ بن- ل عسمانئ چارئ ندريس پيغهمهبرى ديتبوو، و شاعرى نهُف چهنده نهگؤت.

قهدهم باز دا په نجه مین ئاسمان^(۱)
 ژ به وواب ره گوت وی جبره ئیل
 مه هابهت قهوی کهت دلئ دهر کهشان
 د گهل ته کییه بیژه ئه ی په یکی پاک
 جه وواب دایه جبریلئ پاکئ دهلال
 دکت قهصدئ بو حه ضره تی کردگار
 ده ما گووش کر نامئ (فخر الرسل)
 شه کر دهر گه هی ئاسمان زوو گه له ک
 قهدهم وه قتی دانی ل په نجه م سه ما
 مه لائک شه وه سطانه بی حه د گه له ک
 ده ما ئستوا بوو ل سهر ئاسمان
 ووقوع بوون د خاکئ قهدهم با که مال
 ل بهر مو صطه فا هنده ئه بوون ذه لیل
 د روژئ قیامت نه کی مه ژ بیر
 هه می ئه م گه دانه ل بهر بابئ ته
 ب روو مالئ خاکئ قهدهم بوون هه مه
 ژ یومنا شه هنشاهی ئاخر زه مان
 ئه گهر چه ندنه حسی هه بوو دهر ووجود
 حوکم کر طلسمئ مه حه بیهت مه ریخ
 شوکور سه عد بوو ئه و مه ریخا نه حبیس
 خه لاص بوو ژ وی هه رچی موجهت هه بوو

طه ره ب هاته جسمئ سه مائئ گران
 شه که بابئ ئاسمان (عجیلاً عجیل)
 ژ جبریلئ پرسئ د وه قتی و زه مان
 کو ئه سمان ل من ره وشه ن و عطرناک
 د گهل من مو حه ممه د شه هی پر که مال
 خه لاص کت گونه هکاری ئوممه ت ژ نار
 ژ فه رح و سو روو ری شه بوو هه مچو گول
 سه لامغ کشان دن صوفو فئ مه له ک
 ته زه لزول که ته جسمئ ئاسمان هه ما
 کو پا بووس کن وی حه بی بی صه مه د
 فرشته ب یه کسه ر د گهل دهر گه شان
 مو شه ره ف هه می بوون ب ژیری نه عال
 که ئه ی پادشه ه ئه م ده خیلن ده خیل
 مه بگره د ژیری لوائئ که بی ر
 هه می ته شنه بو قه طره ئئ ئابئ ته
 سه لات و سه لام دا سه ما زه مزه مه
 مه ریخی سه ما سه عد بوو بی گومان
 وه لئ نه حسیه ش سه عد بوو زوود زوود
 کری ته رکئ بوغض و عه داوه ت مه ریخ
 ته رکدان هه می حوکم و ته ئشیری پیس
 چرا؟ چونکه طه بعشه عه داوه ت هه بوو

(۱) ژ فن ئاشکهره دبت کول دویت هزارا شاعری به حشت دکه فته عه سمائئ چاری، به لئ ژ حه دیسین درست
 دئبته زانین کو به حشت د سهر عه سمائئ حه قتی بی رایه.

ل وئ دی فرشته حهیبی کوسار
 موره ککهب ژ تاتهش ژ بهرفی چونان
 ب تهسبیحی مهولانه ههردهم موقیم
 دبیزن ب غهیر (آز) خودایی غهفار
 نه تاتهش ژ بهرفی دبت مونطهفی
 شوکور بو خودایی عهزیزئی قهدیر
 ب فی حوکمی وی باوهری من ههیه
 ژ ثان مهستره خهلقی نهمان و نعرض
 سهما راکری بی دیرهک بی سوتوون
 تژی کهوکهبن ساکن و سائره
 دکت خهلقی نسان ژ مائی مههین
 مووهششع ب نهزمان و نوطق و کهلام
 موسهلسهل دکت زولف و پهرچهم ل پروو
 کییه غهیری مهولایی پاکئی بهری
 کییه خهلق کت خهلقی بی دا و باث؟
 نهوه خالقی عالمی پر کهمال
 عهقیده نهغه رووچیئی دل ب دهرد
 تهماش که نهی دل کو دیسا قهلم
 ژ ساغر کو چهند جورعهیان نووش کم
 بیترم ژ قهلبی شهواتی حهزین

یهکی نیم بهرف و دیگهر نینه نار
 مهلائک خودا چیکرن بی گومان
 موقهدهس دکن پادشاهی کهریم
 کییه مهزج کت ناف دو ضد بهرف و نار؟
 نه بهرف (آز) حهراوت موذاب و خهفی^(۱)
 عهقیده کو دا (شمس الدین) فی فهقیر
 ژ فی زیدهتر حوکمی مازن ههیه
 کهثیف و لهطیفن ب طول و ب عرض
 نهفی گوبهدی پر ههوا واژگون
 زهمین موطمهئن ناسمان دائره
 نهقش لی دکت شهکلی زیبا چونین
 موزهیبهن ب چشمی سیهه قهدد و قام
 قهبهستی ههزار دل د یهک تارئ موو
 ژ نهف خهلق کت نسن و جنن و پهری
 کییه نهقش و صورهت بکیش ل ئاف؟
 یهکه ههه یهکه ههه یهکه بی زهوال
 خودا بی شهریکه یهکه فهرده فهرد
 بگیرم ل سهه قصصهتی بیش و کهم
 هنک نهغمه و سازهها گووش کم
 هنک بهیت و نهشعار و لهفظی شیرین

(۱) د وئ دانهیا معراجی دا نهوا ب نافی (ئبن عهباسی) بهلافیروی هاتیبه کو پیغهمهبری -سلاف لی بن-
 ل عهسمانی ئیکی ملیاکهتهک دیت نیقهکا وی ناگر بوو و نیقهکا وی بهفر.. بهلی چو ریوایهتین درست
 د فی دهربارهین من ب بهرچاقین مه نهکهفتینه.

شه بېر بېنم نه ز و هقتی وه صلی حه بېب
 ژ سه ر په نجه مین ناسمان هه مچونان^(۱)
 د وئ ساعه تی جبره ئیلی نه مین
 شه که ده رگه هی ناسمان بی ده رنګ
 ژ جبریلی پرسی: چرا نهی کویار
 د گهل ته کییه بیژنه من نهی خه لیل؟
 د گهل من شه هی نس و جنن و مه له ک
 ژ بو عالیه می فضل و ره حمه ک^(۲) عه میم
 خودا خواهه سستییه نه ف حه بېبی ب ناز
 شه کربابی نه سمان فرشته ب له ز
 مه لاک هه می هاتن و جه مع بوون
 هه تا چوون هه می بو قه ده م بووسه ئی
 ب خاکئی نه عالا حه بېبی جهان
 ب ته شبیهی ده ریا که تن پیل و مه وج
 ل نه سمانی سادس کو بوو موسته وی
 ژ ته ئیری نوورا شه هی نه نوهری
 کرین و فروه تن نه کر یه ک نه فه س
 ژ ته ئیر و نه حکامی خواه ما ذه لیل
 نه خذ کر هنک نووری صافی نه عال
 نه ما هیچ سه رمایه ده ر ده سستی وی

نه ظم کم که لامی فه صیحی عه جیب
 شه وه سطا ل بابی شه شه م ناسمان
 ندا دا ژ بو ده رگه شان کای گوزین
 کو نه سمان بیت پر ژ ته سبیح و ده نګ
 ژ بو فه تحی قایی دکئی ننتظار
 ژ بو وی ره گو نهو زه مان جبره ئیل
 حه بېبی خودا نه حمه دی چاف به له ک
 دچت حه ضره تا پادشاهی که ریم
 ژ بو وی بیژرت هنک سرر و راز
 ل قوددووسییان بوو گه له ک جه رگه به ز
 ل نووره ش چو په روانه ئی شه مع بوون
 ته زاحوم دکن شوپی په روانه ئی
 موشه رره ف سوووشی شه شه م ناسمان
 گهان خاک بووسی قه ده م فه وج فه وج
 سوووشان ژ موجهت هه می مه سستی وی
 مه حوو بوون هه می په رته وی موشته ری
 ژ ده سستی خواه ناکیت گاز و مه قه س
 گها نه علی سولطان فه قیر و ده خیل
 ب وی موشته ری بوو ظه ریف و ده لال
 وه کی مو فلسان مایه ده ست به سستی وی

(۱) همر د ربوایه تا دورست یا معراجی دا نهوا بوخاری ژ نه نه سی کوری مالکی شه دگوهیزت هاتیبه کو
 پیغه مبه ری - سلاک لی بن - ل عه سمانی پینجی هاروون پیغه مبه ر دیتبوو، و شاعری نه ف چنده زی نه گوت.
 (۲) د دانیه (قوگی) دا: ره حمه ت.

کو بهیغ و شراکت بوی ههر زه مان
 بزبان موشتهری قهط نه بوو موشتهری
 حوکمدار بوو نهو د عهقدی لسان
 بچاډ دی یهکی شهخصهکی با صهفا
 مرؤشهک مههابهت فزایه عجهب
 ژوی شهخصی سهر تهختی زهرین ژ دوور
 چ شهخصه نهقی مهردمی تابناک؟
 ل سهر طوروی سینا ب نیشانه نهو^(۱)
 ژ سهر تهختی مووسا خوه ناقتیه خوار
 موشهرهف خوه گیرا ب کهفقی قهدهم
 که نهی پادشاهی روسول سهرتهسهر
 شههی نس و جنن و مهلهک بی گومان
 چراغی هدایهت ب دهستی ته دا
 شههی سهرفرزان تویی (لا جرم)
 ههمی نه نیبا دهست دهر ذیلی ته
 نه ئادهم نه جهننهت نه عهرشی عولا
 ل سهر طوروی سینا ب حالهک عجهب
 کو پهیرهو بسم نهز د رؤژا جهزا
 ب ذاتی تهئی نه نوهری بووم ووصول

طهلهب کر ژ خاکی قهدهم سهرمیان
 ژ غهیری جهمالا رهسولوی بهری
 نههر گرت (آز) خاکی نه علهش چونان
 ل سهر ناسمانی شهشم موصطهفا
 ل سهر تهختی زهر جالسه با طهره ب
 تهلهلوه دکت بهرق و تیرپژئی نوور
 سوئال کر شههنشه ژ جبریلی پاک
 جهواب دا که (موسی بن عمران) ه نهو
 ب بال قه مهشی نهحمهدی نختیار
 بهزی پیشییا شاهی بهیت و حهره
 ژ بووی ره کر عهرض نهف چهند خه بهر
 تویی خوسرهوی مولکی ناخر زه مان
 تو کیشایی بهزما سورووی خودا
 خودا پر ب ته دایه فهضل و کهره
 تو سولطان و جومله روسول خهیلی ته
 شههنشاه بوویی ل تهختی هودا
 ژ مهولا ب زاری دکر من طهلهب
 کو من تیخه ناٹ نوممه تا موصطهفا
 شوکور دهعهو تا من خودا کر قهبول

(۱) د ریوايه تا بوخاری وموسلمی دا هاتیبه کو پیغمبهری -سلاٹ لی بن- مووسا ل عهسمانی شهشی دیتبوو،
 و پشتی سلاٹ کریبی و ژئی بۆری، موسای کره گری، و دهمی بسیار ژئی هاتیبه کرن بۆچی تو دکهیه گری؟
 وی گۆت: نهز دکهیه گری چونکی گهنجهک پشتی من هاته هنارتن نهوین ژ نوممه تا وی دچنه بهحهشتی
 پترن ژ وان یین دچنه بهحهشتی ژ نوممه تا من.. و نهو بهرفره هییتن دی یین شاعر دیتت، مه د چو
 ریوايه تین دورست دا نه دیتینه.

موهه ییسا ژ بو ته بساطا ژ نوور
 فهراموش نهکی ئوممه تی ذنبدار
 دوعا ته هه می دی بیتن قه بوول
 د رۆژی هه شر دا بچن جه ننه تی
 د نیرانی دووزخ نه بینن عذاب
 ل ئوممه ت بکت باره کی پر مه زن
 کو (الله) ل وان که هنک خفنه تی
 نه شن هه مل کن زیده باری گران
 رجا که تو نه حکام و شه رعی خه فیف
 کو شه رمی نه بن نه و د ناڤ مه حشه ری
 مه کر ته جروبه وهک زه ری سه ر مه حک
 ژ بهر که ری وان جه رگی من بوو سه قیم
 ب ته خفیفی نه مری بکی هممه تی
 خه تم بوو ل مووسا بنی عمران که لام
 هه له ستا و چوو راهی دوور و دراز
 نه با زاری و شین و مه نته م به تو
 ژ بهر دهستی خالی مه که ف هه بیه تی
 ره سوولی مه شاهه ل روسلان هه می
 کو بنپه یه روئی نه حمه دی نیک نام
 مه ترسه ژ ذنبی مثالی چییا
 ب زاری که نهی شاهی صاحب وهفا
 وهلی یهک گونه هکاری نهف ئوممه تم
 غه ریقم د ده ریای ذنب و خه بیس

تو ئمشه ب دچی قوری ذاتی غه نوور
 وهلی چوون بچی هه ضره تی کردگار
 ده ما ده ر هه ضیرا قودوس کی حولوول
 ژ مه ولا تو مه هدهر بکه ئوممه تی
 د قه بری نه کیشن جه فا و عقاب
 وهلی ئحتماله کو مه ولایمی من
 ب دققت رجا که ژ بو ئوممه تی
 چکو ئوممه تا ته ضه عیفه بزبان
 ژ بو ئوممه ت و پهیره وانی ضه عیف
 ته ره حوم که زیده بکه مه هده ری
 ژ قه ومی به نی ئسره ئیلی گه لهک
 نه ایته نه ایته نه بوون موسته قیم
 ژ بو ته دکم عه رضی قی خدمه تی
 (نه عه م) گۆت سولطانی عالی مه قام
 وه داع کر ژ وی شاهی گه رده ن فراز
 وه ره روو حییا شاد و خوورده م به تو
 ژ فه رطا گوناهان مه که ش هه سره تی
 چکو ئوممه تا نه که ره می عالیه می
 ره سوول و نه بی تیک ب زاری مو دام
 چو عوصاتی نهف ئوممه تی روو حییا
 دریتز که یه دی خوه ل بهر مو صطه فا
 نه گه رچ کو که سلان و بی طاعه تم
 ذه لیلیم زه بوونم گونه هکار و پیس

مه دهفتهر گهلهك پهشكرن (الامان)
 ب ئەف پروورهشی من پژانده ئاپروو
 كو مهحرووم نهكي من فهقيرئ ذهليل
 چو تو رهمئ عامئ ژ بوَ عالمئ
 نهظهر كه ب شهفتهت ئەيا پادشاه
 ب ئەف پيسئ و ئەف خصالئ بهديد
 ههزار شوكر بوَ خالقئ (ذئ الجلال)
 ژ قئ ئوممهتا موصطهفا مه ههزار
 ئەگهر چهنده ئەز موجرم و پروورهشم
 وهلئ ئەز ب قئ گوتئئ ئاگههم
 شهفاعهت كه ئەي ئەحمهدهئ ئختيار
 كو شهيطان نهبيژت يهكي ئوممهتئ
 ئيلاهي مه نهسپيري نهفسا خهبيس
 د دهستئ مه ده مايه رهحما خودا
 ئەبهده نابمئەز بي ئوميد و يهئووس
 چكو پيشرهوي من موحههمهده رهسوول
 ل نك حضرهتئ حهق ئەوه سهربهلهنده
 وهره ئەي قهلهم ديسه سهه خدمهتئ
 بنووشم يهكي ساغهري ئاتهشي
 بهقبييه ژ راهئ حهبيبي مەزن
 ژ ئەسمانئ سادس حهبيبي ئەمين
 ل بهر دهرگههي ههفتهمين ئاسمان
 قهكه بابئ ئەسمانئ سابع ب غار

ژ عصيان و ذنوب و گوناھئ گران
 ب دهريوزه هاتم ل بهر بابئ تو
 د ئاخه نهفيس ئەي رهسوولئ جهليل
 ل حالئ منئ پر گونهه يهك دهمنئ
 شهفاعهت كه من موذنبي پرووسياھ
 نهكي دهر ژ نيئف ئوممهتئ ئەحمهدي
 كو دا بهر مه راهئ شهريعت دهلال
 شوكر بوَ خودايئ عەزيزئ غهفار
 قهوي موفلس و زار و محنهت كهشم
 كو ئەز موفلسم (في امان الله)م
 ئەقئ (عبد الرحمن)ئ پر ذنبدار
 سهبهب ذنوب و عصيان كهته زهحمهتئ
 عهفوو كي ژ من ئان گوناھئ د پيس
 د گهل يهك شهفاعهت ژ شاهئ هوذا
 د گهل ئەف گوناھانو خوشئ نوفووس
 گهلهك پيشتره دهر مهقامئ قهبوول
 شهفاعهت بكت رووحبيئ پر گهزنده
 بهيان كم ههچي مايه (أز) قصهتئ
 بهيان كم د گهل حالهتئ سهرخودشي
 ئەوي ذاتئ پيغهمبهري ئنس و جن
 قهوهسطا ل بهر طارمئ ههفتهمين
 صهدا دايهجبريل ژ بوَ دهرگهئان
 ل بهر دهرگههي ئەم دكن ئنتظار

ژ جبریل سوئال کرد وهقت و زهمان
 ئهیا حاملی وهحیی (أز) ئاسمان
 موحه ممد شههنشاهی خولقی عهظیم
 ب لهز وی شه کر بابی ههفتهم سهما
 ژ جومله (أولو العزم) ی وی بر سهبعق
 ل سهر ئاسمان یهک فرشته نهما
 ژ وان تی صهدا و فغانی عهجیب
 کو حاضر بوویه شاهی ئاخر زهمان
 ب خاکئ قهدهم خوه موبارهک بکن
 ب یهکسهه خوه ئاقیتنه بهر پییان
 رهسولئ ب حهق شاهی صاحب وهفا
 خوه روومالی نهعلئ کرن هه مچونان
 د رۆژی قیامت نهگیپر غهریب
 د رۆژی ههشر ئهم ببن شادمان
 تژی دهنگئ تهسبیحئ هه نهه فهلهک
 دیترن زیاده ژ عهدد و شومار
 گها ژیری نهعلئ شههنشاهی جان
 گهشته نهعالئ کو بگرت قه بهس
 حوکم کر ب تهئثیر و حوکمی دهلال
 ژ بۆ موجهتی حوکمی وی زیده بوون
 ئهشر کرد حویبی طلسمئ عهجیب
 مروقهک ل سهر تهختی زهر موحته شهه
 ژ وی بهرق و تیرپژئ نوورین دچی

دهما گوش کر ئهف خه بهر ده رگه قان
 کییه ئهول نک ته بیتره عهیان
 د گهل من حه بیبی خودایی کهریم
 کو ناقتی موحه ممد بهیستی هه ما
 قهدهم دا حه بیبی ل هه فتم طه بهق
 چوو بوو موستهوی ئهول سابع سهما
 هه می جه مع بوون هاتنه نک حه بیب
 بشارهت گه راندن ل هه ف قودسیان
 وهرن هه ی وهرن ئهم زیارهت بکن
 هه می لهشکهه و صه فقی سو بوو حییان
 قهدهم بووسه دان نه حمه دی مو صطه فا
 پییی مو صطه فا بووسه دان جومله شان
 رجا خواز بوون ئهول ژ ذاتی حه بیب
 د ژیری لوائی مه بگره ئهمان
 ژ ئه عدائی بیروون جه مع بوون مه لهک
 صه لات و سه لامان ل سهر شه هریار
 زوحهل هاته جونبوش ب عشقا گران
 سیهه بوویه حه جمی زوحهل ئهول نه فهس
 مونه وهر زوحهل بوو ب خاکئ نه عال
 طلسمات و ساعاتی وی زیده بوون
 چکو حوب هلائی ژ ذاتی حه بیب
 ل وی دیت سولطانی عالی عه لهم
 یه کی شه خصه کی ئهنوره ی ره سپی

موشه ککهل مونه ووهر مروڅکهک مهزن
 ب تهبیبهی خورشیدئ سهر ناسمان
 ژ جبریلی پرسی ههیبی ب ناز
 جهواب دا که نهی شاهئ ناخر زه مان
 کو جهددئ تهیه ئیبراهیمی خهلیل
 ب نک وی فه چوو نهحمه دئ نیک نام
 دهراغوش کر موصطه فایئ کویار
 زه به ردهستی خوه دا مهکان و مهقام
 دوعا کر ژ بو وی گهلهک بی حساب
 ب ته نفتخاری دکم ههر زه مان
 ب ته سه ریلندم نهیا شهه ریار
 دچی هضره تا خالقئ کردگار
 فهراموش نهکی نوممه تی نهی جه گهر
 شه فاعه تبکی نوممه تی نهی ره سوول
 هه می دهستی وانن ب دامانی ته
 مه قامئ ته بهر تر ژ عهرشی خودا
 تو لاییقی ته شریفئ (لولاک) بهس
 نه بی غافل (از) ذه بی قئ نوممه تی
 نه هن طاقه تی وان د ناری جه حیم
 ژ من گووش که پهن دئ من نهی وه له د
 شه فاعه ت که نهی نهحمه دئ موصطه فا

مه هابه ت دکن ژئ هه می نسن و جن
 موشه عشه ع ژ وی بهرقئ نورین عه بیان
 چ شه خصه نهقی مهردومی سه رفراز
 خه لیلی خودا ئیبراهیمه بز ان
 خه لیلی خوه خوه نندی خودایی جه لیل
 براهیم رابوو ب سهد نحترام
 سهر و چه شم لی بووسه دان چهند جار
 ژ بو وی ره خوه نندن سه لات و سه لام
 کو پایهنده بت شاهئ عالی جه ناب
 د ناث نه نیاء و سه فی قودسیان
 ژ نه سلا منه نهحمه دئ نختیار
 رجا که تو نوممه ت ب دققت ژ نار
 ب جوز ته نه هن وان نه مان و مه فهر
 ل نهو دهر دوعایی ته جومله قه بوول
 رجایی دکن لوطف و نحسانی ته
 ژ که ون و مه کانان دبی تو جودا
 مه قامئ تهیه هضره تی پاک بهس
 رجا که هه می دا بچن جه ننه تی
 نکارن بکیشن عه ذابی نه لیم
 رجا وان بکه دهر حوضووری نه حه د^(۱)
 د گهل نوممه تی روو حیئی پر خه طا

(۱) د ریوایه تا بوخاری وموسلمی دا هاتیبه کو پیغه مبهری -سلاث لی بن- ئیبراهیم ل عه سمانئ هه فتنی دیتبوو،
 به لی نهف گوتنا درتژ یا شاعر ژ ئیبراهیمی فه دگوهیزت، مه د چو ریوایه تین درست دا نه دیتیبه.

کو پڙڙي قيامت ژ ناڅ موئمنان
 د گهل نهڅ خه بيشي و بي طاعه تي
 يه قين موسته حه ققي ژ بو تاته شم
 وه ليکن مه نوم ميده (أز) مو صطه فا
 شه فاعه ت بكت من فه قيرئ حه زين
 خودايا ب حه ققي ره سولئ كه ريم
 ب حه ققي جه ميعئ نه بي و روسول
 مه نيږه ل ذه نبئ منئ پر عه ظيم
 رجا من نهغه هه ر دهم و ساعه تي
 فه گه ريام ل سه ر قصه تي نه ي هه قال
 كو هه قده نگ بم نه ز د گهل بولبولان
 شونيدم ژ وي راويئ موعته به ر
 ژ بو وي ره گو ئيبره هيمئ خه ليل
 بيڙه ژ بو نوممه تا موخته رهم
 ب (لا حول) ئي مه شعورول بن نهو موقيم
 ژ قي ذكري (لا حول) ئي قه نجئ عه زيز
 چقاس نهو ب قي ذكري مه شعورول بن
 (نه عم) گو ت سولطاني به يت و حه رهم
 وه داعئ پده ر كر شه هي با وه فا
 ئيلاهي تورو وحي نه كي شه رمسار

نه سووزت ب وي تاته شئ پر گران
 ب نهڅ پروسياهي و كه م غيره تي
 چكو نه ز گونه هكار و پر پروږه شم
 نه هيلت بيينم عه ذاب و جه فا
 د وي حه ضره تي (خالق العالمين)
 ب حه ققي خه ليلئ ته يئ ئيبره هيم
 عه فوو كه نهڅي رووحيئ دل ب كول
 بده خاطرئ مو صطه فايئ كه ريم
 نه سووزي ب تاته ش ژ ناڅ نوممه تي
 بنيره ل نه لفاظ و نوطقي ده لال
 بدم تاسمان و زه مين غولغولان
 كو گوهدار بوو نهو ل نوطقي پده ر
 كه نه ي نوورئ ديده ره سولئ جه ميل
 كو (لا حول) ه بيژن هه مي وه قت و دهم
 كو زه حه ت نه بييند د پڙڙي نه ليم
 د جه ننه ت دبن شين دره ختي ته ميز^(۱)
 ل نك ذاتئ حه ق هنده مه قبول بن
 هه له ستا ژ نك وي جه دئ موخته رهم
 ژ وي ره دوعا كر خه ليل با صه فا
 كه ر و لال و گيڙه تو نينه مه دار

(۱) نه محمد (۲۳۵۵۲) و طه به راني (الكبير: ۳۸۹۸) ئي چهندي ژ نه بوو نه ييويئ نه نصاري فه دگو هيت، و
 هه ر چهنده سه نه دا ئي حه ديسي يا لاوازه ژي، وه كي زانا ديژن، به لي هنده ك (شه واهد) بو هه نه وي ب هيز
 ديخن، بنيره: (السلسلة الصحيحة) يا نه لباني (۱۰۵).

بند ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بسدرۃ المنتهی و بهرتر از آن^(۱)

ب (بسم الله) من قهطع کرئه ف قهلم
وهره ساقییا بینه جامی خهمر
ژ هجرا هه بیبی جگهر مولته هب
دلئ من هه زینه هه زینه که باب
ده خیلیم د (دار الشفاء) ئ موغان
مه ته حقیق کره ب جوز مه یکه ده
هه می فکری عالم هه وایه هه وایه
بده ساقییا جامی یاقووتی فام
مه یی ناب بینه د جامی به لور
ئه گهر چ ل نک صوو فیان ئه و جوناح
ب فه توای پی ری موغان چهند جام
صوراحی بده ساقییا زوود زوود

ب (حمد الله) من زهد ل کاغهد ره قم
ل سهر من گرانه گرانه ئه مر
ژ جهورا ره قیبی ره وان موضطه رب
ده وای ئیش نه هن غهیری جامی شه راب
ژ من قهطع کت ئیش و ده ردی زه مان
ژ بو ده ردی عاشق نه دا فایده
جهی ده فعی نه کداره (دار الشفا)
کو پی پوخته کم جاره کی قه لبی خام
خه بهر دم ژ بو ته ژ نه حوالی ژور
ل سهر مه ذه بی عاشقانه موباح
بده من کو سه رگرم بم ئه ز ته مام
عه ده م بووم ژ هجری مه بینه ووجود

(۱) ئه ف بده د ده حقا چوننا پیغه مه ری خودی دایه -سلاف لی بن- بو (سدرۃ المنتهی) وبلندتر... و (سدرۃ) د زمانی عه ره بان دا ب پامانا داری دئیت، و (منتهی) یه عنی: دویماهی، و دبیتنی: دویماهی؛ چونکی علمت هه می مه خلوقی ل نک رادوستت، و ژ خودی پیغه تر که س نزانت چ پشتی وئ هه یه، و د ریوایه ته کا موسلمی دا ژ بن مسعودی هاتیبه کو ئه ل عه سمائی شه شییه، و د ریوایه تا بوخاری دا ژ نه سسی هاتیبه کو ئه ل عه سمائی هفتیبه (و پتربیا زانایان ل سهر وئ باورینه، و شاعر ئی هه ل وئ باورینه) و ئبن هجهر (و دک تهوفیق د ناقبه را هه ردو هه دیسان دا) دبیتت: پهه و قورمی وئ ل عه سمائی شه شییه، و جهق و تاییین وئ ل عه سمائی هفتیبه.

مه نځيا که ساقي ب جاما ره حيق
 د ثلیمي عشقي بزبان شاهم نه ز
 مولووکانه بو من بده جامي مه ی
 ب زهر رین صوراحي بده من شهراب
 د مه یخانه ئي شاهي دهورانم نه ز
 مه که خهوفني (از) قاضي و موخته سب
 ژ شوربا مودامي نه ما نصطبار
 ژ عه ساس و قاضي مه که ترس و باک
 ژ دارو و غه و شه حنه و پادشاه
 ل سهر عاشقان نینه حوکمي شه هان
 موغهنی تو ژي چند مه قامي سو روود
 د دل به سته نه تاري گيسو هزار
 وه لیکن ژ ناههنگي نايي شیرین
 ب ته شیبی سووراخي نه ی بی عه ده د
 ب ئاوازي سووراخه هايي نه یی
 بکن ده سته گیری د وه قتي صه با
 (معاذ الله) یاري ژ عه بیان بهری
 نه ئه سما موسه خهر دکن دل به ري
 عه زائیم و ئه سما د گهل دائره
 فغانی په یاپه ی ب شهب تا سه حهر
 د دل موشته عمل بوویه ناري شهوات
 وه لیکن نه گهر نه دل ی من بتن
 چکو ناته شي عشقه ناري که بیر

وه لي نايي ياقوت و جامي عه قيق
 ل ته ختي مه حه بيه ت شه هه نشاهم نه ز
 که جه مشيد که ی بوود و کاووس که ی
 ل ئاوازي طه نبوور و عوود و ره باب
 ل ناف عاشقان زیده سولطانم نه ز
 په یا په ی بده دل بیت موضطه رب
 بده موته صل جامي مه ی ناشکار
 بده جامي مه ی نه شکه را عطرناک
 مه ترسه نه یا ساقیي جه م کولاه
 یه قین پادشاهي مه پيري موغان
 نه ظم که ل ئاوازي قانون و عوود
 ته سه للی بده من ژ ئاوازي تار
 طه ره بناک که جوزنه قه لبی حه زین
 هه نه ره خنه من دهر دل و دهر که به د
 ب جامي موباره ک تژي (از) مه یی
 چکو دلکولم ساقییا مو طربا
 ژ چه شمي مه وندایه شو به ی په ری
 نه نه فغان نه شهر دهر دلی نه نو ری
 ژ بو ضه بطی دل بهر نه بوون موثره
 نه کر دهر دلی دل به ري من نه شهر
 نه گهر بیته دهر حه ق کت کائنات
 سه ماء و زه مین وي حه مل نا کتن
 ژ وی ناگري پر دترست سه عیر

دخت ناسمان و زهمین نضطراب
چسان فہرح تی قہالبی عاشق چسان
دلئی عاشقان بیتہ چہرخیسی و ساز
نہگہر نہ شہراب و غنا بت بہدید
موشہرہرف بہ گوشم ب قئی نہغمہئی
صہریرئی بکت نہو ژ بہر دہرد و ٹاھ
حہسوودی بکن (آز) تہ جوملہ نہقاش
ژ عشقی ہہچی دہر دلئی من ہہبی
نویسہندہ کہ با صہریر و نہنین
تو تہ کلیفی زیدہ بیینی ژ من
پرٹہ ژ دل خوونی تارئی سیاھ
ہہچی نہز بیٹرم ژ عشقا گران
نہز و تو بکیشن ہنک زحمہتی
ژ بو (شمس الدین) تو کتابت بکی
نہ بو تہ نہ بو کہس د جہنگ و رہزم
نہظم کم قصا (سدرۃ المنتہی)
ب ہہفتم طہبہق کہت فغانہک عہجیب
قہدہم دا ل سہر (سدرۃ المنتہی)
کو (سدرہ) ژی بی حد طہویلہ و ہسیع
د گہل جہنہت و دووزہخی (این چینین)
چو یہک حہلقہ باقیزئی صہحرا عہیان
ژ پہہن و درتژی حساب و عہدہد
ب تہسیح و تہہلیلی مہولا عہلیم

نہ عاشق تہحہممول بکن نہف عہذاب
د قئی حالئی کو من ہنک کر بہیان
نہگہر نہ ب حوکمی صوراحیی و ساز
چسان نہظم کم شعر و بہیت و قہصید
دہما نہشئہ بگرم ب قئی جورعہئی
نہمر کم ل سہر خامہئی رووسیاھ
موہہییا بہ نہی خامہئی سہرتہراش
نہفش کہ ل قرطاسی صافی سپی
ژ عشقی ہہچی بیتہ قہلبی حہزین
چقاس عشق زحمہت بکیتن ل من
نہلہمدار بہ مثلئی رووحی ب ٹاھ
بیت بہحئی ناف عاشق و شاعران
د گہل من ہہثال بہ د قئی خدمہتی
ہہقالی چییہ تو نعانہت بکی
وہگہر نہ، نہ موحتاجم نہز دہر نہظم
خوہ پیک بینہ نہی خامہئی رووسیا
ژ ہہفتم سہما چوژ ب ری کہت حہبیب
ل شہہپر سوار بوو حہبیئی خودا
مہ سہح کر ژ راوی ب لہفظئی رہفیع
نہگہر ہہفتطہبہق ناسمان و زہمین
بچن (سدرۃ المنتہی) ناگہان
ب غہیر (آز) خودا کہس نزانت نہبہد
لہبالہب ژ قوددووسیانی کہریم

ب تهشبيهي طاووسى زيبا خه رام
 د نيث هنده سدره ب قهيس و مهقه
 هزاران هزار شاخ تيدا گهلهك
 ههمى طاعه تي حق دكن راوز و شهب
 يهكي بهرگ و نهوراقى سهر نهو شهجهر
 ب تهصويرى ناذانى فيل نهو وهرهق
 بهر و فيكيي وي ب مثلى قلال
 قهدهم وهقتى دانى ل سدره حهبيب
 د ناث وان بوو شاهى و غولغوله
 صهلات وسهلامان عهجهب زه مزه مه
 ههمى هاتن و دهست و پا بووسه دان
 عهله مه اي نوورين ل سهر بوو گوشاد
 ل وانبوويه مزگين و فهرح و سورور
 ل ههف موژده گيران جهمىي مهلهك
 تهمام جهمع بوون صهففى قوددوسييان
 ژ بو وي كرنه رضى قى خدمه تي
 بكى دهستگيرى د رۆژى قيام
 موشه ررهف تو بوويى ب خه لوته سهر
 روسول نه نيبا با مهلهك جومله شان

خودا چيكرن نهو مهلهك (بالتمام)
 خودا چيكرى پر مهزن يهك شهجهر
 ل سهر ههر چقهك سهد هزاران مهلهك
 صهلات و سهلامان دبين با نهدهب
 دكت ظللى مهخلوقهها سهرته سهر
 وها گوتهيه وي رهسولى ب حهق^(۱)
 عهجهب نهرم و شيرين و پاك و دهلال
 ژ بو دهردى سوبووحيان بوو طهبيب
 چو بولبول ههمى چونكه نه حمه د گوله
 د عهرش و د كورسى ده بوو ده مده مه
 ب زارى كه تن بهر قهدهم جومله شان
 فرستان ههمى سهر ل بهر پى نهاند
 قهدهم دايه سدره حهبيبي ب نوور
 ب زه لزل كه تن سدره و نهه فلهك
 ههموچكان خوه ناثيتنه بهر پيبان
 مه بگره تو نهى شهه د ناث نوممه تي
 د ژيرى لوائى حهشر بن تهمام
 شهه نشاه و سهرده فته ري نه نيبا
 رجادارى لوظفا تنه بى گومان

(۱) تشتى ب ريكتين دورست گه هشتييه مه دهر حهقا سالوخه تي (سدره المنتهى) دا نهوه يا بوخارى (۳۲۰۷) و موسلم (۴۲۹) و ترمذى (۲۵۴۱) فه دگوهين كو فيقيي وي هندي جهركين هه جهرته (هه جهر باژرته كه ب جهركين خو بين مهزن يى نافداره)، و بهلگين وي وهكى گوهين فيلان، و جهقين وي دوه سانه سويار سهد سالان ل بهر سيبهرا وان دجت، و ههر چهقهكى سهد سويار خو ددهنه بهر.. گوته: و كهسك ژ مهخلوقان نه شيت سالوخه تي جوانيبا وي بدهت.

د جهمعاً روسول ده تویی شاهباز
 تویی سهروهری جهمعی پیغه مبهران
 ههمی بندهئی بابی دهولت سهرا
 تو سهر خهیلی تیک نهنبیاء و روسول
 ههمی نووری وان مهحو بوون نهو زهمان
 ب چهشم و ب دیده تورایی نهعال
 قهدهم بووسه دان هنده قوددووسییان
 موفه ررح مهلائک ل سهر سدرهئی
 کو یا رهب هزار شوکر بو ته هزار
 ب پابوسی سولطانی عالی مهقام
 ل مه دیده رهوشهن ب دیداری وی
 ژ نهو پاش مهلائک ههمی صف ب صف
 جهماعت گریدان ب طهرز و نهدهب
 مؤذذن ل وی بوویه (روح الامین)
 عهقد کر ل بهر وان فرشتانی پاک
 ب نرکان و شهرط و ب طرزک عهجب
 سهلام دان ژ وی سوننهئی جوملهشان
 ب تهلیل و تهقدیسی هق بی قیاس
 پهس (از) عهدهئی ذکرئ مهولا تهمام
 ندا هات بو سدرهئی پر مهزن
 که نهی سدره ئمشهب ب ذات و صفات
 نشاری بکه بو قودوومی ههیب

ب خاکی نهعالی ته نههم سهرفراز
 ل سهر مه شههنشاهی صاحبقران
 سوروشانی عولی و سوفلی تهبا
 ههمی غونچهوار و موحه ممد چو گول
 قهوه سلطان ل پیشبهر ههیبی جهان
 قهمالین تهمامی مهلائک دهلال
 کو تهصریف ناکن چو ئنس و چو جان
 ژ بو شوکرئ مهولا دکن سهجدهئی
 موشه ررهف کرن نههم ته نهی کردگار
 موحه ممد (علیه الصلاة) و سهلام
 ههمی نههم مونهوهر ب نهسواری وی
 کشاندن صوفوفی خوه با سهد شهرهف
 کو بن تابعی نهحمهئی مونته خه ب
 موحه ممد ئیمامه مهلهک تابعین
 یهکی رهکعه تهک سوننهئی وتری چاک
 تهمامکر نهوی وتری سوننهت ههیب
 که تن ذکرئ مهولا ههمی بی گومان^(۱)
 کرن نشتغال سهفقی نوورین نهساس
 موحه ممد ژ ناث سهفقی وان بوو قیام
 ژنک خالق و رازقی ئنس و جن
 ل ته حاضره نهفضلهئی کائنات
 وهلیکن نشارهک عهجب و غهیب

(۱) کرنا وترهکی ل (سدره المنتهی) د چو ریوایه تین دورست دا ب بهر چاقتین مه نهکهفتیه.

ژ قی گوتنی شهوق هات سدرهئی
 ههمی شاخ و بهرگ و وهرق (بالتمام)
 قهریتن ل سهر شاهئی صاحب هونه
 تهمام (سدره المنتهی) یئی مهزن
 کویهعنی نشارا شههئی پر کهمال
 ل سهر ودهجئی سدره قهدهر یهک ذراع
 ل وان ثلتفاتکه نهکر پادشاه
 نهمر بوو که (ما زاغ) چهشمی حبیب
 ژ پاش وی تهجهللی ژ ذاتی خودا
 طهرهبناک بوو سدره کهت نضطراب
 مهلاتک ب زلزله کهتن سهرتسه
 ئیشارهت ئهقه گوت ذاتی خودا
 ژ پهس پادشاهی زهمین و فهلهک
 ل سهر ههر یهکی تاجهکی سادهر دور
 بزان طولی ههر تاجهکی رهئسی وان
 وهلیکن ذراعی یهدی جبرهئیل
 د ههر تاج ده لوئلوه چار سهه
 بزورگی ل وان لوئلوی پر شهفاف
 ب روژ و ب شهف ماه و سالان مودام

یهقین سدره کهت جونبش و جهذبهئی
 تهحهروک کرن بی مهقال و کهلام
 ل شهکلی جهرادان وهلی ساده زهر
 د وان ده ستر بوو ژ سهر تا ب بن
 ژ دهستی مه تین ئهف جهرادی دهلال
 مهلهخهائی زهرربن کرن ئرتفاع
 ل نک وی جهرادی ژ زهر مثلی گاه
 نهکر مهیلی سهر ئهو نشاری عهجب^(۱)
 پهیاپهی قهوهسطن ل شاهئی هودا
 قهدا سهوتی قانون و عوود و رهباب
 سهلات و سهلام دان ل (خیر البشر)
 (فغشی) ل سهر سدرهئی (ما غشی)
 ل سهر سدره دی چند صوفوی مهلهک
 ژ نهوعی تیریز و نهواری پور
 ب پیشان نهوه^(۲) گاز بوو ئهی فلان
 ئهوان تاج هنده دریزن طهویل
 مورهککهب گهراندی خودایی سهمهه
 ب مقدری ههفتهم زهمین بی خلاف
 ب ذکرئی خودا ئهو دکیشن قیام

(۱) ئهف تهفسیرا شاعری دایه فان ئایهتان: ﴿لَاذِیْنِی الْیَدْرَةَ مَا یَعْنِی﴾ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ (النجم: ۱۶-۱۷)
 ژ وی ریوایهتا ضعیف هاتییه وهرگرتن یا طهبری ژ عهبدررحمانی کوری زهیدی فهگوهاستی، و هاتنا
 کولییین ژ زیری ب سهر سدری دا د ریوایهتهکا درست دا هاتییه یا موسلم (۲۷۹) ژ عهبدللاهت کوری
 مهسعوودی فهدگوهیت.
 (۲) د دانهیا (قوگی) دا: نوط. و گاز، گهزه.

دوعایي دکن نهو ژ بو نوممه تي
 خودايام ژي تابعي موسلمان
 قهبول کي ژ رووحي و نوممه تي
 ژ وان ويده دي يهک مهلهک پر موهيب
 ژ بي حمد عظيم و مهزن نهو مهلهک
 نهگه جومله ناکي ل روويي زه مين
 قهدهر قه طريهک ناکه فيتن ژ سهر
 ل راست و ل چهپ نلف و نلفي مهلهک
 ب مهشغولي ذکرئ خودانه هه مه
 نهوابي ددن نوممه تي جومله شان
 ژ جبريلي پرسي ره سولي کهريم
 نهغه رووحي^(۱) کو لهيله تي قه درئ پاک
 ژ بو جبره ئيلي وها گو ره سول
 وهره دا ده مهک نه م بچن نه زدي وي
 ره سولي خودا چون ب نک وي قه چوو
 ژ بو وي ره نکرام و ته عظيم کر
 فرشته د گهل تابعي نووردار
 ب ته شبهي په روانه جومله مهلهک
 ب ديده قه مالين تورابي نه عال
 د چه شمي خوه مالين ب سه د هاي ها
 ژ ناک وان ژي رابوو ره سولي عه زيز

رجاداري وانن ژ ناک حرقه تي
 بخي ناک دوعا فان فرشتان نه مان
 دوعا فان فرشتان د قئ ساعه تي
 ب خه لقييهت و صورته تي پر عه جيب
 قه ده م ژيري نه رضان و سهر دهر فه لهک
 بر پرتي ل سهر فه رقي وي (اين چنين)
 تو ديگه ر ووجوده ش قياس که ل سهر
 صوفوفي خوه کيشانه بي حمد گه لهک
 ب ناوازه و ده مدم و زه مزه مه
 ژ بو نوممه تي تيته نووسين چونان
 کيبه نهف فرشته کونده عه ظيم
 نوزوولي دکت نهو ل سهر روويي خاک
 که نهی حاملی وهحيي پاکي قه ببول
 بزائن هنک حالت و قه صدي وي
 ژ جايي خوه رابوو ب پيش وي قه چوو
 موحه ممد هالانسي ب جايي خوه بر
 سه لات وسه لام دان ل سهر شه ريار
 صوفوفي خوه کيشان ل دور وي گه لهک
 قه ده م بووسه دان لي ب ناز و ده لال
 تورابي نه عال هه ش وه کي تووتيبا
 نه مر کر ژ بو جبره ئيلي ته ميز

(۱) چو ربوايه تين درست د قئ دهر بارهين دا نينن، و بچوونا درستتر د ته فسيرا (الروح) دا نهوا د سوورته تا (القدر) دا هاتي نهو کو نهو جبريله -سلاخ لي بن-.

ئەخى جبرەئىلا تو پابە ب ناز
 دەما گووش کر جبرەئیل ئەف خطاب
 ژ ناڤ جەرگی را هشت ئاهەک عەجیب
 دەمى گەرمى وى سەرد بوو ئەو زەمان
 گرین هەندە کر جبرەئیلی گەلەک
 فرشتان ژ بو جبرەئیلی ئەمین
 وەلى زبەدە جبریل کەت حرقەتەى
 رەسوولى سوئال کر سەبەب ئەو بوکا
 ژ بو وى رە گو جبرەئیل ئاشکار
 رفاقەت ژ ڤر پیتقە ناکم ب تە
 رەسوولى دەما گووش کر ئەف جەواب
 چرا گەردەن ئەز ئولفەتم تافتى
 رجایى غەریبی نە شەرطە رەفیع
 غەریب و نەناسم ل ئەف جایی دوور
 نە شەرطە د هاڤالیی و صوحبەتەى
 ژ ڤر پیتقە نازانم ئەز بچمە کوو
 نەجایی جودامانەنى یارە ئەف
 ب مەش ئەم ب هەڤرا بچن دەر عولا
 چو جبریلی سەحکر کەلامى حەزین^(۱)
 کە ئەى قوررەتەى عەین و رووح و رەوان
 دخوازم شەب و رووز دەر صوحبەتەى
 دکیشم گەلەک زەحمەت و ئحتراق

بچن ئەم ل وى راهى دوور و دراز
 ژ ئاهینى وى هات بەنا کەباب
 ئەوى سینه و جەرگ پی بوون کەبیب
 گرینهک عەجەب کر ب ئەشکى رەوان
 کو پیترا گرین جوملە صەففى مەلەک
 ل سەر سدرە و ئاسمان دا گرین
 دکیشت فغانان ل سەر فورقەتەى
 چرا هەندە ئاهان دکیشى چرا؟
 رەفیعى تە نینم ئەیا شەهريار
 هەپە قوربى ئیزەد موبارەک ل تە
 ل جبریلی کر چەند لەوم و عتاب
 چو دەر صوحبەتم هەم عنان یافتى
 ب تەنھا بەپیتل رەفیعى شەفیع
 ژ هەم صوحبەتەى من مەبە تو صەبوور
 بەپیلی رەفیعى د ناڤ غوربەتەى
 ژ من باشقە بویى چرا زوو ب زوو
 ل من رەه درازە نە روژە نە شەف
 چرا من ب تەنھا دەپیلی چرا
 عەجەب ئاه کیشا و بەردا گرین
 م ژى ئارەزوو صوحبەتە هەر زەمان
 قەوەسطم ب چەشمان بکم خدمەتەى
 ل قەلبى منە هەندە داغى فراق

(۱) د دانەیا (فەهمی) دا: شیرین.

ژ فورقت که تم نار و پیتتی عه جیب
 کو خدمت بکم نهز ب روح و روان
 قهدهم زیده کت یهک قهدهم دهر سهیل^(۱)
 کو مهولا ببینی تو دهر خهلوتهتی
 کههرم که بنه بهرتهر (أز) سدره پا
 ب تنها ژ جبریل و کهرروویبیان
 بمهش دا ل ته چهند سهیران بکم
 فوروغتی تهجهللی ب سووزهد پهرم
 نکارم کو طهیران بکم یهک قهدهم
 بسوزت بمینم فهقییر و ذلیل
 کههرم که بمهش حهضرتتی بی نیاز
 سوار به ههپره تو ب فهخر و ب ناز
 نهمانهت فهرامووش نهکی نوممهتی
 که نهی جبرهئیللا بیتره عهیان
 عهرض کم ل بهر حهضرتتی (لا ینام)
 ل نک حهضرتتی حق بکم نهز روان
 کو دا عهرض کم نهز د حهضرت درپژ
 رجا من نهقه ژ حهییی پهروردگار
 درپژ کم پهپری خوه ل دووزهخ تهمام

ژ هجرانی ذاتی ته قهلبم کهیبب
 رهجایی دکم ههر زهمان ههر زهمان
 وهلی نینه روخصت ژ بو جبرهئیل
 سهلامت ژ بو ته ههپره حهضرتتی
 ژ بو من ره نینه ب جوز سدره جا
 کههرم که ههپره حهضرتتی کبریا
 نهما طاقهتم زیده طهیران بکم
 نهگهر یهک سهری موو بلندتهر پهرم
 ژ تهشوبشی بالی خوه نهی موحتهشهم
 مهبادا تهجهللی پهپری جبرهئیل
 سهلامت ژ بو ته نهیا سهرفراز
 ل سهر شهپهپری میکهئیلی دهلال
 وهلیکن دهما تو بچی حهضرتتی
 ژ بو جبرهئیل گوت شاهی جههان
 ههچی دهر دلی ته ههبیتن کهلام
 ههچی حاجهتی ته ههبت بی گومان
 چقاس حاجهتی ته ههبیتن بیتر
 وها گوت جبریلی کای شههربار
 کو روخصت بدت نهو د پژی قیام

(۱) چو ربوايه تین دورست ب بهر چافین مه نهکهفتینه کو جبریلی پیغه مبهر -سلاٹ لی بن- ب ریتفه هیلا بت،
 و تسلیمی میکائیلی کرت، و وی پشتی هنگی نهو تسلیمی سرافیلی کرت.. و د حه دیسین دورست دا
 هاتیبه کو پیغه مبهری -سلاٹ لی بن- ل شهفا معراجی دو جاران جبریل ل سهر رهنگی وی یی دورست
 دیتیبه، وهکی د قورئانی دا هاتی: ﴿وَلَقَدْ رَاٰ نَزْلَةَ الْغُرٰی ۱۲﴾ عِنْدَیْبَدْرِءَ النَّعْمٰنِ ﴿۱۳﴾ (النجم: ۱۳-۱۴) و موسلم
 (۲۸۷) حه دیسهکن د فی دهر بارهین دا ژ عایشای قه دگو هیزت.

ل سهر دووزهخي دا نهکن دههشته تي
 حفظ بن ژ نيران و پيتا جه حيم
 ژ وي هضره تي بي نياري صمه د
 وه داع کر ژ جبريل (عليه السلام)
 ب زلزله که تن ئاسمان و زه مين
 گرینکر ب وي ره نه بات و که فر
 ل سهر سدره هيتلا نهخي جبرئيل
 هه تا چوون گهان چهند نقاب و حجاب
 نهوان په ردهيان جومله ههفتي هزار
 ب ته حقيقي پانسه د سهنه بي گومان^(۱)
 ل بهر وان صوفو و في مه لک بي حساب
 عبادت دکن (آز) قوعوود و قيام
 ب ته هليل و ته سبيح و له فظي غه ريب
 ژ پيش و په سي وان حجابان هه مه
 ل وان زنده بوو که يف و فهرح و سورور
 ب ده ست و پيبي موصطه فا بي شومار
 ب جان و ب دل جومله شان کر قه بوول
 حجابي مه گوتن هه مي ساده نور
 ب ههفتي هزار په رده سي دي گها
 نهوان په ردهيان تیک حجابي ضييا
 ب هژماری پانسه د سهنه با حساب

په ري خوه دريژ کم ژ بو نوممه تي
 بيورن ل سهر ناري جه هه نم سه ليم
 ژ قي پيشه حاجت نه هن من نه به د
 (نعم) گوت پيشه مبه ري نيک نام
 ده ما خوه ست خاطر ژ (روح الامين)
 ژ بهر گريه سي جبرئيلي کو کر
 کو په رواز دا شه په ري ميکه ئيل
 وها ره نگه ميکالي بر بي حساب
 وه سي زانييه من ژ راوي شومار
 بزبان غلطي هه ريه ک حجابا ژ وان
 قه بيورن ژ وان جومله په رده و حجاب
 هه مي غه رقي نه نوازي مه ولا ته مام
 ل ته صوير و هه يئات و شه کلي عه جيب
 موه لل موسه ببح موقه ددس هه مه
 هه مي جمع بوون سهر حه بيبي ب نور
 هه مووچکان زياره ت کرن شه ربار
 مونه ووه هه مي بوون ب نوورا ره سوول
 وها گوتيه شاهي (صدر الصدور)
 ژ وان زي کو بو ري شه هي نه بيا
 وها گوتي شاهن شه هي نه صفييا
 بزانه غه ليظي ل هه ريه ک حجاب

(۱) نهف مه سه له شاعري ژ معراجا (ئين عه بياسي) وه رگرتينه، و بهري نوکه مه گوتيه کو قي معراجي چو
 په يوه ندي ب ئين عه بياسي قه نينه، و بارا پتر ژ باه تين وي د بي بناخه نه.

د وان په رده يان صه ففې قودد ووسيان
 ب غه ير (از) خودا كهس نزان ت صوفوف
 موسه ببح ب ئه لفاظها پرهنگ پرهنگ
 ل ئه شكال و ته صويري پر موخته لف
 گه لك عززه ت و ئحترامي مه زن
 ب قى طهرزي پهرده و حجاب و مه لك
 هه تا چوون گهان خه زنه يا ميكه ئيل
 تږي زيپك و كسوه ت و رزقي خه لق
 ژ وئ پيښه ميكالي پهر داوه شان د
 نه ما رو خصه ته ش كو فه راته ر بچت
 ژ دل ميكه ئيلي كشا چهن د ټاه
 كو طاقه ت نه ما شه پهرې ميكه ئيل
 سرافيلي ئه حمه د ب په رواز بر
 گه شتن صوفوفې مه لك بي حساب
 هه مي ده ست و پي پادشه ه بووسه دان
 موفه رره ح ب شاهنشه هي ئه نبيا
 ژ بي حه د صه لات و ژ بي حه د سه لام
 ئيلاهي قه وي رووسياهم حه زين
 فه قيرم گونه هكار و ژار و نه چار
 هلاك بووم ژ ده ستې گونا هي د خوه
 ئيلاهي تو رووحي نه كي شه رمسار

عه ده د ناكتن نه وعي ئنسان و جن
 نه ميئات و ئه لفن نه ئه لف و ئولوف
 ب هه بيه ت ژ وان تي گه لك صه وت و ده نگ
 ژ ئه جزائي شه ت تا بوين موئته لف
 تورايي نه عالش تجاره ت برن
 شه شتن ژ پاشقه حه ببي گه لك
 تږي بهرف و باران د ناڅا سه بيل
 هه زار جار ل دونيا زياده ب خه لق
 د شه پهر ده نيروي طهيران نه ماند
 مه بادا پهره ش جومله سووزهنده بت
 كو مام نه ز ژ هه مصوجه تي پادشاه
 حه ببيي خودا دايه ده ست ئسره فيل
 ل سهر شه پهرې خوه ب نه فراز بر
 ژ نوور و ضيا سه د هه زاران حجاب
 مه حه بيه ت كه ته قه لبي وان جومله گان
 هه مي خاك روو ب نه عالي پيا
 كرن هه ديه بو شاهي عالي مه قام
 بده خاطرې قى ره سولې ئه مين
 مه نه سپيري نه فسا مه يا حوكم دار
 ل بهر بابي رحمه ت بكم ټاهي خوه
 كه ر و لال و گيږه تو نينه مه دار

بند هادی و ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بکرسی^(۱)

(شَنیدم از آن راوی تیز هوش)^(۲) ب طهیران سرافیل چوو هن ب هن ژ راوی مه سهحکر ب نهقلا روات ئەگەر فهرض بت بیته کورسی ههمین لهباله ب ژ کهررووبی و قودسییان حهیبی ل سهر کورسییی ساده نوور ل ناڤ سهفقی کهررووبیان بوو حهشر د ناڤ وان ده بوو غولغول و شاهنات ههمی چوونه پیشبهر شههنشهه مهلهک ب تهشیهی مهرکهز ل ناڤ وان نشهست ب تهشیهی هاله ل دؤرا قهمهه تهمامی مهلهک موستهمع بوون قوعوود دکن ئستماعا کهلامی رهسوول

ههمی لهفظی شیرینی زیبا ب گووش ههتا چوون گهان کورسییی پر مهزن^(۳) دگهل (سدره المنتهی) کائنات وهکی یهک چیاپی ل دؤری زهمین ههمی (آیه الكرسی) یه ذکرئی وان قهدهم چون نها بوویهکهیف و سوروور ههموچکان جهناحّ خوه کر مونتهشر ل سهر رووحی ئەحمده ههزاران سهلات ب نکرام و تهعظیمی سولطان گهلهک فرشتان ب دؤر وی قه گهردهش قهبهست قهوهسطان مهلائک ل (خیر البشر) وهکی گووسفهندی ل شهط کن ووروود حهیبی کر ناغاز لهفظی قهبول

(۱) ئەڤ بنده د دهر حهقا چوونا پیغهمهیری خودی دایه -سلاف لی بن- بو کورسییی.

(۲) یهعنی: من ژ وی راوییی بیرتیز گوھ لی بوو.

(۳) کورسی جهی پبیانه، و ل دؤر مهزنییا کورسییا خودایی پاک و بلند بهسه بیتین: د ئایهتا کورسییی دا کو ئایهتا (۲۵۵) تیه ژ سوورهتا (البقرة) هاتییه: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ یهعنی: کورسییا وی عهسمان وعهرد قهگرتینه، و چو ربوایهتین دوست یین معراجی کو بهحسی کورسییی تیدا هات بت، ب بهرچاقین مه نهکهفتینه.

ل وان (آية الكرسي) تهفسير کر^(۱)
 دهما خه تم کر گوتنی پر فه صیح
 ب زه مزه م که تن نهف فرشته هه مه
 ژ بهر دهنگی تهسبیح و ذکرئ حه کیم
 ته جه للی ژ ذاتئ خودایی عه زیز
 مه لهک جومله (الله اکبر) که لام
 قه ده م بووسه دان شاهئ به طحا زه مین
 ژ ناف وان هه لهستا حه بیبی که ریم
 تهئه سسوف کرن جومله که رووبییا
 خودایا ب حه ققی ره سولئ خوه کی
 عه فوو که گونا هئ منئ بی قیاس
 ئیلاهی تو رووحی نه کی شه رمسار

دلئ وان ب نوطقاخوه ته عمیر کر
 ئه وی پادشاهی عه زیزی مه لیح
 د ئه طرفئ کورسی ده بوو ده مده مه
 ته زه لزول که ته کورسییی پر عه ظیم
 په یاهه ی ره وان بوون د کورسی ته میز
 عه جه ب غولغوله شو بهی رۆژئ قیام
 موضه ممه ر ب خاکئ نه عالیه ش جه مین
 ژ بو عه زمئ دیدارئ عه رشئ عه ظیم
 ل سه ر هجرئ شاهنشاهی ئه نبییا
 تو رووحی د مه حشه ر ده شه رمی نه کی
 ژ نارئ جه هه ننه م بکه من خه لاص
 که ر و لال و گیزه تو نینه مه دار

(۱) ده مئ پیغه مبه ر - سلا ف لی بن - چوویه معراجئ هیشتا (آية الكرسي) بووی نه هاتبوو خوارئ؛ چونکی
 گومان تیدا نینه کو ئه بهری مشه ختیبونئ چو بوو معراجئ، و (آية الكرسي) ئهوا د سووره تا (البقرة)
 دا هه ی، ب تتفاقا زانایین تهفسیرئ، پشتی مشه ختیبونئ ل مه دینئ هاتبوو خوارئ، وهکی زانایئ ناقدار
 ئین که شیر د تهفسیرا خو دا قه دگپرت، مه عنا: ده مئ پیغه مبه ر - سلا ف لی بن - چوویه معراجئ هه ر نه دزانی
 (آية الكرسي) چیه، قیجا چاوا وی ئه بو که رووبییا تهفسیر کر!؟

بند ثانی و ثلاثون

در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بعرضی عظیم^(۱)

بده ساقییا باده دهر جامی جهم
که دهر داره ئەف قهلبی ژاری حەزین
ژ خومخانهئی بینه چەند جامی مهی
ژ هجرانی دلبر نه ما من مه فەر
کو ئەز بیمه مهیخانهئی ناڤ موغان
ژ پیروی موغان روخصه ته ساقییا
حەیا من نه مایه ژ عشقا حەیب
ئەگەر من مهنع کی ژ شوریا مودام
ده ما بیته جووش ناگری فورقه تی
موحه ققهق زه مین و سه ما حەرق کت
بده چەند رطلی گران ئەلئەمان
موبادا ئەقی ناری قهلبی شهوات
له هه بساز بوویه حەرارهت د دل
دهوا نینه غهیری کوئوسی شهرا ب
گه لهک ساله دوورم ژ یاری مونی
ته سه للی بده (از) غه بووق و سه بووق
غه ربقم د دهریایی فان ده معی نال

ل سهر من به رهف بوونه ئەنواعی غەم
بده بادهئی صافی پاکی شیرین
ل من قی دلی مورده که تازه حەی
کو (الا) د مهیخانهئی کم مه قەر
په یاپه ی بده رطلهای گران
له باله ب که ساغر نه ما من حەیا
شهرا به شهرا به ل دهر دم طهیب
ل من رادبت رژی حەشر و قیام
ئەگەر نه صوراحی سوکوونی ده تی
د ئاتەش ده عالم هه می غه رق کت
ژ ئاتەش خه لاص که زه مین ئاسمان
سه راسهر بسووزینتن کائنات
د ناڤ دل قه بوویه هه زار جهرحی کول
ب غهیر (از) موی ناکوژت ئلتهاب
دبارینمەز ئەشکی ئالی غه زیر
وه گەر نه ئەلهم بوونه طوفانی نوح
حه ربقم ژ هجرانی یاری شه پال

(۱) ئەف بهنده د دهر حەقا چوونا پیغه مبهری خودی دایه - سلاڤ لی بن - بو عهرشی مهزن.

ڪو پي ٺهڙ خه لاص بم ٿي به حري ڪوور
 بڪه ٿا ته شي دل هنڪ مونطه في
 د دل ده ٺهوه هر مه روح و رهوان
 نه هن دلشه واتئ فهقيران ٺه مان
 ڪو من ٿي حساب ڪت ٿ صه ففئ غولام
 موجزاتي من كافييه جامئ مل
 بڪم خدمه تي پيرئ عالي جهناب
 ده فع ڪم ب شوربا مودامي ٺه لم
 نڪارم نه ظم ڪم ڪه لامئ ده قيق
 ڪو رابت ٿ بهر من حجاب و نقاب
 ب حال ٺهڙ ته ماشا بڪم دل بهرئ
 بينم ب حال يارئ حووري غولام
 ب ڪه شف ٺهڙ بينم ڪه بيبا ڪو يار
 شيرين به ده مانم ب ٿي شه ربه تي
 حرام ڪم ل سهر خوه هنڪ خورد و خوه
 هه چي ديتييه سهروهري ٺه صفا
 د عه صرا خوه ده بم چ زيبا خه لف
 نه هيلم ٿ بوان تو عزز و فخر
 ڪه لامئ ڪو بيزم ٿ عشق هه مي
 د دل ده مه په خنه هه نه بي شومار
 ب ديتا مه ٺهو دل بهرئ ساده نوور
 ب ههر بهيته ڪي شوبه دورري نه فبس
 دو مووعان دبارينم ٺهڙ هه رده ما

بده ساغره ڪ وهڪ سه فينه ب نوور
 بده باده ئي تابناڪي صه في
 بده باده ئي وهڪ عه قيقئ رهوان
 بزان ساقيا غهيري پيرئ موغان
 يه قين ده خلي پيرئ موغانم ته مام
 ڪو خدمه ت بڪم ٺهڙ ب جان و ب دل
 چڪو من نه هن زهر بدم بو شهاب
 ڪو دهر سايه ئي حه ضره ته ش ده م ب ده م
 ڪو سه رخوه ش نه بم ٺهڙ ب جامئ ره حيق
 مه سه رگه رم ڪه ساقيا (آز) شهاب
 دلئ من مونه ووهر به (آز) ساغره ئي
 ل من ڪه شف بت سرري عالم ته مام
 ته ماشا بڪم قامه تي نازدار
 ڪو ٺه فغان بدن من هنڪ موهله تي
 بدم ده ستي خوه خامه ئي تيزره و
 بهيان ڪم د موسوه دده ئي رووسيا
 ٿ بو شاعر وعاشقاني سه لف
 حه سه د ڪن ٿ من شاعري ٺهڙ عه صر
 ب شوبه ي عه لم رابه ناڻ عالمي
 ل من پر گران بوويه هجرانگار
 ب چاقان ٺه گهر جاره ڪي دوور دوور
 مه بينانه نه ظمي ڪه لامئ سه لبس
 وه ليڪن ٿ فورقه ت مه طاقه ت نه ما

نهظم کم ههچي شاهي هه نهه طه بهق
 د دل ده هه نه من كه لامى دهلال
 نه گه نهقص بيتن كه لامى فهقير
 چكو پر برينداري هجرانم نهز
 كو (الا) ل من فكره ياري شه پال
 بزانه ل دونيا و عوقبا چونين
 نه علم و عه مهل من نه سيم و نه زهر
 نهزم كيما گه ب صونعت كوبار
 مه دل بو تهيه سينهيه كووره نار
 مه نه ففاخ داني د ناڅ كووره ئي
 د ناڅ كووره ئي بوو ته قزميش بوو
 سهراپا وهكي جه ميره كه نارې گهش
 د قى حاله تي من قه لهم گرتنه دهست
 ل سهر من قه بوو په رده هايي عه جه ب
 تو سهح كه ژ من نهى هه قالي حوضوور
 وها گوتنه من راويي سوږ شيرين
 ل سهر شه هپه رې ئسره فيل بوو سوار
 د كورسي ده بوو عه يني شين و گرين
 جه ميعي فرشتاني كورسي هه مه
 سرافيل چوو نهو ب طهيران گه لهك
 بشارهت گها سه طحي عه رشي عه ظيم
 ل عه رشي خودا نوور قات ب قات
 ب (بسم الله) سولطاني عالي مه مقام

ب چاڅي خوه ديتي ل سهر عه رشي حهق
 وه ليكن ژ هجرې زه باني مه لال
 ل سهر من مه به نهى فلان حه رفگير
 ژ دونيا و عوقبا قه نازانم نهز
 ژ طاقت براندم حه بيبا دهلال
 ل من فهخره عشقا حه بيبا شيرين
 تني عشقه فهخره مني بي مه فهر
 مه ئكسيري نه عظم ديبه عشقي يار
 ل قى ناري نه ففاخه ئاهين و زار
 شه ارهت ددت زيده (از) كووره ئي
 ژ بهر حهرري وي جان چو روو تميش بوو
 دل و سينه و جان هه يوولا و لهش
 ژ چاهي زنه خدان مه يهك ره شفه خودهست
 د دل پر بوو كهيف و سووور و طه ره ب
 بيترم ژ بو ته چ تشتي د هوور
 ژ كورسي كو رابوو حه بيبې نه مين
 ب پهرواز چوو ئسره فيلي كوبار
 ژ ناڅ وان ب رې كهت ره سولې نه مين
 د ناڅ وان ده بوو شين و بوو زه مه زه مه
 ل ناڅ راهي ديتن حجاب و مه لهك
 كو ته شريف كر شاهي بهيت و حه ظيم
 كو تيتن حه بيبې (كريم الصفات)
 ل عه رشي مه زن دا قه دهه (و السلام)

ڙهه رشي خودا نينه مهستر تو تشت
 نه سهر لي خويابه نه بن نهی عهزیز
 ب جوز خالق حه ققي پهروهردگار
 د تهوصيفي عه رشي عه ظيمي ئيلاھ
 ل وی عه رشي پاکيزه ئي نه طله سي
 وه لي هه وه کی من ڙ راوی خه بهر
 بيترم ل عه رشي هنک وه صفه تي
 بزان نهی عه زيزم ب وه صف و شومار
 ڙ يهک پايه تا ئان دگه ر پايه ئي
 ڙ يهک قائمه تا دگه ر قائمه
 وه لي دهر روايهت هه يه تختلاف
 کو (ما بين) ی دو پايه عه رشي عولا
 د بهيني دو پايه هه يه دهر شومار
 هه می بهلده ئي پر ڙ قهصر و قوصور
 ڙ صفه قني مه لائک تڙي له ب ب له ب
 ب ته سبيح و ذکر ئي خودائي گه له ک
 ب زاری ل بهر بابي مهولا مودام
 هه چي بيته جومعه جه ماعهت گه له ک
 د ناڅ صفه قني قوددووسييان شهه ريار
 (عظيم الشكل) بوو ب هه يهت که بير
 نه بوون نه جنحه نه مه له ک هيج هيج
 ده ما نهو گه نه زدي سولطان مه له ک
 ته ده لولول ظوهوور کر د خاكي قه ده م

عه جايب مهزن عه رشي زيبا سرشت
 ڙ عه رشي بزورگتر نه هن هيج چيز
 نزانن ل عه رشي حساب و شومار
 ڙ بو عقل و فکر و خرده نينه راه
 بزورگي نه دانستيه قه ط که سي
 بهيستي ب ئسناد و نه قل و نه شهر
 کو مه حرروم نه مينم ڙ قني دهوله تي
 ل عه رشي مهزن پايه شهش سه ده هزار
 ڙ سالي عه ديده هه يه مایه ئي
 بزان سه ده هزار ساله نهو دائمه
 ڙ به عضی رواتان هه يه بي گوزاف
 شوماري نزانن تو خه لقي خودا
 ڙ ياقوت و دور بهلده دو سه ده هزار
 مووه ششع موزه يه ب نه نوعي نور
 هه می هه يهت وشکل و صوردهت عه جه ب
 دکن زه مزه مه جومله ئي نهو مه له ک
 صوفووفي فرشتان دکيشن قيام
 دوعايي ب غوفران دکن نهو مه له ک
 ب چاڅ کهت يه کی قودسيبي نوردار
 وه لي مایه بي په ر ذليل و فه قير
 د ناڅ قودسيان مایه دل پيچ پيچ
 ب زاری که ته خا کپا يه ش گه له ک
 که نهی شاهي (الولاک) ئي بهيت و حه رده م

شہفاعت کہ بۆ من کہسی پپر وہبال
 خودایی کہریمی عہزیزی قہدیبر
 کو طہیران بکم ناٹ سوروش و مہلہک
 ژ صنفی فرشتانم ئەز ئەی رہسوول
 ژ ئەجسامی عولوی لەطیفم ئەمان
 لوطوف کت ل من خالقئ (لا یزال)
 ژ قودسی سوئال کر شہئی ئومہتی
 (در اینجا) چرا بی پەری ئەی مہلہک
 بیئژہ چرا نینہ تہ پەپر و بال
 جہواب دا فرشتہ ژ بۆ شہہریار
 کہ ئەی پادشاہی خەواص و عہوام
 ژ مہولا رجا کر مہ با خەوف و بیم
 کو روخصت بدت خالقئ (لا ینام)
 خودا گۆتہ من تو نکاری یەقین
 مہ دیسان رجا کر ژ پەروہردگار
 دو شہش سہد ہزار پەپرئ من بوو تہمام
 ب جہولان و طہیران کہتم بی حساب
 ہہتا خەتم بوو سالی پەنجہ ہزار
 مہ پرسی ژ وی خالقئ بی نیاز
 د پەردہ مہ یارایی جہولان نہما
 خطاب نامہد (آز) حہزرتی کردگار
 ب طہیران بچی ہندہ سالی دیگر
 نکاری بیینی ژ عہرشئ مہزن

کو مہولا کہرم کت ل من پەپر و بال
 بروویانہ (آز) نہو جہناحتی فہقیبر
 تہماشاکم چہندہ چہرخ و فہلہک
 ژ بی پەپر و بالی فہقیبرم مہلوول
 دبت کو ب ئحسانئ شاہئ زہمان
 ژ نووٹہ بدت من ہنک پەپر و بال
 چ حالہ تہمام بیئژہ من قصصہتی
 مہ بی پەر نہدینہ مہلہک دہر فہلہک
 شہفاعت ژ بۆ خوە بگیئہ حہلال
 ل پیغہمبہرئ حہققئ پەروہردگار
 جہناحتی مہ شہش سہد ہزار بوو تہمام
 تہماشاکم جوملہ عہرشئ عہظیم
 مورورئ بکم ئەز د عہرشئ تہمام
 ل عہرشئ تہماشاکمی (این چنین)
 جہناحان بدہ من توشہش سہد ہزار
 ژ ناٹ صہفئ جوملہ مہلہک بووم قیام
 ل دۆر عہرشئ صاحب نقاب و حجاب
 تہماشاکم ل دۆر عہرشئ پەروہردگار
 کہ ئەی عالمئ ناشکارا و راز
 ژ عہرشئ چ من قہطعہ کریہ خودا
 ئەگەر پەپر بدم تہ دو شہش سہد ہزار
 ژ پایہ ہہتا پایہ ئەی موعتہبہر
 نہ راہہ ژ بۆ قودسی و ئنس و جن

ژ پاش ئەف خطابا شههیی (لا ینام)
 (کنون خاک می بوسمت در قدم)
 کهرهم کت خودا پهپر و بالی فهقیر
 یهکی سهجده بر شاهیی بهطحا زهمین
 کویا ره ب رجایی دکم ئەز گهلهک
 خودا گۆتی: کای سهروهیی خاص و عام
 ژ نوو ئەز بدم بال و پهپرەش کویار
 موبارهک سههیی خووه هلانی رهسوول
 ئەمر کر ژ بو ئەو مهلهک دهر زهمان
 وهلی لازمه دههه سهلات و سهلام
 مهلهک ئەو زهمان دههه سهلاتی مهزن
 د ئەو دهم پهپری وی هشین کر خودا
 بشارهت گها ناڤ مهلائک ههمه
 که (آز) یومنی شاهیی زهمین و فهلهک
 ئەیا رووچییی پر گوناهیی فهقیر
 ل ئەرض و ل ئەسمان ب یومنا رهسوول
 مهترسه ژ هنده گوناهیی مهزن
 بکیشه ژ ناڤ هندی دل چهند تاه
 بییژه مه تهوبه ئیلاهی تهمام
 کومهولا نهدت ته جهزا و جهفا
 ب یومنا سهلاتان خودا دا مهلهک
 ل رووچی موحه ممهده هزاران هزار

ژ من تیک ستهندن پهپری من تهمام
 که (آز) یومنی سولطانی عالی عهلهم
 د ناڤ قودسیان ئەز نهمینم چهقیر
 ژ مهولا رجا کرب زار و ئەنین
 کودیسان بدی بال و پهپری مهلهک
 ل ته ئەو بدت دههه سهلات و سهلام
 وهکی شهکلجی وی دیسه شەش سهد ههزار
 موفه ررح کو بوو دهعهوتا وی قهبول
 دوعا من قهبول بوو د چهضرت چونان
 بییژی ل سهه شاهیی عالی مهقام
 قهخوهندن ل سولطانی ئنسان و جن
 ژ یومنا سهلاتان ل شاهیی هودا
 د ناڤ وان ده بوو شاهیی و دهمدمه
 قهبوو بابی رحمهت ل جنسی مهلهک^(۱)
 بنیره ل قهدری رهسوولی کهبیر
 دبت تهوبهیا جومله جنسان قهبول
 ئەیا بهد عههل پیستری ئنس و جن
 ل بابی خودایی غهفووری ئیلاه
 ل دهرگاهی ته خالقی (لا ینام)
 د رۆژی ههشر ته بدت موصطهفا
 ئەوان هنده ئەجنحه و پهپر گهلهک
 بده تو سهلات و سهلامی کویار

(۱) چو ربوایه تین دورست د دهر حهقا سهرهاتییا فی ملیاکهتی دا ب بهر چافیتین مه نهکهفتینه.

دبيتن خودا ته د رږږي قيام
 بده ساقبيان ئابې ئاتهش نشان
 څه گيرم ل سهر قصصه تي خامه ئي
 ز پهس ئو بشارهت كو كهت ناف مهلهك
 فرشتاني عهرشي ههمي صف ب صف
 ب كهرووبيان جومله كهت صهوت و دنگ
 هه موچكان صهلات و سهلام بي قياس
 كو سولطان ل عهرشان عهلهم بهر فراشت
 هه نووز فكر كر شاهي عالي عهلهم
 ئه ده ب كر حهيبسي ل عهرشي خودا
 ندا هات (از) حهضره تي بي نياز
 ژ پايي مهكه نه علي خوه تو جو دا
 ب نه علان كه ره م كه ل عهرشي مه زن
 تو نه علان مه گيره جو دا ئه ي حه ليم
 ژ ميژ عهرشي مو شتاقه ئه ي مو حته ره م
 بلا عهرشي من نه عمل بووسي ته بت
 خه ر امان ب نه علي به سهر عهرشي پاك
 ندا چونكه هاته ره سوولي خودا
 ب نه علان څه مه شيا ل سهر عهرشي حهق
 گه لهك فه خر كر عهرشي ژيري نه عال
 ل عهرشي خودا زنده ته شير بوو

بدت خاطرې شان صهلات و سهلام
 كو سه رخوهش بيم ئه ز د وهقت و زه مان
 كو نشا بكم مه قصه دا نامه ئي
 سو رووشان ب ئه حمه د موفه رره ح گه لهك
 زيارهت كر ن شاهي صاحب شه ر هف
 لساني مو خالف لو غهت په ننگ په ننگ
 څه خوه ندن ل سهر شاهي نوورين لباس
 (شنيدم كه نعلين در پاي داشت)
 كو نه علي موبارهك هه يه دهر قه ده م
 ني هت كر كو نه علان دهر بنت ژ پا
 كه ئه ي فه خري عالم شه هي سهر فراز
 ب نه علان كه ره م كه ل عهرشي خودا
 موشه رره ف ب نه علهت بت عهرشي من
 ب نه علي موشه رره ف كه عهرشي عه ظيم
 ته به رروك بت ئو ب خاكي قه ده م
 موشه رره ف ب خاكي نه عالي ته بت
 كو عهرشم ب نه علهت بت عطرناك
 نه گيرا ژ پا نه علي نازك جو دا
 شه هن شاهي نه رضان و هه فته م طه بهق
 ب خاكي قه ده م عهرشي نازي ده لال
 ژ نه نواري نه عله يني ته نوير بوو^(۱)

(۱) چو ربوايه تين درست ب بهر چاځين مه نه كه فتي نه كو پيغه مبه ر - سلاڅ لي بن - ب نه عال څه چوويه سهر عهرشي .

ببین نهی برادر تو فهضلا حهیبب
 کو فهضلا رهسولئی خودا گووش کی
 چو (موسی بن عمران) سوی طووری چوو
 ب نهعلئی خوه فه چوو سوی کووهئی طوور
 ندا هات (أز) حهضرهتئی ذاتئی رهب
 نهعالئی خوه دهینه ل وادی یهمین
 کو پایئ ته (أز) طوورئ سهینایئ پاک
 موبارهک موشه ررهف بیستن قهدهم
 بزانه کهلیم نهعلئی خوه (این چین)
 ب خواسی مهشی طوورئ سهینا کهلیم
 نکاری ب نهعلان بچت نهو نهبهد
 وهلیکن نههتلا کو سولطانی دین
 کو دا عهرشی رهمان تدارهک بیت
 بنیرن ل فهضلا رهسولئی نهمین
 چرا نهم دترسن ژ مهوجا گوناھ
 ب فی روتبهء و جاهئ پر ئحتشام
 گها مهرتهب و پر مهقامئ بلهند
 شهفاعهت ژ بو ئوممهتئ پر گوناھ
 خودا نهومهن کر ل سهر کائنات
 مه دهستئ خوه دا دامهئی موصطهفا

بهیانکم ژ بو ته کهلامهک عهجیب
 ههمی فکری عالهم فهراموش کی
 ب قهصدا قهبهس لهمعئهئ نورئ چوو
 بکت ئصطلا نهو ژ تیرپترئ نور
 که (موسی بن عمران) نهدهب که نهدهب
 قهدهم خواس وهره طوورئ سهینا ببین
 موشه ررهف بیستن ل سهر روویئ خاک
 ل سهر طوورئ سهینایئ من (لا جرم)
 ژ لنگئ خوه دانئ ل وادی یهمین
 ب نهمرئ خودایئ عهزیزئ کهریم
 نهدا روخصهتئ وی خودایئ صهمهده
 ل عهرشان جودا کت نهعالئ شیرین
 ب نهعلئی رهسولئی موبارهک بیت
 که موسا چونان بوود و سولطان چونین
 شهفیعئ مهیه نهف حهیببی ئیلاھ
 چو^(۱) پوشتا مهیه شاهئ عالی مهقام
 ژ وی ژیر ده ما نهنیبا چهند چهند
 ل وی قهصد بوو چوو د معراجئ راه^(۲)
 ل سهر رووحئ وی سهد ههزاران صلوات
 شهفاعهت بکت نهو د رۆژا جهزا

(۱) دانهیا (قوئی) دا: کو.

(۲) چوننا پیغه مبهری -سلاش لی بن- بو معراجئ ل سهر داخوازا وی نهبوو هتا وی نارمانجهک ژئ ههبت، بهلکی نهو قهنجیبهک بوو خودئ د گهل وی کری.

گهلهک فهخردارم ب ذاتی مهزن
 شفاعت بکت رووحيی دل ب دهرد
 ژ بو (شمس الدين) نهو د رۆژي قيام
 چرا (عبد الرحمن) دترسی چونان
 خودا ته د نهو رۆژي هشر و قيام
 خودايا عهمل من نههن هيچ هيچ
 مه تهحقيق زانی ژ راوی کهلام
 کو شاهی جهان پادشاهی قهوی
 تهماشا دهما کر ل نهکائی عهرش
 چ قهنديلهکی پهنگدار و ب نور
 موعهلهق ب يهک سلسلی نووردار
 ژ نهواری قهندیلی پاکي تهميز
 سوئال کر موحه ممه د ژ وی نسره فيل
 چ قهنديله نهف جامی نورين عهيان
 چرا هنده پر نووره نهف جامی پاک
 جهواب دا که نهی پادشاهی روسول
 جه و مهسکه نی نوورئ ته نهی عهزیز
 بهری خهلقه تا عالمی پر سنين
 ب تهسبیحی مهولا دکر نشتغال
 ژ تهئیری وی ههمنشینی کهريم

نهوی پادشاهی ههمی نسن و جن
 نهفی پر گونهکاری روخ زهرد زهرد
 شفاعت بکت نهحمه دی نیک نام
 تویی نوممه تا فهخری ههردو جهان
 ببهخشت شهفيعی رهسولئ نه نام
 موعهذذب نهکی من د رۆژي بهسیج
 نهقان لهفظ و ناشار ونهقلئ تهمام
 ل سهر سهطحي عهرشی کو بوو موستهوی
 ب چاقدیت قهنديلهکی نوورئ گهش
 گهلهک بهرقئ نورين دبن ژئ ظوهوور
 مووه ششع موزه ييهن مونهووه ر کوپار
 سهراسر مونهووه ر وی^(۱) عهرشی عهزیز
 که نهی یاری راهم د عهرشی جهليل
 موعهلهق ب زنجیری نورين چونان
 کو ژئ عهرش بوو رهوشه ن و تابناک؟
 بزانه نهفی جامی نورين چو گول
 ب تهحقيقی نهف جامی پاکي تهميز
 د قهندیلی ده نوورئ شاهی نهمین
 موقیم ژئ دبوو بهرقئ نور نشتغال
 هه مان نووردار بوويه جامی عهظیم^(۲)

(۱) د دانهيا (فهمی) دا: ژ وی.

(۲) چو راستی فی مهسلی ههمی نیه، و بهری نوکه ژی مه ئیشارهت دابه کو (نورا پیغه مبهری) -سلاف لی بن- بهری مهخلووقاتان چی نهبوويه، و چو هه دیسین دورست د فی دهربارهیی دا نینن، و ئیکه مین جار نهف گۆتنه ژ شیعان پهیدا بوويه، و صوفییان ژ وان وهرگرتیه!!

ژ به عضی رواتان مهزانی خهبر
 دهما مونفصل بت ژ جسمی عهزیز
 وهلی بهعضی کوبیاری صاحب هونه
 دبیزن: ب روح و جهسهده تهمام
 چکو ننتظاره ژ بو نوممهتی
 کو رابت ژ قهبری ههیبی کویار
 کو بگرت د ژیری لوائی مهزن
 ب ههقره بچن هضرهتی کردگار
 وهلی مهذهبهی رووویی موستههام
 چپا؟ چونکه پر سوء ذهنیم ذهمیم
 مهگهر پیشرهوی من فیهیری ههزین
 ژ راوی مهزانی ب نهقلا سوطوور
 ههمان شهمنی عالم ژ عهرشی موهاب
 وهلی عهرشی مهولا ژ قهندیلی جام
 ههمان جسمی قهندیلی پاکتی قهبول
 عهیان بوو کو سههچهشمئی نوورها
 دگهر کر تهماشال عهرشی موهیب
 ههچی لهون و رهنگی خودا چیکری
 مورهصهع ب نهواعی یاقوت و دور
 نهوی دیکتی صاحب نوقوشی دهلال
 موقیمه ل سهر یهک مناره بلهند
 ب خلقهت عهظیمه قهوی نهو خورووس

کو روووی نهوی نهحمهدی با خهبر
 دبت موستهقر نهو د جامی تهمیمز
 دنمونکری نهف خهبر سهرتهسهر
 موقیمه د قهبری رهسوولی نهنام^(۱)
 د قهبری موقیمه ههتا ساعهتی
 خهلاص کت گونههکاری نوممهت ژ نار
 ههمووچکان نهوی شاهی نسان و جن
 کو تیک ده شهفاعت بکت وان ژ نار
 نهقی قهلی ثانی بزانه تهمام
 نکارم بچم پیش خودایی کهریم
 موحهمهده بتن نهو رهسوولی نهمین
 (قمر می ستاند ز خورشید نوور)
 دکیشت ههمی بهرق و نهوار و تاب
 موزهیبهن ب نهواعی نووره تهمام
 مونهوور ژ نوورا موحهمهده رهسوول
 ب یهکسهر ژ نوورا روخی موصلهفا
 ب چاف دی خورووسهک مونهققهش عهیب
 ل سهر یهک پهیری وی موههیبیا کری
 موکهلهل ب جهوههر ب لوئسوئی پر
 مونهوور ب نوورا شههی (ذی الجلال)
 ل سهر عهشی مهولا نهوی بی گهزنده
 ژ وی تیتنه دهنگی نهذان شوپهی کووس

(۱) و یا درست کو دهلیل پشتنهفانییی بو دکهن ههر نهقهیه.

دهما ټو بخوونست ټهذانسې ل عهersh
 كو بيتن ژ وى سهوت و دهنگې مهزن
 دخوونن ټهوان جومله ټاذان تهمام
 وها گوت گوويهندهئې عهersh و فهersh
 مه سهحكر ژ راوى ب ټاشارې صاف
 خودا چوون ووجود كر ژ كهنزا عهدهم
 بسوزورگتر ژ خواه قهط نهدي هيچ چيز
 ب ټي عهظمې سوورهدت ب ټي ههبيتهئې
 دهما ټفتخار كر ب تهسوېرې خواه
 خودا خهلق كر مارهكي پر موهيب
 ټهټي ماري هنده ب حوكم و ټهشر
 سهري وى ب هژماري سهبعين ټهلف
 د ههريهك فهمي ټهلسنه شپست هزار
 ژ غهيري خودايې كو ټو خهلق كر
 خهلهك دا ل دور عهershې حق هفت جار
 ژ بو عهershې ره گو ب نوطق و بهيان
 كو عهershې خودا دي ل دور خواه ههلهك
 يهكي قهطره باران ز ټهبرې چهكيد
 گهلهك تهوبه كر عهershې زيبا نهاد
 گو: يا ره ب پهشيمانم (از) ټفتخار

دكت حوكمې سهوتې وى تا ژيري عهersh
 ههچي قسمې ديكا ل عهردان ههبن
 د وهتې سههرگاه و دهر صويح و شام
 خودا ناټي وى دانبييه ديكي عهersh^(۱)
 ټهوي ناټي نوكتهدان بي خلاف
 ټهوي عهershې زيبايې پر موختهشهم
 ب خواه ټفتخار كر وى عهershې عهزير
 ژ من نينه مهستر د خهلقبيتهئې
 عهجهب ما ژ ټهنوار و تهئيري خواه
 ل خهلقبيتهت و سوورهئې پر عهجب
 ووجود كر خودا ټو ژ يهك پاره زهر
 د ههريهك سهري چيكرن هنده دهټ
 ب ټان ټهلسنان ټيكدده تهسبيحدار
 كهسي غلظي ټو ماري تهعريف نهكر
 سهري وى ل سهر دووقې وى بوو قهرار
 وهكي لوقمهيهك ته بخم بن زهبان
 ژ وى فهخري خواه بوو پهشيمان گهلهك
 خهجل شود چو پهنهايې دهريا بهديد
 ل بهر دهرگههي وى خودايې عباد^(۲)
 ژ سووچې خواه من تهوبهيه سهده هزار

(۱) سهرهاتييا ټي ديكلي د وې معراجې دا هاتييه ټهوا ديټرني: معراجا ټبن عهباسي، و چو راستي بو وې مه
 د ربوايهټين درست دا نهديتينه.

(۲) چو ربوايهټين درست د دهر حقا ټي شههاري ژي دا مه نهديتينه.

موقررم ب حوكمى ته نهى (ذا الجلال)
ب قى قودرهتى پر نهيا كردگار
بده خاطرى وى رهسولى ب حهق
ئىلاهى تو رووحى نهكى شهرمسار

خودان قودرهتى بى شهريك و ههئال
عهفوو كه نهقى رووحىيى ذنبدار
كو بريه ژ جومله رهسولان سهبهق
كهپر و لال و گيژه تو نينه مهدار

بند ثالث و ثلاثون

در نشستن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر رفراف

تیزرو و تشریف بردن بجای که جانبود یعنی مقام لا مکان^(۱)

وهره ساقییا تازه کن عشره تی
ل سهر من گران بوونه دیسان ئەلهم
بده بادهئی تازهئی خوش گوار
وهره ساقییا دا ژ بو بادهئی
لهباله ب که وهقتی غه بووقی قهدهح
ژ من کم مه که شهریه تا بادهئی
مه سهججاده و خهرقه و طه یله سان
نه عهقل و خرده من نه مال و مهتاع
حهزینم ژ هجرانی یاری شهپال
بده کاسهئی پر شهرابی عهقیق
برپترم ژ حوکمی قهدهح چه ند که لام
بده ساقییا ئابی ئاتش خصال
لههه بسازه دهر دل ئەقی نارئی غهم
بده بادهئی غهم بیت موخته فی
وهره ساقییا راستی بی تابم ئەز

ب حوکمی مهیی زبده کن دهه شه تی
ب ئەقداحی مهی دهفغ که باری غهم
کو ئەحشائی من کهی بکت شوپهی نار
بدم ته ئەقی خهرقه و سه بجهئی
قهبن من ل دل دیسه بابی فهرح
نهشم حمل کم باری سهججادهئی
کرن رههئی باده د دهیری موغان
ل من فکره ئەف بادهئی پر شوغاع
شکسته دلی من نه قیل و نه قال
ب حوکمی مهیی بت زه بانم فه تیق
ب شوپهی عهلهم رابه ناڤ خاص و عام
فوتووح بت ل سهر دل مه بابی که مال
بکه مونطه فی تو ب یهک جامی جهم
هنک نارئی ههسرهت بیت مونطه فی^(۲)
قهوی غهمزده بی خور و خوابم ئەز

(۱) ئەف بهنده د دهر هقا روینشتنا پیغه مبرئ خودی دایه - سلاڤ لی بن - ل سهر رهرفه فی خوشبهز، و چوون و گهشتنا وی بو مهقامی (لا مکان).
(۲) ئەف مالکه د دانهیا (نامه دی) دا نینه.

ب دل نه ز ل عالم سياحت بکم
 دهر اغوش کم دل بهرئ پر شه پال
 خيال کم دهمهک يارئ عالی جه ناب
 ل بهر من قه بی په رده يا (لا مکان)
 هنک شعر و نه بیاتئ پاکئ شیرین
 کو ذوقا ته پر کم ژ شعر و که لام
 تو گوهد ده کو شعری عه جهب ساز کم
 نه گهر تو بدی من هنک جامئ پر
 خه فیف که هنک دهر دئ عشقی غه دار
 ژ من قه طع کر جومله نسمئ حه یات
 د جسمئ مه دیسان بکه نه فخی روح
 کو سه رگهرم بم نه ز ژ نحصانئ تو
 بر پترم دهمئ وی چو خونئ هه دهر
 هه چی من بهیستی بیترم (عه یان)
 له باله ب که جامئ شه رابئ ب نور
 نه فی جسمئ بی جان ب وی حه ی بکم
 ل به زمئ که لامئ بکم خدمه تی
 نه ظم کم ب نه لفاظئ شیرین کتاب
 هه چی بوویه نحصان ل ذاتئ حه ییب
 ب چاڅ کهت موجه ممد شه هی نسن و جن
 نه وی موصطه فایئ قه وی تختیار
 بیورن ژ قئ عه رشی پاکئ نیلاه
 که نه ی پادشاهی سه ریرئ وه فا

بده جامئ دا نستراحت بکم
 هه لا قه ط نه شم جار هکئ دهر خیال
 شیرین به دهانم ژ جامئ شه راب
 کو وندا بکم جومله فکری جهان
 بیترم ژ ناڅ هندي قه لبئ حه زین
 تو ذوقا مه پر که ب جاما مودام
 بده کاسه ئئ مه ی کو په رواز کم
 نه ظم کم که لامئ نه فیسی چو دور
 مه سه رخواش که نه ی ساقی بی به زمئ یار
 نه فی عشقی ناته ش مثالی شه وات
 بده ساقییا باده ئئ پر فوتو وچ
 حه یاته ک ل من به خش که نوو ب نوو
 بدم ده ستئ خوه خامه ئئ پر خه بهر
 موفه صصل بکم خه لوه تا (لا مکان)
 که رهم که وهره ساقییا بی فوتو وور
 بده من کو قه لبئ خوه پی که ی بکم
 دهانم شیرین به ب قئ شه ربه تی
 ب قووه ت بکیشم سه رئ خوه شه راب
 ژ راوی نه قل کم که لامئ عه جیب
 کو هنده ک عه جائب ل عه رشی مه زن
 نه مر کر ژ بو نسه رفیلی کویار
 وهره نسه رفیلا بچن نه م ل راه
 جهواب دا سرافیلی بو موصطه فا

نه ما نیروی په پړی من بیمه ژور
 فراهه ژ عرشه نه هن روخصه تم
 ره سولې خودا ما مه لول و حه زین
 بچم کی ده ری نهی نه خی نسره فیل
 نه هه مجنسی من نه هه قال و برا
 سرافیلی گوتی نه یا با خه بهر
 وه لیکن ب ذاتی خودا من قه سه م
 ژ بهر شوعله یا نووری ذاتی جه لیل
 ته حه بیور گه له ک ما ره سولې عه زیز
 خودا خهلق کر نهو نه فهس ره فده ک^(۱)
 نهوی ره فده فی کو ب نیشان بووی
 ل سهر هه بیته و شه کلی مورغی سفید
 دیژن هنک راویسی قصه نهی
 ب ته شبیهی سه جاده نهی ساده نوور
 وه لیکن ژ به عضی رواتان بزبان
 چو ته ختی ره وانه ک موکه لاله دلال
 وه لیکن نه مه قصوده نهف تختلاف
 خودایک کو نهو خهلق کر نهو زه مان
 موحه قهق خهلق خودا کر ده ر حوضوور

که ره م که ژ عرشه خودا تو بیور
 ل قرام د په رده نه ما طاقه تم
 چرا من ب ته نها دهیله چو نین
 مه هیله ب ته نها ل راه و سه بیل
 ژ هه مراهیسی من دمینی چرا
 دکم خدمه تی ته ب چه شم و ب سهر
 نکارم ب پیشده بچم یه ک قه ده م
 دسووزت سه راسه ر په ری نسره فیل
 نزانسی بچت کوو ژ عرشه ته میز
 ب قودره ت ژ نووری گه راند نه شره فه ک
 ب خلقه ت ل سهر شه کلی طهیران بووی
 خودا چیکر نهو ره فده فا موسته عید
 کو نهو ره فده فا شو بهی سه جاده نهی
 ووجود کر خودا ره فده فا بی قوصوور
 کو نهو ره فده فا شو بهی ته ختی ره وان
 ژ نووری ووجود کر شهی بی زه وال
 نه لازم دریتز کم که لامی شفاف
 عه لیتر ب هه بیته ب صووره ت چونان
 نهوی ره فده فی تیزره و بی فوتوور

(۱) بوخاری (۴۸۵۸) ژ عبداللهی کوری مسعودی قه دگوهیت، د ته فسیرا فی نایه تی دا: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ
 آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (النجم: ۱۸) دبیژت: رأی رفرفا أخضر قد سد الأفق، یه عنی: طهیره کنی که سکنی مه زن
 دیت ناسو هه می گرتبوو، و د روایه ته کا دی دا ل نک نه سائی هاتییه کو جبریل ل سهر وی ره فده فی بی
 سو یار بوو. و نهف بهر فده هیین شاعر قه دگیت، مه د چو روایه تین دورست دا نه دیتینه.

خودائی ووجود کرد وئ ساعه تی
 د شه کلی ئه وئ ره فره فی (بالتمام)
 کو ئه و ره فره فا شو بی سه ججاده یه
 ب ئه مرئ خودا بوو ل ره فره ف سوار
 موحه ممد ل سهر ره فره فی ساده نوور
 گرینه ک عجه ب کر ژ بهر نفتراق
 قه دم ژئ ه لانی ره سولئ که ربم
 ژ بهر فرقه تی وی ه می بوون حزین
 سواره ل وی پادشاهی کو بار
 دکر قه طع ئه و ره فره فا موسته عید
 دبؤرن ب پهروازی سه ججاده ئی
 قه هیلان ب پاشده ئه وی بی حساب
 قه وه سلطان ب ئه مرئ خودائی صمه د
 قه دم بووسه دان شاهی بهیت و مه قام
 گها چند بحاری که بیر و عجه ب
 سهر و بن نه مه علومه دوورن دراز
 نزانن چ کهس غهیری ره بی غه فوور
 هنک به حر و دهریایئ پر مه رحه مه ت
 وه لی خالی (آز) جومله ئنس و مه له ک
 ب ره فره ف گها په رده یا (لا مکان)
 ب یاقوت و ئه لماس و ئه جناسئ پر
 بوزورگی دزانه سه میعی به صیر
 ل بهر په رده ئی صهوت و دنگه ک نه بوو

هه تا وئ ده می نه هتبوو خه لقه تی
 وه لی ئه م نزانن به یان کن که لام
 وه لی مه یلی من ئه ف قه در لی هه به
 (مع القصه) ئه و ئه حمه دئ نامدار
 صوعوود کر ژ عه رشی ب قه صدا حوضوور
 ل عه رشی خودا زیده بوو ئشتیاق
 ته زه لزول که ته جسمی عه رشی عه ظیم
 سه رافیل و جومله مه له ک ته ف گرین
 ب پهرواز چوو ره فره فی نازدار
 ب یه ک (طرفة العین) ئی سالی عه دید
 هه زاران مه راحل د یه ک طوره ئی
 گه له ک په رده ها و نقاب و حجاب
 ل بهر هه ر حجابه ک مه له ک بی عه ده د
 ئه وان رووحئ قودسی ب هه قیره ته مام
 ژ وان جومله په ردان کو بؤری حه بیب
 هنک سورخ و هن که سک و هنده ک به یاز
 بوزورگی ل وان به حر و دهریایئ کوور
 هنک به حرئ قودره ت هنک مه عرفه ت
 طه ویلن عه ریضن عه میقن گه له ک
 (مع القصه) سولطانی هه ردو جهان
 ل وئ په رده یه ک بوو موره صصع ب دوور
 ژ نوور بوو ئه وئ په رده یا پر که بیر
 وه لیکن ل وئ له ون و ره نگه ک نه بوو

نه بون هیچ نک په رده یا نه نودری
 هلات نه ژ بهر موصطه فایح که ریم
 ب (بسم الله) نه شاهي نورین نقاب
 عه یان بوو ل بهر چه شمی شاهي جهان
 د ته عریفی وی ده زه بانئ مه لال
 بیترم د ته وصیفی وی ده ته مام
 به یانکم که لامی کو من سه حکری
 ده ما نه ز دوخوول بووم ودرائی حجاب
 مه و سال و حین و زه مان تی نه بوو
 نه ژیره نه ژوره نه راسته نه چه پ
 نه تاری نه رونی نه قهوم و نه خویش
 نه سیشه نه به نه چار شه نه به بزبان
 نه سه به ته نه ماهه نه ساله به یه قین
 مونه ززه ژ رهنگان نه غلله نه غهش
 وها تو بزبان خالی (از) جومله رهنگ
 ته حه ییور د وی ده عوقولئی گران
 چرا ناخئی وی نه دبیتن (لا مکان)
 دبت خیره لی عاقلئی دووربین
 نه قه نه به بکن زیده ته دقیق وی
 ل نه ودر نه مثلئ طه نینئ مه گهس
 کو بیتن وی درئی قه ط مه که ره یب وشه ک

نه نسان نه جن نه مه لهک نه پهری
 ب نه مرئی خودا نه حجابا عه ظیم
 دوخوول بوو موحه ممد ودرائی حجاب
 د پاش په رده ئی ده فضا (لا مکان)
 چیه (لا مکان) نه ز بیترم ده لال
 جهی کو نه جی بت چسان نه ز که لام
 وه لیکن قه در طاقه تا شاعری
 وها گوت وی شاهي عالی جه ناب^(۱)
 مه کانهک م دی کو مه کان تی نه بوو
 نه ساره نه گهرمه نه روزه نه شه ب
 نه نه رض و نه نه سمان نه پاش و نه پیش
 نه به کشه نه به به نه دوشه نه به چونان
 نه په نجشه نه به به هم نه جومعه به قین
 نه که سکه نه سوژه نه زه رده نه رهش
 نه شین و سفیده نه سه و ته نه دهنگ
 ب فی ته رزیبه (لا مکان لا مکان)
 نه گهر تیده په یدا بوا یهک ژ شان
 ل ته حقیقی وی گهر بنیبری به قین
 نه پایه ت خودا زانه ته حقیق وی
 ب جوز ره بیئ نه کبه ر نه هن هیچ کهس
 نه هده ژ بو هیچ نس و مه لهک

(۱) نهف گوتنا شاعر ژ پیغه مبهری - سلاش لی بن - قه دگوهیترت، مه چو (سه نه د) نه بیتن دورست و نه ژی بیتن
 لاواز بو نه دیتینه.

ولسی روخصه ته بۆ رهسولیی جهان
 کو دهر خهلوتهی خالقیی (لا ینام)
 نهبت هیچ کس حاضرئ صوحبهتی
 چکو عادهتی صوحبهتا دۆستان
 کو مهجلس ژ ئهغیاری خالی بتن
 نهاییهت ب رووح و جهسهه بوو حولوول
 ب رووح و جهسهه قه شههی ئنس و جان
 نهبی حاشه مونکر ژ بۆ ئهف کهلام
 چکو بهعضی مونکر دبیژن چونان
 وهلیکن موحهققههق بزانه چونین
 نه خهون و خیاله سهحیحه سهحیح
 هنک مونکرئ دی دبیژن وها
 نه تهقلی جهسهه بهلکه تنها ب رووح
 وهلیکن بهطالن ئهشان جوملهشان
 ب رووح و جهسهه قه گها خهلوتهی
 چرا چونکه ئهقوالی ئان مونکران
 ل سهر گوتتی فهیلهسووفان بنا
 دبیژن مهحاله ب رووح و جهسهه
 ل سهر زهعمی وان چونکه جسمی گران
 ههچی جسمی ثقلهت کو تیدا ههیه
 چشان دی بچت بهر ههوا ئهی فلان
 وهره سهح که ئهی مونکرئ بی ئهدهب
 بیژم جهوابهک عهزیز و دهلال

کو حاضر بتن خهلوتهتا (لا مکان)
 بیژت ژ بۆ وی ره سرر و کهلام
 کو سرران برپژن د ناک خهلوتهی
 ئهقهه دهر جهمیعی مهکان و زهمان
 هه نووز صوحبهتی وان کهمالی بتن
 ئهوی پادشاهی ب عزز و قه بوول
 موحهققههق گها خهلوتهتا (لا مکان)
 نه بیژئ کو ئهحمهه دییه دهر مهنام
 موحهمهه ب خهونئ چوویه (لا مکان)
 شیاری چوویه (لا مکان) ی یهقین
 ب یهقظه چوویه (لا مکان) ئهو مهلیح
 کو بوو مونسهلخ رووحی وی بی ربا
 گها (لا مکان) ئهحمهه دی با فوتووح
 یهقین که کو سولطانی ههردو جهان
 موحهققههق بزانه تو خاصصیهتی
 ئهشان ناکهسانی ب جههلی گران
 دکن ئان کهلامی ب جههل و عنا
 بچت ئاسمانان هه بیبی صهمهه
 نکارن قیامهه بچن ئاسمان
 موقیم طالبی مهرکهز و نوقطهیه
 مهحاله ل نک زهعمی وان جاهلان
 ژ رووحی جهوابهک ب کهیف و طه ره ب
 کو ئهزمانی تیک مونکران بیته لال

بکم دهفعی شان جوملهئی نعتزاز
 بکم دهفعی شان نعتراضان تهمام^(۱)
 ههچی موسته مع بن ب جان گوهر دنی
 کو جسمی تهقیل ناچه ژور و ههوا
 نکارت بچت بهر ههوا (بالدلیل)
 بین مونکری قهسریبی بی گومان
 نکارن خهفی کن فی نهصلی عهمیم
 ب طهبعی خوه ناچت ب سووی ههوا
 ب قهسری کشاند بهر سه مائان دهلال
 خودا نهو بره وان دهرا بی گومان
 ب قووهت هلاقیژتن بهر ههوا
 ب قهسری ب سووی ههوا (لا جرم)
 ب نهمری خودا هه ل جسمی حهجهر
 ب روح و جهسهه فه ب حوکمی عوقوول
 د ثباتی معراجی عالی جهناب
 ل سهر مومکناتان قهديره یهقین
 ب وی قاده پادشاهی وه دوود
 کو نهفعالی وی مهنع کن بی عهدهد
 کو مومکن بتن موطلهقا دی بیت
 ب وی قودهتا پر خودا کر ووصول
 بزان مومکنه جوملهئی ما سوا

ب عهقلی ب نهقلی ب فهخر و ب ناز
 ب عهقلی ب نهقلی بهیان کم کهلام
 ب عهقلی دییژم نهقی گوتنی
 نهگهر چ د حکمهت ههیه بی خهفا
 وهلیکن ب طهبعی خوه جسمی تهقیل
 ههچی فهیلهسووفی نکارن عهیان
 تهحرروک ب قهسری ههیه نک حهکیم
 دییژم نهگهر چ رهسوولی خودا
 وهلی قودهتا خالقی بی ههقال
 نهچوویه ب طهبعی خوه نهو^(۲) (لا مکان)
 وهکی یهک حهجهر مهردی صاحب قوا
 تهحرروک دکت نهو حهجهر بی نهلم
 قیاس که عوروو جا شههی با خهبهر
 چرا دی مهحال بت عوروو جا رهسوول
 وهلی گهر ب نهقلی بییژم جهواب
 دییژم کو نهو (خالق العالمین)
 ههچی شهیی مومکن بتن دهر ووجود
 ژ بو وی نههن هیچ مانع نهبهد
 ههچی شهیی مهولا ئیرادهت بکت
 نههن مومتهنع نهف عوروو جا رهسوول
 ژ غهیری خودا و شهریکی خودا

(۱) نهف مالکه د دانهیا (فهیمی) ب تنی دا ههیه.

(۲) د دانهیا (قوگی و نامهدی): تا.

ب وئ قودره تا خالقئ کائنات
 هه تا (لا مکان) چوو ب ئه مرئ صه مه د
 بکم دیسه نه ز قصصه ئئ خوه نه نقل
 نه ظم کم گه له ک به یتئ بیئ نختیار
 ژ ئه حوالئ ئه حمه د بیبئژم که لام
 خوه زانی د وئ عالهمئ ده غه رب
 سه راسه ر بوویه غه رقتئ شه رم و فه دی
 هه مان بوویه غه رقتئ عه رقه ئه وه زمان
 نه کر فه رقتئ سه ر ئه وه نه فه س وی ژ پا
 ل وی زیده بوون سه د هه زاران فوتوور
 ژ خه وف و حه یا ده هس و بی صه حو بوو
 چو په روانه ئئ شه معئ ئه فغان نه ما
 ل وی میم بوو بوو حجابه ک عه ظیم
 ژ ئه حمه د ئه حمه د ما ئه حمه د هه ر ئه حمه د
 د وی مه حو بوو ئه وه زمان مایه یه ک
 نه عه قل و خرده ما نه نوطق و زه بان
 ژ خه وف و حه یا عه قل و دانش نه ما
 نه جا و مه کانه نه جه وه ره نه عه ین
 ده مه ک بیئ زه بان ما و لال و مه لوول
 ب دوور که ت ژ مه جموعئ ئسان هه مه
 د خه وف و د وه حشه ت ده ما بیئ زه بان
 به بیستی ب گوشتئ خوه ده نگه ک ژ دوور
 وها هاته گوشتئ حه بیبی کوبار

عورووچ ژئ کو بو فه رده کی مومکنات
 ژ که عبا موشه رره ف ب رووچ و جه سه د
 کو ثبات بوو ئه ف ب نه قل و عه قل
 بنووشم شه رابه ک ژ ده ستئ نگار
 هنک غه م ل سه ر من سقک بن ب جام
 کو چوو خه لوته تا (لا مکان) ئه وه حه بیب
 ل ئه طرافئ فکری چ که س وی نه دی
 ل وی هنده شه رم و حه یا بوو عه ین
 ل وی زیده بوو هنده شه رم و حه یا
 زه بان لال بوو ئه وه زمان دهر حوضوور
 ئه حمه د هات و ئه حمه د ژ خوه مه حو بوو
 ئه حمه د هات و ئه حمه د ل مه یدان نه ما
 ژ ئه حمه د ئه حمه د ما و رابوویه میم
 چو ئه وه په رده رابوو ب ئه مرئ صه مه د
 د قئ گوئنتئ قه ط نه کی ره یب و شه ک
 موحه مه د چو بوو غه رقتئ نوورئ چونان
 د به حرئ ته حه بیور گه له ک غه و طه دا
 د وی مه وضعئ کو نه حه یشه نه ئه ین
 ئه وی موصله فایئ ب عزز و قه بوول
 کو بوو مونقه طع ئه وه ژ حسسان هه مه
 ل وی وه حشه ته ک په یده بوو ناگهان
 د وی حاله تی ده ره سوولئ ب نوور
 وه لیکن ژ ده نگئ ئه بی به کرئ یار

که (قف یا محمد) خودایځ عزیز
 که (سبحان سبحان) ذاتی مهزن
 ژ پاش ئەف صەلاتا عزیزئ دەلال
 وها گۆ خودا بۆ رهسولئ ب حەق
 ب نیزیکی وی شه مەشی موصطهفا
 موقیم گۆته وی (ادن مني) تهمام
 وهکی هاته گۆتن د قورئان وها
 ب قاسی میانئ دو بروان یهقین
 وهلیکن مه سهحکر ژ راوی کهلام
 نهشم ئەزل ئئی دەر بکم دقتهئ
 نه با ئالەت و عند و حەيث و مهکان
 خودا گۆتبوو شاهئ ئئی ئوممهئ
 حەیبئ خودا یئ ب عزز و ب ناز
 یهکی قطره قطری ژ لوطفا خەفی
 ژ بهرفئ گەلەک سهردتر بوو یهقین
 ژ وی هنده تئ رائحه و عطری خوش
 دهما کهفته فهممئ رهسولئ ب نوور
 ژ وی مهحو بوون جومله خەوف و حەیا
 وها لهذتهک دا دههانی شیرین
 بزانه عولومئ ئەوهل ئاخراڼ
 وه ههم جومله علمی کو مهخزوون بوی

دیترت ژ بۆ خوه صەلاتهک تهميز^(۱)
 سهبقیه ل سهر قههرئ من رحمی من
 کو (بالذات)ی خوند خالقئ (ذو الجلال)
 وەرە (ادن مني، آیا خیر خلق)
 شهئ تهختئ مهسنهدهگهئ ئصطهفا
 ههتا چوو گها خالقئ (لا ینام)
 ب قابئ دو قهوسان گها نک خودا
 گها نک خودا ئەو رهسولئ ئەمین
 کو بی کهیف بوو ئەو ووصولا تهمام
 بهیان کم کهلامی د ئئی وهصلهئ
 گها نک خودا شاهئ ههردو جهان
 فهتح که دههانی خوه ئئی ساعهئ
 غومووض کر عویوون و دههانی خوه باز
 ووقوعبوو د فهممئ نهیبئ صهفی
 ژ شهککه ب چهند مهترهبا بوو شیرین
 گەلەک عطردارتر ژ ئئی مسکئ رهش
 ئەوی قطره (از) بهرئ لوطفئ غهفوور
 نه وهحشهت نه دههشهت ئەبه د وی نهما
 کو کهفته طههرب رووحئ سهیبید یهقین
 ژ ئنس و مهلائک ژ پیغه مبهراڼ
 ههتا وی دهمئ نک وی مهکنوون بوی

(۱) چو روایهتین دورست د ئئی دهبارهیی دا ب بهرچاقین مه نهکهفتینه، همر وەسا ئەف بهرفرههیتین شاعر ژئ
 فهگپرت، د روایهتین دورست دا نههاتینه.

ڪو ڪهفته دهان نوقطه يا قودرته تي
 نها ناث ملي سهيدي پيشهوا
 كه (أحسست برد اليد في الفؤاد)
 رڙاندن ڪهلامي چو دورري ته مين
 ب لهماي حق وي تهحياتي گوت
 خودا پهس ل وي ڪر ههدياتي خواه
 ژ ڦي هضره تا من نهئي نهجنه بي
 ل سهر وي خهلاته ڪ قهوي بي بوها
 ب ڦي ته رزي ڪر عهرضي خدمت ڪهلام
 وه هم سهر عبادي ته ئي صالحين
 ب چاڻي سهرئ خواه خودا دي دو جار^(۱)
 رهسولي خودا دي ب چاڻان عيان
 ب چاڻ دي موجه ممد خوداي صمهه
 ڪو نهف ديتنا وي ب قلب و ب دل
 ب چاڻ ديتيه خالقي جومله خهلق
 وهليڪن حهقيقهت نراني چيهه

همي دانه نهحمهه د وي ساعه تي
 دريڪر يهه دي قودرته تا خواه خودا
 وها گوت وي موقته دايي عباد
 قه بوو نوطقي شيرين ل سولطاني دين
 ژ نهووهل قه دورري تهحياتي سوفت
 هه تا وي تهمام ڪر تهحياتي خواه
 ب گوتفا (سلام عليڪ) نهي نهبي
 رهسولي ڪو دي نهف سهلاما خودا
 عوموم ڪر نه ڪو خاص بت نهف سهلام
 ل سهر من بتن نهف سهلاما ته مين
 ژ پاش نهف سهلام و ڪهلامي ڪوبار
 نهفه نعتقادا مه نسلامميان
 ب ظاهر ب يهقظه ب رروح و جهسهه
 وهلي بهعضي مهذههه هيه بي نهصل
 وهليڪن موجه قههق ل نڪ نههلي حق
 نهگهه چهند ب چاڻان خودا ديتيهه

(۱) ل سهر زهماني عائشايي -خودي ژي رازي بت- هندهڪ ڪسان گوت: پيغه مبهري -سلاف لي بن- ل شهفا
 معراجي خودايي خو ب چاڻ ديتيو، و دهليلي وان ل سهر ڦي چهندي نهف نايه ته بوو: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِآلَاتِي
 آتِينَ﴾ (التكوير: ۲۳)، نينا عائشايي گوت: من بسيارا ڦي نايه تي ژ پيغه مبهري ڪربو، وي گوتنه من:
 نهو جبريل بوو من ديتي، ژ دو جارن پيغه تر من نهو ل سهر رهنگي وي يي دورست نهديتيهه.. لهو
 عائشايي دگوت: هه ڪسي بيترت موجه ممد خودايي خو ديتيهه، نهوي درهه ڪا مهزن ڪر. ڦي ههديسي
 مسلم قه دگوهيزت (۴۵۷). هه وهسا مسلم (۴۵۰) ژ عهبدللاهي ڪوري مهسعودي ژي قه دگوهيزت ڪو
 مهسههه ب ديتي د فان نايه تاندا ديتنا جبريليهه، و بهيهه ڦي ديتيترت: نههاتيهه زانين ڪو صهحاييهه ڪي
 موخالهه ڦي بچووني ڪريت. مهعنا: صهحايي همي ل وي باورئ بوون ڪو پيغه مبهري -سلاف لي بن-
 خودايي خو ب چاڻ نهديتيو، و نعتقادا نيسلامي يا دورست هه نهفهيه، و نه نهوه يا شاعر ديتيترت!!

ژ ئهول پاش موحه ممه د ره سوولی عهزیز که ئهی پادشاهی ب قودرهت که بییر ههچی شوکر و حه مد و سوپاسی هه نه تو شاهنشاهی موطلهقی سهر شههان ب نسبت ووجودا ته جومله عه دیم ژ بو جومله عالهم توی ره نه مه موی خودان حوکمی موطلهق توی ئهی خودا تویی واجبی شاهی ته ختی قدیم ئه گهر جومله عالهم نه بن دهر ووجود وه گهر سه د هه زار عالهمی دی ته مام یه کی ذهره مولکی ته ناکن زیاد خودائی ب وی را کو ته کریم کر وها گوت بو نه حمه دی موخته شه نه تینان ووجودی مه عه رش و سه ما هه می ئنس و جنن و مه له ک سه ر ته سه ر ئه گهر تو نه بوویا مه له وح و قه له م بهشت و جهه نه م مه ئانین ووجود کو نه تباعی ته کم د جه نه ت موقیم مه هنده ووجود کر ئه فی خه لقی پور تویی مه قسه دی من ژ جومله ووجود ل سه ر ئه نبیاء و روسول جومله شان ژ نوورا جه مالا ته خورشید و مه ه

دههن فتح کر وی ب مه دخی ته میز غه نی (آز) هه شه م وه ز وه زیر و ده بییر هه می لایقی ذاتی پاکتی ته نه توی خالقی تیک بوزورگ و گوهان هه می خورد و ئه صفه ر تو شاهی عه ظیم ته عالهم ووجود کر ب یه ک کاف ونون ل نک ته مولوک و شه ه نشه ه گه دا سویی ته یه کسان ووجود و عه ده م یه کی ذهره که م ناکن (آز هستو بود) ووجود کی تو ئه ی خالقی (لا ینام) تو خه للاق و ره زاقی جومله عباد ب ته شریفی (لولاک) ته عظیم کر که (لولاک، لولاک)^(۱) ئه ی موخته ره م د گه ل کورسی و (سدره المنتهی) ژ بو ته مه خه لقانیدن ئه ی موخته بهر نه تینان ووجودی ژ که نزا عه ده م ب فی قودره تی من که ریمی وده وود بدم دوشمنی ته عه ذابی نه لیم سه ده ف تیک ژ بو ته د ناث ده تو دور تویی علله تی غائیه (آز هستو بود) تو شاهنشاهی موطلهقی با نشان ب ضه وه و ب نوورن ئه یا پادشاه

(۱) حه دیسا (لولاک) وه کی پتر ژ جاره کی مه ئیشارهت پین دای یا بن بنا خیه.

مه تو نختيار كړ ژ ههردو جهان
 ب جانې خو خدمه تگودارې تهنه
 كو بوون لائيقې تاجې پيغه مبهري
 ل سهر وان قه بوو بابې فخر و سورور
 نه دا من ژ بو هيچ كهس پيشي ته
 نه دم هنده عززت چ كهس دهر جهان
 حه بيبم موحه ممد شاهي بي ربا
 گه لك پرووسپينه ايا نيك نام
 تو سولطان و پيغه مبهران تيك يه زهك
 وهلي طوورا ته مه سنه دا (لا مكان)
 ب فضا ته بوو ده عوه تا وان قه بوول
 دوعا وان د حضرت قه بوول بوو چونين
 عه فوو كه ژ رووحي خه طائي خه طير
 بغه فرينه من موجرمي اهي جهليل
 د وي روزي دلدووزي حشر و جهزا
 دزانم به عيديم ژ باغي نه عيم
 حه قيقم ژ بو ناري دووزخ عيان
 ژ فان خوشي افعال و ذنب و گوناھ
 د دستم نه ما هيچ حوججهت نه بهد
 د نا ناري دووزخ عذابې موهين
 شفاعت بيت دهر حقي من قه بوول
 كو چوو نك خودا خه لوه تا (لا مكان)
 شفاعت بكت رووحيي نآقته پي

ژ بو من شوکور كه ب جههر و نهان
 مه لك دهر فه لك نهوبه دارې تهنه
 همي اهنبياء و ره سولي بهري
 ژ ناثاري نوورا ته اهو بوون ب نوور
 اهي هنده عززت كو من دايه ته
 هه تا نقرض بيته دور و زه مان
 ل ديواني من پر ل پيشي ايا
 هه چي تابعي ته د حشر و قيام
 تو پيغه مبهري حه ققي بي ريب و شهك
 مه موسا بره طووري سينا عيان
 يه قين كه همي اهنبياء و ره سول
 ب جاهي ته وان كر ته وه سول يه قين
 خودايا ب جاهي ره سولي كه بير
 سه تر كه گوناھم ب سه ترا جه ميل
 شفاعت بكه قسمه تم اهي خودا
 ب قې خوشي افعال و خولقي ذه ميم
 ب اھف پرووسياهي و ذنبي گران
 مه ده فتهر گه لك ره شكرن اھد و اھد
 د گهل فان گوناھي مني بي عه ده د
 نوها اھز دزانم جهي خو يه قين
 وهلي هيقييا من موحه ممد ره سول
 اھوي ذاتي پر موحه رهم بي گومان
 چ نوقصان دبت دهر مه قامي اھوي

خه لاص کت ژ جهنگی عه ذابې ئیلا ه
 نه گهر چ گونه هکار و زارم مه ل وول
 بده نستوخوانه ک ژ خوانی کهره م
 نومیده ژ ته شاهي ههردو جهان
 نه طهبعه ژ بو بنده داران نه بده
 مه نسیان مه که نهی شههې ههفت طهبعق
 ب نحصان بیتره نهیا ره بی من
 موعه ذهب مه که روو حیی ناکته پی
 دو عا ته قه بووله د وئ حه ضره تی
 وهره دیسه سهر قصه تی نهی قه له م
 ژ پاش نهف که لامی کو ره بی جه لیل
 نه مر کر ژ بو فه خری عالی سمات
 ل نک من گه له ک نابی روویه ت هه یه
 هه چی دهر دلئ ته هه بیتن که لام
 تویی موصطه فا و تویی نه حمه دم
 کو سولطانی دین نهو قه دهر فه ضلی دی
 ژ که یف و فه روح وه جهی وی شوعله دا
 تو زانی نهیا پادشاهی له طیف
 نکارن حه مل کن عه ذابې گران
 نه گهر دئ ل سهر من بکی نعمه تی
 شه فاعه ت بکم نهز د رژی حساب
 خودائی کو دی نهف که لامی ره سوول
 ل سهر وی شه گپرا جهوابه ک عه ظیم

منی بده عه مه ل موجرمی روسیاه
 یه کی که لبی زارم ل بابی ره سوول
 ژ بو قی صه تی مونته ظر پر نه له م
 نه کی دهر صه تی خوه ژ بهر ناستان
 ژ بیر کن کلابی خوه تی بی مه دده
 د صوحبه ت ل نک ذاتی مه ولایی حه ق
 بده خاطرئ من نه قی که لبی من
 ب رحمه ت عه فوو که گونا هی د وی
 یه قین دئ ل من کت خودا رحمه تی
 نه قل کم روایه ت نه بیش و نه که م
 به یان کر ژ بو موصطه فای جه میل
 که نهی زویده تی جومله تی کائنات
 بخوازه هه چی ناره زوویه ت هه یه
 بیتره ژ بو ته بدم نهز ته مام
 ل ته تو طه له ب که ل من نهز بدم
 ژ نحصانی مه ولا گه له ک به ذلی دی
 رجا کر که نهی ذاتی پاکتی خودا
 کو نهف نوممه تا من قه لیلن ضه عیف
 بده خاطرئ من گونا هی د وان
 بده من شه فاعه ت ژ بو نوممه تی
 کو نوممه ت خه لاص بن ژ نار و عه ذاب
 رجا وی ل دهر گاهی خوه کر قه بوول
 که نهی فه خری عالم نه بیی که ریم

عهفووکم هه می چوون شهفاعهت بکی
 بدم خاطرئ ته گوناھئ د وان
 تو مهدهر بکه لوطف و نھسان ژ من
 موحهققهق ل ته نهز بکم خهلعهتی
 مه بهخشی ژ بو ته موحهققهق بزبان
 ژ تیک ئوممهتان ئوممهتا ته قهبول
 کو بوون تابعئ چوون ته پیغه مبهری
 مه چیکر تژی حوور و غلمان هه می
 مه هنده کهرامهت ددا جهننهتی
 ژ بو ئوممهتا جومله پیغه مبهران
 خوه حفظ کن ژ قی نار و پیتتی جهحیم
 مه چیکر د گهل نهف عهذابئ گران
 ب طاعهت خوه حفظ کن ژ نار و عقاب
 ههزار نهوعئ قههر و غهضه ب لیگیری
 بییژه ژ دووزخ بچن دووره دوور
 ل وی خهوف و ترسهک عهیان بوو ههما
 شونیده م ژ راوی که ههفتا دیار
 عهلهمدارئ تقلیمی ئاخر زهمان
 خودایئ ب حهق داوهرئ (ذو الجلال)
 نهکن ئرتکابا چو ذهنب و خهطمان
 گوناھان بکن مهخفی و ئاشکار
 نهبینن د ناف ئاتهشی زهحمهتی
 که ئه مهنبهعی بهحرئ صدق و صهفا

کو هنده رجادارئ ئوممهت دکسی
 د رژی قیامهت رجا که نهوان
 شهفاعهت ل ته نهمر و فهرمان ل من
 تو هنده عهزیزی د قئ حهضرهتی
 شهفاعهت ژ بو ئوممهت و ذهنبی وان
 چو تو نهکره می سهر جهمیعی رهسوول
 خونوک نهو کهسانی ژ کوفری بهری
 نهقی جهننهتی پر ژ نھسان هه می
 ب تهخصیصئ بو نهحمه د و ئوممهتی
 ب تهعمیمئ غهیری ته و پهیرهوان
 ژ من بیژه ئوممهت قی نوطقی کهریم
 جهههنه م بزانه ژ بو کافران
 چرا ئوممهتا ته خوه تیخن عهذاب
 جهئ من ژ بو دوشمنان چیکری
 نهفاندوستانی منئ با سووورور
 موحه ممه د کو دی نهف کهلامئ خودا
 بنالید دهر حهضرهتی کردگار
 وها گوت سولطانی ههردو جهان
 که نهی نیزهدی بی شهریک و ههقال
 بکه حهفظ ئوممهت کو فهردهک ژ وان
 مههپله کو یهک ئوممهتا من تو جار
 کو دا نهچنه دووزخ کهسهک ئوممهتی
 نیلاهی وها گوت بو موصلهفا

دکارم بکم حفظی نوممهت ههمی
 وهلی نهف ههمی رهمهت و لهطفی من
 ژ نهرض و سهمائان ژ عهرشی عهظیم
 گهلهک پرتره رهمهتا بی قیاس
 چ کم نهز ب هنده نهفی رهمهتی
 کو عصیان نهکن نوممهتا موصطهفا
 ب چی صهرف کم رهمهتی نهی حهیبیب
 ژ پاش نهف بشارهت کو سهح کر رهسوول
 که (الأمر و الکبریاء لیدیک
 سوئال کر نهوی نهحمهدی تاجدار
 نهفی جهمعی کو پهیرهوانی منه
 خودا گو: نهیا نهحمهدی موخته رهم
 گهلهک چیترن (أز) جهمیعی نومهم
 ژ وان نوممهتانی کو بۆرین گهلهک
 یهکی نوممهتا ته ژ نههلی عذاب
 نهفی موذنبی نادم نهز بی گومان
 کو هنده ژ وان ههز دکم نهی رهسوول
 د قورئان وها هاته گوتن کهلام
 بزبان نوممهتا ته خودان نعمهتن
 یهکی نانکه من پر نهدا سیم و زهر
 کو جوزئی بیین حساب و کهلام
 ههچی پر بتن زیر و مالی جهان
 ل دونیا کو بی مال و کهم دهولهتن

کو نهصلا نهکن فعل و ذنبی ردهی
 تثری خزنهیا غهیب و گهنجی مهزن
 ژ لهوح و قهلهم کورسییی موستهقیم
 گهلهک خزنه مهملوونه نابن خهلاص
 نهگهر نهز نهدم موذنبی نوممهتی
 دمینت نهفی رهمی بی ننتها
 نهگهر نهز نهدم موجرمی دل کهیبیب
 ژ وی ره گهلهک کر نهنائی قهبول
 فلا أحصي ربي ثناء عليك)
 ژ وی ره بی بیچوونی پهروهردگار
 ل نک ته چ مقداری عززهت ههنه
 نهفی نوممهتا ته بزبان (لا جرم)
 کو تو رههبری وانی نهی موخته رهم
 عهزیزتر ل نک من چو نهرض و فهلهک
 سهدی نوممهتا دی ژ نههلی شهواب
 ژ نالی مهحهبهت ب وان ههر سهدان
 ل نک هضرهتا من عهزیزن قهبول
 کو نهف نوممهتا خهیری نوممهت تهمام
 ژ من صاحبی پهنج خاصصیهتن
 ژ بو نوممهتا ته نهیا موخته بهر
 د وی رووزی دلدووزی هشر و قیام
 نهوان دی بیین حسابا گران
 ل ناخرهت سهبوکبار و بی زهمهتن

مه پر ظولم و سهطوهت نه دايه نهوان
 ژ کبر و ژ نهخوهت گهلهک بچنه ژور
 چو من پاشی دهعوا خودائی بکن
 کو مهغروور دبوون نهو ب حوکمی عهظیم
 دبوون مورتهکب هنده ذهنب و گوناھ
 طهلهب دهعوهئی خالقییهت دبوون
 ژئی قهبحهتی چونکه کم طاقهتن
 کو بن باری عصیان نهمینن ذلیل
 د ناٹ ناری عصیان دبن جانگوداز
 ب حوکمی نهوان سال و عومری دريژ
 خهفیفن ژ حه مالا گوناھي مهزن
 کو مهوت و لقائی نهکن نهو ژ بير
 کو نه عمالی خهیری ل وان نهبنه فهوت
 مه دهرخستی نوممهت د ئاخر زه مان
 بزانه کو نهو فاضل و فاخرن
 کو زیری زه میننی نهکن زه حمهتی
 نه مینن دبن خاکئی تیره گهلهک
 ژ بو وان ره زوو بیت حهشر و حساب
 ژ بو نوممهتا ته نهیا شاهي دین
 دبن باری عصیان ده پشت خوار بت
 پهشیمان بیت ته رکئی نهو حهوبه کت
 بدم وی ژ جهننهت مهکان و مهقهه
 ژ بو وان بدم نهف قهدهه ره حمهتی

دووهم خصلهتی وان نهغه دهر جهان
 کو مهغروور بن نهو ب حوکم و ب زور
 مهبادا کو نهو پادشائی بکن
 وهکی پادشاهی زه مانی قهدیم
 ب سهطوهت ده ما نهو دبوون پادشاه
 قهوی سهرخوهشی جامی نهخوهت دبوون
 مه حفظ کر ههچی تابع و نوممهتن
 سیهم عومری وان من نهکریه طهویل
 چکو صاحبی سال و عومری دراز
 دکن کهسبی ذنبنان و ته رکئی لميژ
 وهلی صاحبی عومری کوتاه و کن
 نهقی نوممهتا عومری وانن قهصیر
 تهفه ککور بکن دائما قهبر و مهوت
 چهارم نهغه نهی حه بیبی جهان
 نه گهر چ ب وهقت و زه مان ئاخرن
 مه ئاخر ده رانی نهقی نوممهتی
 قیامهت کو نه زدیکئی وان بت گهلهک
 کو عاجز نه بن ژیری خاک و توراب
 بزانه نهغه خاصهئی په نجه مین
 نه گهر یهک ژ وان پر گونه کار بت
 ب سالهک بهری مهوتی خوه تهوبه کت
 عهفوو کم نهوان ذنبی وی سهرتسهه
 نهغه نعمهتی من ل سهه نوممهتی

کو سولطانی دین سهحکرن ئەف که لام
 که ئەی رهیبی پاکئی مونهززه ژ عهیب
 ئەفئی ئوممهتا من ضهعیفن فهقیر
 ژ وانره ههیه نهفس و شهیطانی دوون
 ژ بیر کن خوه دهر ذنب و عصیانی پیس
 نهکن تهوبه دهر موددهتی سالهکی
 بده خاطرئی من ئەفئی ئوممهتی
 خودا گۆ ب یهک ماهی پیش (أز) ئەجهل
 عهفوو کم گوناھی ئەوی بی قیاس
 ژ بۆقه درئی ته ئەی رهسوولی عهزیز
 بنالید ئەحمه د وئ حهضرهتی
 مههک زهحفه بۆ تهوبهئی وان ئەمان
 چرا؟ چونکه غهفلهت ههیه دهر کهمین
 دترسم د غهفلهت د طولئی ئەمهل
 نهکن تهوبه (أز) فعلی پیسی نوفور
 خودا گۆتی: ئەی ئەحمه دئ ئختیار
 بدم موددهتی وان ب یهک ههفتهئی
 بدم خاطرئی ته ئەوی موجرمی
 وهات گۆت وی ئەحمه دئ چاڤ بهلهک
 رحم که ل سهر ئوممهتا پر فهقیر
 خودا گۆت: یهک رۆژی پیش (أز) ئەجهل
 ژ بۆ ته بیۆرم د عصیانی وی
 نهبی دیسهنالی ل بهر (ذی الجلال)

نیازکر ل بهر خالقئی (لا ینام)
 تویی عالمی ناشکارا و غهیب
 ژ بۆ وان ره سالهک دیینم کهثیر
 دترسم د عصیان ببن سهرنگوون
 ببن پهیرهوی نهفسی زاری خه بیس
 تهفی ذنب و عصیان بچن چالهکی
 ژ وان ره بکه کهم هنک موددهتی
 بکن تهوبه (أز) فعل و ذنب و دهغل
 ژ ناری جهه نهم بدم وی خه لاص
 جهی وان بدم دهر بهشتی ته میز
 بکه شهفقه یا ره ب ل سهر ئوممهتی
 خه فیف که ل وان موددهتی پر گران
 ژ بۆ ههر کهسی نهفس و شهیطان له عین
 بمینن ههتا وهقتی ماهی ئەجهل
 د گهل ذنب و عصیان بچن قهبری کوور
 ژ بۆ ئوممهتا ته ههچی ذنبدار
 د پیشی ئەجهل گهر بکن تهوبهئی
 عهفوو کم ب رحمهت گونا ههش هه می
 کو یهک ههفته موددهت ژ وان ره گهلهک
 ژ بۆ وان ره موددهت بکه توقه صیر
 بکن تهوبه و ته رکئی خویتی عه مهل
 عهفوو کم هه می خه طء و نسیانی وی
 رحم که ل سهر ئوممهتا بی مهجال

پره مودده تی رۆژه کی ئه ی خودا
 گه له ک غالبین زنده غه فلهت هه یه
 خودا گۆت: یه ک له حظه ئی پیشی مه رگ
 بیه خشم گونا هئ د وی (بالتام)
 خه لاص کم ژ نارئ جه هه نهم ئه وی
 شه هئ صه درئ دین ئه حمه دئ پیشه وا
 پره له حظه یه ک مودده تی ته وه ئی
 ژ بیر کن ژ ذه نبان نه بن ته وه دار
 خودا گۆته وی ئه ی موحه ممه د ره سوول
 بشارهت ژ بو ته ئه یا مو صطه فا
 ئه گه ر ئوممه تا ته گه له ک عومر و سال
 بکن ته وه تا وه قتی مهوت و نه جه ل
 په شیمان ببن وی ده می سه ر گونا ه
 ژ خه جلهت روخی وی کو ئه حمه ر بتن
 هه تا رووخی وی نه هتیه حه لقی وی
 ئه گه ر ته وه کت ئه و ژ ذه نبی خه طیر
 هه تا رووخی وی بیته سه ر سینه ئی
 د وی حاله تی گه ر په شیمان بتن
 قه بوول کم ئه وی ته وه یا وی یه قین
 د فرده وسی ئه علا بدم وی قه رار
 وه لی جان کو چوو حهلق و ده ر مهوت بوو
 بچت قه برئ خوه ته قلی ذه نبی ده میم
 موحه ممه د کو دی نعمه تا بی که ران

ژ بو وانپه شه یطان و نه فس و هه وا
 خه فیف که ل وان چون ته ره حمهت هه یه
 بکن ته وه ئه و با دل و قه لب و جه رگ
 بدم مه سکه نی وی د (دار السلام)
 نه کیشم عقاب و عه ذابی ب وی
 ب زاری نیاز کر ل بابی خودا
 دترسم ژ غه فلهت د نا ف حه وه ئی
 بمینن د ذه نب و خه طا زا ره زار
 د قی حه ضره تی گۆتنی ته قه بوول
 ئه یا مه عده نی حلم صدق و صه فا
 ته له ف کن د عصیان و ذه نب و وه بال
 ژ نسیان و غه فلهت ژ طوولی ئه مه ل
 بکن ته وه با ناله و زار و ئاه
 قه بوول که کو (ما لم یغرر) بتن
 زیاده نه بوویه گه له ک قه لقی وی
 عه فوو کم گونا ه و خه طائی که شیر
 ژ بو وی هه یه مودده تا ته وه ئی
 ل سه ر وی ژ من لوطفی ئحسان بتن
 نه دم وی عه ذابی شه دید و موهین
 ژ بو خاطری سه ییدی بورده بار
 ل وی مودده تی ته وه ئی فهوت بوو
 دبیت موسته حه ققی عه ذابی جه حیم
 ب حمه د و ئه نا وی فه تح کر ده هان

خودایا ژ بو ته شه ناء و شوکر
رحمت بوو دلې من ژ بهر نوممه تی
وله یکن گونه هکاری بی صهوت و دهنګ
دلې من ب سهر وی شه ما نهی خودا
نهوان ذنب و عصیانې وی بی قیاس
نیازم شه نهی خودایې که بیر
نه گهر فدرده کی نوممه تا من حزین
د رژی قیامت کو خدمت بکم
ژ وی ره وها گو (رب العالمین)
ل ته موژده بیتن ژ قی حضرتی
هه چی قیپه پهیدا بتن ذرره یهک
بلا ذنبی وی پر بتن بی فصال
دهما بیته حشری فقیر و مه لوول
ژ بو وان ره شه رحمه تا من بهسه
موحه ممد کو سه کر نهان موژده ها
گه لهک بوو موفره رح ژ نه لطافی ره ب
شه نایهک وسان کر ژ بو کردگار
گه لهک حمد و شوکر و شهنا کر نهوی
ژ پاش شه نهائی کو گو تن دهلال
د رژا کو شهسمان د یهک کهف بکی
کویه عنی درژی قیام و حساب
یه کی نوممه تا من کو بی تهویه بت

ژ بو من نه هیلا خه یال و فکر
دزانم ل وان دې بکی ره حمه تی
کو ته قلی گوناهان بچت قه بری ته نگ
کو حالهش چ بی رژی حشر و جهزا
ژ جهنگی عوقوبهت چسان بت خه لاص
شه فاعهت بکم فانگونه ای که تیر
(بلا توبه) بچیه د زیری زه مین
بده خاطر چوون شه فاعهت بکم
که نهی سهرور و (سید المرسلین)
شه فاعهت مه دا ته ژ بو نوممه تی
ژ ایمان و ئیسلامی یهک نوقطه یهک
ب مثلې سه مء و زه مین و جبال
شه فاعهت بکم دهر حقی وی قه بوول
شه فاعهت تورا دهر په ئی ههر کهسه
نهان نعمه تی بی قیاسی خودا
دهان فتهح کر وی ب طهرز و نه دهب
کو واقع نه بوو سهر دلې کهس تو جار
ره سوولی ژ بو ذاتی بیچوونی وی
سوئال کر ب زاری که (ای ذا الجلال)
زه مینی همی قاع صه فصف بکی
کو حاضر بن نه هلی شهواب و عقاب^(۱)
گه لهک ذنبدار و خودان حهویه بت

(۱) شه مالکه د دانه یا (نامه دی) دا نینه.

شہفاعةت نہبت بوئہوی بی کہسی
 چیه حالی وی ئہی خودایی کہریم
 خودائی جہواب دا ژ بو رہبہری
 بزان ہفت ہزار سالہ ئہف مہسئلہ
 ہہیہ ئختلافہک د سہطحی فہلہک
 وها گوتییہ میکہئیلی دلال
 نہکت فکر و مہوت و حساب و قہبر
 نہترست ژ قہہر و عہذابی خودا
 نہکت تہوبہ و قہط پہشیمان نہبت
 ژ غفلت ل دونیا نہکت تہوبہئی
 ب تہشبیہی جیفہ بیستن مرار
 چسان عفوو کت وی خودایی کہریم
 مہحالہ کوئہو موجرمی پروسیاہ
 کو (إلا) جہی وی د ئاتہش بتن
 وہلی حاملی وہجیی من جبرہئیل
 مہبیژہ ئہقی گوتنی ہان ہان
 کہسی کو د ئہفعالی عصیان دہ بت
 ب قان فعلی پیس و خہطائی نوفوور
 د حہشری کو رابت گہلہک دل ب کول
 خودایی عہزیزی قہدیری کہریم
 عفوو کت ئہوی بہندہئی پروسیاہ

ژ بو وی نہبت ہیچ ئہفغان رہسی
 د وی رووزی دلرووزی پر خہوف و بیم
 کہ ئہی شاہی ئورہنگی پیغہمبہری^(۱)
 کو بہردایہ ناٹ قودوسییان و ہلہلہ
 د ناٹ جوملہ قودووسییان و مہلہک
 تہلہف کت کہسہک دہر گونہہ شیتست سال
 ل سہر ذہنب و عصیان بکیتشت صہبر
 جہسوور بت ل ئہفعال و ذہنسی ردا
 نہبت مونتہبہہ دا ژ عصیان قہبت
 د گہل ئہف شہقاوہت بچت حوفرہئی
 (بلا توبہ) داخل بیت قہبری زار
 مہحالہ ل نک جوملہ عہقلی سلیم
 بت مہظہری لہطف و عہفوی ئیلاہ
 سہبہب ئہو گونہہ پرووی وی رہش بتن
 وها دا جہوابہک ژ بو میکہئیل
 خودایی کو ہندہ رہحیمہ عہیان
 وہلیکن ئہوی ذہرہ ئیمان ہہبت
 وہفات کت بچت قہبری تاریک و کوور
 شہفاعةت نہبینت ژ شاہی روسول
 ئہگہر ئہو ب رہما خوہ یا پر عہمیم
 چ نوقصان دبت دہر کہمالی ئیلاہ

(۱) ئہف دان و ستاندنا د ناقبہرا خودی و پیغہمبہری دا یا شاعر قہدگپرت، مہ چو (سہنہدین دورست) بو
 نہدیتینہ د کتیبین حدیسان دا.

گهلهک مومکنه وی فهقیری ذهمیم
 ب لوطف و کهرهم وی بیت جهننه تی
 ل نسمان سه بهب جهللی نهف مهسهله
 دبیژن: هنک گوتنی میکه نیل
 تهمام هفت هزار ساله بوری ل وان
 مه هیژا نه کریه بهیان و ووضوح
 وهره نهی موحه ممد ببه تو حه کم
 بهیان که توژی نجهتدای مهزن
 د نهف مهسهله حوکمی حاکم چیه
 رحهت که دللی شان فرشت و مهلهک
 ب حوکمی ته جومله رضائی ددن
 موحه ممد کو دی نهف که لام و بهیان
 که نهی عالمی ناشکار و راز
 نهفه حوکمی من نهی خودایی جهلیل
 ژ بو یهک فهقیری کو نحصان بیت
 کو یهک بهندهئی بی مهجالی فهقیر
 چ مه حذوره گهر خالقن (ذو الجلال)
 نهفه نجهتدای مه نهی پر کهریم^(۱)
 گهلهک فهضل و نحصانه نینه مه حال
 نه نوقصان دبت مولکی ته نه زیاد
 خودا گوته وی شاهن بهیت و کهرهم

عه فوو کت خودا نهو ب رهحما عه میم
 ژ دووزخ رها کت ب قی رهحه تی
 مه لائک هه می بوونه دو قافله
 وهلی تاخمهک مایلی جبره نیل
 کو نهف نختلافه د ناف وان بزبان
 کو حه ققی د دهستی کییه با فوتووح
 ژ بو شان فرشتان ب لهفظ و کهرهم
 بده فه توئی نهی موفتییی شهرعی من
 بیژره کو حه ققی د دهستی کییه
 بلا بهس بکن نختلافی گهلهک
 بکه فه صلی وان نهی حه بییی مهزن
 فه تح کر نهوی فه ممی گهوه ره فه شان
 خودا وهندی موطلهق شههی بی نیاز
 کو حه ققی د دهستی نهخی جبره نیل
 ژ رهحما خودائی چ نوقصان دبت
 بمینت د بن باری ذنبی که تیر
 بیه خشت نهوان جومله ذنب و وهبال
 بیه خشی نهوی موذنبی پر نهلیم^(۲)
 کو نحصان کی سهر موجرمی بی مه حال
 ل نک من نهفه موطله قی نجهتدای
 کو حوکمی ته حه ققه بزبان (لا جرم)

(۱) د دانہیا (قوگی و نامہدی) دا: کہرہم.

(۲) د دانہیا (قوگی و نامہدی) دا: نلہم.

شههنشاهم ئەز رحم و لهطفا مه عام
گه لهك لائقى كبرىائى منه
حقى كهت يه دى جبره ئىلى كوار
وها ئەممر كرىه خودايى مهزن
ههزار شوكر و همد و ئەنا بو خودا
ئەگەر چه ند ئەز مومرهم پر گوناھ
ژ رووحى عهفوو كت گوناھى مهزن
مه حهرووم نه كىتن ژ خوانى كه رهم
ئذن دت ژ بو ئەحمه دى تاجدار
ژ پاش ئەف سوئال و جهوابا وها
مه فهرض كر ل سهر ئوممه تا سهر فراز
عبادهت بكن ئەو ژ من ره مودام
موحه ممه د كو سه حكمر ئەقى ئەمرى وى
ل ئەسمانى سادس كو ژى كر رجا
تو ئەحكام و شه رعى سئك طهلبه كه
كو هات فكرى وى ئەف ته كه للوم تهمام
كو يا ره ب ئەقى ئوممه تا من ضه عيف
كو فهرض كى ل سهر وان تو په نجه سه لات
ته كاسول بكن ئەو ژ فهرضا نهماز
ژ سهر وان خه فيف كه هنك بارى وان
كو ئەو زنده عوصصات و مومرهم نهبن

عهفوو كم ئەگەر ذهبنداران تهمام
نه بىترم كو دۆسته وه يا دوشمنه
چكو حوسنى ظهن كر ب ره بى غه فار
(أنا عند ظن عبادى)^(۱) ب من
ههيه حوسنى ظهننم ب ره بىم وها
وه لىكن ئومىدا مه ره حما ئيلاھ
ستر كت ب لوطفا خواه ذهبنى د من
بده خاطرئ شاهى بهيت و هه رهم
شه فاعهت بكت رووحى عيف ذهبندار
ئهممر كر خودائى ژ بو موصطه فا
شهب و روز په نجاهى وه قى نهماز
شهب و روز په نجه لمىزان تهمام
خه بهردانى مووسا كه تن فكرى وى
ژ بو ئوممه تا خواه بكه ئلتجا
بلا بارى وان زهحف و سهنگين نهكه
رجا كر ل بهر خالقى (لا ینام)
دخووزم ژ بو وانره شه رعى خه فيف
دترسم ل سهر وان بىتن فهوات
د عىيان و ذهبنان بىن جانگوداز
كو تهركا سه لاتان نهبت كارى وان
كو ئەم ژى فهديكار و شه رمى نهبن

(۱) ئەفه ئىشارهته بو وى حه دىسا قودسى يا بوخارى (۷۴۰۵) و موسلم (۶۹۸۱) ژ ئەبوو هورره رى
فه دگوهتيزن، و دهقى وى دىترت: ﴿أنا عند ظن عبدي بي...﴾.

ژ بو خاطرې وی گهړاندې قهبول
ژ فان فهرضې وان کهم کرن بیست وپهنج
بلا بیست و پهنج فهرضې قائم بکن
ب نهفغان و زاری فهتح کر دههان
مهگیره ژ بو وان بههانه خودا
ژ وان ره تو دیسان بده بهعضې وان
هلائسې ژ بو نهحمه دې تاجدار
ب زاری نیازی خوه کر عهرضې وی
ل سهر وان نهشان نه مرئ دیسا گران
دترسم ل سهر وان قهضائې فهوات
کو دا نوممه تا وی نه بینن قهبول
ب نهلطافې ره بیې خوه کر تلتجا
ل واندامه نه زنده بارې گران
بکن ته رکې عهشرې فورووضې نهماز
گونه هکار و ناپاک و پرووسار بن
خودا ژیره ثانی ل سهر پهنج فهرض
کو نهف پهنج فهرضم نهمانهت بزانه^(۱)
نهقی بارې ذی قیমে تی پر شهریف
ل سهر نهف نهمانهت بکن دقغه تی
چکو من ژ جهم خوه ل وان کر خهلات

خودا وهقتې دی نهف نیازا رهسول
ژ بو نوممه تا وی نهدا تهعب و پهنج
ژ بو من ره طاعهت کو دائم بکن
ل سهر موصطه فا رققه تهک بوو عهیان
نهشان بارې وان ژې گرانه خودا
مه هیقی کو تهخفیف کی فهرضې وان
ژ وان دهه فورووضې دی ژې کردگار
تهحه ممول نه کر پانزده فهرضې وی
خودایا نکارن نهدا کن نهشان
بده خاطرې من هنک دی صهلات
خودا پهنجې دی دا نیازا رهسول
نیاز کر موحه ممه د ب ناه و رجا
ضه عیفن نهقی نوممه تا من نهمان
دترسم کو غافل ببن بی نیاز
ژ ته شهرمسار و فه دیکار بن
کو نهحمه د ل مهولا رجا کر به عهرض
نه مر کر ژ بو شاهې صاحب نشان
ژ بو خاطرې ته مه پر کر خهفیف
وهلیکن بییره ژ بو نوممه تی
نه بزرن ل وان هیچ فهرضې صهلات

(۱) مهسه لا فه رکنا هه پینج نقیژان ل شهفا معراجی ئیکسه ر ژ خودی ، و کو نهو ل سه ری پینجی بوون ،
پاشی ب پالدا نا موسای -سلاف لی بن- پیغه مبه ری مه -سلاف لی بن- داخواز ژ خودای خۆ کر کو نهو
وان کیم بکهت هتا دویمه هیبی بوینه پینج ، بوخاری (۳۸۷۷) و موسلم (۴۲۹) ژ نهسهی کورې مالکی
فه دگو هیزن.

ل نک مندبت قهنج و صاحب روتهب
 کو واقع نهبوويه د قهلبی بهشهر
 ئهءا کت کهسی پهنج وهقتی نهماز
 د شان فهرضی من ده خیانهت بکن
 د ناری جهههنهم دبن جانگوداز
 ب حهقتی جهمیع صفتی د ته
 نهءی دهستی شهیطان و نهفسا خه بیس
 نه بۆرن ل وی هیچ فهرضی نهماز
 کو باری ئهءا کم ئهقی دهینی خوه
 ب تهرکا ئهشان فهرضی پاکتی شیرین
 نکارم ئهءا کم ژ فهرضان یهکی
 ضه عیفم د دهست نهفسی خوه ههر زه مان
 ژ دهستم نهبت نهبت فان فورروضی نهفیس
 د گهل ئهف جبالی ب طول و ب عرض
 ژ خه وفا کو بن عاصی و شهرمناک
 بکن ئهءو د وان ده نه ذهن و عقل
 د گهل ئهف خه بهر ئهف ظه لوومن جه هوول
 ل دۆر مه قهوه ستانه وهک خه ط ل مه
 دزانم هلاک دیسه پارا مه بت
 ژ بۆ خاطرئ شاهئ تهختی هوءا
 وهلی پروورهش و موجرمهک ئومه تم
 مه هلیته هلاک بم د فعلا خه راب
 بکیشم ل سهر خامه ئاوازی خوه

کهسی فانهءا کت ب طهرز و ئهدهب
 بدم وی ژ ئعامی خوه ئهءو قهدهر
 ل نک حهضره تا من دبیت سهر فراز
 وهلیکن کو تهرکی ئه مانهت بکن
 ته کاسول بکن دهر ئهءائی نهماز
 خودایا ب حهقتی ئهوی ذاتی ته
 ئهقی عه بدره حمانی عاصی یی پیس
 بعانهت بکه روو حیسی جانگوداز
 ئه گهر چ مه نینه عه مهل زهینی خوه
 مه پروورهش نهکی ئهی خودایئ ئه مین
 دزانم ئه گهر دهستگیری نهکی
 چکو نهفسی من غالبه بی ئه مان
 مه مه سپیره فی نهفسی بهدفعلی پیس
 ته عرض کر ئه مانهت ل ئهسمان و ئهرض
 مهنع بوون ژ حه ملا ئهقی باری پاک
 ژ ترسان نهویران ئه مانهت حهمل
 مه ئانی ئهقی باری ته کر قه بوول
 وه هم نهفس و شهیطان موسه لله ط ل مه
 ئه گهر نه ب فهضل و ب رهحما ته بت
 وهلیکن رجادارن ئهه ئهی خودا
 ئه گهر چ نه ئه ربایئ ئهف نعمه تم
 بده پیش مه راه و طهریقی صهواب
 موغه ننی بده دهستی خوه سازی خوه

بکه گووشی من پر ژ ئاوازی چهنک
 دلَم پر ژ ئالامی هجرئی نگار
 که رهم که موغه ننی وهره خه لوتهئی
 بنوشم ژ دهستی ته چهند جامی مهی
 موفه ررح بسم ئەز ب تهئیرئی شان
 ژ بیر کم هنک جهور و ظلومی حهیب
 کو دهوران بکم وهک حویابی مهیی
 طه ره ب بیته قهلبم ژ ساز و ژ جام
 ب تهشمیرئی ساعد بکم هممه تی
 کو سه کر ئەقان ئەمرئی پاکئی قه بوول
 قه بوولن مه ئەف ئەمرئی ته ئەی خودا
 ئعانهت بکه تو ژ بو ئەف ئەمر
 نه کی نه فس و شهیطان تو غالب ل وان
 ل من ئەز ل سهر وان نه صیحهت بکم
 تو ژئی عهون و تهوفیقی خوه بدیه وان
 خودا گوته وی ئەحمه دی تاجدار
 کو ئەو ئبتدائی عبادت بکن
 بدم وان ئعانهت ل سهر طاعه تی
 ئەنا کر ژ بو ره بیی خوه موصطه فا
 ژ معماری کاخی روايهت ئەمن
 د خه لوته سهر (لا مکان) بی خودا
 خه بهردان د گهل ئەحمه دی شهه ربار
 کرن سی قسم ئەف که لامی ب عهد

موفه ررح بکه جاره کی قهلبی تهنگ
 ل سهر من هه نه نهوعی غهم بی شو مار
 تو ژئی ساقییا بینه وی شه ره تهئی
 سهماع کم هنک دهنگی قانون و نهی
 سئک بن ل سهر من هوموومی گران
 له هه ب مونه فی بت ژ قهلبی که بیب
 بدم دهستی خوه رووسیا خامه یی
 بکم هممه تهک ئەز د نهظمی که لام
 بیترم به قییه ژ قئی قصه تی
 (سمعنا، اطعنا) جهواب دا ره سوول
 وهلی تو بده وان طه ریقی هودا
 کو مه حووب نه بن ئەو د رۆژی حه شر
 بیه دائما تو موراقب ل وان
 ژ بو وان ره به حتی ئەمانهت بکم
 کو شهرمی نه مینن د ئەمرئی گران
 مه دا ئومه تی جوزئه کی ئختیار
 ژ من ژئی سوئالا ئعانهت بکن
 ل سهر وان بکم زنده قئی ره حمه تی
 که ئەی پادشاهها ستایش تورا
 سهماع کر ئەقان نهقلی پاکئی مه زن
 ب هژمار خه بهر دا د گهل موصطه فا
 ژ راوی مه زانی نه وه د دهر هه زار
 ژ بو موصطه فا وی خودایی صمه د

وہا پے ئہمر کر خودایغ غہفار
 بہیان کہ ژ بو مؤمن و کافرین
 بیژہ ئہقان سی ہزارئ خہبہر
 ئہقان سی ہزارن ب نہصا کتاب^(۱)
 عہجب دینئ کوفری ژ وان کاست بوو
 ل ہہردو جہان وی نہکیشا تورہنج
 ہہمی شہرع و ئہحکامی وی خالقن
 د کوفر و د عصیان دہ ما پروسیاہ
 ئہقی راہئ شہرعئ شہریفہ موین
 دکن جوملہ مؤمن ژ جنن و ژ ناس
 بیت مونحہرف خصلہتی مہردومہک
 سوار بت چو کہشتی ل سہر سہطحی ما
 بزانیہ کو کہذذابہ ئہو ذہنبدار
 کو مہقببول بت نک خودایغ لہطیف
 ژ ہہر کہس رہ بیژہ ئہقان سی ہزار
 بیژہ ئہقان شہرع و حوکمی گران
 ہہچی گوہ نہدانئ بزانیہ دوشمنہ
 ژ بو وی رہسولئ خوہ دا ئختیار
 ہہچی تو دخوازی بکہ نکتتام
 حہقیقہت بزانیہ ئہیا شاہی دین
 بیستن بیژئ ئہقان سرری من

کو ہہر یہک ژ وان قسم بوو سی ہہزار
 ژ وان سی ہہزار راہئ شہرعئ موین
 ژ بو جوملہ جنن و جہمیعئ بہشہر
 چکو دینئ ئیسلاام و راہئ صہواب
 حدیث و شہریعت ب وی راست بوو
 ہہچی کہفتہ راہئ ئہقی شہرعئ قہنج
 کو قورئان و سوننہت ب وی ناطقن
 ولئ گہر کہسہک مونحہرف بت ژ راہ
 بزانیہ ئہساسئ ل ئسلاام و دین
 ب وی دین و ئیمان و ئیسلاامی ناس
 ژ میزانی شہرعئ ئہگہر دہرہمہک
 ئہگہر چہند طہیران بکت سہر ہہوا
 مہبہ موعتہقد بوو ئہوی سہختہکار
 عہمہل لازمہ بیتہ شہرعئ شہریف
 خودا گوٹہ وی ئہحمہدی ئختیار
 ژ بو جوملہئ مؤمن و کافران
 ہہچی گوہدنئ پہیرہوانئ تہنہ
 ولئ سی ہزارئ دگہر کردگار
 ہہچی تہ دئی بیژہ وان ئہف کہلام
 ہنک ژئ طہریقہت ہنک دی یہقین
 ہہچی مہردئ قہلبئ تہ لی موطمہئن

(۱) چو سہنہدین دورست بوئی روایہ تا شاعر فہدگوہیزت د دہر حہقا ہژمارا وان پہیشان دا بین خودئ پی
 د گہل پیغہمبہری - سلاٹ لی بن - ناخفتی، ب بہر چاقین مہ نہکہفتینہ.

طهريقهت حهقيقهت چكو كورن نهو
كهسي قابليهت نهبت بي حساب
شهريعت چو دهريايي (از) تايي پر
كهسي جهوههري نهف حهقيقهت بفي
نكارت نهفي جهوههري پر ژ نوور
كو (الا) سهفينا طهريقهت موعين
چكو كهس د دهريايي شهري شهريف
مهگه نهو سوار بن ل تاتهش گهسي
ژ قهعري نهفي بهحري صافي شيرين
شهريعت طهريقهت حهقيقهت تهمام
وها من بهيستي ژ راوي خهبهه
موحهمهه ژ بو دوانزده نهصحابي خوه
ژ بو وانره زي گو حهبيبي كهريم
نهوان زي بهلاف كر ل سهه نهف نهصل
ولهي نهف وهصيهت تهمامي نهما
طهريقهت نوها بوويه يهك دامني صهيد
ولهيكن خودا پي دزانه يهقين
بلا نهو ل دونيا بكن نهف كذاب
چ لازم ژ بو مه نهيا شهمسهدين
تو بسپيره حوكمي خودا نيشي وان
چو تو مهردومهك شاعري روحييا
تهجهسسوس چ لازم ژ بو ته ل خهلق

ژ عهقل و خرده جوملهشان دوورن نهو
مهبيثي نهقان سهري عالي جهناب
طهريقهت سهفينه حهقيقهت چو دور
ژ قهعري بحاري شهريعت بفي
دهرينت ژ قهعري نهفي بهحري كوور
بيتن ژ بو جهوههري پر شهمين
نكارن بيورن ب عهقلي سهخيف
كو دهريايي شهريعت بيبن ههسي
دهرينت گهلهك جهوههري پر شهمين
بزان بيبي ههف نابن نهني نيك نام
كو نهف سي ههزار گوتني پر نهشه
بهيان كر نهقان سرري پر تايي خوه^(۱)
في سرري كهتم كن ژ مهردني لهيم
ژ بو شهخصي قيمهت شوناس و نههل
نوها كهتبه دهستي كهسي ناسهزا
كو پي مالي دونيا بكن بهند و قهيد
عهليمه ب نهحوالي جههر و نههين
ل تاخرهت ژ بو رهب چ بيژن جهواب
كو تهحريه كن حالي وان (اين چنين)
كو رويي قيامهت كه تهفتيشي وان
چ لازم دكي هنده قهلالاشيا
موفهوهوض كه فان نيشي وان تو ب حهق

(۱) چو سهنهدين دورست بو في چهندي زي مه د كتيبيتن ههديسي دا نهديتبه.

بیوره د مهقصوودئ شعر و کهلام
 چپا صنعهتی مهردومانکی دهغمل
 ل سهر کهیفی وان بینه نهظمی کتاب
 نهگهر سهرتسهه تار و مار بت ههمی
 فهقیر و نهچارئ دهرئ قادری
 د گهل ساقی و سازبهند و نگار
 وه گهر نه دلئ خوه دکی پر نهلم
 توژی ساقیا بینه جامئ چو گول
 برپژن د مهیدان ده مهوجودئ خوه
 خهبر دان ب نهحمه د ره تسعین نهلف
 ژ وان جومله ما سی هزارئ دگهر
 نهدا هیچ روخصهت ژ بو شاهی دین
 نهھیلا برپژت نهقان دورئ وی
 بمینن نهقان سررئ پاکئ قهبول
 ژ نهسرارئ پیغه مبهربنه ههمان
 کو سهح کن نهقان سررئ کوورئ مهزن
 زهمانهک کو تیدا نههن هیچ خهلق
 کو (إلا) ههمی خاصئ شاهنشهن
 نکارن بیژن تو خهلقئ خودا
 کو(إلا) خوداوهندی خهلقئ عظیم
 ههتا وهقتئ رۆژئ حساب و جهزا

ل قی صنعهتی خوه بنیره مودام
 کو نینه د دهستی ته شهیئهک عمهل
 بخوازه تو ساقی و ساز و شهراب
 ژ مهشرق ههتا مهغربی عالمی
 خسارا ته نابت تو یهک شاعری
 ژ موسوهده و خامه پیثه تو جار
 مهپرسه ل شهیئهک نه بیش و نه کم
 وهره نهی قهلم سهر سیاقئ نهول
 بکن نهتا نه ب مهقصوودئ خوه
 مه پیشی بهیان کر ب شهوق و ب کهیف
 مه (ستین ألف) بهیان کر خهبر
 نهقان سی هزارئ کو مایه نههین
 کو بو کهس بیژت نهقان سررئ وی
 کو(إلا) د مابهینی ره ب و ره سول
 نهقان جومله سررئ نویوهت بزبان
 نه هدهده ژ بو قدوسی و ئنس و جن
 نهغه مهترهبا (لی مع الله)ی^(۱) حهق
 ژ قان سررئ وی هیچ ناگهه نههن
 ژ غهیری موحه ممهده شهی با وهفا
 نکارن سهماع کن قی سررئ کهریم
 نهان مان نهقان جومله نهسرارها

(۱) نهغه نیشارهته بو وی هدیسا بی بناخه نهوا دهقی وی دبیزت: ﴿لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك
 مقرب ولا نبي مرسل﴾.

نکارن هلیسن ڦی سرری بهدیع
 بزبان قهلبی ټحمده ټهوی تابناک
 د مابهینۍ ره ب و ره سولۍ ویه
 کو مه خفی بیژن ژ بو هه ڦ که لام
 ب جوز موصطه فا هیچ ناگه نه بوون
 نه هیلا کو بیژن حه بیبی صه مه ده
 ټهان سرری کو گوټنی ره بی وی
 خودا دایه روخصه ژ بو شه ربار
 که ټی شاهۍ بهیت و مه قام و حه طیم
 ژ بو ته به سه ټه ڦ قه ده ر نعمه ته
 هه یه ټختلافه رواتان ده لال
 ټه ڦی ټختلافی ب طه رزه ک عه جه ب
 کو ټحمده شه هنشاهی عالی مه قام
 ټهوی سه جده یه ک بر ب طه رز و ټه ده ب
 ڦه خوهندن ژ بو ره بی ټه رض و سه ما
 خو ده دی ټه نه فه س داخلۍ حو جره ټی
 گها مه ککه ټی جای خوه بی گومان
 د ڦی ده عوه تا پادشاهی مه لیح
 ب عهینی روجوع ژ ل سه ټه ڦ سیاق
 ل پوشتی بوراقۍ عه زیزی نه ظیف
 بلند بو ل سه نه ردوانۍ چو گول
 د گه ل دووزه خ و جه نه ته ټی هه ر وها
 عوروج کر ټهوی شاهۍ صاحب جه مال

ب جوز قهلبی ټحمده ټهوی پر وه سیع
 خه زینا ټهان سرری مه کنوونی پاک
 نه هیته نزانن چ که س ټهو چیه
 ټه ڦه عاده تی دؤستییا ته مام
 ټه ڦی سی هه زاری کو مه ستوره بوون
 نه هاتن به یان و ووضو وحی ټه به ده
 وسان مانه مه جزوون د ناڦ قهلبی وی
 ژ پاش ټه ڦ که لامی ب عه ده و شومار
 ټجازه ژ بو موصطه فا دا که ریم
 که رهم که هه پر جای خوه روخصه ته
 د ڦی عه وده تی ده بزبان ټه هی هه ڦال
 وه لی ټه ز به یان کم ب که یف و طه ره ب
 ژ به عضی رواتان هه یه ټه ڦ که لام
 ده ما گووش کر وی ټجازه ژ ره ب
 د سه جده گه لکه ذکر و ته سبیحها
 وه کی سه ر ه لانی ژ وی سه جده ټی
 ب یه ک (طرفه العین از لا مکان)
 وه لی یه ک روایه ته هه یه پر سه حیح
 ژ ڦر ڦه چه وان چوویه سه ر هه ڦت طه باق
 ژ مه ککه هه تا ټه رضی قودسی شه ریف
 ژ قودسی هه تا ټاسمانی ټه ول
 ژ ټه سمان هه تا (سدره المنتهی)
 ل سه ر شه هپه ری جبره ټیلی ده لال

سوار بوو نهوی پادشاهی جه میل
 ل سهر شههپهړی وی دچوو بی نهلم
 ل سهر شههپهړی نسرده فیلی مهزن
 نهوی رههپهړی راهی حقق و هوذا
 ب قودرهت خودای کهریمی جهلیل
 نهوی شاهی (الولاک)ی صاحب نیشان
 ژ بو عهوده تا سهییدی ساده نوور
 هه تا مهککهئی هات شاهی جهان
 ل نک مه هه مووچکان ب نهقل و بهیان
 بهری خوه کو دا مهککهئی پر مهرام
 ل رهو حائی یهک کاروانی عه ره ب
 کو دا بت عه لامهت ژ بو مونکران^(۱)
 ب تهشیعی وی نهحمه دئی چاڅ بهلهک
 هه مووچکان زیاره تکران پایی وی
 ل وی دان هه زاران سهلات و سهلام
 کرن بوو ره سولئی ب نوور و شوعاع
 ل پیش نهحمه دئی تاجدارئی ب نوور

ژ سدره ل سهر شههپهړی میکه نیل
 هه تا جای میکالی پر موخته شه
 ژ وی پیغه شاهنشاهی نسن و جن
 عور ووج کر هه تا سه طحی عه رشی خودا
 ژ نهو پاش نه ما طاقه تی نسرده فیلی
 ل ره رفه سوار کر هه تا (لا مکان)
 نیجازهت کو دهرکهت ژ ره بی غه فوور
 ب قی طهرز و ته رتیبی من کر بهیان
 نه صه ححی روایهت نهغه بی گومان
 ژ قودسی ده ما نهو ب ری کهت ته مام
 ل ره دیت سولطانی صاحب نهده ب
 قه خور کاسه یهک ئابی نهو کاروان
 هه تا مهککهئی جومله سه ففی مهلهک
 ب ته سبیح و ته هلیل برن جای وی
 هه می ده ست و پی بووسه دان (بالتمام)
 نه شان جومله قوددووسییان (الوداع)
 گه لهک زاری و ناله کر نه ظوهوور

(۱) د هندک روایه تین دورست دا هاتیبه کو پشتی پیغه مبهر -سلاڅ لی بن- زقریبه بهیتولمه قدسی، وی پیغه مبهر هه می ل ویری دیتن، و نقیژ ل بهرا وان کر، پاشی قه گه پیا مه که هی (بنییره: الصبیح من الإسراء والمعراج، تألیف خیر الدین وانلی، ص ۳۵)، و د روایه ته کی دا ئیمامی بهیبه قی (الدلائل ۲/۳۵۵-۳۵۷) ب سه نه ده کا لاواز ژ شه ددای کورئ نهوسی قه دگوهیزت کول ده می قه گه پیا نا پیغه مبهری -سلاڅ لی بن- بو مه که هی نهو د بهر کاروانه کی قوره شییان را بووری، و وی دیت وان هندک حیشتترین خو به رزه کربون، پاشی ئیک ژ وان نهو قه دیتن و کومکر نه سه ریک، و تیدا نه هاتیبه کو پیغه مبهری -سلاڅ لی بن- هندک ئاڅ ل نک وان قه خوار بت، وه کی شاعر دیترت.

که ئه‌ی سه‌روه‌ری (سید المرسلین) ژ ئوممه‌ت حساب که مه قوددووسییا ژ پاش ئه‌ف نیازا کو وان جومله‌شان ب پاشده شه‌گه‌ریان جه‌میعی مه‌له‌ک نه‌ظه‌ر کر جه‌یبی کو پر شه‌رم بوو خودایا ب حه‌ققئ ئه‌قی پادشا ب حه‌ققئ ئه‌قی خه‌لوه‌تا موخته‌ره‌م ب حه‌ققئ ئه‌قیان جومله ئه‌سراری ته ب حه‌ققئ هه‌می ئه‌نبیاء و ره‌سوول ب حه‌ققئ ئه‌وی خه‌لوه‌تا (لا مکان) ب نوورا روخی موصله‌فایئ که‌ریم ئه‌قی رووچیئی موجرمئ دل که‌باب ل سه‌ر من گوناھی مه‌زن وه‌ک جبال گه‌له‌ک موذنیم رووره‌شم رووسیاه‌ د گه‌ل هنده‌ ذنب و خه‌طائئ د پیس چسان بیم حوضوورا ته ئه‌ی کردگار مه‌پرسه ژ من روژئ حه‌شر و حساب سه‌تر که ل سه‌ر من هه‌می ذنبی من مه‌ رووره‌ش مه‌که روژئ حه‌شر و قیام کتابم بده ده‌ستئ راستئ ئه‌مان

مه بگره د نا‌ف ئوممه‌تی ئه‌ی ئه‌مین شه‌فاعه‌ت بکه جومله سوپووحییا ب زاری کرن عه‌رضئ خدمه‌ت چونان به‌لاقبوونه هه‌ر که‌س ل سه‌طحئ فه‌له‌ک کو هیترا جه‌ئ نه‌ومی وی گه‌رم بوو کو ته دایه وی نه‌رده‌وانئ سه‌ما کو خاصه‌ ژ بو شاهئ به‌یت و حه‌ره‌م ته‌نی زانه سولطانی موختاری ته خصوصاً ب حه‌ققئ جه‌یبی قه‌بوول کو لایقه ئانجه‌ق ژ بو شاهئ جان ب حه‌ققئ ئه‌وان جومله خولقی عه‌ظیم عه‌فوو که ب ره‌ما خوه یا بی حساب^(۱) هه‌زار نه‌وعئ قویح و ذونوب و وه‌بال غه‌ریقم د نا‌ف مه‌وجئ به‌حرا گونا‌ه د گه‌ل هنده عصیان و فعلئ خه‌بیس عه‌فووکه ب ره‌مه‌ت منئ ذنبدار چکو ئه‌ز نزانم بیترم جه‌واب ب ره‌ما خوه یا پر ئه‌یا ره‌بی من ل نا‌ف ئه‌هلئ مه‌حشه‌ر ب ذنبئ حه‌رام عه‌فووکه ژ من جومله ذنبئ گران

(۱) د دانه‌یا (قو‌غی) دا ل ده‌مه‌نی ئه‌ف مالکه هاتیبه (و دیاره ئه‌و ژ فه‌هاندنا ناسخیبه کو مه‌لا ئه‌حمه‌د حلمی بی قو‌غیبه):

که‌ذا ئه‌حمه‌دی صاحبئ ئه‌ف کتاب بی جه‌ننه‌تی بی سوئال و حساب

ژ ته پيټه كې من ههيه نهى كهريم
بلند كم يه دئ خوه ب صدق و صهفا
ئپلاهي تو رووحي نهكي شه رمسار
عه فوكت ژ من شان گوناهي ذه ميم
بيترم ب حه ققي نهوي مو صطه فا
كهړ و لال و گيژه تو نينه مه دار

بند رابع و ثلاثون

در خبر گفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بامدادان
از معراج شبانه با اسلام و کفار که مصدقان تصدیق کردند^(۱)

عمار هت کونئ کاخئ قئی نامهئئ
ئهوئ صهیره فیئئ دوکانئ خه بهر
ب قئ طه رزی ته زین دا قصه تهئ
بیه نداشتئ طه رحئئ ته ساسئ سوخن
موسه لسهل هه تا نه زدی من ئەف که لام
رواتان وها کر روایهت یه قین
کو بوو مونقه ضئ ئەو سیاهیئئ شهب
ب پهروازئ چو زاغئ شهب نابه دید
قهدا مورغئ بام صهوت و دهنگئ عه بیان
ژ گولبانگئ (یا حی و یا ذا الجلال)
ره سوولئ موئه بیه د ب عزز و مه قام
کو ئمشهب خودا ئەز برم ئه رضئ شام
سوار بووم ل سهر یهک بوراقئ ته میز
جه میعی صوفووفئ نه بی و ره سوول

نه قشبه ندئ ئەیوانئ قئی قصه ئئ
گوهه ر سهنجئ بازارئ لوطف و ئەئه ر
وها دایه من گوهه را حکمه تی
وهلئ طه رحه کی مو حکم و موئته مه ن
سه رئ سلسله نک صه حابئ کرام
ژ ئەحوالئ معراجئ شاهئ ئەمین
سفیدی ب دهر کهت چو جامئ حله ب
خه رام بوود ئافاقئ بازئ سفید
ژ خه یطئ سپئ خه یطئ ره ش بوو عه بیان
ئهوئ دهشت و صه حرا تری کر بلال^(۲)
به بیان کر ژ بوو (أم هانی)^(۳) که لام
ژ وئ ئەز برم ئاسمانان ته مام
برم تا ب قودسئ که ریم و عه زیز
مه دیتن د وئ مه سجدئ پر قه بوول

(۱) ئەف بهنده د دهر حقا گوتنا پیغه مبهری خودئ دایه -سلاف لی بن- بو سوجه تا معراجا خو یا ب شهقی بو
موسلمان و کافران و ئەوین باوهری ب گوتنا وی ئینای.

(۲) یه عنی: ده می سپیده هه لاتی، و بیلالی ب دهنگئ بانگی دهشت و صه حرا تری کرین. وهه ژیهه بیژین:
معراج ل مه کههئ چیبو بوو بهری مشه ختبوونئ، و هنگی هیشتا (بانگدان) نه بوو، و بیلال ژ بو بانگدانئ
نه هاتبوو ده سنی شان کرن!!

(۳) (أم هانی) دۆتاما پیغه مبهری بوو -سلاف لی بن-، ناقئ وئ فاخته بوو کچا ئەبوو طالیبه.

ته ماشا مه کر جومله عه رشی عه جیب
 د گهل (سدره المنتهی) و جه حیم
 د دوو زه خ مه دین جومله صنفی عه ذاب
 مه دیتن ژ مهولا ره تیک عابدوون
 ل من بابی نحرسان خودائی شه کر
 ل وی دهر نه بوو غهیری ذاتی صمهده
 ژ نهوعی فرشتان ل سهطحی فهلهک
 شه گهریام ب حوکمی (رب العالمین)
 ژ معراجی خوه نهز بیترم کهلام
 بهیان کم قی معراجی صاحب نه شهر
 نه بن مونکری قی هه می قودره تی
 بهرینه ژ ضد و شهریکان چونان
 که نهی سهییدی ره بهری سهرفراز^(۱)
 حهقن جومله نهو بی کهم و کاستن
 که تم که نهقی سرری پاکتی قهبول
 ژ دهرکا نومووری وها قاصر ن
 بن مونکری قان دوری شاهوار
 بکن هملی قان راستان سهر دورووغ
 دترسم کو پسمام و نهقوامی ته
 ژ بهر کوفری وان تو بیی دهر دناک
 ژ بو خوه زیاده مه که هنده غه م

مه دیتن گهلهک صونع و نهقشی غه ریب
 د گهل ههفت طه بهق ناسمان و نه عیم
 مه دیتن د جهننهت ده نه هلی شهواب
 مه لائک ژ عهده و حسابان بروون
 ته ماشا د لاهووتی نه علا مه کر
 برم جایه کی قهط نه جا بوو نه بهده
 عه جائب غه رائب مه دیتن گهلهک
 د ظهرفی شهقهک هنده نه شیا مه دین
 خودا نه مر کر به ژ بو من ته مام
 ژ بو موئن و کافران سه رته سه ر
 کو هه ر کهس ژ بو خوه بکن عبره تی
 بزنان کو خه للاقی کهون و مه کان
 سه بوک (ام هانی) بهیان کر نیاز
 نه قان گو تنی ته هه می راستن
 وه لی من رجایه ژ پایت ره سوول
 چکو عه قلی ناسان گهلهک فاترن
 دترسم به عید بت ژ عه قلی کوفار
 بیترن خه بهردانی پر بی فورووغ
 نه گهر چ کو حهققن کهلامی د ته
 موصه ددق نه بن نهو ب معراجی پاک
 وهره گو ه بده من (ایا ابن عم)

(۱) روایه ته کا نیزیک ژ قی طه بهرانی (المعجم الکبیر ۱۰۵۹) ژ (ام هانی) ی شه دگپرت، به لی سه نه دا وی
 حه دیسی - وه کی زانا دبیترن - یا درست نینه.

برېښه ئهښان دوررئ زنده شه مين
 قهشيره قئ معراجئ قهنجئ نهفيس
 بدن نسهتهئ ته ل كذب و دورووغ
 ببن مونكرئ نهف خه بهر بئ حساب
 ژ گوتن گهلهك چيتره بئ قوصور
 كه (أى بنت عم) ب عزز و قهبول
 بيترم د معراجئ صاحب ئه شهر
 عوموما بيترم قئ سررئ كهريم
 ههچئ كافره ناموافق ببن
 تهماما بيترم قئ سررئ گران
 يهقين دئ بهيان كم طهريقئ هودا
 كو فهرقشان ژ مهغرب ههتا شهرق بن
 مهشى سوويئ مهسجد ب عزز و وهقار
 ژ معراجئ دووشين خه بهر دهست كرى
 ههچئ موسته مع موئن و كافرون
 كو ئمشهب گها نك مه (روح الامين)
 ب ئه مرئ خودا ئهز برم ئه رضئ شام
 برم تا ب مهسجد د قودسئ شهريف
 د گهل جهددئ خوه ئبره هيمئ خهليل
 طه به قهايئ ئهسمان ب ئه مرئ خودا
 ل سهر سهطحئ ئاسمان مه ديتن گهلهك
 د گهل ذكر و تهسيبحئ پر زه مزه مه
 د جهننهت هه مي ئه هلي دين و شوكر

ژ بو چهند ئه صحابهئ پر ئه مين
 وه ليكن ژ كوفارئ بئ دينئ پيس
 دترسم كو نهف كافرئ بئ فورووغ
 وه ههم ئحتمالا كو بهعضئ صحاب
 خولاصه نه گوتن ژ معراجئ نوور
 جهواب دا ژ بو (أم هانى) ره سوول
 بزانه كو (لا بد) قهول و خه بهر
 وها ئه مرئ من كربه ره بئ عهظيم
 ههچئ موئنه دئ موصه ددق ببن
 ل من لازم و واجبه بئ گومان
 نكارم قهشيرم ئوموورئ خودا
 موصه ددق موكه ذذب ژ ههف فهرق بن
 پهس ئانگاهئ ئه و سه بيدئ تاجدار
 گها ئه وسه طئ مهسجدا ئه نوهرئ
 سه لا دا كه (يا أيها الحاضرون)
 بزائن هه مي نهف كه لامئ مه تين
 سوار بووم ل سهر يهك بوراقت تهمام
 ل سهر وئ بوراقت عهز بزي ظهريف
 مه ديتن هه مي ئه نبيائ جهليل
 ژ ئه و پاش ب معراجئ نوورين هه تا
 صوفووفئ فرشته ژ قسمئ مهلهك
 بهشت و جهه ننه م مه ديتن هه مه
 جهه ننه م تزئ ئه هلي ذنب و كوفر

د گهل سدرهء و كورسيبي پر دهلال
 مه ديتن ب شان ههدو چاڅي سهري
 ژ وئ نهز برم خهلوهتا (لا مكان)
 ژ بو من گهلهك سرر و رازي مهزن
 شهگهريامه ديسان د نهو شهف تهمام
 ب تهصديقي ههر كهس بكن گوتني
 ژ معراجي نهحمهد د ناڅ مهككهئي
 ظوهوور بوو نهڅي قصصهتا پر ب ناز
 ژ نهووهل شهقيبي لهعيني خهبيس
 دهما سهككر نهڅ گوتنا پر گران
 وها گوت وي: نهى موحه ممهده نهمن
 توپراستي ديپتري شهڅي دي ب شهب
 تو ديسان شهگهريابي نهڅ شهف تهمام
 (نعم) گوتي سولطاني صاحب دهليل
 ب نهمرئ خودا جبرهئيبي نهمين
 ژ نهرضي حجازي ههتا مولكي شام
 ل وئ دهر مه ديتن گهلهك سرر و راز
 چو وي كافرئ لهعنهتي بي شهقي
 قيامه هلاقيتي دهستاري خوه
 ب شنعهت دراز كر زهباني ههرام

د گهل جومله عهرشي شههي بي زهوان
 نهوان نهڅش و صونعي عهجهب نهنوهري
 ل وئ دهر نهبوو جا و وهقت و زهوان
 بهيان كر ب نحساني خوه رهبي من
 د ظهرفي شهڅهك چووم و هاتم مهقام
 ب سهمعني قهبولي ههمي گوهد دني^(۱)
 خهبهر نهشكهرا بوو د څي قصصهئي
 د مهككه بهيان بوو ههمي سرر و راز
 نهبوو جههلي جاهل كوفربازي پيس
 ب تهعجيلي هات نهزدي شاهي جهان
 بهيستن ژ ته چهنده تشتي مهزن
 تو چووبي ههتا شام ب كهيف و طهره ب
 كهپشتي حجازي ژ سهر ههددي شام؟
 شهبي بارحه چوومه (قدس الخليل)
 نوزوول بوو ژ نهسمان ل پروبي زهمين
 برم وي ب سهده عززهت و نحترام
 شهگهريام و ديسان كهپشتم حجاز
 ب گووشي خوه سهككر څي سرري خهفي
 هلانين ههمي پهرده نهستاري خوه
 ل كي دهر حجاز و ل كوو مولكي شام

(۱) نهوا د روايه تين دورست دا هاتي وهكي وئ روايه تي يا نهحمهد (۲۸۲۰) شهدگوهيت، هندئ دكههنت كو
 پيغه مبهري - سلاڅ لي بن - ل سهري بهحسي نسرائي ب تني بو ملله تي خو كر، پاشي پشتي هنگي وي
 بهحسي معراجي زي بو وان كر.

وهرن ئەى صەنادىدىن قەومى عەرەب
 ژ خاكى حجازى ھەتا ئەرضى شام
 د ظەرفى شەفەك قەط نہ مەعقوله ئەف
 ببىنن ئەقى گۆتتا بى فورووغ
 ژ فر تا ب شامى كويەك ماھە راھ
 پەس ئانگاھ رابووب سەد مەكر چوو
 ژ بوو بەكرى رە گو شەقىيى لەعین
 چ ئەلفاظى بى مەعنى تینە ظوھوور
 ژ بو من نوھا گۆتییە دەر مەقام
 ژ وئ ديسە ھاتى ھەتا مەككەئى
 جەواب دا ئەبوو بەكرى صدیقی یار
 ھەچى ئەو بپیژە ھەمى راستن
 ژ قى زیدەتر ئەتقادم ھەییە
 ئەگەر گۆتبى ئەف كەلامى كویار
 نہ تەنھا ھەتا شام و قودسى خەلیل
 ژ عەرشان ھەتا خەلوھتا (لا مکان)
 نہ دوورە ژ حوكمى رەسوولى عەرەب
 چرا؟ چونکہ جبریلی با پەرپر و بال
 نوزوولى دکت ئەو د یەك لەحظەئى
 ژ بوو ی رە وەحى و خەبەردانى پور
 ژ بوو دکت ھەردەم ئخبارى غەیب
 چرا ھندە بى دینی ئەى بوو جەھل
 دزانم كو ئیمان و دینت نییە

ب گوشتى خوہ سەح کن دورووغى عەجەب
 ھەمى ھوون دزانن كو ماھەك تەمام
 بچت مولكى شام و روجووع كت ب شەف
 بزانن ھەمى قى حەدیشى دورووغ
 بچیت و روجووع كت مەحالە تەباھ
 سوپى یارى صادق ئەبى بەكر چوو
 وەرە گۆتتى صاحبى خوہ ببین
 دپیژە خەبەردانى (از) عەقلى دورو
 كو ئمشەب ژ مەككە چوویە ئەرضى شام
 وەرە گوھ بدە قى عەجەب قصەئى
 ئەوى (شانى اثنین) غارى كویار
 تەمامى حەقن بى كەم و کاستن
 ل ئەقوالى وى ئەتقادم ھەییە
 موصەددق دیم ئەز ب وى سەد ھەزار
 كو بەلكە ھەتا عەرشى رەببى جەلیل
 بچت ھەم روجووع كت د وەقت و زەمان
 ب نسیبەت مەقامى وى نینە عەجەب
 ژ سەر (سدرۃ المنتهى) یى دەلال
 ب پەروازى تیتن ھەتا مەككەئى
 ژ مەولا دپیژت ب تەشبیہى دور
 ل نك مە ھەمووچکان (بلا شك وریب)
 عنادى دكى توب كوفر و جەھل
 یەقینم ئەفە كویەقینت نییە

ژ کوفري بهسه روو بگيږه ئهيا
 وها گوتی بوو جههلی کامل خهري
 پهس نانگهتی صدديقی نهکبه دهلال
 ب سهه صدق وسی سهه صهفا (آمد او)
 نهبی وهقتی دیتی نهبوو بهکری یار
 وهره نهی نهبوو بهکری یاری شهفیع
 ژ بو ته بهیان کم ب عزز و ب ناز
 بزانه کو نهف لهیله (روح الامین)
 بوراقهک ژ جهننهت دهرازی دهلال
 ب ری کهتمه (از) خاکي (بيت الحرام)
 ژ وی نهدهوانهک خودا کر ظوهوور
 ل سهه وی بلندبووم ههتا ههفت طهبهق
 گوذهشتهم ژ ههفت نهجوم و نهه فهلهک
 تهماشه مه کر عهرشی زیبا نههاد
 بوهورتم ژ وی عهرشی غایهت عهظیم
 مه دیتن عهجائب ژ حوکمی کهريم
 گهلهک سرر و رازی چو دورپی تهمین
 گهشتم مهکانهک نهبهه د جا نهبوو
 ژ قسمی مهلائک ژ جنن و بهشهه
 د وی خهلهوتاهالی (از) کائنات
 شهرائع خودا دان ژ بو مه ب ناز
 ههمی دینی مه راست کر نهو کهريم
 د یهک لهحظه دیسان فهگهپرام تهمام

نهبوو جههلی صاحب شهقا بی حهیا
 عهجائب تو مهغرووری نهف ساحری
 مهشی حهضرهتی نهحمهدی پر جهمال
 سوپی خدمهتی موصطهفا (آمد او)
 ب لوطف و کهرهه گوته وی ناشکار
 د تنگی فهراخی مودام تو رهفیع
 ل ته نهشکهرا کم ههمی سرر و راز
 نوزوول بوو ل من ژ ناسمانی بهرین
 سوار بووم ب نهمری شههی (ذو الجلال)
 د گهل جهمعی قوددووسییان تا ب شام
 دچوو ناسمانان ژ وی بهرقی نوور
 عهجائب مه دیتن ژ نائاری حهق
 ژ (روح الامین) و جهمیعی مهلهک
 ب نهمری خوداوهندی جومله عباد
 ههتا حهضرهتی قودسی رهبی کهريم
 گهلهک صونع و ناثار و نهقشی عهظیم
 د خهلهوت ژ من ره بهیان کر چونین
 ل وی تاب و خاک ناتهش و با نهبوو
 نهبوون هیچ دهر خهلهوتاهالی موعتهبهه
 تهجهلی مه دیتن ژ ذات و صفات
 ل مه فهرض کر پهنج وهقتی نهماز
 ل سهه من کرن نعمهتی پر عهمیم
 د نهف شهف ههتا خاکي (بيت الحرام)

چقاس گوتنی ئه حمه دئی تاجدار
 ههمی گوتنی وی ب دل کر قه ببول
 ئەشان جومله حه ققن یه قینم هه یه
 ب هشیاری تشتی ته دیتن ته مام
 د خهونا خوه من جومله دیتن یه قین
 ره سوولی خودا گوتنه بوو به کری یار
 موقه ددهم ژ جومله صه حابی د من
 ژ پهس ئەو ئەبوو جهه لی بی ئعتقاد
 جه مع بوونه ئەو دهر جه طیمم نه فیس
 یه کی دی (وله لیدی) ب کوفر و ته عه ب
 وه ههم (أسود بن مغیره) له عین
 وه ههم غهیری وان ژی کوباری قوره بش
 ته بائی ههمی چونه نک موصطه فا
 جولوس وان کرن نه زدی سلطان ته مام
 ژ بو مه بییژه ههمی ته دیه
 (نعم) گوتی سولطانی عالی مه قام
 مه دین ئەنبیاء و ره سوولی ب حه ق
 ههمی وی بهیان کر ژ بو کافران
 ئەبوو جهه لی مه لعوونی دل واژگون
 ل سه ر وه جهی ئنکار و ئسته هزه ئی
 ره سوولی خودا فه خری عالی نه سه ب
 شه دید بوو گه له ک که ری وی ئەو زه مان

بهیان کر ژ بو وی ئەبوو به کری یار
 ل سه ر هه ف دگۆ: (قد صدقت) ئەی ره سوول
 (صدقت) کو ئیمان و دینم هه یه
 مه ئیشه ف ههمی دیتنه دهر مه نام
 هه چی دی ب یه قظه شه هه نشاهی دین^(۱)
 کو ئسمم ته صد دیق هه ی به ختیار
 ته ته صدیق کر ئەف که لامی مه زن
 گها به عضی صندیدی ئەهلی فه ساد
 ژ وان یه ک (عدی بن مطعم) خه بیس
 کو (ابن مغیره) دبیتزن له قه ب
 د گه ل وی ئەبوو جهه لی ناپاکی دین
 سه ره کداری قهومان خودان حه شم و جه بش
 ئەوی شاهی ئەو په نگی صدق و صه فا
 هه مووچکان طه له ب کر ژ ئه سراری که لام
 شه بی بارحه قصه صه تا ته چییه
 شه قی دی ب شه ف چومه تا خاکی شام
 ز پهس چومه بالایی هه فته م طه به ق
 هه چی دیتییه وی ژ حوکمی گران
 وها گوتی وی ره ره شی سه رنگوون
 بهیان که ل مه (مسجد الأقص) هئی
 د وی ساعه تی که فته فکر و که ره ب
 کو که ری وی جاری نه بوویه چونان

(۱) چو سه نه دین دورست بو قی گوتنا شاعر ژ خهونا ئەبوو به کری قه دگوهیتز مه نه دیتینه.

ب دققهت کو ئهو حفظا کت سه رته سه ر
 ژ فه رجا لقائا ئه وان ئه نيبييا
 موفه صصل کو بيثرت خطاب و که لام
 هه ره زوو بگيژه ره سولئي جهان
 ب په رپري خواه تتيک مانع و په رده ئئي
 کو حوجهت ژ ده ست کافران قه طع بن
 هلا نينه په رده ژ قودسي چونان
 نه ظه ر لئ دکر يه ک ب يه ک ناشکار
 بخوازه تو سالغ ژ قودسي ته مييز
 ژ مه سجد نشاني مويالغ بدم
 ئه بوو جه هلي رورپه ش خه بيثي له عين
 هه موو ئه م دزانن نه پئي جاهلن
 چ نامن ئه وان ژي به يان که ته مام
 به يان که ب هژماري بي رهي ب و شه ک
 چکو جومله ئه شيا د ذهنه مه نه
 ژ په هن و دريژي بده تو جه و اب
 د ئه وصافي وي ده به يان کر که لام
 ژ زانيني وان زيده وي دا جه و اب
 قه مان دهر وه حل وه ک خه ري عاجزه
 هه موو چکان ب هه قه ره دگوتن: سه حيح
 که لامه ک ژ کوفرا خواه به ردا ميان
 بکه حالي کارواني مه ناشکار
 ژ نه حوالي وان بيثه مه چنه د که لام

چکو وي نه کريو ل مه سجد نه ظه ر
 ژ به ر غولغولا سه فقي قوددووسييا
 نه ظه ر وي نه کريو ل قودسي ته مام
 خودا ئه مر کر مورغي سدره مه کان
 هلينه ژ به ر (مسجد الأقص) هئي
 کو دا په رده هايي مه زن ره فع بن
 سثک جبه ر ئيلي ئه مين ئه و زه مان
 کو سولطاني دين ئه حمه دي هوشيار
 ژ بوو جه هلي ره گوت ره سولئي عه زيز
 ژ کي دهر دخوازي کو سالغ بدم
 قه گيپرا جه و ابه ک ل سولطاني دين
 بيثه هه تا قودسي چنه د مه نزلن
 وه هه ر يه ک مه نازل ل کيژان مه قام
 سوتوونهايي وي مه سجدئ يه ک ب يه ک
 بيثه کو چنه د باب تيذا هه نه
 به يان که ژ ئه يوان و هه وشي خطاب
 هه چي وان سوئال کر يه کا يه ک ته مام
 خودا چوون ژ به ر وي هلا نئي حجاب
 ته حه بيور گه له ک مان ژ نه ف موعجزه
 هه چي گوت وي پادشاهي مه ليح
 ئه بوو جه هلي ديسان ژ بو ئمتحان
 وها گوت بو سه ييدئ تاجدار
 چوويه کارواني مه تا شه هري شام

دکارم پېرسم ژ سهر ساروان
ل رهو حامه دی کاروانی حجاز
ژ جاما خو هیی جومله دهر ده شه تی
د هشیار و یه قظه نه بوو کس ژ وان
ل نک رهئسی یهک کاروانی دهلال
خه بهر ژئی نه بوو صاحبهش دهر مه نام
یه دی خوه درتیز کر ژ بو ئابی خوه
سوال کر ژ هه مراه و ئه صاحبی وی
به یان کن ئه فی سرری مه خفی ل مه
ژ ئاب و ژ کووزه مه نه دیه خه بهر^(۱)
خه بهر قه ط نزانن ژ ئابی زهلال
سوال کر ژ وی موصطه فایئ نه هل
بیتزه چ وه قتی کو تین خان و مان
کو دا تیده ئه م قه ط نه کن رهیب و شهک
قه ریتن سوخن شوبهی دورری ته مین
کو خورشیدی ئیرو طولووعی بکی
سهری کاروانی دبیتن ظوهوور
یه کی ناقه ئه غبهر د ده ست ساروان
نیشانهک ب صحهت بزانه ئه شه
چه والی کو خهرواری وی لی کری
بین مونته ظر هوون بنیرن ل راه
به یان دی بیت کاروانی حجاز

خه بهر گهر بیتری ژ نهو کاروان
وها گوت پیغه مبهری سهر فراز
هه می که فتیوون پوسته ری راحه تی
هه می راکه تیوون که سی کاروان
یه کی کووزه ئی پور ژ ئابی زهلال
هلانی مه خوه ئابی کووزه ته مام
شیار بوو کو نهو مه ردی (از) خوابی خوه
ته ماشا ده ما کر کو کووزه ته هی
ئه فی ئابی من کی قه خواری هه مه
هه قالان هه می گو تنه وی خه بهر
ته حه بیور گه لک مان د فکر و خیال
ئهوی کافرئ دل سیه ه بو جه هل
ئه گهر راست ته دینه که سی کاروان
نشانی د وان بیتزه مه یهک ب یهک
موحه ممه د فته ح کر ده هانی عه زیز
وها گو ته وان کافرانی شه قی
د ئه ووه ل طولووعا ب شهوق و ب نوور
کو ظاهر بییتن سهری کاروان
دکیتشت ل پیشره و قوطاری ده شه
ل سهر پوشتی وی ئوشتوری ئه غبهری
خرارهک ژ وان ئه بلهق و یهک سیاه
کو خورشیدی عالم طولووع کت ب ناز

(۱) د ده مه نا دانه یا (فه می) دا ب ره خ په یفا (خه بهر) په یفا (ئه شه ر) ژی هاتیبه.

دو مهردوم شيانندن نهوى سهر دو کووهه
 کو کهنگی دبیتن طولوع و ظوهوور
 ژ بو گوتنا نهحمهدي ناموهر
 پهري خوه بده بهر نهيا جبرهئيل
 ههتا درکهفت نهووهلي کاروان
 ههتا نهووهلي کاروان بوو ظوهوور
 ب درکهت ژ رهئسي جبهل بي حجاب
 ب درکهت ل پيش وانه سهر ساروان
 خارهک رهش و يهک بهلهک در بهره
 نهوى مهعدنهئ صدق وکانئ وهفا
 ژ نهحوالي نهو کووز و ئابي زلال
 مه شهریک هلانی کو ئاف تي نهبوو
 ب قي ئابي ته نه نهبوون علمدار
 ژ شان قهول و ئاثاري پر فاخره
 هه مووچکان سوکووت کر وهکی نهخرهسان
 تو مهردهک عجهب قابل و ساحري
 ل وان زنده بوو ئعتقاد و يهقين
 ل ههردو جهان زنده بوو شاني وان
 ژ تهصديقي معراجي عالي جهناب
 ل وان پهیده بوو رهيب و شک نهندکهک
 بچت شام و بيتن دقي نهندکي
 کرن تهرکي شان خهطرهء و وهسوهسات
 ب تهصديقي چوون نهزدي شاهی جهان

مه سهحکر کو بوو جههلي پيسي سوتووهه
 کو تهحقيق کن قي کهلامي ب نوور
 خودا گوتنه جبريلي صاحب هونهر
 خوه بگهينه خورشيدئ عالم عجيل
 مههيله طولوع بيت شه مسي جهان
 د بورجي ده ما ئافتابي ب نوور
 يهکی گوتي: وهلاهي نهف ئافتاب
 دگر گوتي: وهلاهي نهف کاروان
 دهست ساروان ناقهئ نهغبهره
 صهحيح بوون هه مي گوتني موصطهفا
 کو پرسين ژ نههلي تجارهت دهلال
 جهواب دان بهلي ئابي مه بهرزه بوو
 ههقالي د مه جومله سهوگهندي خوار
 ژ شان موعزاتي قهوي ظاهره
 قهمان در تهحهبيور نهوان ناکهسان
 وها گوتنه ذاتي پيغه مبهري
 وهليکن ههچي نههلي ئيسلام و دين
 ب قوهت گهلهک هات ئيماني وان
 مه سهحکر ژ راوي کو بهعضي صهحاب
 تههاون کرن کهفته دل وان شکهک
 تهعهججوب کرن مهردومهک لهيلهکي
 وهليکن کو دين نهف هه مي موعزات
 پهشيمان بوون نهو ژ شان گوتنان

ڌه گه پريان ڙ وي نعتقادئ عهجهب
 ب معراجئ نهحمده (عليه السلام)
 ڙ وان پر ب معراجئ تهصديق كر
 موقر بوون ب پيغهمبهرئ نهو زه مان
 ددن شاهديئ نوبووهت چونين
 ب پيغهمبهرئ تو ب نيشان كرى
 ڌه گه پريايئ نهرضئ حجازئ دهه مى
 گهلهك كافران دينئ مه كر قهبول
 حهقيقئ جههه ننه م (و بس المهاد)
 ددان نسيه تئ وي ب بال ساحرى
 نهوان راهبئ كو د مهسجد مهقام
 كتبهك ڙ بو راهبئ عابدون^(۱)
 ديپتڙ ل ناڦ مه كهلامهك عهجهب
 ب من باوهري كن كو نهز رهه بهرم
 ههچئ لئ بچت نهحمهقه جاهله
 ل ناڦ مه دهريخستيهه پر غهريب
 روجووع بوومه ديسان ل (بيت الحرام)
 هه مى ديتنه گوييا بي شومار
 ل نهو دهر گهلهك ديتنه تشت و مشت
 ل جهه و ڙ ڦان گوتنا چئ هه نه؟
 بهيان كن ل سهر مه ڙ وان جوزئهكى
 تڙينه ڙ روهبانئ مه رزيووم

کرن تهوبه وان مهردومان با نهدهب
 عوموم نههلي دين كرنه تهصديق تهمام
 وه ههم كافران وهقتئ تهحقيق كر
 گهلهك هاتنه دينئ نيسلام هه مان
 قهبولن مه نهڦ شهرع و نهحكاهمئ دين
 يهكه نهو خودايئ كو نحصان كرى
 برئ نهرضئ شام و سه مانان هه مى
 ب يومنا جهمالا موحه ممه د رهسوول
 وهلي نهكشهرئ مان موصرري عناد
 ڙ فهسساده و جاهلي كافري
 هه تا وان سوئال كر ڙ روهبانئ شام
 وها كر كتبهت نهبوو جههلي دوون
 كو مه ردهك ڙ جنسي مه نههلي عه ره ب
 دكت نددعائئ كو پيغهمبهرم
 ديپتڙ كو نهڦ دينئ وه باطله
 هه لان بهيلن كهلامهك عهجهب
 ديپتڙ شهقهك چوومه تا نهرضئ شام
 گهلهك نهنبياه و رهسوولئ كويار
 ڙ وي چوويه گوييا سه مء و بهشت
 د ڦئ گوتئئ نههم قهوى شوپه نه
 نه گهر هوون دزانن ڙ ڦان شهئهكى
 ل نك مه يهقينه كو نههلي عولووم

(۱) مهسه لا ڦئ كتبا نهبوو جههلي د ڙ ڙدهريئ بهر دهست دا مه نهديتبهه.

هه‌لا ساحره يان ژ نک ره‌بسه ئه‌و
 کو بوون موططه‌لع ئه‌و ل قئى قصصه‌ئى
 که ئه‌ی سه‌روه‌رائى خودان حوکم و جه‌بش
 ل سه‌ر عاده‌تئى خوه ب که‌يف و طه‌ره‌ب
 د قئى مه‌سجدئى پاک خدمت دکن
 ل سه‌ر عاده‌تئى خوه ب ئه‌مريى خودئى
 دگرتن نه‌هات ئه‌و ده‌ريى چۆن فه‌له‌ک
 ئه‌وى بابئى تازه موعه‌لله‌ق نه‌بوو
 ل وى بوونه ساعى هه‌مى خاص و عام
 دگرتن نه‌هات قاپيئى عه‌طرناک
 ب ته‌قديريى وى ره‌بيئى جومله عباد
 هه‌مى جه‌هد و سه‌عيئى مه‌ بيى فه‌يده‌يه
 ژ حالئى ب شه‌ف مه‌ ئه‌شه‌ر لئى نه‌دى
 ژ عصيانئى وى قاپيئى ساده نوور
 ژ شوپا پيئى دابه‌يه‌ک لئى ئه‌شه‌ر
 ژ ئاشارئى پايه‌ش مه‌ زانى هه‌مان
 مه‌ دى لئى نيشان ثوبه‌يه‌ک پر ته‌ميز
 عه‌يان بوو نيشانه‌ک ژ ره‌بطئى ده‌وار
 که‌بيير و ظه‌ريف و گران وه‌زنه بوو
 موعه‌لله‌ق د جه‌ووئى زه‌مين و سه‌ما
 ب مقدارئى يه‌ک قامئى ئنسان به‌له‌ند
 مه‌ ته‌صديق کر حوکمئى خالق چونان

به‌يان کن ل مه‌ حه‌ققه يان کذبه ئه‌و
 ئه‌وان راهبئى (مسجد الأقص)ه‌ئى
 ب قئى طه‌رزيى وان دا جه‌وابا قوره‌بش
 بزائن شه‌بيى بيست و هه‌فتئى ره‌جه‌ب^(۱)
 ئه‌وان راهبانئى کو دققه‌ت دکن
 هه‌لستان کو بگرن ده‌ريى مه‌سجدئى
 ده‌ريى مه‌شرقى بوويه عاصى گه‌له‌ک
 مه‌ چهند جه‌هد کر سه‌عيئى بيى فه‌يده بوو
 مه‌ ئوستادو نه‌ججار ئانين ته‌مام
 موحه‌صه‌ل فوتووح ما ئه‌وى بابئى پاک
 مه‌ کر ته‌رکئى وى هه‌ر وه مايه گوشاد
 مه‌ زانى کو حکمه‌ت د قاپيى هه‌يه
 د صويحئى کو هاتن ده‌ريى مه‌سجدئى
 مه‌ زانى خودا کره‌ئه‌مه‌ره‌ک ظوه‌ووور
 ل به‌ر ده‌رگه‌هئى چۆن مه‌ داني نه‌ظه‌ر
 چ دابه نه وه‌ک دابه‌ئى ئه‌ف جهان
 ژ ئه‌ججاريى قاپيى که‌فرکئى عه‌زبز
 د حوجريى ئه‌وى سه‌نگئى پاکئى کوبار
 وه هه‌م سه‌خره‌يه‌ک دى ل حه‌وشئى هه‌بوو
 ديبينن کو رابوويه سوويئى هه‌وا
 هه‌تا قئى ده‌مئى هه‌ر وه‌ا بيى گه‌زه‌ند
 مه‌ زانى کو تشته‌ک خودا کر عه‌يان

(۱) نه ژ تشتين مسؤگه‌ره کو معراج ل بيست و هه‌فتئى هه‌يشا ره‌جه‌بيى بوو، به‌لکئى ئه‌و ئيک ژ چهند بوچوونانه.

دبیترت کو ئەز چوومە قودسی شەریف
 یەقین کن رەسوولە ب ئەمری خودی
 بزانی کو سولطانە پیغەمبەرە
 ژ روہبانی وی (مسجد الأقصى) ئەئی
 نەکنە قەبوول ئەف دوری شاہوار
 ئەوان لەعنەتییی ژ کوفری خەبیس
 ژ بەر ئەف خەبەردانی روہبانی شام
 ب ئخلاصی بوورین ژ قسمی مەلەک
 ذلیل و تەرەس مانە قەومی کوفار
 ژ معراجی ئەحمەد بەلاقبوو خەبەر
 ل سەر وی ہزاران صلەت و سەلام
 کو بووم موعتەقد بو ہەمە موعجزات
 ب ئخلاصی خوہ کہلبی پیغەمبەرم
 ژ سووی ئەوی خالقئ ئنس و جن
 ہمی شەرع و ئەحکامی پر ئەفضەلن
 ب ئەزمان موقررم ب دل موئمەن
 ل نک حەضرەتا رەببی من موعتەبەر
 ژ بو (عبد الرحمن) بکہ رققەتی
 کو دەر ناری دووزەخ نەبم سەرنگون
 مەکانم سەعیرە د پیت و لەہیب
 ب وان رووح وجان پر موشەووہش کرن
 ژ باری گونەھ بوومە شوہی ہلال
 گوناهی د من چوونە چەرخا فەلەک

ئەگەر ئەو رەجول دەر حجازی نہظیف
 ژ بو وہ موعررەف دکت مەسجدی
 ل پیش وی مەبن قابل و ہەمبەرە
 موہەصصەل کو ئەف گوتنا ئەسرەئی
 گہا جوملە صندید و قەومی کوفار
 قەمان ہەر وسان ئەو ل سەر کوفری پیس
 ولئی ئەہلی ئیمان موہەررەح تەمام
 ل وان زیدە بوو دین و ئیمان گەلەک
 ژ فر پیغە معراج بوو ئاشکار
 ژ خواہر ہەتا باختەر سەر تەسەر
 ژ معراجی سولطان خەلاص بوو کہلام
 شوکور بو خودایی (کریم الصفات)
 ب قانموعجزاتان قەوی باوہرم
 ہچی ئانییہ وی رەسوولی مەزن
 ئەگەر چ موہەصصەل وہ گەر موجمەلن
 ب جوملە مە ئیمان ہییہ مووقنم
 ئەلا ئەی رەسوولی ب حەق راہبەر
 دزانم ل پیشی د وی حەضرەتی
 شەفاعەت بکہ من ذلیلئ زہبوون
 ئەگەر دەستەگیری نہکی ئەی حەیب
 ژ عصیان مە دەفتەر گەلەک رەش کرن
 ل من جەمە بوونە گونەھ وەک جبال
 فەقیرم حەزینم ذلیلم گەلەک

تو ره‌حمه‌ت که سهر من ئەيا موصطه‌فا
 قه‌وی پرووره‌شم موذنبم صفرئ يه‌د
 ته‌حه‌بيور گه‌له‌ک مامه ئەندهر خه‌طا
 عه‌مه‌ل نينه دهر ده‌ستئ من زهره‌يه‌ک
 ب غه‌فله‌ت مه‌ عومرئ خودکر تهلّف و فهوت
 چ حالي بيينم د وي قه‌برئ کوور
 جه‌وابا نه‌کيري د گه‌ل مونکهری
 مه‌ نينه د پيش ده‌ چرا طاعه‌تئ
 ده‌ما نه‌فخئ سوورئ ببت دهر قيام
 جه‌وان دئ مووروي بکم سهر جسر
 ده‌ما بچمه بهر وه‌زنئ ئەعمالئ خوه
 دزانم کو وه‌زنا منئ به‌د عه‌مه‌ل
 خودا چۆن مه‌ بينت حسابا گوناه
 چ بيژم ژ بو وي خودايئ که‌بيير
 نهايه‌ت د ده‌ستئ مه‌ ما ره‌حمه‌ته‌ک
 بشينه مه‌ده‌د ئەحمه‌دئ پر جه‌مال
 د وي حاله‌تئ نه‌زعي رووحي شيرين
 کو رووحانيئ موصطه‌فا بت عه‌يان
 بکيستن حفظ دين و ئيمانئ من
 نه‌کن سه‌لبئ ئيمانئ من ئەو خه‌بيس
 ئەگه‌ر چ مه‌ نينه عه‌مه‌ل بچمه ژۆر
 حه‌فظ که خودايا د وي قه‌برئ کوور

مه‌هيله تو رووحي د جه‌ور و جه‌فا
 ل ئەطرافي من ذه‌نبئ من بوونه سه‌د
 ل سهر من فه‌که بابئ لوطف و عه‌طا
 نه‌مايه سپي ده‌فته‌رم نوقطه‌يه‌ک
 نزانم چه‌وا جان بدم حالي مه‌وت
 چ ئەذيه‌ت بکيشم ژ ده‌ست مار وموور
 چ بيژم د وي خانه‌ئئ بي ده‌ري^(۱)
 چسان دئ صه‌بر کم د وي ظولمه‌تئ
 ب چي پرووره‌شي بم ژ قه‌بري قيام
 ب ئەف ذه‌نبداري که‌مالي خوسر
 سيه‌ه‌روو و شه‌رمه‌ندئ ئەفعالئ خوه
 گران بت ژ شه‌رران و فعلي ده‌غهل
 ب قي خويئ ئەفعال و پرووي سياه
 جه‌وابا ئەفان سووج و ذه‌نبئ که‌ثير
 ژ ذاتئ خودا ئەو بکت نعمه‌ته‌ک
 زه‌مانئ کو بي حه‌لقئ رووحي ده‌لال
 بشينه مه‌ده‌د (خاتم المرسلين)
 ل بهر بالگه‌هي من بيستن به‌يان
 ژ نغوائئ ئەف نه‌فس و شه‌يطانئ من
 ب جاهئ ره‌سوولي ل عالم ره‌ئيس
 نه‌چم باري بي نوورئ ئيمان د گۆر
 ئەفئ لاشئ موردار (أز) مار و موور

(۱) ئەف مالکه د دانه‌يا (فه‌مي) دا نينه.

د و هقتا سوئالا ئهوان قاصدا
 جهوابا ئهوان ئهز بدم قهنج و پاك
 ژ نوورا موحه ممه د رهسولئ مهزن
 مهكه ئهئى خودايئ ب حهق موتته صف
 خودايا ب حهققئ رهسولئ كويار
 مهكيشه ب رووحى عهذابئ قهبر
 د وهقتئ قيامهت كو بت نه فحئ صوور
 حهشر كه ئهئى (شمس الدين) ئ فهقير
 د زومرا رهسول و د زومرا صهحاب
 ل سهر وى صراطئ ب كه رب و كه دهر
 مه پرسه ل ميزانئ ئه عمالئ من
 م رسوا و رووردهش نه كه ئه لئهمان
 ئه گهر تو بپرسى سوئال و حساب
 نزانم چ بيژم جهوابا گوناھ
 م شهرمى مهكه ناڤ ره فبق و هه قال
 بده خاطرئ سهيبدئ ئه صفيا
 دو فرقه كو بن ئه هلي مهحشر كه بير
 ب ذاتئ خوه كئى ئهئى خودايئ مهزن
 ب حهققئ شهئى يه ثرب و مهك كه ئئى
 ئه گهر چ كو نه دهر خورئ نعمه تم
 وهلئ رحمه تا ته كه ثيره عه ميم
 ژ بو من فهقيرى ببى دهسته گير
 د گهل زومره يا ئه حمه دئ ئختيار

بده من تو نوطقه ك صهواب ئهئى خودا
 كو دا ئهز نه بم رووردهش و دهر دناك
 د وئ ظولمه تي هل كه شه معه ك ل من
 د قهبرئ ده ئه ضلا عئ من موخته لف
 بكئى قهبرئ من رهوشه ن و نووردار
 ل سهر قئ عهذابئ م نينه صهبر
 د ژئيرى لوائئ رهسولئ ب نوور
 د چهنگئ عهذابئ مهكه من ئه سير
 حهشر كه منئى موجرمئ دل كه باب
 وهكى بهرقئ خاطر بده من گوذر
 قه شيره سجلا ئ د ئه فعالي من
 د ناڤ ئه هلي مهحشر ب ذه نبئ گران
 قه مام ئهز ب ته شبه يئ خه ر دهر خه لاب
 دزانم كو (صفر اليد) م رووسياھ
 ب ئه فعالي ناپاك و ذه نب و وهبال
 ئه شان ذه نب و عصيانئ شو بهئ چيا
 فهريقه ك د جهننه ت يه كئى دهر سه عير
 طه ريقا جهه نه نم مه ده پيشى من
 د گهل عاصيان من مه شين دژئئى
 نه ئه ريبائئ ئه ث نعمه تا جهننه تم
 ئه گهر من نه شيني عهذابئ جه ميم
 طه ريقا به شتئ بدئى بهر فهقير
 به شيني به شتئ قه وئى نازدار

ژ ره‌ما ته نوقصان چ بت ئه‌ی ئیلاهِ
 ئه‌گه‌ر نه‌ کو مه‌حضا شه‌فاعه‌ت بتن
 چه‌وان دئ خه‌لاص بم ژ جه‌نگا عه‌ذاب
 م نینه ئه‌به‌د ذهرره‌یه‌ک فعلی قه‌نج
 ته‌له‌ف کر د غه‌فله‌ت مه‌ عومری عه‌زیز
 ئه‌گه‌ر چ کو شه‌یطان دکر ره‌به‌ری
 ژ بو ئه‌هلئ عصیان کو سه‌رده‌فته‌رم
 ب قئ طه‌رزی غه‌رقم د به‌حرئ گونا‌ه
 نه‌هن من وه‌سیله ب غه‌یرئ رجا
 د ده‌ستم ده ته‌و‌حیدئ ذاتئ خودا
 هه‌یه (شکر لله) کو ئه‌ز موسلم
 ئه‌گه‌ر چه‌ند عاصی‌مه بی طاعه‌تم
 نه‌هن من تو مه‌لجه‌ه فه‌قیرم مه‌لوول
 موسلمانم و موئمنم بی شه‌کم
 هه‌یه من ئه‌میده‌ک ژ حه‌ددی زیاد
 شه‌فاعه‌ت بکت من فه‌قیرئ حه‌زین
 د روژئ قیامه‌ت کو ئه‌هلئ سه‌لاح
 قه‌وی موفلسم رووره‌شم پر گونا‌ه
 د گه‌ل حویب و عشقئ موحه‌مه‌د ره‌سوول
 ل دونیا ل ئاخره‌ت د ده‌ست (شمس الدین)
 ئه‌لا ئه‌ی ره‌سوولئ ب قه‌ولئ سه‌دید

کو نعمه‌ت بدی روو‌حییئ رووسیا‌ه^(۱)
 ژ ذاتئ خودا لوطف و ره‌مه‌ت بتن
 ته‌قی ئان گونا‌هئ قه‌وی بی حساب
 د طاعائئ مه‌ولا نه‌کیشایه ره‌نج
 ژ فعلئ مه‌ شه‌یطان نوفوره گوریز
 ژ بو من ب ذه‌بئ قه‌وی نه‌صغری
 ب سئ سه‌د که‌بیره نوها ره‌به‌رم
 ب جوز ره‌مه‌تا ته نه‌هن من په‌نا‌ه
 ب ره‌ما خودا من کری ئلتجا
 د گه‌ل باوه‌رییا ب شاهئ هو‌دا
 وه‌لیکن قه‌وی عاصی و موجرم
 شوکور بو خودا ئه‌ز ژ ئه‌ف ئومه‌تم
 ب غه‌یرئ شه‌فاعه‌ت ژ ذاتئ ره‌سوول
 ژ عوصائئ ئه‌ف ئومه‌تئ ئه‌ز یه‌کم
 ژ ئه‌لطائفئ ئه‌حمه‌د ره‌سوولئ عباد
 د روژئ حه‌شر (سید المرسلین)
 بنازن ب طاعات و فعلئ فه‌لاح
 دنازم ب ره‌ما عه‌میما ئیلا‌ه
 د گه‌ل حویبئ جومله سه‌حابئ قه‌بوول
 نه‌هن غه‌یری ره‌حم و مه‌حه‌بیه‌ت یه‌قین
 یه‌کی که‌لبئ زارم ل بابی وه‌سید

(۱) د ده‌مه‌نا دانه‌یا (مه‌لا ئه‌حمه‌دئ قو‌غی) دا ئه‌ف مالکه هه‌یه (کو ژ قه‌هان‌دنا مه‌لا ئه‌حمه‌دئ) یه:
 د گه‌ل ئه‌حمه‌دئ صاحبئ قئ کتاب ب حه‌ققئ موحه‌مه‌د و ئال و سه‌حاب

د گهل خویشی نه صلی نه جاسهت ذه میم
 خودا لی کرن نعمه تی بی شو مار
 ژ بو حویبی نه هلی صه لاجیه تی
 فدا خاکپای ته نوممی نه بی
 ژ حویبا ته دهر دل هیه پر نه شهر
 قهوی موئممن موقنم نه هلی دین
 وه لی من هیه گو تنی پر نه فیس
 کو پی غه سل کم جومله خویشی گونا ه
 کو مه دداحی بو سه روه ری نه نبیا
 چ کی تو ب نه عمام و قهوم و نه سه ب
 مه دخوان نه وه سته ل بابی هودا
 کو مه حروروم بکن مه دخوانی گه دا
 شهی دین و سولطانی جه معی روسول
 ژ نهوصافی ته نهی مه عالی روت ه ب
 مه ئیره قهوی دیتییه ته عب ورنج
 وه لیکن دکم عه رضی نه غراضی خوه
 مه ئاقیت ژ بهر خوه حیا و فه دی
 ره حیمه قهوی نهو دلی صافی ته
 ب ره ما خوه نهی سه ییدی خاص و عام
 چرا و فه تیله ل پیش ئافتاب
 بکم ئاهی بهر بابی (رب الأنام)
 کهر و لال و گیزه تو نینه مه دار

چو وی که لیبی نه صحابی که هف و ره قیم
 ب حویبا نهوان ساکنی که هف و غار
 صه حیه کو نهو دی بچت جه ننه تی
 به عیده ژ نه لطافی ته نهی نه بی
 کو بجمه جه هه ننه م د گهل نهف خه بهر
 نه وه ک که لیبی نه صحابی که هفم یه قین
 نه گهر چ ژ خوشا گونا هم خه بیس
 د وه صفی ته ده نهی ره سولنی ئیلا ه
 ژ بو ته به سه مه رته به روو حیا
 چ کی تو ب دونیا و جاه و نه شه ب
 ب دهر یوزه و پارسه کی چون گه دا
 نه طه به ژ بو کانی جوود و سه خا
 نهیا سه ییدی سه روه ری جوز و کول
 جه ساره ت مه کر زیده ته رکی نه ده ب
 مه ئانینه نهظمی هنک شعری قه نج
 نه ته مه دح کم نه ز ب نه لفاظی خوه
 نه گهر من قوصور کر ب ناب ه خره دی
 قهوییه دلی من ب نه لطافی ته
 بیوره د عه یب و قوصورم ته مام
 ژ من مه دحه تی شاهی عالی جه ناب
 ب مه حووییه ت نه ز قه طع کم که لام
 ئیلا هی تو روو حی نه کی شه رمسار

بند خامس و ثلاثون

در اعتذار و خاتمهء كتاب^(۱)

ب نَسْمَىٰ خُودايِي عَهْزِيْزِي كَهْ رِيْم
د گهل پړ سهلات و سهلامى مهزن
ل سهر ئال و ئهتباع و سهجبان ههمه
وهره ساقيا بينه ئهسبابى خوه
لهباله ب كه ديسان تو ئهقداحى مه
وهره ساقيا بهزمى دلبر وهره
دهرين ساغر و ساتهگينى و جام
پړنځه قهدهح بادهئى حوكمدار
ل (ابن السحاب) ب طهرز و ئهدهب
د ناك وان ددهما چيبتن ئهف وفاق
ژ دهردان نهما عوضهكى من سهحيح
مه سهحكر ژ قهولئ طهبيبا يهقين
ددهما لهشكهرئ غهم بكيتن هوجووم
نههن غهيرئ باده تو فربادرس
يهقين كه ئهيا ساقيا نازدار
ژ ههر چار طهرهف توپ و جهبخانهئى
مه نينه كهسهك بيته ئمدادئ من

ب حهمدئ ئهوى (ذى الجلال) ئ عهظيم
ل سهر ئهحمهءئ سهبيدئ ئنس و جن
بكم ئبتدائى ئهقئى خاتمه
تو سهرگهرم كه ديسه ئهصحابى خوه
زياده بكه كهيف و ئهفراحي مه
بكن عشرهتهك ئاخري دهفتهره
بكه مونتهظم تاخهك (بالتمام)
ژ قئى عهقلئ خوه بوومه زار و نه زار
نكاح كن ب قانونئى (بنت العنب)
بدم عهقلئ خوه دهر بوهايئ صداق
ژ من هس ببه دا بيم موستهريح
طهبيبانئ حاذق د گوئن ئهمين
ل سهر كشوهرئ دل ب سهففى هوموم
كولهشكهر بكت شومهتئى خار و خهس
ل سهر دل قهوهسطانه غهم بئ شومار
ههلهك بهستنه دهورئ قئى قهلعئهئى
وهكى شيرئ مهردان د فهريادئ من

(۱) ئهف بهنده د دهر حهقا داخوازا ليټورينى دايه، و دويماهيا كتيبى.

ل مهیدان بکم جهنگی دائم فہلاح
 ژ مہیخانہئی بیتہ فہریادی من
 ئہوان یادگارانی کاووس و کہی
 شکہستہ بکت جوملہئی عہسکہران
 مہ دہرخت ژ قہعرا فی بہحری عہمیق
 پہریشانہ حالم ژ ئاھ و کہسہر
 ژ حوکمی شہرابی بدہ من کہنین
 ب ئاھ و ب ئہفغان و دلدووزم ئہز
 ژ من دوورہ ئہو دلہہرا چاٹ غہزال
 ب حہققئی ئہوی بہژن و بالئی کویار
 تہسہللی بدہ دل ژ پہیمانہئی
 پریژہ د قان ساتہگینی عہقیق
 موفہررہح بیت قہلبی زاری حہزین
 کو ہہر جامہیہک تاجی کہیخہسہروی
 ژ ئہسراری عشقی ہہمی ئاگہہم
 بمینت د قہعری بحاری د کوور
 ب گہشتی خہلاص بم ژ دہریایی غہم
 د ناری مہحہبیت دہ جسم ہہوا
 کو ہیژ نہبہہ خاک ئہف ووجودا ب تاب
 ژ ہجران نہما طاقتہم (و السلام)
 زیادہ دہما دہم ئہقی کہری من
 وہلی دوورہ (آز) چہشمی من یہکسہری
 چ کم ساقییا گہر نہنووشم قہدہح

نہہن قابلیہت کو بگرم سلاح
 مہ ئمدادہ پیری موغانی مہزن
 د گہل ساتہگین و صوراحیئی مہی
 بہلاٹ کت ژ سہر من ئہقان لہشکہران
 دزانم ئہگہر نہ شہرابا عہقیق
 ہہلاک بووم د دہریایی بہحری کہدہر
 د عہردی دہ مان ہہردو پا (آز) گرین
 مہ وہندایہ دلہہر جگہرسووزم ئہز
 ئہوی نازکا نازہنینا شہپال
 ب حہققئی ئہوان زولف و خالی نگار
 پہیاپہی بدہ ئابی مہیخانہئی
 ژ خوممی مہزن بینہ ئابی عہتیق
 بنووشم ل شہوقی نگارا شیرین
 بدہ ساقییا بادہئی پہرتہوی
 کو ئیرو ل تہختی مہحہبہت شہہم
 نہ حہیفہ ئہقی قہلبی سادہ ژ نوور
 وہرین ساغہری چوون گہمی موحتہشہم
 د ہجرانی دلہہر نہما من قوا
 قہکوژ ئاتہشی دل ب ئابی شہراب
 ئہگہر دہستہگیرم نہبی تو ب جام
 یہقین کہ د ناٹ ئاتہشہ قہلبی من
 ئہگہر چ کو یارم ہہیہ چوون پہری
 ب وہصلا حہیبی کو نابم فہرہح

دېم ئەز ژ بەر ئاتەشى دل كەباب
 بکه قەلبى مەجرووحى من داغ و كەى
 ئەوى دوختى رەز نوورى كاشانەئى
 خەفیف بن ھنك دەرد و ئەفكارى من
 ھنك ساغەران بېنە ئىجار بەسە
 وەرە جام و ئەقداحى مە داگرە
 كو دا خەتمكم نەظمى شعرى كتاب
 فەجر دا ژ مەجلس بكن ئەم قىام
 ژ بو رەشفى ئەقداحە ھەر تەشنە لەب
 ب ئابى صوراحى د شان جامى جەم
 ژ حرزەش ل دەردم بدە مەرھەمى
 كو قىرا بنالم وەكى بولبولە
 موسەلسەل بدە صوبى من شامى من
 كو ئەز بوومە بى شوپە بادە پەرەست
 ئەقى بادەئى تازە رووى كوار
 چكو زەغفەرانىمە وەك تارى موو
 ژ من بر ئەقى رووحى پاكى شيرين
 تەحەببىور د دەرباين عشقى گران
 ژ نوو بەردە جسمى مە رووحەك تەمام
 وەگەر نہ يەقىن بوومە خاك و توراب
 ل عومرى مە دەينە ژ نووقە ئەساس
 تەدارەك بكم ما مەضايى زەمان
 وقد انقضى الليل و الديق صاح

يەقىنم ئەقە گەر نەنووشم شەراب
 بدە ساقىيا جامى لەبرىزى مەى
 وەرىن بانوى كونجى مەبخانەئى
 كو پى صەبرى دل بيت بەدەل يارى من
 وەرە ساقىيا ئاخري مەجلسە
 مە ئەف دەفتەرا خوە گياند ئاخره
 بنووشم قەدەح (بعد كل حساب)
 وەرە ساقىيا بەزمى مە بوو تەمام
 وەكى خوە دللى پر ب تاب و ب تەب
 تو سىراب بکه قى دللى پر ئەلەم
 بخوينە دوعايى قەدەح يەك دەمى
 بدە گەردەئى ساغەرى قولقولە
 خولاصە مەگىرە تەھى جامى من
 بدە ساقىيا بکرى مەخمورى مەست
 كو بادە پەرەستم بدە ئاشكار
 بدە من كو سورخى عەيان بت ل روو
 فراقا ئەوى دلبەرا نازەنين
 ئەقى جسمى من ماية بى رووح و جان
 ب حەققى خوە كى ساقىيا بېنە جام
 بدە من حەياتەك ژ حوكمى شەراب
 وەرە ساقىيا عومرى من بوو خەلاص
 ب تەعجیل بېنە تو رطللى گران
 قم املاً لى الكأس فالصبح لاح

وه دداع كم ژ بو مه جهر و خامه ئى
 خه تم كه تو ژى مه جلسا شاعران
 بده ئستراحه ژ بو قه لبي من
 ژ عوش شاق و سيگاه و نه وروزي پاك
 موعه ننى دلى من دكت زاربيى
 من و خامه ئى پر ئه مهك ديتنه
 د قى ئاخري ئه م دكن (الوداع)
 موعه ننى موفه ررح كه قه لبم ب روود
 موعه ننى ببيژه ده مهك نه غمه ئى
 بدم^(۱) چهنه بووسه ل (بنت العنب)
 ب ئاوازي ساز و ب جامى شهاب
 حه زينه دلى من ژ بهر فورقه تى
 موعه ننى كه رم كه هلين سازى خوه
 كو ته سكين بينه م ب دهنگى نه يى
 ده مهك بيته فكرى مه وه قتي وصال
 ئه گهر چهنه دوورم ژ يارى كه ريم
 ته سه للى هنك بيته دا (از) فراق
 موفه ررح ببن ئه م د قى ئاخه رى
 چقاس ئه ز دفكرم ل حالى جهان
 دفكرم د مابه ينى ئه رض و سه ما
 ئه قى گونبه دى لاجوه ردى فه لهك
 كو مادام هه وايه جهان سه رته سه ر

ژ ده ستى خوه ده ينم قى موسوه دده ئى
 ب راست و حجاز و صه با ئصفه هان
 قه كوژ به عضه كي ئاته شى كه ربى من
 خه تم كه تو ژى مه جلسا عطرناك
 ب ئاهم ل سه ر قى ئه مه كداربيى
 گه لهك ذه وق و كه يف و حه نهك ديتنه
 ژ بو خامه ئى پر ب نوور و شوعاع
 ئه قى مه جلسى مه بكه پر سوروود
 تو ژى ساقييا بينه وى باده ئى
 ب قان سازى ته قه لبي من بى طه ره ب
 عماره ت بكم ئه نده روونى خه راب
 فه ره حكى بده من ژ وى شه ربه تى
 ل سه ر من بكه ئه شكه را رازى خوه
 دماغى تژى كن ژ خه مر و مه يى
 وصالا ئه وى نازكا چاف غه زال
 دبت كو ب ساز و ب جاما قه ديم
 خه يف بن ئه قان بارى (ما لا يطاق)
 ب كه يف و فه ررح خه تم كن ده فته رى
 نه ياره ژ بو عاشق و شاعران
 ئه ساسى هه مووچكان ل با و هه وا
 له باله ب ژ ريح و هه وايه گه لهك
 خونوك مه ردومى سه ركه شى موعه تبه ر

(۱) د دانهيا (فهه مى) دا: بده.

نه‌بوو شوهه‌ری ئه‌ف عه‌جووژی خه‌بیس
 نه‌کر وی ئه‌ساسه‌ک ل سه‌ط‌حی هه‌وا
 بنیره چه‌وان مه‌حو و به‌ریاد چوو
 کجا نامداران سرخیل می
 کجا بهمن و زال و نوشیروان
 چو شاپور و گودرز و گرگین و طوس
 ره‌سوولانی یه‌ک ره‌نگ و بی نه‌قص و عیب
 کو بوون دهرخوری تاخی پیغه‌مبه‌ری
 د زبری زه‌مین جومله‌گرتن مه‌قه‌ر
 ب حوزنن گهلۆیان ب که‌یف و طه‌ره‌ب؟
 ل مه‌مونه‌ظ‌ر مانه‌وه‌ک راقبان
 ئه‌می بچنه‌نک وان ب دهرد و ب ئیش
 دییژن ژ بو مه‌ب نوطق و زه‌بان
 ب قی ده‌وری ئه‌فلاکی سهر‌واژگون
 ته‌نه‌ققوم گه‌له‌ک دایه‌ئاغا و میر
 ب سه‌دزاری و ته‌عب و جه‌ور و جه‌فا
 ته‌مام ته‌رکدان و ب زاری مرن
 هه‌ره‌ئهی براده‌ر د نا‌ف قه‌بری وان
 بیین حالئ وانجومه‌شان ژیری گل
 نه‌ده‌رویشئ موفلس که‌فه‌ن نینه‌سه‌خت
 موساوی دبن جسم و ذاتی هه‌مه
 ژ بو هه‌ر که‌سی زه‌هره‌ده‌ر ئه‌نگه‌بین
 ئه‌قی ته‌رسی ده‌وران سه‌مائی نوگون

نه‌بوو موته‌لا ئه‌و ب قی پی‌ری پی‌س
 نه‌کیشا ب به‌یه‌ووده ره‌نج و جه‌فا
 سه‌ری‌ری سوله‌یمان کو سه‌ر باد چوو
 (کجا کیو کاووس جمشید وکی
 کجا رستم و نورز و ارده‌ان
 کجا نامداران با طبل و کوس
 کجا آدم و نوح و هود و شعیب)
 کوجا ئه‌نبیاء و ره‌سوولی به‌ری
 هه‌می چوون و نایی ژ وان قه‌ط خه‌به‌ر
 مه‌نینه ژ وان علم و ئاگه‌ه عه‌جه‌ب
 ژ بو مه‌قه‌لاووز بزبان ذاهبان
 نه‌ما بینه نک مه‌هه‌چی چونه‌پیش
 چ حاله‌چ ره‌نگه‌نوقووشئ جهان
 مه‌بن غه‌ره (یا ایها الغافلون)
 نه‌وازه‌ش گه‌له‌ک دایه‌شاه و وه‌زیر
 نه‌ایه‌ت ژ بو وان نه‌کر وی وه‌فا
 ب تیغئ غه‌ضه‌ب ئه‌و بریندارکر
 ژ پاش چه‌ند رۆژان ژ مه‌رگی د وان
 د حالئ ئه‌وان بفکره‌توب دل
 نه‌سولطان خودان تاج و طومار و ته‌خت
 (پنج روز بعد از وفات همه)
 ئه‌فه‌ئاخ‌ری قی جیه‌انی یه‌قین
 ب یه‌کسه‌ر وه‌فا نینه‌غه‌دداره‌دوون

چو ئەف بت نهایهت وهفائی فهلهک
 خوشا عاشقی مولکهتئی شاعری
 ژ مولکئی قهناعهت نههن قهنجتر
 ل تهختئی قهناعهت کو بی پادشا
 ب دل دهستی بهرده ژ ئەف بی وهفا
 ل قافی قهناعهت وهکی (شمس الدین)
 نه وهک قهرتهلئی پیستی موردارخوار
 وهفا نینه دونیا ژ بو هیچ کهس
 خصوصاً ژ بو قسمی ئەهلئی ئەدهب
 ههچی مهردومی عالمه شاعره
 ههچی مهردومن ئەهلئی علمن ئەدیب
 ل سهر کهیفئی وان ناکه دهوران فهلهک
 زهمین و سهما دو کهقر ئاسیا
 چهوان ئەهلئی فهضل و بهیان و کتاب
 ب طهعن و ب جهرحن ههمی فاضلان
 خودایی مه تهقدیر کریه وها
 دبن حفظ ئەف علم و فهضلی د وان
 غهربین ههچی ئەهلئی علم و ئەدهب
 طههرب نینه دهر قهلبی صاحب دلان
 چسان کهیف و فهرح و طههرب بیتته دل
 ب جهرحه دلئی ئەهلئی فهضل و کهمال
 ئەگهر چ فهلهک یاری نا صادقه
 ل سهر عاشقان زندهیه کهرب و کین

ب شمشیری غهدری قهتل کر گهلهک
 ژ مهوجود و مهعدومی ههردو بهری
 فهنائی قهبول ناکه ئەف گهنج پر
 ههمی شاه و سولطان ل نک ته گهدا
 کو حویی جهان رهئستی کوللی خهطأ
 تو سیمهغ به سهیری عالم ببین
 حهریص به ل سهر قی جهانی غهدار
 مهده ئەتمادا خوه سهر یهک نهفهب
 ب قههره ب غهدره ب کین و تهعب
 ب کینه د حهققئی وی ئەف ساحره
 د ناڤ ئەهلئی دونیا سهراسهر غهریب
 د قی نامورادی ههزینن گهلهک
 د مابهینئی وان گهندومن رووحییا
 خهلاص بن ژ ناڤ دو جهر ئاسیاب
 ژ ئەزمانی پیستی ئەشان جاهلان
 کو ئەو گهنجی فهضلن حهسهد ئەژدها
 ب شان جاهلی حاسدی سهرگران
 غهربیان نههن هیچ کهیف و طههرب
 فهرح نینه دهر باطنی کاملان
 ههچی کو ژ جهوری فهلهک قهلبی کول
 ژ بهر ذهنی تهشویق و فکر و خهپال
 خصوصاً ژ بو زومرهئی عاشقه
 ددت قهلبی وان هنده جهرح و برین

ب نارې فراقې دلې وان كهيب
 ژ سورخيې پروگاه دبن زردروو
 قهوهستانه لهشكر ل هر چار سوان
 دكت مولكې دل خربه و موضمهحل
 دبهستن وهكي حلقه هر چار طهرف
 ژ فان جهور و ظولمې موقيمي زه مان
 دلې مه عوشاقان وهكي خار و خهس
 خودان مهكر و تهزوير و تهلبيسن نهو
 جهجر قلب و خه ناس و دل پر غهشن
 ژ جهوري د وان تيكده خانه خهراب
 چو مه لزوم و لازم عوشاق وره قيب
 ژ دهستي ره قيبانې نپاكې دين
 ل جهرحي فه قيران بكت مه ره مه مي
 ب سه د دیده قه لاشي فه تتانې پيس
 قهوي مورته قب دا نه بن كامدار
 نه هن ئستراحه ژ بو بي دلان
 نه راحت ژ جهور و جه فاي ره قيب
 ژ جهورا زه مان بي موراد و مه رام
 ضه عيف حال و بي تاب و زردن قهوي
 نه له مكهش چو بولبول د فه صلي خوره يف
 ل دونيا نه هن هيچ راحت نه مان
 چ حاله دبينن ژ دهوري فه لهك
 چرا هنده پر عاذل و عاتبن

دكت وان موكه ددر ب هجرا كهيب
 ژ بهر تاري موو گاه دبن تاري موو
 ژ تير و كه مانې موژه و نه برووان
 ل دل گاه دبارن نه لهم موتته صل
 گه هي تينه دل عهسكه ري غم ب صف
 نه هن مه خره جي عاشقي بي نه مان
 خصوصاً ژ دهستي ره قيبې نه كهس
 ره قيبې كو ته شبيهي ئبليس نهو
 سيه هكار و نالائيق و رووره شن
 شهريكن ل مه عاشقا نهو عذاب
 وهكي جسم و سايه وه ليكن غه ريب
 هه چي عاشقن دئما دلبرين
 نه گهر رحم بيت قلبې دل بهر ده مي
 دبن مونته ظر نهو ره قيبې خه بيس
 كو عاشق نه گيژن مورادهك تو جار
 چ حاله نزانم د دهوري زه مان
 نه نعمت خوري خوانې وه صلي كهيب
 ژ دهستي نه جانب ب طه عن و مه لام
 ب ژانن ب ئيشن ب دهر دن قهوي
 حه زينن فه قيرن نه هن فه رح و كه يف
 نه قه حالې مه عاشقان هر زه مان
 بچن كي دهري نه م ژ جهوري فه لهك
 چرا هنده نه م زار و بي صاحبين

جهان بؤ مه هنده نهياره چپرا
چپرا مه دسؤزت ب زهيت و فهتيل
دسؤزت ب تهشيبهئى خار و خهسان
بهسه هنده ناکامى و ناخوهشى
ب کامى مه جارهک نهبوو دهورئ ته
ب يهک شوعله ئانهش بکن تهتهباه
ب شان تيشهئى ئاهئ تيزئ حديد
چو عوممانئ زوخار و قهلهزم يهقين
ولهيکن د باطن ده سولطانن ئهم
همى عهسکهري مه صوفوئى د غهم
ته يهکسه بکن خون ب شوپى شهفهق
موقيمى نهيار و سيههکاري تو
زياده ب کهرى ب کينى چهپى
بهپلى تو بئى نوطقى شيرينئ لال
ب ته ناکم ئهز هيچ هيچ ئعتبر
ئهى سهروهري مولکهتئ ساحرى
ب هجرا حهيبى مهکه من عليل
شههنشاهئ مولکئ سوخن سهترهسه
شهئى شاعري کورد و روم و عهدهب
موفهوهض ژ بؤ من ره نهظم و کهلام
ژ نهظمئ ل عالهم بلند کم علهم
ل مهيدان قهوهسطم ب طهبل و نقار
قهبول کن همى بهيرهقا (شمس الدين)

فهلک بؤ مه هنده غهداره چپرا
ژ بؤ عاشقان بؤ چ هنده قهتيل
ب قئ نارئ حرمان چپرا بئى کهسان
ئهمان ئهى فهلهک بهس بکه سهرکهشى
تهمام ئهم تهحه ممول دکن جهورئ ته
بترسه ژ ئاهئ مه دهر صوبحگاه
هدم کن ئهى قهصرئ ته پور موشيد
نه قالايه قهلبئ عوشاقئ حهزين
ئهگر چ ب ظاهر پهريشانن ئهم
خودان لهشکرن ئهم ب جهيش و حهشم
حهذر که ژ حوکمئ مه ئهى هفت طهبق
ژ بؤ عاشقان جومله غهددارى تو
خوصوصا ژ بؤ روحيئى ئاقتهپى
نه حهيفه کوئى طووطيئى پر دهلال
نهدا ته مورادهک ژ بؤ من تو جار
ئهى شاهئ کشوهر گهئى شاعرى
مهکه ئهى فهلهک هنده زار و ذليل
ئهم (عبد الرحمن)ئى صاحب هونه
خودان فاضل و سحر و کهلام و ئهدهب
عهلهمدارئى ثقليمئى شعرم تهمام
کو بگرم د دهستئى خوه رومح و قهلهم
بکيشم زهبانهک وهكى (ذو الفقار)
ههچئ ئههليئ فاضل و بهلاغهت يهقين

ژ بۆ ههممه تم خه رجی یهک رووزه راهه
 دیه هه ره گوهر تیک جهان سه رته سه ره
 د نیف چیمه نی مه عنه یی په نگ خوش
 نه گه چهند نه سپری قه فهس بت فه قیر
 عه جهب نوسخه یه نهف که لامی گران
 زه بانئ هه مووچکان دبت قه طع و لال
 ضه بط کن جهان شو به ته تی په هله وان
 خودان حشمهت و شه و کهت و ده مده مه
 ژ بۆ گه نجی مه عنی کو پر گه وه ره
 موشه عشه ع دبیتن وه کی پیت و زیت
 ب فه خریه ده عوا که رامهت بکم
 به بیان کم گه لهک (خارق العاده) نی
 ب حوکمی نه من شاعر و ساحری
 ژ یاران په توریاقه زه هری نه یار
 نکارن تو شاعر کو بین ره زمی من
 وها حوله نهف شه که هری فکری من
 وه کی شه هدئ شیرین دبیتن لعاب
 هه موو نهو ل سه طحی ره فیعی فه لهک
 بر پرت قه ده ح باده یی شعر و نه ظم
 ژ قه عرا بحاری قه ریحاهه میق
 کو هه ره جه وه ره ک تیک ب مولکی جهان
 نهفان وه قفی نه بیات و گو فتاری من
 دکر حرزی درعی ل نه سه که نده ری

چ کم نهز ب مولکی جهانی ته باهه
 ژ فکرا خوه من کانی هنده گوهر
 نهفی طبعی من بولبولی دنگ خوش
 هه می وهقت و نه زمان دکیتن نه فیر
 ژ بۆ عقدی نه زمانی تیک شاعران
 هه چی وهقتی نهز بیمه نوطقی دهلال
 چ وهقتی دلیرانی شعر و به بیان
 صف نارامه دیسان د ناخ وان هه مه
 نهفی خامه یا من وه کی نه ژده ره
 ژ فه ممی نهوی نه ژده ری نوور بهیت
 نه گه ره بیمه ده عوا ریاسهت بکم
 ژ ته شیرئ نهواری قی خامه نی
 موقر دی ببن جنن و نس و په ری
 مدادا دهقی خامه یا شو بهی مار
 که رامهت به سه نهف ژ بۆ نهظمی من
 ب فی طه رزی شیرینه نهف شعری من
 هه چی کو بخوونن ژ قه لبی که باب
 دبن مهست و سه رخواش جه میعی مه لهک
 نه گه ره ساقی بی طبعی من بیته به زم
 غه واصله که عه جییم ب فکری ده قیق
 ده رانینه من جه وه هری مه عنه بیان
 نهفی نوسخه نی وه زنی نه شعاری من
 نه گه ره تیکه تا دهست حه کیمان به ری

موطنه رره ز دکر وان ل تاجی سهران
 ژ بو شاعران جومله سه رده فته رم
 شکینا د دوککانی تیک جه وه هری
 ده ری گه نجی معنی ه می د ارژاند
 ده می عیسه ووی و عصایی که لیم
 نه وهک بکری فکرم چو مه ستورده نه
 نه وهک نهظمی من شههدی شیرین نه ثر
 ب شوخی دکن موفته تن خاص و عام
 یه قین عه نبرئ تهر دبت پیس و خشک
 خه جل بوونه نه رژنگ و مانی ل چین
 خه جل دی بین شوخی چین و چگل
 نهقی ده ری دویا نزانه یه قین
 قهوی مونکره نه هلی فصل و نه دهب
 هه نه پر ب زه عا خوه تیکده فولان
 بزبان روو حییه هه ب گورزی گران
 کو ئحیا دکم سه د نوفوسی نه فیس
 د قی ظولمه تی خامه تی من خه فی
 د دهستی خوه بگرم ده ما خامه تی
 فه صیحی کو بو رین قه دیمی زه مان
 ل سه ر قه برئ سه عدی دبینن طراز
 د شعر و مه عانی عه جه ب حافظه
 نه هیتلا ژ بو شاعران من مه صاف
 دبن حو کمی من شاعرانی زه مان

وه گهر په ییده بوویا ل نک قه یصهران
 زه مانی خوه ئوستادی نهظم ئا وهرم
 که لامی د من قیمه تا جه وه هری
 ب موشتی نهقی فکری خوه من شکاند
 دبینن هه می کهس د نهظمی عه میم
 نه وهک خامه تی من چو طووطی هه نه
 نه مثلی که لامی مه قند و شه کهر
 نه شان غه مزه تی خامه تی من ته مام
 ژ خامه بریژم مدادی چو مشک
 ژ نه قشی نهقی خامه یا نازنه بین
 نه گهر نه ز بریژم که لامان ژ دل
 بوهایی دوری گوتنی (شه مسه دین)
 چکو نهف جهانی ب مه کر و ته عه ب
 نه گهر چ دلیرانی شعر و به بیان
 وه لی دیسه خه صم نه فکه نی شاعران
 مه صیحی ده مم نه ز د نهظمی سه لیس
 هه زار چه شمه نابی حه یاتی نهقی
 نه زم یه که تازی د قی عرصه تی
 عه جه ب زه لزه له تیه قه برئ نه وان
 نه گهر بچنه شیرازی شعری ب ناز
 چو ئوستادی شعر و غه زه ل حافظه
 وه لی حافظی وه قتم نه ز بی خلاف
 شه هم نه ز ل ته ختی که لام و به بیان

دو سهد وهك فهره زدهق (أبو البحتري)
 د فه تراكي من تين خه راما تهمام
 گه لهك رووده كي عه سجه دي عه نصه ري
 ژ سفرا كه لامی منی ریزه چین
 هللالی و خاقانی و بوو نهواس
 كو بگرم د دهستی خوه نهز خامهئی
 قه لهم ره شحه ریز بت ب خه مرئ جنان
 ژ ته ئیسی صه هبایی من مهست بن
 خولاصه د ئیرو نهزم شه هریار
 سه ری گوشهئی تاجی من بی خلاف
 نه گهر چ كو ده عوا ریاسهت دكم
 ل نك من نههن ده عوی بی ده لیل
 هونه ر من ژ شوهرهت زیاده ههیه
 نه وهك طه بلی كو صه وتی عالی بتن
 كه سی شوپه كت قی كه لامی ژ من
 بكن ئمتحانم مه حهك بیته پیش
 كیه نهو بیت مونكری سحری من
 ژ بو په هله وانئ سوخن (الصلا)
 قه له مكاغد و حبر و نه هلی كه لام
 نه بتموعته قد گهر هه سوودهك نه كهس
 هه چی نهوعی شعر و به لاغهت هه بی
 نهزم هه یده ری صه فده ری نامدار
 د نهو وهل هوجومی كو بیم صه ففی جهنگ

هه زار نه صمه عی نابی و نه خته ری
 ده ما نهز سوار بم ل ره خشی كه لام
 چو فردهوسی و نهورهس و نه نوهری
 ژ سه ر هه ددی روم تا ب نقلیمی چین
 کرن ژیری دهستی خوه من بی قیاس
 ب هه بیته بگیرم ل سه ر نامهئی
 هه می نه هلی عه صرم ژ نس و ژ جان
 هه می واله و ده هس و بندهست بن
 د نقلیمی شعر و غه زه ل تاجدار
 ل بهر چه رخی خورشیدی نوورین شفاف
 ل شعر و كه لام نهز سیاسهت دكم
 هه می گوتنی من ب شهرط و كه فیل
 عه طئهك خصوصه ژ ره بی مهیه
 وه لی داخلهش بوش و خالی بتن
 برا بیته پیش نهو د گه ل نهنجومن
 كو جومله ببن مویته لا و دلش
 بكت هه رفگیری ل قی فکری من
 کیه بیته جهنگم (أنا ابن جلا)
 ژ بو ته جروبا من مه حه ککن تهمام
 وه کی صه وتی ره عد و طه نین و مه گهس
 بکن ئمتحان روو حیوی ئاقته پی
 قه لهم رمح و نه زمانی من (ذو الفقار)
 ل فورسانی مه عنی دكم عورصه تهنگ

ب ئەقداحی وی بادەئى نازەنین
 مە بینە ووجودی کو بوومه عەدەم
 کو شەیحى هەرم ئەو دکیتن شەباب
 نزانن ب ئەحوالی عوششاقى مەست
 کو رەبیم عەفووه کەرىمە غەفوور
 وەرە ساقییا دەنگ بەدە موڤربان
 وەرە ساقییا زووکە تەنگە مەجال
 (لتهدى الفؤاد لأهدى السبيل)
 ل سەر من گران بوونە بارى هوموم
 د قى حالى هجرانى زۆرى شەدید
 ب وی ساغەرى بادەئى شوپهى گول
 ژ بەر هجرى قى دل بەرى نازەنین
 ئەقان جوملە غەم و هەمى دونیەوی
 ل من سررى عالەم ببن ئاشکار
 کو صاف بت دلئى من ژ نەقص و ژ عەیب
 کو ئحیا دکت عەظمایى رەمىم
 بیت، قەطع بت شعر و بەیت و کەلام
 ژ من قان هەمى دەرد و ئاهى د کوور
 کو نەغمە بکیشت وەکی مؤسقاار
 بیئرت ژ بو مە مەقام و سوروود
 ب تاب و تەبە ئەف دلئى ناتوان
 دلئى پەر ئەلەم دیسە بى چەرخ و بەز
 دکم قەطع کم قان کەلامى عەجیب

غەسل کە ژ ئەدناسى قەلبى حەزین
 بەدە ساقییا بکرى (بنت الکرّم)
 بەدە بادەئى تازەئى موستەطاب
 مەنیرە ل زوهادى ظاهەر پەرەست
 بیئره ژ بو زاهدى دل نوفرور
 رەحیمە خودایى مە سەر موذنبان
 مە عومرى خوە صەرف کر د قیل و د قال
 بەدە ساقییا خەمرى وەک سەلسەبیل
 دەنەس گرتى ذهنم ژ علمى روسووم
 خصوصاً نگارى مە بوویه بەعید
 کو ئحسان نەکی سەر منى دل ب کول
 موحەققەق بکە دى فەناىم یەقین
 وەرە ساقییا قەطع کە مەعنەوی
 کو قەلبى مە بت رەوشەن و نووردار
 ل سەر من عەیان بن دەقایق ژ غەیب
 بەدە بادەئەک ئاتەشى ئەی نەدیم
 قەربە کە ئەف مەجلسا مە تەمام
 توژى قەطع کە ساقییا بى فوتوور
 ئەمر کر ژ بو موڤربى نەغمەدار
 ل ئاهەنگى نای و ل ئاوازی عوود
 موغەننى موغەننى موغەننى ئەمان
 دەمەک ساز کە عوود و قانوون ب لەز
 بزبان ئاخرى مەجلسى بوو قەرب

ژ شعري مه پهيدا مهقامي د من
 بهسه هنده كذب و درووغ و خلاف
 بهسه شهرمساري خساروت بهسه
 بهسههنده قهلاشي نهي (بو العجب)
 دريژ كه يهدئ خوه ژ بو ئعتذار
 كو ئهو پهردهپوشن (رفيع الهمم)
 ژ بو ئههلي دنيا شه مال و چراغ
 مه بن حهرفگيري خورافاتي من
 ژ هجران ل من حمله (ما لا يطاق)
 نه ذهنه نه فكه عهجهب بي هشتم
 دييژن ههچي تيته دهف وان كه لام
 د دهريايي ده معان كو ئهز هرق بووم
 موقيم ئهز دكيشم ئهقي زهحه تي
 كو خه رموه رهي من بي تن بهيان
 ئهقه ده ره مه مي ساعت و حين و دم
 ب دهريووزه مه سائلم پر فه قير
 موقرم ب خه رموه رهي كاني خوه
 نه گه ردهن كه شي شعر و بهسطي مه قال
 نه صاحب كه مالات و له فظي شيرين
 وها رسته مه ئهزل چول و بهيار
 فوتوور گه ر ظوهوور بن د فكه را مه دا
 كو ئههلي هونه ر كاملن په رده پو ش
 چكو صرف كورمانجييه ناسه زا

ل دهوعوا مه شاهد كه لام ي د من
 بهسه رووحييا هنده لاف و گوزاف
 بهسه زيده كاري جهساروت بهسه
 بهسه هنده فه خرييه تهركي ئهدهب
 بهسه تهرك كه نازي و نفتخار
 بخوازه تو عوذري خوه ز ئههلي كه لام
 ئهلا ئه ي خوداوه ندي فهضل و بهلاغ
 ههچي كو نه ظه ر كن ل ئهبياتي من
 بزنان كو مهستم ژ جامي فراق
 ژ هجراني دل بهر قهوي سه رخوه شم
 ل سه ر سه رخوه شان نينه عه ذل و مه لام
 ژ قي ناري عشقي كو ئهز هرق بووم
 حه ريقم غه ريقم د يهك ساعه تي
 كو نو قصانيا من بي تن عه يان
 رجا من ب زاري ژ ئههلي كه ره م
 كو نه بنه ل من شاعري حه ر فگير
 نه جه وهه ر فرو شم د دو ككاني خوه
 نه صاحب ته فه نون نه ئههلي كه مال
 نه زورراع م ئهز خووشه چينم يه قين
 نه په روه رده مه بهر له بي جو ييار
 قو صوور گه ر هه بي تن د شعرا مه دا
 ل من مه گرن نهي صاحبي فهضل وهوش
 نه مه طبووع و شيرينه له فظ و ئه دا

ههمی کوردیییه زیده کاره فوضوول
 قهبول کن ب فهضلا خوه تهقلی قوصوور
 دقیتن کو ههموان بکم مهحو و رده
 مه تهلَفیق کر تهقده چهند رهشبهلهک
 مه پهف خست بی چاشنیی و مهذاق
 عطر گهر نهبیتن د ثان نافهیان
 ژ کورمانجی ئانجق وها هاتییه
 ب زاری دکم بهسطی کهفقی ضهراع
 کو ثان چهند ئهلفاظی (روض النعیم)
 ل رووحو نهدن ضهری طهعن و جهفا
 وهلی دا ل دونیا بمینت ئهشر
 نههن کوردی شاعر د مصراعهکی
 ژعوششاقی تورک و عجهم زیدهنه
 کو مهقبوول بن نک وی شعری سهلیس
 گوهرناس و قیمهت شوناس و ئهمین
 ب نهغمه دهاتن وهکی مؤسقار
 ژ بیچارهکی کهس ب مه ناحهسن
 مه خامه هلاسی ژ نهظمی شیرین
 وهلی دا ژ بو من وهسیله بتن
 ژ بو رووچییی پر ب جهور و جهفا
 د رۆژی شهواب و عقاب و حساب
 قهمام زار و شهرمهندی نهفسا خه بیس
 ئیلاهی ب جومله صفاتی خوه کی

دزانم نه لاییقی فهخر و قهبول
 مه ئوممیده (از) نوکتهدانی دوهوور
 ئهگهر ههرچی ناقص دهرینم ب عهد
 ب سهد حیلهسازی و عهجزی گهلهک
 ژ کورمانجییی چهند خه بهر نالیاق
 لهذت گهر نهبیتن د ثان میوهیان
 مه مهعدوور بگرن کو کورمانجییه
 نهپاهت کو مهقبوول بت ئهف مهتاع
 دکم هیقی و سائلی ئهز موقیم
 قهبول کن ژ بو خاطرئ موصطهفا
 ژ ثان قهصدی من نینه عهرضی هونه
 کو تورک و عجهم قهط نهبیتن جاردهکی
 بزنان کو شاعر ژ کوردان هه نه
 وهلی بی خودان نههن مه رهئیس
 مه ژی گهر هه بوویا خودانهک چونین
 ژ کوردان گهلهک شاعری سحر دار
 وهلی چون مه دیتن کو ئهم بی کهسن
 مه ئانی قهطع کر کهلامی مهتین
 نیه مهقصدم ئهو فهضیله بتن
 بیت واسطا رهحه تا موصطهفا
 شهفاعهت بکت (شمس الدین)ی خهراب
 وهگهر نه ئهزی روورهشی فعلی بیس
 ئیلاهی ب حهققی وی ذاتی خوه کی

ب ئابى ئەوان ديدەئى نازدار
 خودايا ب ئەحوالى وى رەھبەرى
 خودايا ب سولطانى شانزده طەبەق
 ب فارووقىيى ئەو عومەر ئاشكار
 ب كەررارىيى حەيدەرى ئەولناك
 ژ تەختى ئىمارەت پەياپوو عەلەن
 ب لەب تەشنەئى وان د كەرب و بەلا
 ب وان طاهرى پاكى ذاتى قەبوول
 ب حەققى ئەوان مەشعەلى نووردار
 ب تەحليپەئى باطنى كاملان
 ب صدقى جوانانى ئەو خاستە
 كو كوففارى دوشمەن ل نك وان چو زەن
 ب روكن و ب زەمزەم حەطيم و مەقام
 ب سووزى دلى ئەوليائى تەمىز
 كو ئەو دەر حوزوورن ب لەيل و نەھار
 جوانانى وەك رووحى دل ئختيار
 ل عەددا روسول سى سەد و سىزەنە
 ژ ئادەم ەتە موصطەفائى چو گول
 ژ ئەسمان تە نازل كرن سەر توراب
 ب خەم پوشتییى ذاتى عەزلەت گوزين
 ئەوى دەستەگىرى كەسى موستەمەند
 ب نوعمان ب مالک ب ئەحمەد تەمام
 ب جوملە رووات و گوھەررىزى وان

بسوزا دلى موصطەفائى كويار
 خودايا ب ئەسرارى پىغەمبەرى
 خودايا ب فى دىنى ئىسلامى حەق
 خودايا ب تەصدىقى صددىقى يار
 ب شەرم و حەيا ذاتى عوئمانى پاك
 ب سووزى دلى زەھرە خوهرده حەسەن
 ب حەققى دەمى ناحەقى كەربەلا
 ب حەققى ەمى ئەھلى بەيتا رەسوول
 ب حەققى جەمىعى صەحابى كويار
 ب تەصفىيەئى قەلبى صاحب دلان
 ب ئەفغانى پىرانى ئاراستە
 ب تەكبيرى غوززاتى شمشير زەن
 ب (لبيك)ى حوججائى (بيت الحرام)
 ب علمى ەمى عالمانى عەزىز
 ب طاعاتى شەبىزى شەب زەندەدار
 ب قەدرى شەبابى قەوى تەوبەدار
 ب حەققى صەحابى كو بەدرىيەنە
 ب حەققى ەمى ئەنبىاء و روسول
 ب حەققى جەمىعى صوحوف ەم كتاب
 ب طاعاتى پىرانى خەلوەتنشين
 ب حەققى روحنى حەضرەتى نەقشەبەند
 ب علمى ئىمام شافعىيى ھومام
 ب جوملە ئىمام و تەلامىذى وان

ب ناهي سحرگاهي وان دلبرين
 ب عهد و وفايي نھوان صادقان
 ب خورون خوردنئي وان ژ جهرگ و کزهب
 ب ناز و دهلالیئي وان نھسمهران
 ب رحمت بگر نھي خودايي قهدير
 ب دیدارا خوه شاکه قهلبئي حهزين
 هلينه ژ بهر من تو پھرده نقاب
 د ناخر نھفھس ده ژ نبلیسي پيس
 ب حوسني خه تم که ل من خاتمه
 ب رحم و کهرم به تو فھربادرس
 جھسد بيتھ سھر پوستري مھرگ و مھوت
 وهداع کن ژ هھف مھفصلئي بي نھوا
 بسکھنت وي شھيطاني دوون هھمبھرم
 ژ قھولئي حھق و گوتنا شھھدھئي
 کو نقرار کم نھز ب وھدانھتي
 شھھادھت د دھف ده هھمان جان بدم
 ب قورئان و ياسين و علمئي کوبار
 سھماع کم د وي وھرطھئي خھوف و بيم
 مھکه مونحھرف تو ژ قبلھ بهرم
 مھکه مونحھرف رووحيئي ناقتھپي
 ل سھر تھوبھئي من ببه دھر مھمات
 ب قورئان و ئيمان بده صھبري من
 د قھبرم ژ قورئان بده شھمع و نوور

ب دوودي دلي عاشقاني حهزين
 ب دھريايي چھشمي نھوان عاشقان
 ب ناليني جانگھي وان رووز و شھب
 خودايا ب نسته غنھئي دلبھران
 چراغي يھقيني ل رھي فھقير
 ژ علمي مھ بگھينه (عين اليقين)
 مھوو که ژ من نھف ووجودا حجاب
 حفظ که تو ئيماني پاكي نھفيس
 ب نھساني خوه رھمي که تول مھ
 د وي وھرطھئي هھولئي ناخر نھفھس
 کو جان تيکھفت نھزع و حولقووم و فھوت
 ضھعيف بن هھمي دھست و پا و قوا
 مھلھک مھوت حاضر بتن بهر سھرم
 مھبھسته دھھانم د وي وھرطھئي
 زھبانم تو بھرده د وي ساعھتي
 کو قھول و شھھادھت ب ئيمان بدم
 بشين بهر سھرم عالھمھک علمدار
 کو قورئان و ياسين کھلامئي قھديم
 ژ شھرعا موطھھھر مھگيپرھ بهرم
 ژ سھر جادھئي پاكي شھرعا نھبي
 بده تھوبھ بھ من د حالئي حھيات
 ب قورئان و ئيمان ببه قھبري من
 ل دونيا ژ قورئان بده من حوضوور

دهه ما من وهضع کن د قهعري لهعهده
 ههمی دژست و نهجباب و قهوم و ههغال
 دمینم رههینی عههمل بن توراب
 ب تهها د وئ قهبرئ تاریک و کوور
 نزانم چ کم نهز نهز د وئ مهرقههئ
 نههن وئ دهمی هیچ فهربادرس
 نیلاهی تورووحی موعهذذهب نهکی
 کو بی کهس بمینم د بن خاکئ سار
 د وئ خهوف وئههوالئ (یوم القیام)
 حشر که منئ مورجمئ بهد عههمل
 مهپرسه ل ذننب و حسابئ د من
 بده خاطرئ موصطهفایئ رهسوول
 عهفوو که ب نهلطائفئ خوه (بالتمام)
 د گهل زومرهیا نهحمههئ تاجدار
 کو راحت ببه نهز د وئ نعمهتی
 نهگهر چ ل سهر من گونهه بوونه بار
 م تهوبه نیلاهی ژ فعلئ د پیس
 م تهوبه نیلاهی ژ ذننب و گوناھ
 م تهوبه نیلاهی ژ نهف ظالمی
 م تهوبه ژ ناپاکی و بهد عههمل
 م تهوبه ژ عصیان و بی نهمرییا
 م تهوبه نیلاهی ژ تهرکئ نهدهب
 م تهوبه نیلاهی ژ کذب و خلاف

دمینم نهز ورهحمئ رهیبئ نهعهده
 تهئ من دهیلن ههمی تینه مال
 ههزار وای و وهیلا ل حالئ خهراب
 دمینم د ناٹ لهشکهري مار و موور
 د دهستم تهئ مایه رهحما خودئ
 نه قهوم و نه نخوان نه نهجباب و کهس
 د قهبرئ د گهل من ب رهحما خوه کی
 تویی دیسه سهر بی کهسان رهحمدار
 د زومرا (محمد علیه السلام)
 بیوره د قان ذننبئ پیسئ دهغه
 بده دهستئ راستئ کتابئ د من
 نهقی (عبد الرحمن) ئ زارئ مهلوول
 ههمی ذننب و سووچئ د من (والسلام)
 بشینه ههتا جهننهتا نازدار
 ب سایا موحههمههه بچم جهننهتی
 م تهوبه د ههر ساعهتی سهه ههزار
 م تهوبه نیلاهی ژ ذننبئ خههیس
 م تهوبه نیلاهی ژ فعلئ تهباه
 م تهوبه نیلاهی ژ ذننبان ههمی
 م تهوبه ژ نهفعال و ذننبئ دهغه
 م تهوبه ژ ذننبئ مثالی چییا
 م تهوبه نیلاهی ژ ظولم و تهعهب
 م تهوبه نیلاهی ژ لاف و گوزاف

م تهوبه ژ ذنبی کو نویسی قهلم
م تهوبه ژ ذنبی بکم تفتراف
قهبول که نیلاهی توفی تهوبهئی
وهره نهی قهلم بهسکه نهققاشییان
قهپرستن تههنده کهلام و خهبر
ژ نهنوعی معنی ته نانی مهزاد
خهبردار نینن ژ بو جهوههران
بوها ناکه نهف مالی مه فی دهمی
قهوی تهنگه مهیدانی مه شاعران
کو مادام نهفه حالی دهورا زهمان
قهطع که نهیا خامهئی با وهفا
مه دی وهقتی نابت فورووخت و رهواج
مه نانی قهطع کر کهلامی عهجهب
د پرژئی موبارهک د ناف ههفتهئی
د سهلخی (ربیع الاول) ماهی سال
د فی سال و ماهی موبارهک نهژاد
رحهت بوویه پایی نهفی خامهئی
ژ شوربا مدادی کو بی تاب بوو
وداع کر ژ موسوهده و دهفتهئی
تهماشاهچی کن ل شعری فهقیر
بیژن نیلاهی توفی شاعری
ژ بو ناظم و کاتب و ناظران

ل سهر من فهقیری ددل ده نهلم
بنووست ل سهر من قهلم بی خلاف
مهحوو که ژ من جوملهئی جهوبهئی
بهسه قهطع که هنده قهلاشییان
کییه کو قهبول کت ژ ته نهف قهدهر
وهلی سووکی مالی ته بوویه کهساد
کهتن بهر پییا جهوههئی دهفتهران
نهما قیمهتی شعری دهر عالهمی
کهساد هاته بازارئی مه ساحران
نهما روومهتا شعر و نهظمی گران
تو (روض النعیم) ب ذوق و صهفا
نهفی مالی زهرهفت و لبسی دیباج
ژ تاریخی هجری د سالی (غشهب)^(۱)
د عیدی همی موئمنان جومعهئی
ژ ماهی عهردب نهو حسابی دهلال
موبارهک بکه یا رهب جومله عباد
ژ قهطعا بهوادییی فی نامهئی
ژ مهجهر دهفی خامهئی سیراب بوو
مه قاپاغ دانی ل سهر مهجههئی
ژ نهدعییهئی خوه مهکن من ژ بیر
نهسووزی د ناف دوزهخ و ناگری
ژ بو قاری و سامع و حاضران

(۱) حسینی نهجهدی یا (غشب) دپته (۱۳۰۲) کو سالا قهاندنا فی فهینوکتیه.

ژ بو دا و بايى د مه جومله‌شان
ژ بو جومله‌ئى صالح و صالحه
ب (بسم الله) بوو ئبتدائى كه‌لام
ئىلاهى تورووحي نه‌كى شه‌رمسار
ژ بو عالمانى ب عزز و نشان
ژ بو رووحييى ژار (الفاتحه)
ب (حمد الله) ديسان بكم تختتام
كه‌ر و لال و گيژه تو نينه مه‌دار^(۱)

(۱) مه‌لا ئه‌حمه‌دى قوڭى ل دويمه‌هيا دانه‌يا خو ديزو‌كا نفيسيى ب قى مالكى ئاشكهره دكه‌ت:
موسه‌ره‌ره كو ئه‌حمه‌د خه‌تم كر كتاب د (ئەشغاف) ئ رۆمييه دهر سه‌بعى ئاب
و حسيبا په‌يڤا (أشغاف) دبه‌ته (۱۳۸۱) و وه‌كى ئه‌و ب خو ئاشكهره دكه‌ت ئەفه‌ه سالار رۆمييه و ئه‌و
دكه‌فته به‌رانبه‌ر سالار (۱۳۸۴) زايىنى.

ته قريضا

برايي شاعري شيخ محه مه د جاني ناقته پي

ل سهر كتيبنا (روض النعيم)

حه مدئي بي حه د بو خود او ه ندئي كه ريم
سهر ره سوول و نال و نه صحابان ته مام
گوه بده هه رچي كو نه نهظم ديتيه
دهر شه مائيل نينه هه متا و مثال
دهر شه مائيل و د معراجا نه بي
نه نهظم هه ديبه دا به وي ره بي كه ريم
قه ط نه هن شو به وي دهر روويي زه مين
نينه هه متايي وي دهر روم و عه ره ب
عه بدر ره حمان رووحيه هه شه مسه دين
عالمي وه قتي ل نه طرفه ش نوجوم
قابلي سحر و بهيان و ماهري
شويه ته دور دانه در ژينه كه لام
نابه قابل عه سجه دي و عونصري
چي تره (از) دور و ياقوتت شه مين
نه د هيره مولكتي عالم (بالتمام)
دهر بهشتي سهر روخي و ولدان و حور

بسم الله الرحمن الرحيم
سه د ته حبيبات و سه لات و سه د سه لام
پاشي (بسم الله) و حه مد و ته صليه
نهظمه كي بي حه د له طيفه هه ده لال
نهظم كريبه (شه مسه ديني ناقته پي)
دانيه نسمي نه وي (روض النعيم)
گه ر بي تره و ه صفي ناظم شه مسه دين
نه ب علم و نه كه مال و نه نه ده ب
رووحيه لي رووحي من دهر نان و حين
شه مسه ته حقيقي د ني نه نه هلي عولووم
خاصه ته دهر قتي عولوومي شاعري
خامه گه ر بگره بده نهظمي بهيان
نينه وهك وي نه نوها و نه بهري
ثانيه نهظم نه نه كتابا نازنه مين
لي ژ وي هه ر به يته كي شيرين كه لام
موسه ته حقه بي نه نقيساندن ب نوور

جومله ئنسان (أز) شه‌بیه‌ش عاجزن
 روھنییا وی دایه دونیا چار کنار
 مه‌صره‌عه‌ک هیژایه دونیا سه‌رتسه‌ر
 باغبان قه‌نجه کو بیتن جبره‌ئیل
 ره‌وضه‌یه‌ک رضوانه بی شوپه‌ه بزان
 بهیت و ئەلفاظن وه‌کی غوصنی ته‌مه‌ر
 بی نقیساندن ل به‌رگی سدره‌ئی
 قی ب دهرسی بیژه بو جومله مه‌له‌ک
 صوبح و ئیثاران بکن وردی زه‌بان
 چونکه مه‌دحی شاهی فه‌خری عالهمن
 هم شه‌مائلا شه‌هی صاحب وه‌فا
 نک مه‌ پر مه‌قبولتره (أز) شه‌مس و ماه
 ئەف نه‌جاته بو وی بی ره‌یب و گومان
 قی ژی ده‌ینی ئالییی دی (این چینین)
 ئەف دمینه هر ل عه‌ردی وه‌ک حه‌جر
 هنده تیده مه‌دح کر شاهی ئەمین
 ئەف خه‌لاصه بو وی (أز) جومله عه‌ذاب
 بوو به‌رائه‌ت ئەف ژ بوی شه‌مسه‌دین
 دی ب چی ته‌خلیص بی (أز) حه‌شر و حساب
 تو ب چی دهرباس دبی (أز) جومله رنج
 هیثییا خوه تو مه‌بر (أز) ره‌حمی ره‌ب

ئەف که‌لام دور قی زه‌مانی موعجزن
 شوپه‌ه‌تی شه‌مسی کو بی نصفی نه‌هار
 وه‌هبیه ئەف نابه با عه‌قل و هونه‌ر
 ره‌وضه‌یه مائی وی شوپی سه‌لسه‌بیل
 لی ژ وی هر به‌ند و فه‌صله‌ک بی گومان
 شوپه‌ه‌تی طووبایه بی قیل و خه‌به‌ر
 قه‌نجه هر به‌یته‌ک ژ قی دوردانه‌ئی
 جبره‌ئیل بیتن موودهررس دهر فه‌له‌ک
 چهند هه‌بن قسمی مه‌له‌ک دهر ئاسمان
 نه‌ موبالغه دکم به‌لکی که‌من
 به‌حی معراجا موحه‌مه‌د موصله‌فا
 هنکی تیده بوو موکه‌رره‌ر ئسمی شاه
 چندی بو رووحی هه‌بن ذه‌نی گران
 ذه‌نی عالهم ده‌ینی ئالیکی شه‌هین
 ذه‌ن دبی رابن هه‌وا ته‌شبییه‌ی په‌ر
 ئەف نه‌جاته بو وی رووحی (بالیقین)
 گه‌ر نه‌بن ناظم ژ فعلان یه‌ک شه‌واب
 هندی کریه مه‌دحی (فخر المرسلین)
 خاکی^(۱) تو بگری ل حالی خوه‌ی خه‌راب
 نینه دهر ده‌ستی ته‌ یه‌ک ئەعمالی قه‌نج
 قه‌ط نه‌هن ئەعمالی ته‌ ئەی بی ئەده‌ب

(۱) خاکی ناسناقی شعری بی شیخ‌محمد مه‌د جانی ناقته‌پیه.

گهر نهکت ره حمی ل ته شاهی وه دوود
تو محمهده جانعه فوکه نهی خودا
خاکییا تاریخی نهظمی موعته بهر

دی بیی ته حقیق د دزه خ نار و دوود
(از) هه بیی خوه مه که خالی خودا
هاته دهر جهوه هر ژ دهریایی هونه^(۱)

(۱) حسیباً نهجهدی یا فی رستهیی ب فی رهنگییه: (هات ۰۶) + (در ۰۴) + (جوهر ۱۴) + (ژ دریا ۲۳) + (هنر ۵۵) = (۱۳۰۲) و نهو سالا فهاندنا فی شعرییه.

فهرهه نگوک

ئ ، ئا

ئانجهق: بهلى پا.

ئاهسته: هيدى، رحهتى، بى دهنكى.
ئاوهخ: ئاشكهراكرنا ئاخ و ئوخان.

ئهر: عهور.

از: ژ.

ئفروون: زنده، گلهك.

ئهباز: شريك، ههقال.

ئندووھگين: خه مگين.

ئنگه بىن: هنگه بىن.

ئنگوشت: تىل

ئنگوشتهر: گوستير.

ئورهنگ: عهرش، تهخت، تاج.

ب

باختهر: رۇژئاقا.

بارىك: زراف.

بتوون: ههمى.

بهزم: ئاههنگ.

بهسيح: كۆمكرن، حهشر. رۇژا بهسيح: رۇژا

حهشرى.

بوردار: بىنفرهه، حهليم.

بوروون: (بىروون) دهركهفتى.

بوشتاق: گلهك سپى.

بى چاشنى: بى تام.

بىار: ب زاراقى زازاكي يهعنى: بىنه.

بىد مشك: دارا بىهه.

بىروون: دهركهفتن، ئاشكهراكرن.

بىم: ترس.

بىهنداخت: ئافاكهر.

پ

پابوس: ماچىكهرى پىي.

پاپوسى: ماچىكرنا پىي، كىنايهتسه بو

رپزگرتنى.

پاشپان: زيرهقان.

پايهنده: بهردهوام، موكم، نهمر.

پنهان: فهشارتى.

پهرتو: تيشك، رۇناهى، چرىسك.

پهروهردگار: ئهوى مرؤقى پهروهرده دكهت،

خودا.

پهس: پاشى.

پهلاس: دؤشهك.

پهيك (پىك): قاصد، هنارتى.

پوستر: تهخت.

پوويهنده: لىگهپر، تهفتيش.

ت

تابناك: خودان تاف و رۇناهى.

ته‌باهد: ته‌لفی، فاسد و خرابیوی.
ته‌رسا: فه‌له.
ته‌لخ: ته‌عل.
ته‌لخی کام: بی هیثی، تاما ته‌عل.
ته‌هه‌متنه: زیره‌ک، هیژدار، له‌ش ب هیژ.
توخمی که‌بوته‌ر: هیکا که‌وی.
توهی (ته‌هی): قالا، خالی.
تیز: تیز.
تیغ: شیر.

ج

جامه: کراس.
جانگران: کسلان، بی خیره‌ت.
جانگوداز: جان‌ه‌لیایی، نه‌له‌مدار.
جاودان: نه‌مر، بی دویماهی.
جوز: ژبلی.
جونبش: لقیین، هژیان.

چ

چاکر: خولام، خزمه‌تکار.
چگل: بازپره‌که ل تورکستانی.
چنین (چونین): وه‌سا.
چه‌رخ مینا: عه‌سمان.
چو: وه‌کی.
چوون: وه‌کی.

ح

حوباب: نه‌و په‌قیشکیتین ب سه‌ر ئافی دکه‌فن.
خاوه‌ر: پوژ، پوژه‌ه‌لات.

خه‌دد: عه‌قل.
خه‌ر: که‌ر.
خه‌رمه‌ن: کۆم، بیده‌ر.
خه‌رموه‌ره: سوژکیتین ب ستوی ده‌واران شه
دکه‌ن.
خه‌لاب: هه‌ری، ته‌قن.
خواب: خه‌و.
خورووس: دیکل.
خونک: خوزی.
خونوک: خنیک، خوزی.
خوشه‌چین: ئوبشچن، نه‌وی ئوبشچیان دچنت.

د

دراز: دریش.
دل‌دووز: دل‌ئیش، نه‌وا دلی دئیشینت.
دلفرووز: دل‌خوشکه‌ر.
ده‌خور: لاتیق، هه‌ژی.
ده‌ریغا: مخابن.
ده‌ریجا (در اینجا): ل فی جهی.
ده‌ستار: شاشک.
ده‌قه: حیشتی.
ده‌نه‌س: پیسی، وق‌پیزی.
ده‌هان: ده‌ف.
ده‌هه‌ش (دهش): دان، که‌ره‌م.
دورد: نه‌وا دمیخته د بنی په‌رداغی دا.
دورووغ: دره‌و.
دووشین: شقییدی.
دوون: نزم.

دیرهک: ستوین.

ر

رهخش: ههسپ، ناڤی ههسپیی رۆسته می بوو.

رهخنه: دهرز، کون.

رووز: رزق.

ریک: خیز و ههسحاس.

ز

زام: برین.

زیست: ژیان.

زینهار: ههشیار به.

س

ساتگین: پهرداغی مهزن.

ساغەر: پهرداغ.

ستایش: مهدهج.

سختیان: جلدی دهباغگری، یی بی مووی.

سهبوک: ب لهز.

سهبوکبار: بار سڤک.

سهرد: سار.

سوخن: گۆتن.

سورخ: سۆر.

سوووش: ملیاکهت، فرشته.

سووراخ: کون.

سووزهن: دهززی.

سیم: زیف، تیله.

سیمه‌رغ: طهیرهکه ناڤی وی ههیه، و لهشی

وی نینه (العنقاء).

ش

شکفت: حیبهتی، حیرهت.

شکوفت: بشکفتی، ڤه‌بووی.

شمشیر: شیر.

شهکه‌م: زک.

شهکیب: هه‌دار، سه‌بر.

شه‌هاریار: مه‌لک، شاهد.

شوکووه: مه‌زنی، هه‌بیبهت.

شومار: هژمار.

ص

صاحبه‌ران: دلخۆش، خودان بها، ئهو که‌سی

دبت ده‌سی موشته‌ری و زوحه‌ل دگه‌هنه

ئیک.

صه‌بووح: ڤه‌خوارنا ل سپیدی.

صه‌قن: ههشیار به، وه‌نه‌بت.

ط

طه‌ناب: وه‌ریس.

ع

عه‌سه‌س: زیره‌ڤانی شه‌ڤی.

غ

غه‌بووق: ڤه‌خوارنا ل شه‌ڤی.

ف

فاش: ئاشکه‌را.

فه‌راخی: فره‌هی.

فه‌رامووش: ژبیرگری.

فه‌ریادرس: ئه‌وی ده‌هوارا مروّقی دئیت.

فه‌ورووغ: پۆناهی.

فه‌وزوون: زیده، گه‌له‌ک.

فوسون: سیټه به ندى.

ق

قاپلمه: تامداى، وهكى وى تشتى ب زيرى
دئيتته تامدان.

قاف: چيايه كى خورافييه، ديتزن: دؤرى ل
دنيايى هميى دگرت.

قالن: ستوير.

قدر: قازان.

قهشف: پيسى، وقريزى.

قوددوسى: جينه كى مليا كه تانه.

قولكر: كونكر.

ك

كابك: همائلا شيرى.

كاخ: قهسر.

كاست: كيم، كاس.

كران: كنار، ليثف، رهخ و لا.

كليم: دؤشهك، نئين.

كهژ: زهر.

كشمه كمش: هزرا موشه و ودهش.

كونون: دهر حال، د گافى دا، نوكه.

كوس: دهول.

گ

گام: گاف.

گرداب: زفرؤك.

گهر: ناگرپه ريس، زهرده شتى.

گهر دش: گهرپان، زفرين (دوران).

گهرده نلغ: رستكا ستوى.

گهريان: بهرسنگا كراسى.

گهزاف: تاخفتنا بى فايده.

گهزند (گزنده): نيشان.

گهزند: زيان، زهره ر.

گهزند: زيان، زهره ر.

گهندوم: گهنم.

گوريز: رهقين.

گوشايش: فه كرى، گهش.

گوسفه نند: پهنز.

گوش: گوھ.

گوشوار: گوهار.

ل

لاجوهرد: مه عدنه نى ب بهايه، رهنكى وى يى

شينه ب سهر كهسك و سؤرى فه دچت.

لاف: ده عوايا ژ دره و.

لهباله ب: تئى.

م

مه بادا: دا نه كهن.

مه مان: ميتقان.

مورغ: طهير.

مورغزار: ميترگ.

موشت: مست، كولم.

موعونه ن: نه و حه ديسا نيك ژ نيكى

فه دگو هيت.

موقه رنه س: نه خشاندى.

ميان: نيثف.

ن

ناب: پاک و صافی، خوری.
 نابہ خرددی: بیج عقلی، بیج شوعووری.
 ناموہر: ناقدار.
 ند: ہہٹکویف.
 نشہست: پروینشت.
 نگین: گوستیر.
 نہبہرد: شہر، جہنگ.
 نہردہوان (نہردبان): پیستک، پیپہلیسک.
 نہعرہ: قیری، دہنگی بلند.
 نہور: کولیلک.
 نیروو: ہیز، تاقت.
 نیم: کەر، پرت.
 ہاموون: دہشتا چول و بہیار.
 ہرہبر: شیر.

ہہراس: ترس.
 ہہمچنان: ہہر و ہسا.
 ہہنووز: پاشی.
 ہہولناک: ب ترس، خہطہر.
 ہونگولیس: گوستیر.
 ہونہر: ہیز و شیان.
 ہوہیدا: ئاشکہرا.
 ہیزہمان: کوما (ہیزہم) ہ، ئانکو: گورزین
 داران.

و

وارہستہ: ئازاد.
 واژگون: فاژی.

ی

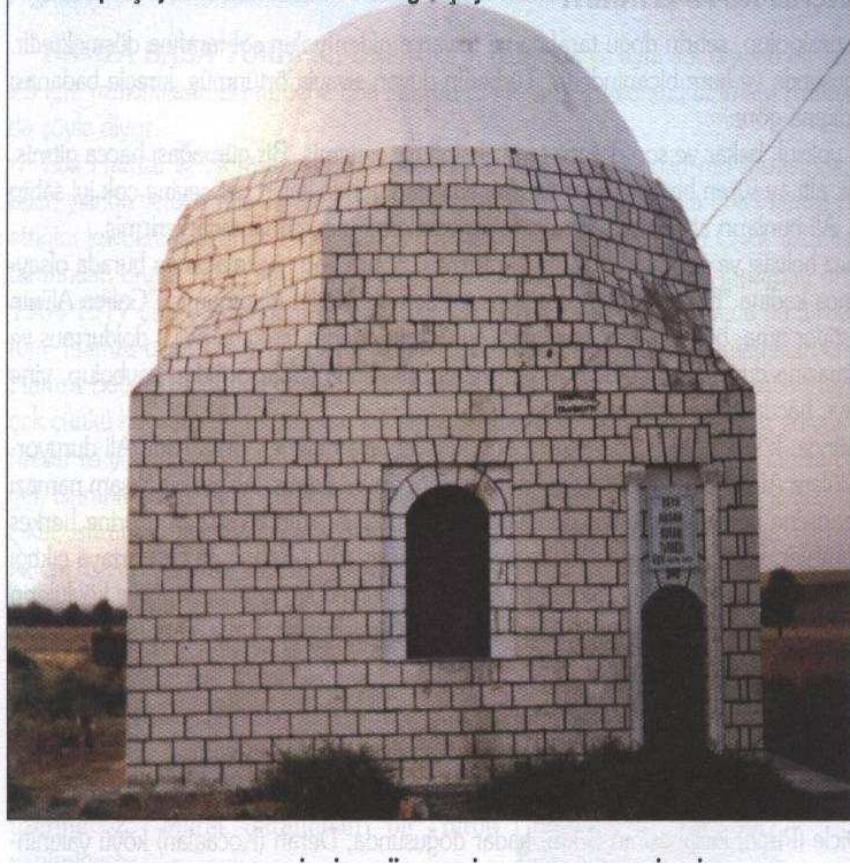
یہخرمہ: مہغلووب، شکہستی ولادای.
 یہزہک: پیشیا لہشکہری.

ہ

به‌لگه و ده‌سنفیس

ناسنامہ یا نوسمانی یا ناقتہ پی
ژکتیبیا سہیدا زہینہ لعابدین نامہ دی

گونبهدا گۆزی ئاقتەپی
ژ کتیبیا سەیدایی نامەدی

به ربه رى دويماهيبيي ژ (روض النعيم) ب خه تي ناقته پي
ژ کتبيبا ته زکړه ي مه شايخي نامه د

ثبتنا على عقابنا أهل السنة والجماعة بفضل العليم و
 رحمة من الغدب الأليم وادخلنا بكمه جنات
 الرحمن الرحيم العفو الغفار الستار الأليم
 محمد بن عبد الله بن عبد الوهاب
 بنى الأمام محمد وعلى له وصيجه أجمعين أقول قد وفقنا الله
 نقل هذا الكتاب الذي سمينااه كشف السلام في عقابنا
 من السواد إلى البياض في يوم الأربعاء
 اليوم الثاني عشر من شهر شوال المستظلم في سلك شهر سنة
 الف وثلاث وثلاث مئة من الهجرة النبوية على صاحبها
 أفضل الصلاة والسلام والتحية واحمد لله رب العالمين

لشيخه عبد الرحمن الاقشبي

بهر پیری دویماییی ژ کتیبیا (کشف الظلام) یا نهفته پی ب خه تی وی
 ژ کتیبیا ته زکری مه شایخی نامهد

كتاب روض النعيم في حدیثنا علی بنی الکرم علیہ الصلوة والسلام من الله
 الذی التوب الذم مع ما رأی فی معراجی فی الدلیل الطویل البی
 از کتبه هفیر فقیر سدا یا تقیر صد نب مجرم عبد الرحمن
 ستمس الدین رومی الا قتی الشافی الاشعری
 الخالدی النقیسندی ابن الشیخ حسن الشافعی
 قدس ستره
 بِنْدِ اَوْلَادِ دَرْوِیْ بِسْمِله

بِسْمِ بِنَامِ خُدَا وَ نَدَاهُ دُوسَرَا شَهْرِ شَاهِ یِ عَزَّ لَوْ فَوْ قُوزَلَا مَرَعَه شَانَهَا فَرَسِ اِنْسَانُ مَرَمِ دِکَا مَارُ مَوْرُ و نَبَانُ طَبُورَه هِی حَوْتِ بَحْرَانُ مَرِغِ هَوَا ۱۰	اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ وَ هُوَ صَفِیْنِ عَفُوٌّ غَفُورٌ رَکْعَمُوْهُ خُلَا اَنْزَلَ عَصَاهُ طَبُورَه اَبْدًا لِاِبْرٰهٰمَ خُدَا یَا تَه اَنْبِیْنِ وَ مَوْدِیْ یَکُنْ مِ لَطْفًا مَحْمِیْمًا تَه هَا شِیْنِ ظَهْرَه هِی شَاهُو سَلْمَانُو یَا بُوکَدَا ۱۰
---	--

دهسقیسا (روض النعيم) دانهیا فهمی

تَمَّ صَبَوِ نَفْسَانِدِ نَارَوْضِ النَّعِيمِ كِتَابَا شَيْخِ
حَبِّهِ الرَّحْمَنِ لَأَوْيِ شَيْخِ حَسَنِ نُورِي كَنْدِي
أَقْبَلِي نَفْسَانِدِ نَادَسْتِ فَرَمِي لَأَوْيِ شَيْخِ
مُحَمَّدِ سِرْمِي نُورِي شَيْخِ حَسَنِ نُورِي لِدِيَارِ بَكْرِي
دِي نَارِخِا هَجْرِي ١٣٧٨ تَادِه دِي مَرَاذِي الْحَجِيدِي
دِي يَارْدِي وَيَدِي لِدِي يَارِ بَكْرِي لِحَدِّ الْأَبْلِكِيدِي
نَدَا تَقَالِي رَمَاهُو لِنَامِي مُسْلِمَانَا كِه صَلَوَاتِ
لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مُصَلِّي لِأَلْوَا صَحَابَانِ كِتَابِي
أَمِينُ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ خُرَّمِي

دهسٲفيسا (روض النعيم) دانهيا فههمي

<p> ۲۴۰ قُورُوضِ النَّعِيمِ بِذَوْقِ وَصْفِ اِنِّي مَالِ زَرْبَتْ وَ لَيْسَ دِيَاغِ زِي تَارِيحِ هَجْرِي دِي سَانِ عَشْتِ دِي عِيدِ هِي مُؤْمِنَانِ جَمْعَهُ زِي مَاهِ عَرَبِ اَوْ حِسَابِ دِلَالِ مَبَارَكِ بِي يَارَبِّ بِجَمَلَةِ عِبَادِ زِي قَطْعِ اَبْوَادِي فِي نَامَةِ زِي حَبْرِ دِي خَامَةِ سِيرِ اَبْوِ مَهْ قَابَاغِ دَانِي لَيْسَ حَبْرِي زِي اَدِ عَيْتِ خَوَكِنِ مَن زِي بِي نَسُوذِي دِنَاقِ دَوْرُخِ وَاكْرِي زِي بُو قَارِي وِسَامِعِ وِحَاضِرَانِ زِي بُو عَالِمَانِ بَعْرُو نِي شَانِ زِي بُو رُو حِي زَارِ اَلْفَاتِحَةِ بِحَمْدِ اللّٰهِ دِي سَانِ بِي كِمِ اِحْتِمَامِ كَرُو لَانِ وَاكْرِي نُو نِي نِي مَدَارِ دِي شِفَاغِ رُو مِيَّةِ دَرَسِيْعِ اَبِ </p>	<p> قَطْعِ كِهْ اَيَا خَامِهِ بَا وَ فَا مَهْ دِي وَفَتِ نَابِتِ فُرُوخُورِ لِيحِ مَهْ اِنِّي قَطْعِ كِرِ كَلَامِ عَجَبِ دِي رُو زِي مَبَارَكِ دِنَاقِ هَفْتِيَّةِ دِي سَلِجِ رِي بِيحِ الْاَوَّلِ مَاهِ سَانِ دِي سَانِ وِمَاهِ مَبَارَكِ نَرَادِ رَحَّةِ بُو بِيهْ اِي اِنِّي خَامِي زِي سُرُ بَا مَدَارِ كُو بِي تَابِ بُو وَ دَاعِ كِرِ مَسُو دُو وُدِ فَرِي تَمَا شَا هِي كِنِ لِي شِعْرِ فَا قِيرِ مِي بِي زِي اَلْهِي نُو فِي شَا عِرِي زِي بُو نَاظِمِ كَاتِبِ وِنَاظِرَانِ زِي بُو دَا فِي بَابِ دِمَهْ جُمْلَشَانِ زِي بُو جَمَلَةِ صَالِحِ وِصَالِيَّةِ بِي بِي سَمِ اللّٰهِ بُو اَبْتِدَاءِ كَلَامِ اَلْهِي نُو رُو حِي نِي شَرِ مَسَارِ مَحْرَزِ كُو اَحْمَدِ حَمِي كِرِ كِتَابِ </p>
<p> ۱۳۸۱ القم حَرَبِ </p>	<p> ۱۳۸۱ القم حَرَبِ </p>

دهسنقيسا (روض النعيم) دانهيا مهلا نهحمه دي قونغی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ، وَبِهِ نَسْتَعِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «الفصل الاول في بحث البسملة»
 الحمد لله الذي علم الانسان الخط بالقلم ، وألهمه من الغائب والمدائح ما لم يعلم ، والصلوة
 والسلام على رسولنا الاكرم ، وعلى آله واصحابه الذين سلكوا طريقه الاسلام ،
 وبعد فيقول العبد المستهام ، من تلاطم امواج المصائب والاسقام ، زين العابدين الامد
 ابن ملاءمضان لما رأيت نظم الكتاب المسمى [روض النعيم] للعالم الشهير ، والاديب العظيم
 الشيخ عبد الرحمن الاقضي ، طيب الله ثراه ، وجعل الجنة مثواه ، في نظمه فائقا ، وفي بلاغته
 راقعا ، ولكن لم يخل عن تعقيد بعض الايات ، ومن استعمال الكلمات العجبة كالفارسية ، أردت
 ان اعلق عليه تعليقا وجيزا يسهل لكل قارئ تلك العقدة ، ويكون ترجمة للكلمات الفارسية
 المستعلة بكثرة وغيرها ، وبينا تأليف بعض اياته المعلقة ، وستيتب [التفحيم العميم] هـ
 في شرح روض النعيم [ونسل الله تعالى ان يجعل سعينا خالصا لوجهه الكريم ، وفوزا
 بدار النعيم ، ونصاة من عذاب الجحيم ، ونرجو من الاخوان الكرام ، ان لا يجعلوا في غرض
 اللام ، وان يبدوا بالحسنة السيئة ، واستمد من الله تعالى الهداية والهداد الى اقوم
 الطريق ، لا اله الا الله والى المسان والتوفيق ، وهو حسبي وعليه توكلت واليه انيب ،
 (قوله بنام خداوند) نام كلمة فارسية بمعنى الاسم ، خداوند أيضا فارسية بمعنى الملقى
 والفاطر ، سر الكلمة تركية مخففة من سراي اي القصر فالمعنى : ابتدأ بتأليف هذا الكتاب باسم
 خالق القصرين اي الارض والسماء ، والدنيا والآخرة او الجنة والنار (قوله مرغ) كلمة
 فارسية بمعنى الطير ، ياو كلمة فارسية أيضا بمعنى القدر والمنزلة والرتبة ، كذا ايضا فارسية

تبعث

دهسنقيسا (روض النعيم) دانهيا مهلا زهينه لعابدينى نامهدى

ژ بهرهمی چاپکری بی نقیسهری

أ. ب زمانی عمره بی :

- ۱- الحافظ العراقي وأثره في علم الحديث ، الرياض ١٩٩٢.
- ٢- المدخل لدراسة الأدب الكردي ، (جزاءن) ، اسطنبول ١٩٩٣.
- ٣- اعتقاد أهل السنة والجماعة للشيخ عدي بن مسافر (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) المدينة المنورة ١٩٩٨.
- ٤- مختارات من أغنية الثلج والنار (بالاشتراك مع محمد أمين الدوسكي) دهوك ١٩٩٩.
- ٥- تاريخ ماردين للشيخ عبد السلام المارديني (تحقيق ، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٢.
- ٦- مذكرات الجاسوس الإنكليزي همفر في الميزان ، (مع مالك بن حسين) دهوك ٢٠٠٢.
- ٧- شرح ديوان الشيخ الجزري للملا عبد السلام الجزري (ضبط وتعليق) ٢٠٠٤.
- ٨- حول نسب الشيخ عدي بن مسافر ومعتقده (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك ٢٠٠٤.
- ٩- جواهر المعاني في شرح ديوان أحمد الخاني، دهوك ٢٠٠٥.
- ١٠- تاريخ الأنساب، للأمير صالح بگ الشيرواني، تحقيق، دهوك ٢٠٠٥، الطبعة الثانية بيروت ٢٠٠٧.
- ١١- الحياة السياسية في كردستان، تأليف علي تتر، ترجمة من الكردية إلى العربية، دهوك ٢٠٠٧.

- ١٢- معجم شعراء الكرد، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) دهوك، ٢٠٠٨.
- ١٣- عقد الجمان في تراجم العلماء والأدباء الكرد والمنسويين إلى مدن وقرى كردستان، (بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) الشارقة الإمارات، ٢٠٠٨.
- ١٤- الرد على الرافضة واليزيدية المخالفين للملة الإسلامية المحمدية، لأبي عبد الله بن شبل، (تحقيق، بالاشتراك مع حمدي عبد المجيد السلفي) تحت الطبع.

ب - ب زمانى كوردى :

- ١٥- مهلايى باته يى و بهرهمى وى (د گهل محسن دۆسكى) دهوك ١٩٩٦، چاپا دووى ٢٠٠٥ .
- ١٦- ئىخوان د تەرازىيى دا ، دهوك ١٩٩٦، ههفلير ١٩٩٩، دهوك ٢٠١١ .
- ١٧- ئەلندا مه (ديوانا شعرييه) دهوك ١٩٩٨، چاپا دووى ٢٠٠٤ .
- ١٨- مهلا عهلييى بهرۆشكى و بهرهمى وى ، دهوك ١٩٩٩ .
- ١٩- سهيفيى شۆشى و بهرهمى وى (د گهل محسن دۆسكى) دهوك ١٩٩٩ .
- ٢٠- ديوانا سهردائىيى وانى ، دهوك ١٩٩٩ .
- ٢١- واقعى ئيسلامى چاوا چاره سهر بكهين ؟ دهوك ٢٠٠٠ .
- ٢٢- ديوانا مهلايى جزيرى (بهرهمه فكرن و قهوزارتن) دهوك ٢٠٠٠، چاپا دووى ٢٠٠٥ .
- ٢٣- ژياننامهيا پيغه مبهريى خودى ، دهوك ٢٠٠٢، چاپا دووى تهران ٢٠٠٨ .
- ٢٤- د گهل مرۆقين خودى ، دهوك ٢٠٠٢ ، چاپا دووى ٢٠١٠ .
- ٢٥- چل حهديسين ئيمامى نهوهوى ، دهوك ٢٠٠٢ .
- ٢٦- ئيمام موحه ممه دى كورئ عهبدلوهههابى وچهند نقيسينه كين وى ، دهوك ٢٠٠٢ .
- ٢٧- سهرهاتىيى پيغه مبهران و ملله تين بۆرين، (سى بهرگه) دهوك ٢٠٠٢ ، چاپا دووى ٢٠٠٦، چاپا سيبى ٢٠١٠ .
- ٢٨- تهفسيرا قورئانا پيرۆز (وهرگيرانه) دهوك ٢٠٠٤، چاپا دووى تهران ٢٠٠٨ .

- ۲۹- کورئ من ئەقەبە دینی تە ، دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۰- یوسف وزلە یخا یا سەلیمە هیزانی، (بەرهەفکرن و قەوژارتن) دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۱- لەیلا ومەجنوون یا حارشی بدلیسی، (بەرهەفکرن و قەوژارتن) دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۲- ل دۆر ئەدەبئ کرمانجی ل سەدسالان نۆزدئ و بیستی زایینی، هەولتیر ۲۰۰۴ .
- ۳۳- دیوانا گازی بەلەنگازا یا مەلا بەشیرئ بەدەوی (بەرهەفکرن)، دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۴- دیوانا داھی یا مەلا نەذیرئ بەدەوی (بەرهەفکرن) دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۵- مرۆقئ بەری دیرۆکئ، وەرگێرانە ژ عەرەبی بۆ کوردی، دھۆک ۲۰۰۴ .
- ۳۶- مەم وزینا ئەحمەدئ خانئ، (بەرهەفکرن) دھۆک ۲۰۰۵ .
- ۳۷- پۆژی و پەياما رەمەزانی، دھۆک ۲۰۰۵ .
- ۳۸- باوەریا تەوحیدئ، یا دکتۆر صالح الفوزان، (وەرگێرانە) دھۆک ۲۰۰۵، چاپا دووی ۲۰۰۹ .
- ۳۹- ژن ل بەر سببەرا ئیسلامی، دھۆک ۲۰۰۵ .
- ۴۰- دیوانا هادی، (بەرهەفکرن) دھۆک ۲۰۰۷ .
- ۴۱- دیوانا بەرتۆ بەگئ هەکاری، (بەرهەفکرن) دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۲- چاوا دئ بیە مرۆقەکئ دلشاد، یا دکتۆر عائش القرنی، وەرگێرانە، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۳- ژ سالۆخەتین خوداپەرێسان، یا عومەر تەلمەسانی، وەرگێرانە، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۴- جەهنەم واری پەشیمانان، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۵- فەرەنگا گۆتن و کربارین نەدورست، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۶- جیہانا خەونان، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۷- مرن وژینا بەرزەخی، دھۆک ۲۰۰۶ .
- ۴۸- ل بەر سببەرا خودئ، دھۆک ۲۰۰۶ .

- ٤٩- د گهل پينغه مبهري خوشتقي، دهوك ٢٠٠٦.
- ٥٠- قورئان وسوننهت وزانينا نوي، دهوك ٢٠٠٤، چاپا دووي ٢٠٠٦.
- ٥١- ژ پيشهنگين پخشانا كوردي خهليفه يووسفي بايهزیدی، دهوك ٢٠٠٧.
- ٥٢- مهم وزينا ئهمهدهي خاني، دانهيا عهزیزى مامزیدی (بهرههفكرن) دهوك ٢٠٠٨.
- ٥٣- مهلايي جزيري شاعري كوردان يي مهن، بو زاروكان، دهوك ٢٠٠٨.
- ٥٤- ريبازا ژبانى ل بهر سيبهرا قورئاني، تهفسيرا قورئانيه ٢٠٠٩.
- ٥٥- زقيرين بهر ب خودي فه، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٦- شهوژارتنا دلان، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٧- گهشتهك بو نك خودي، رومانانا دكتور نهجيب گهيلاني، وهرگيرانه ٢٠٠٩.
- ٥٨- ديوانا سهيد قهدرى يي جزيري، (بهرههفكرنه)، دهوك ٢٠٠٩.
- ٥٩- باشتيرين سهرهاتي، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٠- دو فهرههنگين شههاندی نووبارا الاطفال يا كهريهلائي، (بهرههفكرنه)، دهوك ٢٠١٠.
- ٦١- دو شههينگوکين کرمانجی د علمي تهجویدی دا، يا مهلا خهليلي سيترتي ومهلا محهمه هادي يي لجي، (بهرههفكرنه)، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٢- ديوانا نهفي، (ساخكرن وبهرههفكرن) د گهل مسعوود گولي، دهوك ٢٠١٠.
- ٦٣- بي ئيفلهجيا گونهي، يا د. عبد الله السدحان، (وهرگيرانه)، دهوك ٢٠١١.
- ٦٤- بيدهرا خه مان، كومهكا چيروکين وهرگيرانه ژ عهري، ههولير ٢٠١١.
- ٦٥- گازی وگازيکهرد چل ههديسين پينغه مبهري دا سلاف لي بن، يا علي الحلبی، وهرگيرانه، ههولير ٢٠١١.
- ٦٦- پيخه مهت مالهكا بي گرفتاري، ههولير ٢٠١١.
- ٦٧- نفير ستيونا ئيسلامي، ههولير ٢٠١١.

- ۶۸- چیرۆک و دیرۆک، ههولتیر ۲۰۱۱.
- ۶۹- شیرەتین پیغه مبهری سلاڤ لی بن بو ههڤالی وی ئەبوو زهرری، ههولتیر ۲۰۱۱.
- ۷۰- عهڤیده نامه یین کرمانجی، ههولتیر ۲۰۱۱.
- ۷۱- د گهل سه حایبیین پیغه مبهری سلاڤ لی بن، دهۆک ۲۰۱۱.
- ۷۲- چل هه دیسیین ئیمامی نهوه وهی وهرگیپان و شرۆڤه کرن، (د گهل تامامیا وان یا ئبن رهجهبی هه نهلی)، ل ژیر چاپیه.
- ۷۳- ڤههینۆکا (روض النعیم) یا شیخ عه بدر ره حمانی ئاڤته پی، به ره هه ڤکرن، ل ژیر دهسته.

ناڤه رۆك

بهر پهڕ	بابهت
۷	پيشگوتن
۱۱	شېخ حهسه نى نوورانى و هندهك ناقدارين بنه مالا وى
۱۹	روض النعيم
۲۱	بند اول در مباحث بسمله
۲۳	بند ثانى در مباحث حمد خدا
۲۵	بند ثالث در توحيد بارى و ايمان بواجبات
۲۹	بند رابع در مباحث صلاة و سلام
۳۶	بند خامس در سبب نظم كتاب
۴۱	بند سادس در طلب امداد از ساقى و موغنى
۴۸	بند سابع در بيان اشكال فخر عالم صلى الله عليه وسلم
۶۲	بند ثامن در بيان خاتم نبوت كه بر كتف رسول خدا بود
۶۵	بند تاسع در خضاب و كحل و دهن رسول خدا
۶۸	بند عاشر در بيان لباس رسول خدا
۷۱	بند حادى عشر در بيان خف و نعل رسول خدا
۷۳	بند ثانى عشر در بيان انگشتر رسول خدا
۷۶	بند ثالث عشر در صفت سيف رسول خدا
۸۲	بند رابع عشر در صفت نان او چيزى كه بنان مى خورد
۸۵	بند خامس عشر در صفت فراش كه بران مى خوابيد

۸۷	بند سادس عشر در صفت کلام و سخن گفتن رسول خدا
۸۹	بند سابع عشر در صفت خواب کردن رسول کبریا
۹۱	بند ثامن عشر در صفت عبادت رسول خدا
۹۳	بند تاسع عشر در بیان أخلاق رسول خدا
۹۵	بند عشرین در بیان حياء رسول خدا
۹۷	بند احدی و عشرین در بیان نسب رسول خدا
۱۰۱	بند ثانی و عشرین در ابتداء معراج رسول خدا
	بند ثالث و عشرین در بیان اشیاء که در راه بدید از عالم برزخ تمثیل او آمد
۱۱۲	
۱۲۰	بند رابع و عشرین در دخول رسول الله صلی الله علیه و سلم بمسجد اقصی
۱۲۵	بند خامس و عشرین در عروج رسول خدا صلی الله علیه و سلم بآسمان
۱۳۶	بند سادس و عشرین در دیدن رسول خدا صلی الله علیه و سلم عزرائیل را
۱۴۱	بند سابع و عشرین در دیدن رسول خدا صلی الله علیه و سلم مالکئ دووزهخ را
۱۴۸	بند ثامن و عشرین در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم ببیت المعمور
	بند تاسع و عشرین در نشستن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر شهپر جبریل و رفتن ببهشت برین و هر چه مشاهده کر
۱۵۱	
۱۵۹	بند اجنبی در مهرثبهء شهزادگان حسن و حسین
۱۶۲	بازگشتن بقصهء پیش
	بند ثلاثون در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بسدرۃ المنتهی و بهرتر از آن
۱۷۴	
۱۸۵	بند حادی و ثلاثون در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بکرسی
	بند ثانی و ثلاثون در رفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بعرشى عظیم

۱۸۷	بند ثالث و ثلاثون در نشستن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بر رفرر
۱۹۹	تیزرو و تشریف بردن بجای که جانبود یعنی مقام لا مکان
	بند رابع و ثلاثون در خیر گفتن رسول خدا صلی الله علیه و سلم بامدادان از
۲۳۱	معراج شبانه با اسلام و کفار که مصدقان تصدیق کردند
۲۴۸	بند خامس و ثلاثون در اعتذار و خاتمهء کتاب
	تهقربضا برایی شاعری شیخ محمدهد جانی ئاقتهپی ل سه ر کتیبیا (روض
۲۶۷	النعیم)
۲۷۰	فهرههنگۆک
۲۷۵	بهلگه و دهسنقیس